

Mūžīgā sāpe

Liepājas novada politiski represēto piemiņas grāmata 1940/1941

ПРОСМОТРЕНО
КОММУНИКАЦИОННО-ЦЕНТРОМ
17.05.2017

Mūžīgā sāpe

Liepājas novada politiski represēto
piemiņas grāmata

1940/1941

367081

2008-5
129

L
9

Mūžīgā sāpe

Liepājas novada politiski represēto
piemiņas grāmata

1940/1941

apqāds
mantojums

Rīga, 2007

UDK 94(474.3)

Bu 490

Latvijas Nacionālā
BIBLIOTĒKA

0308050806

Pateicība par palīdzību izdevuma sagatavošanā: Latvijas Augstākās Padomes, 5., 6., 7., 8., 9. Saeimas deputātam *Jānim Lagzdiņam*, Latvijas Okupācijas muzeja Pētniecības programmas vadītājam *prof. dr. Heinriham Strodam*, Latvijas Valsts arhīva Sabiedrisko attiecību un dokumentu popularizācijas daļas vadītājas vietnieci *Ivetai Šķinķei*, biedrības "Liepājas Politiski represēto klubs" biedriem un tā priekšsēdētājam *Arnoldam Treidem*, Liepājas Centrālās zinātniskās bibliotēkas direktorei *Ilgai Erbai*, galvenajai bibliogrāfei *Mirdzai Morozovai*, Liepājas pilsētas domes Nacionāli patriotiskās audzināšanas projektu koordinatorei *Sandrai Šēniņai*, Liepājas muzeja direktores vietniekam muzeja krājuma darbā *Jānim Gintneram*, speciālistiem *Antrai Brakšei*, *Aleksejam Hoblušinam*, *Aldai Timbrai* un laikraksta "Kurzemes Vārds" žurnālistei *Līvijai Leinei*.

Grāmatas sastādītāja *Aina Buriņa*

Korektore *Līviņa Leine*

Vāka mākslinieks un maketētājs *Toms Deģis*

Tulkojums krievu valodā *Aleksejs Hoblušins*

Grāmatā izmantotas fotogrāfijas no Latvijas Valsts arhīva un Liepājas muzeja krājuma

ISBN 978-9984-9907-6-7

© Liepājas muzejs, 2007

© Toms Deģis, 2007

Par Dzimteni dziesma man sērīgi skan,
Par Dzimteni dzīvot, kur vēlēts nav man,
Kur zvaigznītēs rakstīts mans bērnības stāsts,
Nav aizmirstams māmiņas mīļotais glāsts.
Kur vēl tā, kā Dzimtenē putenis dzied,
Kur vēl tā, kā Dzimtenē puķītes zied,
Kur vēl tā, kā Dzimtenē ozoli šalc,
Un dzintar' tīrs strautiņš tek, putodams balts.
Ak teci jel, saulīt, uz Dzimteni steidz
Un viņai no manis daudz sveicienu teic,
Un noskūpsti dzintara jūrmalu, tu,
Kur dzimu un bērnību pavadīju.
Ak, Dzimtene dārgā, tavs zudušais dēls
Nāks mājās, kaut arī vakars būs vēls.
Kur pirmoreiz sauli viņš ieraudzīja,
Tur aizmigt tas dusā grib pēdējā,
Tur dusa būs salda un pēdējais vaids.

Izsūtīto dziedāta dziesma Sibīrijā, caur asarām solot –
izciest, pārvarēt visas grūtības, bet atgriezties mājās

1911

1911

The following is a list of the names of the persons who were members of the Board of Directors of the City of New York during the year 1911. The names are arranged in alphabetical order.

1911

Ievads

Latvijas iedzīvotājiem jūnija mēnesis nekad nebūs tikai vasaras ziedu un saulgriežu laiks, bet vērmelņu rūgts atmiņu un piemiņas laiks. Valsts neatkarības zaudēšana. Tas bija dziļu pārdzīvojumu un ciešanu pilns laiks, ko mēs saucam par Baigo gadu. Tikai gadu un dažas dienas valdīja asiņainais komunistiskās okupācijas režīms, bet jau šajā īsajā laikā tas pierādīja, ka Latvijas tautas garīgā, saimnieciskā un fiziskā iznīcināšana bija šī režīma mērķis.

1940.gada 12.jūlijā tika pieņemts kaitniecības apkaršanas likums. Par to LKP CK pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš aicinājumā "*Jāpaceļ šķiras modrība*", kas publicēts laikrakstā "*Jaunākās ziņas*" 1940.gada 8.augustā, rakstīja: "*Runājot par šķiras modrību, jāsaka: ir jāizkriedē katra ilūzija, ka padomju varas ienaidnieki snauž, tie centīsies dažādā veidā vest cīņu pret padomju varu, pret sociālistisko celtniecību, pret zemes taisnīgu sadalīšanu, tie centīsies sabotēt ražošanu, graut darba disciplīnu, graut strādnieku organizācijas no iekšienes. Šis ienaidnieks centīsies aģitēt, lai iznīcina sugas lopus, lai nenovāc ražu, lai neapsēj laukus, centīsies turēt nekārtībā savus privātos īpašumus, neapstādamies pat pie terora un diversiju aktiem... Tāpēc ir jāizkriedē katra ilūzija, ka padomju varai Latvijas teritorijā nav ienaidnieku*".

Jau okupācijas varas pirmajos mēnešos sākās "*tautas ienaidnieku*" un padomju varai nepieņemamu jeb "*šķiriski svešu elementu*" uzskaitē, aresti. Tie bija aizsargi, dažādās iestādēs strādājošas augstas amatpersonas, politisko partiju biedri. Pēc PSRS parauga ar PSRS Iekšlietu tautas komisāra 1940.gada 30.augusta pavēli Nr.001072 tika nodibināts LPSR Iekšlietu tautas komisariāts ar komisāru A.Noviku vadībā. (1941.gada 3.februārī PSRS Ietk tika sadalīts divās iestādēs – Iekšlietu tautas komisariātā ar komisāru L.Beriju; Latvijā – A.Noviku, un Valsts drošības tautas komisariātā ar komisāru V.Merkulovu; Latvijā – S.Šustinu priekšgalā).

Saskaņā ar PSRS Augstākās Padomes dekrētu 1940.gada 26.novembrī Latvijas teritorijā stājās spēkā Krievijas Padomju Federatīvās Sociālistiskās Republikas (KPFSR) likumdošanas akti – 1926.gada Kriminālkodekss, uz ko pamatojoties represīvās iestādes varēja sodīt Latvijas pilsoņus arī par viņu darbību pirms Latvijas okupācijas, jo dekrētam bija atpakaļejošs spēks. Tas visā pilnībā arī tika īstenots praksē.

Faktiski Latvijas pilsoņi, kas pēc okupācijas, bez viņu piekrišanas bija kļuvuši par PSRS pilsoņiem, nekādus noziegumus pret savu valsti – Latviju nebija izdarījuši, taču pret viņiem sākās terors. Liepājas novadā,

Liepājas pilsētā, Liepājas un Aizputes apriņķos – šajā laikā līdz masveida deportācijai arestēja ap 180 cilvēkiem. Kā apstiprina Latvijas Valsts arhīva dokumenti, tad 1940.gadā no 13. līdz 16.jūlijam sakarā ar alternatīva saraksta "Demokrātiskais latviešu bloks" iesniegšanu 14. un 15.jūlijā notiekošajām Saeimas vēlēšanām tika apcietināti daudzi latviešu inteliģences pārstāvji, zemes īpašnieki, sabiedrisko un politisko organizāciju pārstāvji, to skaitā Liepājas ģimnāzijas direktors Ž.Šakers-Pelcmanis, Liepājas apriņķa vecākais agronoms R.Gulbis, J.Feldmanis, A.Valters, O.Baltiņš, bijušais zemkopības ministrs J.Birznieks, arestēja ar LPSR Politiskās policijas pārvaldes Liepājas rajona priekšnieka J.Šalma un NKVD Liepājas pilsētas daļas priekšnieka K.Stabrovska sankcijām. Sakarā ar kara sākšanos viņus evakuēja uz Novosibirskas cietumu, tiesāja piemērojot KPFSR Kriminālkodeksa 58.pantu – par piedalīšanos kontr-revolucionārā organizācijā un pretpadomju aģitācijā.

Lai sekmīgi īstenotu "*šķiriski svešu elementu*" meklēšanu, 1940.gada 23.novembrī PSRS Ietk apstiprināja speciālu instrukciju par arhīvu materiālu izmantošanu šajā darbā. Instrukcijā minēta arī Latvijas PSR. Vienlaikus bijušo uzņēmēju, baņķieru, uzņēmumu īpašnieku, tirgotāju u.c. ekspluatatoru, kā arī aizsargu, politisko partiju un organizāciju biedru sarakstus gatavoja padomju un Latvijas Komunistiskās partijas iestādes. Visos apriņķos, pilsētās tika izveidoti operatīvie trijnieki, kas vadīja deportācijas sagatavošanu un operatīvās grupas, kuru uzdevums bija apcietināt, veikt kratīšanu un aprakstīt mantu, kā arī ar transportu nogādāt izsūtāmos līdz ešelonam.

1941.gada 14.maijā PSRS VDTK komisāra V.Merkulova nosūtītais VK(b)P Centrālajai Komitejai VDTK sagatavotais VK(b)P CK un PSRS TKP lēmuma projekts "Par pasākumiem Lietuvas, Latvijas un Igaunijas PSR attīrīšanai no pretpadomju, kriminālajiem un sociāli bīstamajiem elementiem" bija par pamatu deportācijai. Latvijas Valsts arhīva vecākā referenta J.Riekstiņa pētījumā "1941.g. 14.jūnija deportācija Latvijā" ("*Aizvestie. 1941.g. 14.jūnijs*". LVA. *Nordik*. 2001. 12. lpp.) teikts, ka 1941.gada jūnija sākumā LPSR VDTK centrālo iestāžu, apriņķu un pilsētu daļu darbinieki, kā arī Baltijas Sevišķā kara apgabala iestāžu darbinieki sagatavoja arestējamo un izsūtāmo personu lietas, kur par galveno apsūdzības dokumentu pret arestētajām personām noderēja LPSR VDTK apriņķu un pilsētu daļu darbinieku sastādītā un šī komisariāta vadošo darbinieku apstiprinātā "Izziņa par kompromitējošiem materiāliem un dokumentiem, kas to apstiprina". Par pamatu izsūtīšanai pēc PSRS VDTK un Ietk direktīvām bija ģimenes galvas arests. Jāteic, ka galvenokārt tikai ieslodzījuma vietās uzrādīja lēmumu par viņu arestiem un "taisīja lietas".

Lēmumu par Latvijas PSR iedzīvotāju deportāciju apstiprināja LPSR VDK komisārs S.Šustins, tautas komisāra vietnieki – J.Cinis, A.Brezgins un Ietk 1.speciālās daļas priekšnieks Z.Krivickis. J.Riekstiņš atzīmē, ka deportācija bija pretrunā ar 1940.gada augustā pieņemtās LPSR Konstitūcijas 99.pantu: "Latvijas PSR pilsoņiem ir nodrošināta personas neaizskaramība, nevienu nevar apcietināt citādi kā ar tiesas lēmumu vai prokurora piekrišanu".

1941.gada 14.jūnijā bez tiesas sprieduma uz Sibīriju un arktiskajiem Krievijas apgabaliem 662 lopu vagonos no Latvijas izveda 15 424 cilvēkus, no Liepājas novada – 1371.

Izsūtīšanas laikā uz apriņķiem tika nosūtīti LPSR IetK, VDTK, LK(b)P CK un LPSR Tautas Komisāru Padomes pilnvarotie, kas vēlāk sniedza ziņojumus LK(b)P CK sekretāram J.Kalnberziņam par šī slepenā uzdevuma izpildi. 1941.gada 17.jūnijā notika LK(b)P Liepājas apriņķa partijas pirmorganizācijas sekretāru un partorgu sanāksme, kurā apriņķa 1.sekretārs L.Vrubļevskis teica, ka "pirmām [kārtām] domāts tas darbs, kas šinīs dienās izvests, – tīrīšana, nevēlamo elementu [vidū] (pilsoņi, kas negribēja paklausīt padomju varai). Viņos bija pārliecība, ka padomju vara no viņiem baidās, un viņi sāka ignorēt mūsu valdības direktīvas un organizēties nelegālās organizācijās. Tāpēc valdība izdeva speciālu dekrētu – visus naidīgos elementus izsūtīt uz citām republikām. /../ tas bija šķiru cīņas pirmais posms. Mēs tikai tagad spērām pirmo soli [cīņā] ar mūsu iekšējo ienaidnieku. Mums būs jāpastrādā vēl daudz, lai iztīrītu mūsu republiku" (*Okupācijas varu politika Latvijā. 1939–1991 Dokumentu krājums. LVA. Nordik. 1999.g. 382. lpp.*).

Par izsūtīto likteņdrāmu visplašāk Latvijā pieejama grāmata "*Aizvestie. 1941.gada 14.jūnijs*" (*Latvijas Valsts arhīvs. Nordik. 2001.*). Tās materiāli izmantoti arī šajā izdevumā. Daudzi mūsu novada cilvēki publicējuši savas atmiņas grāmatās "Via Dolorosa" (Staļinisma upuru liecības) I–V sējumos sakārtojusi Anda Līce, kas ir Preses nama izdevumi, izdoti no 1990. līdz 2007.gadam. No 1987.gada Liepājas muzejā un no 2006.gada arī muzeja nodaļā "Liepāja okupāciju režīmos" (nodaļa hronoloģiski aptver laika posmu no 1939. līdz 1991.gadam) uzsākts veidot vēstures avotu bāzi – vākt politiski represēto cilvēku dokumentus un atmiņas, fotomateriālus, laikabiedru atmiņas. Tie izmantoti tematisko izstāžu, publikāciju un muzeja nodaļas "Liepāja okupāciju režīmos" pastāvīgās ekspozīcijas izveidošanā: *Latvijas Tautas frontes Vēstures un destalinizācijas komitejas staļinisma represiju upuru apzināšanas aptaujas lapas – 1989.gada tipveida tipogrāfiski iespiestas veidlapas – anketas, izmantojamas kā informatīvs materiāls.* Aptaujas lapas lielāko daļu

aizpildījuši paši politiski represētie, kā arī daudzi tautfrontieši. Aptaujas lapas inventarizētas Liepājas muzeja krājuma zinātniskajā palīgkrājumā.

1989.gadā 2.jūnijā dibinātā Liepājas Politiski represēto kluba izstrādātā – *"Aptaujas lapa par deportētajiem, apcietinātajiem par politisko vai reliģisko pārliecību"*. (1989.–1990.g. rotoprints) var iegūt informāciju par represētā ģimeni, represiju gaitā nodarītajiem materiāliem zaudējumiem, dzīves gaitām pēc atbrīvošanas. Tās aizpildījuši paši politiski represētie vai arī Tautas frontes Liepājas nodaļas aktīvisti. Lapas glabājas Liepājas muzeja krājuma zinātniskajā palīgkrājumā. Ir arī pašrocīgi rakstītas atmiņas ar precīzu dzīvesstāstu par apcietināšanas procedūru, atsevišķi cilvēki pat nosauc pazīstamus cilvēkus no pagasta, kas piedalījās apcietināšanā, min, ka pie apcietināšanas klāt bijuši krievu tautības karavīri. Daudziem ir izsmeļošas ziņas par braucienu uz noņemšanas vietu un dzīvi izsūtījumā, ko papildina fotogrāfijas. Nav divu vienādu atmiņu. Katras atmiņas atspoguļo pārdzīvoto savā veidā, individuāli raksturo cilvēku apcietināšanas, brauciena laikā un dzīvojot noņemšanā. Izdevumā ievietotas liepājnietu, Liepājas un Aizputes apriņķu, kā arī pēc atbrīvošanas no specnoņemšanas Liepājas novadā dzīvojošo politiski represēto personu atmiņas un publikācijas. Saglabāts atmiņu rakstītāja izteiksmes veids un stils.

Samērā daudz populāru publikāciju ir vietējā presē: žurnālistu intervijas ar politiski represētajiem, politiski represēto atmiņu stāsti un informatīva rakstura publikācijas par dažādiem komunistiskā genocīda upuru piemiņas dienas – 14.jūnija piemiņas pasākumiem u.c., kas liecina par tēmas aktualitāti. Tie ir raksti Liepājas rajona laikrakstā *"Kursas Laiks"*, pilsētas laikrakstā *"Komunisti"*, no 1990.gada laikrakstā – *"Kurzemes Vārds"*, *"Liepājas Vārds"* (1989–1993), *"Rīta Ekspresis"* (1994–2001) un republikas periodikā – *"Literatūra un Māksla"*, *"Māksla"* u.c.

Ar šo izdevumu mēs ielūkojamies mūsu tautas liktenī, mūsu vēsturē. Vēsture ir mūsu tautas kolektīvā atmiņa, kas vienmēr jāuztur dzīva, lai celtu cilvēku pašapziņu, kas ir valsts ideoloģiskais un emocionālais pamats. Šis izdevums ir piemiņa represijās bojā gājušajiem, morāls gandarījums represijās izdzīvojušajiem un brīdinājums visiem – tas nedrīkst atkārtoties.

Aina Burija
Liepājas muzeja nodaļas
"Liepāja okupāciju režīmos" vadītāja

Atcerēties vai aizmirst?

Arnolds Treide, Liepājas Politiski represēto kluba priekšsēdētājs. Kristīne Gailīte, 8.vidusskolas 12.klases skolniece. Inga Gašule, 8. vidusskolas 12.klases skolniece. Abām sestdien izlaidums. Vēl tikai viens eksāmens. Bet pirmdien, 2006.gada 12.jūnijā, abas tikko kā nāk no krievu valodas eksāmena. Mazliet satrauktas, bet priecīgas. Pavisam drīz lielās, īstās dzīves vārti būs vaļā.

Kas viņiem kopīgs?

Gan Arnoldam Treidem, gan abām meitenēm jāizdzīvo šī diena, 2006.gada 14.jūnijs. Arnoldam Treidem tā nāk ar atmiņām. Abām meitenēm – ar atklājumiem un cenšanos saprast, kas īsti Latvijā pirms 65 gadiem noticis.

Kas notika 1941.gada 14.jūnijā?

Arnolds Treide šo dienu atceras skaidri un spilgti. Viņam – 15 gadu. Dzīvo Liepājā. Mācās tehnikumā. Savā dzīvē pēdējo eksāmenu nolīcis 1941.gada 2.jūnijā. Todien, 14.jūnijā, – prakse "Metalurgā". Strādā līdz pulksten divpadsmitiem. Pārnāk mājās. Pretī dzīvokļa saimniece saraudātām acīm. "Šodien cilvēkus izved," saka. "Varbūt arī manējos, tēvs Latvijas laika policists," domā Arnolds Treide un grasās piezvanīt uz mājām, lai uzzinātu, kā tur. Pēkšņi pie durvīm klapē. Ienāk izvedēji. Uz ielas mašina ar cilvēkiem. Tajā arī vecāki. "Žigli!" komandē ienācēji. Sega uz grīdas, mantas, cik ir, virsū, stūri sasieta, un mašīnā iekšā. Auto apstājas Karostā. Lopu vagonu rindas. Sargi sauc: "Vīrieši, atsevišķi!". Arnolds Treide ar vecāku un savām mantām metas pie vīriem. Noliek paunas. Kāds no sargiem uzkriedz: "Puišeli, pie sievietēm!" Mantas paliek pie tēva. Otrā rītā ne mātei, ne mātai Ainai nav ne krūzītes, ne karotes. Pats plānā kreklā, baltām tenisa čibiņām kājās. Līdz rudenim viss, kas mugurā, noplīst. Māsa ārda vilnas segas, ada zeķes. Māte pret kādu mantu iemaina galošas. Arnolds velk kājās trīskāršas zeķes, jo kopā ar māti un citām sievietēm mežā jāstrādā. Mugurā mammas mētelis. Galvā tēva formas cepure. Vietējie uz viņu bļauj: "Fašists!" Tas pēc triju nedēļu brauciena vagonā. Pēc tam, kad neskaitāmas stacijas skaitītas. Kad naktī, pamodināts no tādiem kā kaķa pīkstieniem, redzējis pustumsā divas sievietes, kas tur rokās vīkšķi, kurš kustās un lokās, un viena otrai saka: "Meitene." Arnolds Treide pirmo reizi mūžā redz tikko dzimušu bērniņu. Pēc dažām nedēļām vēl kāda sieviete dzemdē. Pēc gadiem, represēto sarakstus pārlūkodams, viņš neatradīs nekādu ziņu par abām. Secinājums – nav izdzīvojušas. Vagonā nekādas medicīniskās palīdzības. Sievietes sit pa vagona

durvīm, sauc sargu. Atver tikai no rīta: "Čto takoje?" Bet atvēl Arnoldam no tuvējās stacijas atnest spaini verdoša ūdens. Tā visa palīdzība dzemdētājai. Vagonā 50 cilvēku. Priekš visiem iedod trīs kukulišus – "ķieģelišus". Kamēr turas pašu no mājām līdzī paņemtais ēdiens, tikmēr tie liekas negaršīgi. Kad galā atvesti, kolhozā, kur nekā vairs nav ko ēst, doma viena: "Kaut kriksīti dabūtu".

Starp atvestajiem jauna sieviete ar trim bērniem. Skumja, turas no visiem nost. Izmitināta sādžas nomalē. Paiet daži mēneši. Nāk viena krieviete un saka: "Vaša latiška umerla". Iet skatīties, arī Arnolds. Sieviete maziņa, čokurā sarāvusies, mugurā rupjš maiss ar izgrieztiem caurumiem galvai un rokām. Kaktiņā vienā čupiņā salīpuši bērni. Neraud. Pikst kā kaķēni aiz bada nespēka. Tā ir pirmā mīrusī, kas Arnoldam, vienīgajam vīrietim starp sievietēm, jāaprok. Nelaieme, bet cilvēks svešs. Sirdi plēš otra aprokamā. Sedola kundzes mazā trīsgadīgā meitiņa. Ārija. Cīrulītis, kas, vidžinādama un smaidīdama, vienmēr, Arnoldam no meža pārnākot, metās pretim un palīdzēja cimds novilk. Saslima. Bet vienīgās zāles, kas pieejamas, jods un gläubersāls.

Atmiņas dzīvo tik ilgi, cik dzīvo cilvēks. Un tajās vecā māmiņa, kas pret laulības gredzenu iemainīja spaini sāls, un visiem pa glāzei dalīja. Darbs mežā. Mātes mētelis, ar striķi apjozts. Māsa, kura pa ziemu netika laukā, jo drēbju nebija. Dambja celtniecība. Darbs, darbs, darbs. Smags un nejdzīgs. Bada mūžīgā klātesamība.

Vai to cilvēks var izturēt?

"Nezinu," saka Kristīne. "Nezinu," saka Inga. Pieradušas pie labiekārtojuma. Modernām tehnoloģijām. Datoriem. Un viņām bail. Un viņas cer, ka nekas tamlīdzīgs pēc iestāšanās Eiropas Savienībā ar Latviju vairs nenotiks.

Bet Arnoldam Treidem rokās ielūgums uz pasākumu, kurš notiek Latvijas Televīzijā un saucas "Atcerēties vai aizmirst". "Nebūtu braucis," saka, "bet uz ielūguma vāciņa bildē esam mēs ar māsiņu."

Viņš tikai pāris dienas kopš atgriezies no Briseles. Piedalījies konferencē, kurā runāts par Baltijas valstu okupāciju. To, vēl būdama Eiropas Savienības komisāre, noorganizējusi Sandra Kalniete. Slaveni cilvēki, starp viņiem arī krievs no Krievijas, no Andreja Saharova Krievijas. Sergejs Kovaļovs. Disidents bijis dižā akadēmiķa laikā, disidents vēl tagad. Vada kustību "Memoriāls". Arī viņš uzskata, ka jādibina Eiropas Parlamenta komisija, kas izvērtētu komunisma noziegumus. Eiropa zina, kas notika Otrā pasaules kara laikā tās Rietumos, taču nezina, kas pirms un pēc tā notika Austrumos. "Eiropa jāmodina", saka Arnolds Treide, pārbraucis mājās. Tai jāliek saprast,

kas īsti notika aiz dzelzs priekšvara. Ka komunistiskais genocīds bija tikpat nežēlīgs kā fašisms. Visi zina, kas ir holokausts. Bet, ja Briselē sāk runāt par komunisma noziegumiem, tad norāda, ka nevajag novirzīties no tēmas. Kad runās, ka arī šie noziegumi ir tēma, tad cilvēci- ba uzvarēs. Bet līdz tam ilgam laikam jāpaiet. Tam vajadzīgas šādas konferences. Un tādas izstādes, kādas bija Briselē, kurās bija redzams, kas ar Baltijas cilvēkiem izdarīts.

Kristīne ir pārliecināta, ka mūsdienās cilvēki meklē risinājumus, lai neatkārtotos šādas traģēdijas, lai neizraisītos milzīgi konflikti. Inga piebilst: "Jācer, ka cilvēki būs apdomīgāki." "Cilvēkiem vairāk jādomā par savstarpējām attiecībām, par būtību," turpina Kristīne.

Jaunības vēlme ticēt labajam?

"Būs labi," piebilst Arnolds Treide. "Eiropas Savienībā ir 475 miljoni cilvēku. Lai arī katrs ar dažādiem uzskatiem, savstarpēji kari vairs notikt nevar. Var būt terora akti. Tos krievu cilvēkus, ar kuriem nākas tikties, nevērtēju pēc viņu pagātnes. Ja grib ar mani draudzēties, esmu atvērts. Ja uz mani skatās ar kunga acīm, ejam katrs savu ceļu."

"Mēs neesam tam cauri gājušas, bet mēs mēģinām saprast," gan- drīz vai kori saka abas meitenes. "Mēs esam jauna paaudze. Skolā ar krievu bērniem saprotamies labi. Mums būs jādzīvo kopā."

"Tikai viens mazs uzdevums, kas jums, ar viņiem runājot, jāizdara – jāpārliecina, ka viņi dzīvo Latvijā," piebilst Arnolds Treide. "Lai viņi nebaidās no asimilācijas bubuļa. Esmu runājis krieviski, domājis krieviski, sapņojis krieviski gan tur 16 gadus, ko nācās pavadīt Sibīrijā, gan te, jo strādāju krieviskā kolektīvā. Bet tāpēc neesmu palicis par krievu. Nevienu brīdi neesmu domājis, ka esmu asimilēts."

"Ikviena valoda cilvēku padara bagātāku un gudrāku," piekrīt Kristīne.

Bet kas notiks ar 14.jūniju, kad no zemes būs aizgājuši pēdējie no vairāk nekā 4000 Latvijas Sibīrijas bērniem? Kas nesīs atmiņas tālāk?

"Patieso atmiņu nebūs," secina Kristīne, "tās vispatiesākās tālāk var nodot tikai dzīvs cilvēks. Tā vēsture, kas grāmatās, tā neuzrunā. Mūsu klases audzinātājs mūs, skolēnus, bieži ved uz Liepājas muzeja nodaļu "Liepāja okupāciju režīmos", esam piedalījušies arī Politiski represēto kluba pasākumos. Tas dod daudz vairāk nekā grāmatas."

Bet Strasbūrā, Eiropas parlamenta ēkā, 2006.gada 14.jūnijā, 65. gadadienā, kopš tika realizēts genocīds pret Latvijas, Lietuvas un Igaunijas tautām, šo valstu pārstāvji parlamenta priekšsēdētājam dāvāja piemiņas plāksni. Cerot, ka tā tur tiks pielikta pie sienas. Kā atgādi- nājums arī par Eiropas parādu Baltijai.

Kaut ko jau Eiropa sāk saprast. Vismaz Briseles parkā "Mazā Eiropa" Latviju vairs nereklamē bruņurupucītis ar budjonovku un sarkanu zvaigzni pie tās. Tās simbols tagad ir mūsu Brīvības pieminekļa miniatūrs atveidojums. Arnolds Treide saka: "Vismaz par to ir prieks."

Līviņa Leine

Un vēl viens mūžs

Šis ir viens no stāstiem par nebūtību, kurā tika ieegrūsti tik daudzi Latvijas cilvēki. Par cilvēku, kurš kļuva par vienu no pirmajiem, kurus pazudināja 1940.gada "sociālistiskā revolūcija", ko PSRS un Staļins jau bija izplānojis vairākus gadus pirms tā notika. Šis ir stāsts par Žani Pelčmani. Ilgus gadus viņa liktenis bija noslēpums pat tuviniekiem. Vēl tagad tas ir noslēpums daudziem viņa bijušajiem skolēniem un vēl dzīvajiem kolēģiem.

Kas par viņu liecina vēl šodien?

Pavisam neskaidras dēla Jāņa un meitas Māras atmiņas. Par dzīvokli, kas bijis turpat valsts ģimnāzijas ēkā, kur viņš strādājis par direktoru, par to, ka tēvs bijis paskaļš un stingrs, par to, ka jauzdams, ka "laiks vairs neies vecās sliedēs", lai glābtu savu ģimeni, nopircis lauku mājas – Durbes pagasta "Tūbeļus", kurp aizvedis sievu un bērņus. Jo, kā māte bērņiem vēlāk stāstījusi, tēvam ar vāciešiem arī nekādas labās attiecības nebūtu bijušas, tāpat kā ar krieviem. Viņš zinājis, ka tie latviešu strēlnieki, kuri kopā ar viņu bijuši 5.Zemgales pulkā, Staļina laikā Krievijā tika nošauti.

Bērņiem tagad par tēvu stāsta dokumenti un dokumentu kopijas no Liepājas ģimnāzijas laikiem, no Liepājas policijas pārvaldes, no NKVD, no Novosibirskas cietuma, liecinieku nopratināšanas protokolu kopijas, paziņojums par nāves soda izpildi.

Dažus mēnešus pirms "tiesas" 1941.gada 5.decembrī Novosibirskas cietumā pašrocīgi krievu valodā rakstītā "atzišanās rakstā" Žanis Pelčmanis par sevi saka – dzimis Liepājā 1896.gada 28.martā strādnieku ģimenē, tēvs bijis galdnieks. Žanis mācījies komercskolā, ko beidzis 1913.gadā. Jau 1912.gadā viņu kopā ar grupu skolēnu aizturējusi policija. Protokols sastādīts par to, ka jaunieši lasījuši revolucionāro literatūru. Pēc komercskolas beigšanas Žanis Pelčmanis aizbraucis mācīties uz Vāciju, iestājies politehniskajā augstskolā, taču, kad sācies Pirmais pasaules karš, caur Beļģiju, Angliju, kā arī Zviedriju, atgriezies Latvijā. Kādu laiku strādājis Rīgā, bet 1915.gadā iestājies Kijevas karaskolā. 1916.gadā nokļuvis Jekaterinoslavas rezerves pulkā, vēlāk Latviešu strēlnieku 5.Zemgales pulkā, kuru komandējis Jukums Vācietis. Bijis viens no tiem virsniekiem, kuri palika dzīvi asiņainajās Ziemassvētku kaujās, kas palika dzīvi pēc Rīgas aizstāvēšanas pie Juglas. Kaujās trīs reizes ievainots. Pēc pirmā ievainojuma ārstējies *Carskoje Selo*. Žaņa Pelčmaņa dēls Jānis atceras, ka māte stāstījusi, ka šajā hospitālī par žēlsirdīgajām māsām strādājušas Nikolaja II trīs

meitas un pati cariene Aleksandra Fjodorovna. Bijušās rūpīgas, gādīgas, tolaik vēl nenojauzdamas, ka gan viņas, gan viņu aprūpēto jauniņo latviešu virsnieku iznīcinās vienas un tās pašas varas nežēlība.

Jā, arī Žanis Pelcmanis bija viens no tiem, kuri devās līdzī Jukumam Vācietim uz Krieviju. Bet jau 1918.gada maijā viņš atgriezās Latvijā. Iespējams, ka viens no iemesliem bija pēdējais, Feodosijā ārstētais ievainojums, bet iespējams arī, ka jau tolaik viņam kļuva nepieņemama padomju varas nežēlīgā būtība.

Bet ilgi bez armijas viņš neiztika. Kad 1919.gadā Liepājā apmetās Latvijas Pagaidu valdība, viņš atkal stājās dienestā. Taču jau pēc dažām dienām nokļuva arestā. Viņu apcietināja paša tautieši. Jo viņam, kurš bija cīnījies Nāves salā, bija nepieņemama pagaidu vienošanās ar vāciešiem. Cietumā viņš pavadīja pusotru mēnesi. Pēc tam atkal stājās ierindā, cīnījās par Latvijas brīvību Liepājas aizstāvēšanas kaujās, bijis arī Latgales frontē Aizputes pulka sastāvā.

1920.gadā Žanis Pelcmanis demobilizējās. Un par piedalīšanos Brīvības cīņās saņēma karavīra zemi pie Vaiņodes muižas. Taču ne ara, ne sēja, bet zemi pārdeva, lai varētu piepildīt savu sapni – mācīties. Iestājās Latvijas Universitātē un kļuva par inženieri ķīmiķi. Neilgi pēc tam strādājis Drāšu fabrikā, bet jau 1924.gada 8.aprīlī sācis strādāt par 1.Liepājas valsts ģimnāzijas skolotāju. Vēlāk bijis skolu inspektors, bet kopš 1933.gada līdz pat arestam 1940.gada 17.jūlijā – tikai mēnesi pēc tam, kad Latvijā ienāca padomju tanki – šis ģimnāzijas direktors.

Par šo laiku ziņu pagaidām ir maz. Tikai dažas sadzeltējušas lapiņas, kas pauž par viņa virzīšanos pa karjeras kāpnēm. Viens no viņa skolēniem, dakteris Ludvigs Paškevics, kuram bija lemts ģimnāziju beigt 1940.gadā, un, kā pats stāstīja, tieši izlaiduma vakarā sagaidīt padomju tankus, direktoru atceras kā dižum gudru, iespaidīgu cilvēku. Bijis gana stingrs, par dzeršanu pat no pēdējās klases izslēdzis divus skolēnus. Bet bijis arī ļoti demokrātisks, cilvēciski pieejams, aprunājies ar ģimnāzistiem par dzīvi, pratis jokus dzīt, nekautrējies pēc saviesīgā pasākumā pavadītas nakts ģimnāzijas gaitēnos parādīties žilbinoši baltā šallē un elegantā cilindrā. Kad 15. Maija namā rīkoti audzēkņu vakari, allaž bijis klāt un uzmanīgi klausījies mūziku. Ģimnāzists Paškevics tad spēlējis klavieres. Žanis Pelcmanis bijis arī labs orators, īpaši emocionālas bijušas viņa runas valsts svētkos.

Kad Žani Pelcmani 1940.gada 17.jūlijā arestēja, sākās spīdzināšanas, pratināšanas. Pēdējais protokols datēts 1941.gada 6.decembrī, kad pratināšana notika jau tālu prom no Latvijas, Novosibirskas cietumā, "sākta pulksten 1.25, beigta 4.30".

Par ko Pelcmani apvainoja?

Apsūdzības slēdzienā, kuru 1941.gada 5.aprīlī parakstījis Liepājas NKVD izmeklēšanas nodaļas valsts drošības leitnants Ļebedovičs un apstiprinājis čekas Latvijas nodaļas priekšnieks, Alfrēda Novika vietnieks S. Šustins, teikts, ka Ansis Žanis Šakers-Pelcmanis un arī Rūdofs Gulbis, Oskars Baltiņš, Arnolds Valters, Jānis Feldmanis apvainojami noziegumos, kas sodāmi pēc Krievijas kriminālkodeksa 58.panta 4., 10. un 11.daļas par piedalīšanos pretpadomju organizācijā. Par to viņiem pienākoties 8 gadi labošanas darbu nometnē.

Par iemeslu šim apsūdzības slēdzienam kļuva Politiskās policijas pārvaldes Liepājas rajona priekšnieka J.Šalma 1940.gada 18.jūlija (*tātad – dienu pēc aresta! – L.L.*) ziņojums Drošības departamenta direktoram. Un tas laikā, kad par padomju varu vēl neviens Latvijā oficiāli tautai nebija neko paudis, kad kopš Saeimas vēlēšanām bija aizritējušas tikai trīs dienas! Iespējams, ka galvenais iemesls bija tieši šās Saeimas vēlēšanas, kas notika jau padomju tanku klātbūtnē. Kādam (kādiem) bija licies, bet varbūt vajadzēja, lai liekas, lai būtu precedents tālākām represijām, jo Žanis Pelcmanis un viņa bijušās partijas – Latviešu zemnieku savienības biedri uzdrošinājās līdzās oficiāli iecerētajam un okupācijas varas sastādītajam "Darba tautas bloka" vēlēšanu sarakstam vēlēšanām izvirzīt arī citu kandidātu sarakstu, kā tas bija pierasts brīvvalsts demokrātijā. Otrā dienā pēc aresta Šalms rakstīja, ka "Politiskās pārvaldes Liepājas rajonam nāca zināms, ka š.g. 7.jūlijā Pērkones un citos Liepājas apkārtnes pagastos dažas personas vākušas vēlēšanu parakstus kādam kandidātu sarakstam Saeimas vēlēšanām š.g. 14. un 15.jūlijā. /../ Minēto sarakstu uzstādīšanai vēlēšanām, organizējot reakcionāras pilsoņu aprindas ar centru Rīgā. Šīs aprindas, komplektējoties galvenā kārtā no politiskās partijas "Latviešu zemnieku savienība" personām, noskaņotas pret š.g. 20.jūnijā nodibināto Latvijas valdību, viņas deklarēto sadarbošanos ar Padomju Savienību. /../ Pieminēto reakcionāro aprindu iziešanu Saeimas vēlēšanās Kurzemes vēlēšanu apgabalā ar savu kandidātu sarakstu organizējuši, sazinoties ar Rīgu, bijušais zemkopības ministrs Jānis Birznieks, dzīv. Bārtas pag. "Lejasbirzniekos", Liepājas rajona vecākais agronoms Rūdolfš Ernests Gulbis, dzīv. Priekules pagastā "Muceniekos", Valsts Liepājas ģimnāzijas direktors Ansis Žanis Šakers-Pelcmanis, dzīv. Liepājā, Ausekļa ielā 9, lauksaimnieks Jānis Feldmanis, dzīv. Rāvas pag. "Tīsos", Liepājas novada mazpulku inspektors Oskars Baltiņš, dzīv. Liepājā, Jaunā ielā 5 un Liepājas rajona agronoms Arnolds Hermanis Valters, dzīv. Bārtas pag. "Sviģos". /../ 5.jūlijā notikusi apspriede.

/../ Gulbis deleģēts uz Rīgu pie saraksta organizētāju centra pārstāvjiem, /../ kur piedalījies reakcionāro aprindu pārstāvju sanāksmē Amatu ielā 4. /../ Vainīgie paskaidroja, ka neesot piekopusī darbību pret pastāvošo valdību, ne arī kaitējuši valsts interesēm. /../ Tā kā vēl nopratināmas vairākas personas /../ lūdzu, lai minētiem ieslodzītiem tiktu pagarināts ieslodzīšanas laiks līdz 14 dienām."

Ar Šustina parakstu to pagarināja līdz astoņiem gadiem.

1941.gada 17.decembrī jau Novosibirskā – līdz desmit gadiem labošanas darbu nometnē.

Bet jau pēc dažiem mēnešiem ar NKVD "īpašās apspriedes" lēmumu to "saīsināja". Lēmumā bija tikai viens īss vārds – "Nošaut!". NKVD 4.nodaļas 1.specnodaļas vecākā operatīvā pilnvarotā L.Krotova parakstītā 1942.gada 28.aprīļa izziņa apliecina, ka "1942.gada 7.februārī Žanim Ermanovičam Šaker-Pelcmanim, dz. 1896.g. piespriests augstākais soda mērs izpildīts 1942.gada 7.martā."

Vienā no kārtējiem apsūdzības rakstiem Pelcmaņa vaina jau bija pieaugusi: "1919.gadā dienējis Latvijas baltajā armijā, cīnījies pret boļševikiem, no 1929.gada līdz 1940.gadam sastāvēja militāri fašistiskā organizācijā "Aizsargi", bija aktīvs tās biedrs un ieņēma rotas komandiera amatu. Aktīvi cīnījies pret kreisi noskaņotajiem strādniekiem un komunistiem." Apsūdzībā pieminētas arī 1940.gada Saeimas vēlēšanas.

Starp citiem dokumentiem saglabājušies arī tā saucamie lietišķie pierādījumi. It kā Pelcmaņa izplatīts "apkārtraksts", kas aicina "Saeimas vēlēšanās būt apdomīgiem un balsot par demokrātisko latviešu bloku, kurā ieiet A.Ķēniņš, ģen. Jānis Balodis, ģen. Berķis u.c."

Falsifikācija. Tā šodien par šo dokumentu rūgti saka dēls Jānis Pelcmanis. Un viņam var piekrist. Pie labākās gribas šo lapeli nevar uzskatīt par izglītota cilvēka rakstītu... Arī no "lieciniekiem" tik vien izdabūts, ka it kā kāds šo lapeli vai vēl kādu "Baloža sarakstītu sarakstu" atradis uz lielceļa ... Apriķos.

Kas notika ar Žaņa Pelcmaņa ģimeni? Viņus no izsūtīšanas un nāves paglābis tas, ka, paredzēdams ļaunāko, tēvs bija nopircis lauku mājas un tur aizvedis sievu un bērnus. Paglābis arī dīvainais saliktais uzvārds. Lai arī tā vēsture ir amizanta. Viens no ģimenes vecvecvecvec-tētiņiem – Pelcmanis, kas dzīvojis Ēdolē, Krimas kara laikā ticis iesaukts cara armijā. Bet pagasta skrīveris, drošs paliek drošs, uz iesaukšanu saaicinājis vairāk puišu nekā bijis vajadzīgs. Un tā gadījies, ka viens no viņiem – Šakers, todien nav ieradies. Lai nevajadzētu pārrakstīt iesaucamo sarakstu, viņš Šakera uzvārdu nevis nosvītrojais, bet pievilcis

klāt svītriņu un pierakstījis otra puīša uzvārdu – Pelcmanis, kurš bija viens no virsplāna ataicinātajiem. Un tā karā aizgāja Šakers-Pelcmanis, bet viņa pēcnieki bijuši gan Šakeri, gan Pelcmaņi.

Pēc Žaņa Pelcmaņa aresta māte no uzvārda atmetusi Šakera pusi. 1949.gadā netālu no "Tūbeļu" mājām – "Ziemeļniekos" mitis arī kāds "iznīcinātājs" – krievu kareivis Vasja, kuru mātei bijis jāēdina. Kad izvešanas bijušas aiz muguras, Vasja teicis mātei: tavu mazo bērnu dēļ tevi pažēloju. Var jau būt, ka tā arī bija. Toties mājas līdz ar visu iekārtu un inventāru vēlāk atņēma. 1950.gadā ar Liepājas rajona izpildkomitejas lēmumu māti ar bērniem no tām padzina. Kādu laiku ģimene atradusi mitekli Jelgavā, bet vēlāk atgriezusies.

Pelcmaņu ģimenē bijuši četri bērni. Žoržs Georgs nācis pasaulē 1920.gadā. Tas bija gadu pēc tam, kad Liepājas Svētās Annas baznīcā virsleitnants Žanis Hanss Pelcmāns bija salaulājies ar Klaudiju Elizabeti Martu Valteri alias Valdmani. Žoržs pazudis Otrā pasaules kara laikā, iespējams, ka Pomerānijā gājis bojā, jo dienēja 19.divīzijā. Vidējais brālis Gunārs, dzimis 1928.gadā, kopš Otrā pasaules kara laika dzīvo Austrālijā. Jānis, dzimis 1936.gadā, mūžu nostrādājis "Liepājas metalurgā". Māra, dzimusi 1939.gadā, dzīvo un strādā Liepājas rajonā.

Bērnu dzīve nav bijusi viegla. Jānis mēģinājis iestāties vairākās mācību iestādēs – jūrskolā, Politehniskajā institūtā, bet ticis atraidīts kā padomju varas ienaidnieka dēļ. Māra studējusi neklātienē Lauksaimniecības akadēmijā.

Ziņas par tēvu bērni saņēmuši no Žaņa Pelcmaņa likteņa biedra Gulbja radnieka. Pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas saņemta arī oficiālā Žaņa Pelcmaņa rehabilitācijas apliecība. Pēc nāves. Šodien var tikai iedomāties, ko nācās šim cilvēkam pārciest, kā arī to, ko viņš ar savu prātu un sirdsdegsmi būtu varējis dot Liepājai un valstij, ja šī valsts nebūtu okupēta.

Līviņa Leine

Zaudētā bērniņa

Andris Jānis Zīders. Viens no tiem tūkstošiem Latvijas cilvēku, kurus 1941.gada 14.jūnijā bez tiesas sprieduma izveda uz Sibīriju. Jo viņš bija ieskaitīts padomju varas ienaidniekos. Viņam tobrīd bija četri gadi un nepilni trīs mēneši.

– Tēva mājas "Lempes" atradās Raņķu pagastā, atceras Zīdera kungs. – Tā bijusi diezgan liela saimniecība – 86 hektāri. Mājas atradās apmēram četrus kilometrus no bijušā Skrundas lokatora. No turienes mūs arī paņēma. Aizveda uz Ribinskas rajonu Krasnojarskas apgabālā.

Izvešana sākās agri no rīta. Vecāki jau bija piecēlušies. Mēs, bērni, vēl gulējām. Tēvs bija aizgājis aplūkot saimniecību. Laukā esot, viņš redzēja, ka sētā iebrauc mašīna un pēc brīža tajā sāk sēdināt mūs. Viņam tajā brīdī bija iespējams aizmukt. Taču viņš nāca uz mājām, lai būtu ar mums kopā. Tajā brīdī viņš, mans tēvs Nikolajs Zīders vēl nezināja, ka kopā ar mums viņš būs tikai līdz aizbrauksim līdz Skrundas stacijai. Tur viņu no mums atšķīra. Ne viņš mūs vairs dzīvē redzēja, ne mēs viņu.

– **Cik bērnu ģimenē bijāt?**

– Trīs puikas. Vecākajam brālim Vilnim bija četrpadsmit gadu, Mārim divi, man četri.

– **Cik ilgi jūs palikāt izsūtījumā?**

– Septiņpadsmit garus gadus. Mūs atbrīvoja tikai 1958.gada 12.martā.

– **Kāpēc tik vēlu?**

– Tēva tajā laikā vairs nebija. Māte laikam nekādus lūgumrakstus nebija rakstījusi. Mēs tur vienuviet bijām latvieši, vācieši, somi, igauņi. Sodus un igauņus mājās palaida ātrāk. Citus gan pēc tam atsūtīja atpakaļ.

– **Jūs visus tos gadus Sibīrijā dzīvojāt kopā ar mammu?**

– Reizē ar mums izveda arī mammas māsu Mariju Dazarti. Viņai arī bija divi puikas. Guntim bija trīs gadi, bet otram – Kārlītim – desmit mēneši.

– **Ko četrus gadus veca bērna atmiņa atceras no ceļa uz Sibīriju?**

– Cilvēku pieblīvētus dzelzceļa vagonus. Visapkārt nekārtība, netīrība. Mēs, dūšīgākie bērni, bijām uz augšējās lāvas un centāmies pa vagona lodziņu saskatīt kaut ko no tā, kas redzams pa ceļam. Vislielākais satricinājums sirdij laikam bija tas brīdis, kad vilciens apstājās un mūs izsēdināja no vagona. Tās sieviešu raudas, tie cilvēku bļāvieni, saucot vienam pēc otra, meklējot tuviniekus, ausīs skan vēl tagad. Tas izmisums acīs, vaibstos, sāpju kliedzieni, kad sievas apjauta, ka vīrus vairs neredzēs.

To nevar aizmirst. Lielākie zēni, kuriem bija jau astoņpadsmit gadu, un vīriši, kuri kaut kādā veidā bija ietikuši sieviešu vagonos, tur, galapunktā, arī tika atrauti no ģimenēm un ar varu aizvesti prom. Tā notika visu laiku. Tiklīdz zēns kaut cik pieauga, tā viņu aizveda prom. Arī manu brāli Vilni, kad viņam palika astoņpadsmit gadu, atrāva no mums un aizsūtīja uz tālajiem Ziemeļiem. Tāpat arī Vanagu Laimoni. Tur viņiem bija jāzāģē un jāpludina koki. Vilnis tur savu veselību sabeidza.

– **Kur palika tēvs?**

– Tēvs nomira Vjatlagā, 1943.gadā. No sākuma mums atsūtīja zīmīti, kurā nometnes priekšnieks mātei paziņoja, ka tēvs miris ar sirds nepietiekamību. Taču bija nosaukta cita vieta, it kā viņš būtu atradies Orlas apgabalā. Par Vjatlagu dabūjām zināt vēlāk, kad atrakstīja kāds cilvēks, ar kuru viņš tajā nometnē bija kopā bijis. Nometnes priekšnieks māti maldināja tišām, lai viņa nebrauktu meklēt kapavietu.

– **Vai tad jums tur bija ļauts pārvietoties?**

– Nezinu. Šķiet, ka nē. Atceros tikai, ka mātei lika parakstīties, ka uz divdesmit gadiem nometināta šajā vietā. Mūs izsēdināja Kļukvinā, tad aizveda uz Iljinkas sādžu upes Kanas krastā. Tur mūs izmitināja – citus pa mājām, citus pa zemniecām. Mēs nokļuvām kādās mājās.

– **Kā jums klājās?**

– Kamēr mātei bija kāda manta, kāds drēbju gabals, ko mainīt pret ēdienu, tikmēr ēdām. Cik un kas bija paņemts līdzī, nezinu. Pēc tam sākās bads. Tā ir otra mana spilgtākā bērnības atmiņa. Mūžīgā bada sajūta. Kad mūs aizveda, bija jau jūlija vidus. Tajā gadā jau vairs nevarēja neko ne iesēt, ne iestādīt. Mātēm bija jāiet darbā. Tur bija sovhozs "Stahanovietis". Tā bija zelta raktuvju "Buganaja" palīgsaimniecība. Tur audzēja kartupeļus, bija govju fermas, produkciju ražoja lielākoties priekš zelta raktuvju priekšniekiem. Kamēr mamma bija darbā, mēs, pieci puikas, dzīvojām pa mājām. Un visu garo dienu gaidījām vienu un to pašu – kaut ko ēdamu. Laimīgākas bija tās mātes, kas tika strādāt pagrabos, pārlasīt kartupeļus vai kāļus. Viņas varēja kaut ko paslepus aizbāzt aiz apģērba, lai aiznestu bērniem. Bet tas ne vienmēr izdevās.

– **Ko jūs tur ēdāt?**

– Visu. Balandas. Nātres. Vecākais brālis, kamēr bija mazāks un nebija no mums aizvests, mūs, mazos puikas, vāca. Vienu dienu viņš izcepa nātru pankūkas. Cita nekā. Tikai nātres. Saplūca, novārija un uz pannas. Iespējams, kādu mašīnēļu vai solidolu pielēja. Mazākie puikas viebās. Kārlītīm tad bija kādi trīs gadi. Vilnis man teica: "Ēd tu pirmais, tu esi lielāks, maziem redzēs, ka tu ēd, varbūt viņi arī ēdīs." Tā arī bija. Arī tajās reizēs, kad viņš mums vārija balandu zupu.

Vēl tagad brīnos, kā mēs tur izdzīvojām. Pa ziemu laukā skrējām basām kājām. Kaut kādas pufaikas māte nez kur sadabūja. Bikses šuva no maisiem. Kad krievu armijai sāka nākt amerikāņu produkti, maisi tika mums.

– **Blēņas arī darījāt?**

– Kā nu puikas bez blēņām. Reiz bija tā: mamma bija aizgājušas darbā, lielais brālis arī, bet mums uz plīts bija katls ar kāpostiem, kas bija jāizvāra. Bija pateikts, cikos jāiekur uguns un cik ilgi jāvāra. Tas bija rudenī. Kanā jau gāja ledus. No krasta upe bija aizsalusi, tikai pa vidu peldēja ledus gabali. Ledus bija kā spogulis un plāns. Tad rokās bija jāņem sitamais, jāpaskatās, kur zem ledus zivs, un pa ledu jāsit. Zivs apdulla, ledū izsita caurumu un zivi varēja savākt. Bet zivis – tas bija gardums! Tur tās bija lielas. Kā tādu brīdi drīkstējām palaist garām? Tāpēc mēs, visi puikas – turp. Mamma vakarā pārnāk no darba: plīts auksta, uguns izdzisusi, zupas katls pievārijies, puiku nav. Puikas pārnāk ar zivīm. Mēs jau nedomājām par to, ka kādam var kāja paslidēt un mēs varētu noslikt.

– **Cik tad jums bija gadu?**

– Kādi septiņi vai astoņi. Katrā ziņā, biju vecākais no visiem. Kārlītim bija trīs gadiņi. Blakus dzīvoja tāda paša vecuma vāciešu puikas, tie arī nāca uz upi līdz. Tā nu bija arī tā reize, kad dabūju pērienu. Bet vienreiz es gandrīz dabūju ar krukī.

– **Kā tas gadījās?**

– Ziemā visi valkāja velteņus. Tādi bija arī mātei. Bet tie palika cauri, pirksti lida laukā, vajadzēja aizlāpīt. Māte tos aiznesa pie kurpnieka. Par lāpīšanu bija jāmaksā ar maizi. Mani aizsūtīja uz veikalu, lai es atdodu mūsu maizes talonus, nopērku maizi un aiznesu kurpniekam. Tā bija visa mūsu ģimenes dienas norma, ko vajadzēja atdot kurpniekam. Mums tur deva tādus talonus, par kuriem katram cilvēkam dienā varēja nopirkt 200 gramu maizes. Pēc svara izrādījās, ka iznāca vesels kukulis un vēl tāds maziņš trīsstūrveida kriksītis. No veikala līdz kurpniekam bija jāiet apmēram trīs kilometri. Nesu maizi, bet tā smaržo, ka izturēt nevar. Ēst gribas, ka galva griežas. Kamēr gāju, to kriksīti pa druscīnai vien noknibināju. Kurpnieks bija sašutis: "Tā nevar būt, ka viens kukulis jau ir vesels kilograms!" Bet es nebiju visas sīkās drupatiņas, kas skrubinot atbira no kriksīša, no kukuliša garozas nolasījis. Prasa: "Apēdi?" Pateicu, kā ir. Kurpnieks tad paņēra savu invalīda krukī un metās man virsū. Dabūju krietnus belzienus.

– **Jūs visu laiku vienā vietā nodzīvojāt?**

– Nē. Mūs kādas trīs vai četras reizes pārsūtīja uz citu vietu.

1953.gadā mūs un vāciešus aizveda uz staciju "Zagornaja", iesēdināja vagonos un aizveda uz Hakasiju.

– **Kāpēc? jūsu uzraugiem likās, ka bijāt par daudz labi iedzīvojušies?**

– Tā tiešām bija. Bijām pat savu māju uzcēluši. Brālis Vilnis no guļbaļķiem uzcirta kopā ar citiem puīšiem. Gosniņa arī bija. Dārziņš. Kā jau latviešiem, kad viņi sāk strādāt.

Pirms tam vienu brīdi Iljinkā iznāca padzīvot kopā ar mazo Ulmani Gunti. Mūs izveda kopā. Viņu paņēma no Kuldīgas. Pie mums atveda 1942.gadā.

– **Cik vecs viņš tolaik bija?**

– Par mani divus gadus jaunāks. Tāds mazs apalītis. Kad izveda, viņam nebija pat vēl divu gadu.

– **Kā viņa ģimene dzīvoja?**

– Guntis dzīvoja kopā ar māti un vecmāti. Labāk viņiem sāka klāties, kad pie viņiem atbrauca Gunta nākamais patēvs Rumpītis. Tad viņi pārcēlās uz Buganaju, kur Rumpītis strādāja par šoferi. Veda zelta rūdu. Rumpītis pats izsūtīts ar varu nebija. Viņš atbrauca, lai palīdzētu Gunta mammai. Starp citu, Guntis Ulmanis savā grāmatā raksta par kādu sievieti, kas viņam vedusi pienu. Tā bija Marijas tante, mamma māsa. Viņa sovhozā strādāja par slaucēju un pienu Guntim veda uz Buganaju. Es arī esmu braucis viņai līdz.

– **Kas notika Hakasijā?**

– Mūs iemitināja bijušās koncentrācijas nometnes barakās, kurās līdz tam bija ieslodzīti krievi no Vlasova armijas, Volgas vācieši, poļi, Rīgas krievi. Skaitījāmieš brīvvalstie. Taču atstāt to vietu nebija brīv. Vajadzēja ik pa laikam pieteikties pie komandanta. Tur bija arī palīg-saimniecība. Ara zemi, sēja. Dzīvojām samērā mierīgi līdz brīdim, kamēr uznāca Hruščova laiki. Tad tur sākās neskarto zemju apgūšana. Skolā tad vairs negāju, beidzu šoferu kursus un 1956.gadā sāku strādāt par šoferi.

– **Kā jums skolā gāja?**

– Raibi gāja.

– **Kas ir raibi?**

– Mūžīga kaušanās starp fašistiem un krieviem. Fašisti bijām mēs visi citi – vācieši, igauņi, somi, latvieši, poļi.

– **Vietējie cilvēki patiešām bija pārliecināti, ka visi, kas ar varu aizvesti uz Sibīriju, ir fašisti?**

– Lielākoties, jā. Kamēr sāka apjēgt, kāds Latvijā bijis dzīves līmenis pirms kara. Tie, kuri bija atgriezušies no frontes, saprata, ko nozīmē tas, ko viņi bija Latvijā redzējuši. Kad viņi sāka sūtīt uz mājām paciņas ar to,

kas te tika salaupīts, uz mūsu dzimteni sāka skatīties savādāk.

– **Kā jums gāja ar krievu valodu? Bija tikpat grūti, kā te dzīvojošajiem krieviem latviski iemācīties?**

– Es pat nepamanīju, kā tas notika. Kad gāju skolā, krievu valodu jau pratu. Uz ielas ar puikām, kaut vai kaujoties, bija kaut kā jāsazinās. Mūs krievu puikas rupji apsaukāja. Arī Ulmaņu Guntis bija mūsu barā. Daudz no viņiem neatpalikām, likām pretī, ko bijām iemācījušies.

– **Kā skolotāji pret jums izturējās?**

– Skolotājas bija laipnas. Kā jau inteligenti cilvēki, kas vairāk saprata, kas un kā notiek. Viena no viņām pat dzīvoja ar mums uz vienas ielas.

– **Skolā jums deva kaut ko ēst?**

– Katrs iztika ar to, kas nu bija. Galvenās bēdas bija ziemā, kad nāca lielie sali un kad nebija, ko ģērbt. Atceros, kā pirmajā skolas dienā man vienīgajam kājās bija pastalas, ko māte bija uztaisījusi.

– **Kā citi ģērbās?**

– Ko nu katrs varēja sadabūt. Atceros, bija tāds Edvīns Sprinģis. Viņi dzīvoja barakā aiz upes. Tur bija izcēlies ugunsgrēks. Bija ziema. Bet viņš, patvērumu meklēdams, pārbrida upei pie mums. Ne viņam bija apģērba, ne apavu. Bija satinies vecās lupatās, arī kājas bija lupatām aptītas. Mums toreiz nebija, ko ēst. Brālis bija kaut kur sadabūjis sasalušus burkānus. To atceros kā šodien. Cik mēs visi, arī Edvīns, tos kāri graužām!

Rudeņos uz sovhoza laukiem šis tas palika nenovākts. Kāds kartupelis, kāda vārpa. Taču neko nedrīkstēja ņemt. Ja manīja, ka kaut ko ņem, tā jau skaitījās zādzība. Pavasaros, kad kartupeļi jau bija pārsaluši, tad drīkstēja ņemt. Bet ne rudenī. Pat vārpas, ko mēs ar puikām bijām salasījuši, lika no kabatām izkratīt.

– **Jums tur nežēlīgi cilvēki bija gadījušies.**

– Tas, kāda attieksme bija pret izsūtītajiem, bija atkarīgs no priekšsēdētājiem. Bija arī citādi priekšnieki. Bija kāds noliktavas pārzinis Paškevics, Latvijas polis, kurš turp izsūtīts jau 1937.gadā. Pie viņa gājām ciemos. Viņš mūs vienreiz pat uzaicināja svinēt Ziemsvētkus. Saaicināja latviešu bērnus. Tas notika vēl kara laikā. Bija tumša nakts. Gājām caur sādžu uz viņa māju. Logi viņam bija aizklāti. Bet istabā eglītē dega svecītes. Un bija sacepti kliņģerīši.

– **Kas tajos Sibīrijas gados, bērna acīm vērojot, likās visbriesmīgākais?**

– Tie bija 1947.gada plūdi, kad Kana izgāja no krastiem. Pāri sādžai brāzās ledus blāķi, vairākas mājas aizskaloja prom. Mūsu māja izturēja. Paši bijām izmukuši, plūdus pārlaidām kalnos. Šo notikumu visi uzskatīja par traģēdiju.

To, ka cilvēki mira no bada, ka neizturēja dzīvi Sibīrijā, kā traģēdiju tur neuztvēra. Tā tur bija ikdiens. Lai gan mūsu ciemā tik traki negāja, citur dzīve bija vēl briesmīgāka. Bet to, kas notika tālāk par 35–40 kilometriem, mēs jau tolaik nezinājām. Satiksmes tur nebija. Tikai daudz vēlāk, kad vecāki sāka ar radiem sarakstīties, uzzinājām ko vairāk.

– **Māte paspēja ar tēvu sarakstīties ar vēstulēm?**

– Ne reizi. Viņa saņēma tikai to vēstuli, ko tas svešinieks atrakstīja, ar ko tēvs bija kopā bijis. Brālēnu tēvs Dazarts arī kopā ar tēvu bija Vjatlagā un arī tur nomira.

– **Kāda bija daba? Skaista?**

– Iljinkā bija taiga. Kalni. Hakasijā – vienā pusē taiga, bet otrā pusē līdz pat Jeņisejai – tīra stepē.

– **Kā tās jaunās zemes apguva? To arī darīja izsūtītie?**

– Izsūtītie un vēl tie, kas sabrauca no visas Padomju Savienības. Noorganizēja milzīgus sovhozus, pa 30 000, pa 27 000 hektāriem katrā.

– **Jūs tur strādājāt par šoferi?**

– No sākuma biju traktorists. Vēlāk tikai par šoferi. Tad jau dzīve bija vieglāka. Bija alga. Vieglāk palika jau pēc Staļina nāves. Tur atbrauca arī vecākais brālis Vilnis. Kopā ar citiem latviešiem bija izmucis no nometinājuma vietas Ziemeļos. Labi, ka tur gadījās lādzīgs sovhoza priekšsēdētājs. Viņš mātei sacīja, ka viņam jau paziņots, ka vairāki puikas izmukuši, ka viņiem kaut kur jābūt, lai nāk darbā. Viņš izbēgušos zēnus nenosūdzēja, un viņi palika tajā sovhozā. Bet pārdzīvojumi brāļa dēļ visiem bija lieli.

– **Jūs paspējāt arī nodienēt padomju armijā?**

– Man tur gāja samērā labi. Visu laiku lielākoties sportoju. Ziemā slēpoju, vasarā piedalījies vieglatlētikas sacensībās. Dziedāju arī Maskavas kara apgabala korī. Tikai ilgi gan bija jādien. Veseli trīs gadi. Tikai pēc tam drīkstēju braukt uz Latviju.

– **Kā veidojās dzīve pēc Sibīrijas?**

– Savās mājās, protams, netikām. Tur bija iekārtota kolhoza ferma. Tāpēc izklidām pa pasauli. Man, kā jau no armijas nākušam, atļāva apmesties Liepājā. Par tālāko dzīvi sūdzēties nevaru. Strādāju. Dīvus bērnus izaudzināju. Labus bērnus. Abiem augstākā izglītība. Dēls Artis izmācījās par juristu, vada Narkotiku apkarošanas biroju, meita Vita ir bērnu kardioloģe. Vismaz bērni ieguva to, par ko es sapņoju. Kad atgriezos Latvijā, man jau bija 25 gadi. Visa jaunība palika Sibīrijā. Tāpēc, cik varēju, bērniem līdzēju. Bet viņi paši arī bija ļoti centīgi. Meita jau strādājusi arī Anglijā un Amerikā.

– **Sibīrijas gadi ir atstājuši iespaidu uz jūsu raksturu, domāšanu?**

– Es nedomāju, ka esmu sliktāks cilvēks tāpēc, ka esmu audzis

Sibīrijā. Tagad, pēc gadiem, pat liekas, ka varētu piedot tiem, kuri mūs – mātes un bērnus – tur badā mocīja. Taču ne visiem, ko tur sastapu. Bet aizmirst notikušo nevar. Esmu pārāk daudz savā dzīvē zaudējis. Mūsu ģimene pirms deportācijas dzīvoja ļoti labi. Nekā netrūka. Un pēc tam uzreiz – drausmīgs bads. Lai Dievs dod, ka bērniem nebūtu jāpārdzīvo tas pats, kas man un daudziem citiem, kuri bija izsūtīti kopā ar mani.

– **Bērniem jūs stāstāt to, kā ir bijis?**

– Tas ir jāstāsta. Lai viņi stāstītu tālāk. Lai tauta to neaizmirstu. Tagad brīnās, ka mazi bērni klīst pa ielām un prasa ēst. Tas ir visbriesmīgākais, kad gribas ēst. No ugunsgrēka var izmukt, no plūdiem arī, bet kad tevi plosa bads, izmukt nevar. Tā sajūta taču gadiem neatkāpās no mums. Un sāta sajūta tad pazūd. Nekad negribu redzēt tādus bērnus, kādi bijām mēs: paši izdēdējuši, bet vēderi lieli, uzpūsti. To nesaprast tiem, kas to nav pārdzīvojuši. Citiem pat liekas interesanti: redz, kā gājis! Bet, kad pats tur esi, nekā interesanta nav. Tāpēc es jūtu līdztiem, kam nav darba, kas nevar savus bērnus pabarot.

– **Kā jums liekas, vai tas, kas ar Latviju notika 90.gadu sākumā, bija vajadzīgs? Atmoda bija vajadzīga?**

– Bija ļoti vajadzīga. Taču iepriekšējā sistēma sabruka pārāk ātri. Vienkāršie cilvēki palika bez darba. Daudzi – arī bez maizes. Kas tika pie varas – sagrabās. Uzņēmumi bankrotēja. Man pazīstami puikas, kam pusotra divi gadi bija palikuši līdz pensijai, palika bez darba un pensijas.

– **Kā jums šķiet, vai tādas represijas pret Latvijas cilvēkiem, kādas bija 1941.gadā, vēl kādreiz ir iespējamas?**

– Lai nekas tāds vairs nenotiktu, ir jācīnās. Arī šodien, ikdienā. Par daudz mēs ļaunajamies, ka nekas tāds vairs nevar atkārtoties. Nedod, Dievs, ka tie upuri, ko nesa mūsu tēvi un mātes, ko nesām mēs, būtu jānes arī mūsu bērniem un mazbērniem. Par to būtu jādomā katru dienu, ne tikai tajās dienās, kad Latvijā izkaram sēru karogus.

Līvija Leine

Māte teica: "Vaidiņa nomira"

Helga Tilgale ir viena no tiem cilvēkiem, kuras lielais moku ceļš sākās pirms 1941.gada 14.jūnijā. Ne Liepājas pusē, bet netālu no Valkas. Lielāko mūža daļu nodzīvojusi Liepājā. Bet viņas piedzīvotais un pārdzīvotais sakrīt ar to, ko piedzīvojuši Kurzemē dzimušie cilvēki. Lai arī – katrs no šiem stāstiem ir unikāls. Jo nevar būt divu vienādu cilvēku. Divu pilnīgi vienādu likteņu.

– **Ko jūs 11 gadu vecumā bijāt tik briesmīgu izdarījusi, ka jūs vajadzēja aizvest tik tālu prom no dzimtenes?**

– To vēl šodien īsti nezinu. Māte bija saņēmusi mantojumā vecsaimniecību. Tēvs, Jānis Jansons, bija policists, bet strādāja citos pagastos. Viņš bija arī piedalījies Latvijas atbrīvošanas cīņās. Cīnījies arī Liepājā. Pēc atbrīvošanas cīņām palika valsts dienestā. No sākuma braukājām viņam līdz uz pagastiem, kur viņu norīkoja strādāt, pēdējos sešus gadus dzīvojām mātes mantotajā zemē.

– **Kur viņš dienēja, atceraties?**

– Atceros mazliet Abreni. Man tad bija kādi trīs gadiņi. Atceros notikumu ar vēžiem. Tēvs ar māti Rītupē bija tos saķēruši un nolikuši virtuvē grozā. Tie bija milzīgi. Es tos saliku rindiņā uz grīdas. Patika, kā tie čāpo. Mamma šausminājās, ka tie būtu varējuši man pirkstiņus nokost. Vēl viena atmiņa: pretī mūsu mājai dzīvoja īstu krievu muižnieku Pešudovu ģimene. Kopā fotografējāmies. Mamma ielika man klēpī kaķi vai suni, un tas man saskrāpēja rokas. Tādas miera dzīves ainiņas.

– **Tas mātes mantojums bija liels?**

– Ap 50 hektāriem. Mājas gan bija vecas. Kūtij pat jumts iegruva. Viss bija jāatjauno. Dzīvojamajai mājai bija klona grīda. Bija arī rentnieks. Ulmaņlaikā bija prasība, ka vispirms jāuzceļ māja rentniekiem un kalpiem. Paps visu savu naudiņu un ienākumus tur arī ielika. Pirka materiālus, gribēja arī klētis celt. Māju pašiem līdz izvešanai gan nepaspēja atjaunot.

– **Jūs bijāt liela ģimene?**

– Bija arī māsa, Pārsla. Viņai izvešanas dienā bija 7 gadi. Mammai Marijai bija 38 gadi.

– **Kā tas notika, atceraties?**

– Iebrauca sētā smagā mašīna, tajā ar šautenēm bruņoti vīri. Tēvs bija aizbraucis uz purvu pēc kūdras, ko kūti kaisīt. Viņš jau baidījās, ka kaut kas tāds var notikt. Alūksnes apriņķa policijas priekšnieks Prauliņš pirms pusgada bija apcietināts. Atbraukušie lika sameklēt, tēvu pasaukt. Aizskrēju pēc viņa. Tēvs nāca, domāja, ka arestēs viņu vienu. Viņš nevarēja ir iedomāties, ka ņems līdz ģimeni. Kad viņš atnāca, tikai

tad pateica, ka jābrauc visiem. Atceros, ka mamma kravāja mantas, ko lidzi ņemt. Gribēja paņemt arī albumu ar fotogrāfijām, neļāva. Pašvārtās ziepes arī neļāva. Drēbju mums daudz nebija, jo visa naudiņa bija ielikta celtniecībā. Tāpēc dzīvojam trūcīgi. Tikai mammites pašauostos palagus paņēmām, vēlāk tie palīdzēja Sibīrijā izdzīvot.

Pēc tam ar smago mašīnu veda uz Gulbeni. Pa ceļam savāca vēl citus nelaimīgos. Skolotāju Austru ar diviem maziem bērniņiem: Valdiņam bija četri, mazajam – pusotra gadiņa. Vīrs viņai todien bija izbēdzis. Kad uzzināja, ka ģimene aizvesta, pats pieteicās. Un, protams, Gulagā viņu nobendēja.

– **Tēvs bija kopā ar jums?**

– Stacijā nošķīra. Mamma bija šokā. Vēlāk sacīja, ka vēlējusies, lai notiktu avārija, un lai mēs visi aizietu bojā. Mums pateica, ka ved projām uz mūžu. Gulbenē stāvēja ešelons ar lopu vagoniem. Tur noturēja trīs dienas. No Tereškiem bijām atvestas vienpadsmit ģimenes. No blakus pagasta bija paņemti tikai vīri. Kamēr ešelons stāvēja, laiku pa laikam laida pēc ūdens. Atsevišķi bērnus, atsevišķi sievietes. Šodien saprotu, ka, ja mēs ar māsu būtu mukušas pie vecmāmiņas, neviens mūs nemeklētu. Bet toreiz, nedod Dievs, ka mūs kāds šķirtu no mamma.

– **Ilgī braucāt?**

– Gandrīz mēnesi. Sākās karš. Bija jāstāv stacijās un jālaiž garām ešelonu ar karavīriem. Deva ēst kaut kādu karavīru zupu: zirņi ar dzeltenu eļļu, ko sauca par rižikeļļu, dabūjām vēdergraizes, caureju. To pašu deva arī zīdaiņiem, mūsu vagonā Ploka kundzei bija trīs mēnešus vecs puisītis, Andis. Izsēdināja stacijā Adadima. Tā skaitījās Tuvas autonomā republika. No turienes ar redeļu ratiem 100 kilometrus veda līdz Skripaču sādžai. Bija vasara, jūlijs, karsts. Man bija šausmīgas vēdergraizes, domāju nomiršu, biju bez samaņas. Mamma mani neatstāja, sacīja: "Kaut vai mirušu, bet savu bērnu vedīšu sev līdz."

No sākuma sievietes prasīja: "Kur mūsu vīri?" Teica: "Būs galapunktā." Bet neviena vīra tā arī vairs neredzējām. Mūsu mocītāji visu laiku meloja. Meli melu galā.

– **Kur palika tēvs zinājāt?**

– Tikai, kad Latviju atjaunoja. Dabūjām izziņu, ka 1942.gada 4.augustā nošauts Vjatlagā.

– **Ko atceraties no Skripaču sādžas?**

– Kā mūs sadalīja pa mājām. Kā sauca par tautas ienaidniekiem. Kā vietējā sieviete tāpēc mūs pat negribēja ņemt pretim. Kā vietējie nāca uz mums skatīties kā uz dzīvniekiem. Gan pa durvīm, gan degunus pie logiem piespieduši.

Atceros Dombrovska kundzi. Viņai bija trīs bērni. Mazākais tikko rāpoja. Viņa vienā tonī runāja: "Manu mīlo Laimoniņ, manu mīlo Laimoniņ..." Bija viņu nosēdinājusi uz grīdas, uz segas, sega krokaina, un uz tās bērna priekšā drupināja maizīti pa sīkam gabaliņam kā putnam. Un mazulis pa segas krociņām drupatiņas meklēja un bāza mutītē. Ēst gribējās. Toreiz vēl nesapratu, ka no pārdzīvojuma un šoka Doņbrovska kundze bija palikusi bez sajēgas. Tur vairākas sievietes sajuka prātā. Un no bada un tīfa nomira.

Netālu atradās arī ogļu šahtas. Saimniecei, pie kuras dzīvojām, pa ziemu bija jāved ogles ar zirgu uz rajona centru, Berjozovku. Viņi paši diez cik labi nedzīvoja. Kleķa mājas vien, celtas no govju mēsliem, apjuntas ar velēnām. Tikai divām bija dēļu jumti. Skolai un ciema padomei. Sādžas vidū bija baznīca, kas bija pārvērsta par graudu novietni. Gotiņas bija kā sumbri, garu vilnu. Ziemā tās pienu nedeva. Vistas ziemā saimniece turēja pagultē. Mēs gulējām uz nārām pie sienas vai uz plauktiem pie griestiem. Blaktis, utis. Ziepju tur nebija. No kukaiņu kodumiem uz kājām izveidojās nedzīstošas brūces. Vasarās, kad sākās moskītu laiks, kājas bija pavisam jēlas.

– **Tur jums bija arī jāstrādā?**

– Tur bija divas organizācijas: kolhozs "Krasnij oktjabr" un rūpniecības artelis "Krasnij vostok". Sievietēm bija jāstrādā. No sākuma kolhozā. Visos lauku darbos. Mēs, lielākās meitenes, adījām. Vietējās sievietes bija pamanījušas, ka latvietes ir rokdarbnieces, un deva mums adīt šalles, jakas, cimdus, zeķes. No tā kaut cik iztikām. Bet tas bija kara laiks. Visu, kas bija ēdams, sūtīja prom uz fronti. Mēs dabūjām tikai pliko normu: bērniem 200 gramu maizītes, lielajiem 400 gramu. No sākuma tā maize bija kaut cik ciešama. Vēlāk no auzu miltiem, sēnalām un spraukumiem no rižikiem, no kā spieda eļļu. Mazs, smags pikucītis. Bet cik garšīga tā likās! Kā ne, ja visu laiku bija bada sajūta?

– **Neko klāt pie tās maizes dabūt nebija iespējams?**

– Meklējām, ko mācējām. Ziema tur iestājās pēkšņi. Uznāca sals, un viss. Septembrī. Palika vārpas zem sniega. Kartupeļi zemē. Tikpat strauji atnāca pavasaris. Tad gājām uz tīrumu, rakām tos sasalušos kartupeļus, nospiedām ūdeni, kas tajos bija, likām uz jumta, žāvējām, tad miezerī sastampājām, samaisījām ar ūdeni, likām uz plīts, cepām. Lasījām arī vārpas uz tīruma. Brigadierī jāja ar zirgiem, bļāva uz mums, neļāva. Bet lasījām, kules ar vārpām slēpām grāvjos. Kad no vārpām izberza graudus, lika podā ar ūdeni un krāsni izsutināja. Tas bija liels gardums.

– **Daba tur bija barga?**

– Ziemā ļoti auksts, vasarā ļoti karsts. Augu valsts ļoti skaista. Zeme auglīga. Māsa kopā ar krievu bērniem ēda pat zāli, tā bija ļoti

sulīga. Reiz, kad mamma bija kaut ko sarūpējusi ēdamu, viņa sacīja: "Mammīt, man negribas, esmu zālīti paēdusi." Dižzirdzeņu stobrus pavasaros mamma sautēja. Sādžā uz mēslu kaudzēm auga šampinjoni. Vietējie tos sauca par suņu sēnēm, pagankām. Auga arī milzīgas nātras, gandrīz kā mūsu latvāņi. Peonijas. Ziedi bija brīnišķīgi. Bērzu birztaļās ziedēja orhidejām līdzīgas puķes. Ciemats atradās Urjupas krastā. Vienā pusē stāvkrusts, ar māla atradnēm, tur bija ķieģeļceplis. Otrā – lēzena pļava, kur auga upenes un jāņogas. Arī tās lasījām. Ievogas tur bija kā mūsu ķirši. Pēc salnām saldas. Tās lika plāceņos. Viss it kā bija skaists. Bet svešs. Nemīļš. Ar šodienas prātu domāju: "Kā varēja tādu skaistumu neiemīlēt?" Svešs bija, tāpēc. Pazaudētās mājas sāpēja.

Kad paaugos, bija jāiet katru vasaru uz ķieģeļcepli strādāt. Slapjos ķieģeļus vajadzēja salādēt krāsniņās. Tie bija ļoti smagi. Pakrūtē sāpēja no to smaguma. Cēlu pa četriem. Kad tie bija apdedzināti, bija jāņem atkal ārā un jākrauj kaudzēs. Strādājām no rīta līdz saulrietam. Un vēl četri kilometri bija līdz mājām jāiet.

Bija arī jāravē labība, tur auga daudz usnu un vērmeļu. Govs piens no tām bija rūgts. Kartupeļus arī bija jāravē.

– **Daudz sāpju nācās piedzīvot?**

– Daudz. Austras kundze, skolotāja, nomira. Ar tīfu. Mammīte bija stāvoklī, kad mūs izveda. Piedzima māsiņa. Trīs dieniņas nodzīvoja. Viņa pat neraudāja, nekliedza, tikai vaidēja. Mātei piena nebija. Māsiņa badā nomira. Kā visi zīdaiņi, kas tur piedzima.

– **Māsiņai vārdiņš arī bija?**

– Vaidiņa. Tā mammīte teica, kad apglabājām.

Kad vairākas sievietes nomira, par bērniem kā svētība gādību uzņēmas Ribaka kundze. Arī skolotāja. Skalbes kundze sajuka prātā no bada, nomira, palika meitiņa Ināra. Viņa paņēma arī Austras kundzes bērnus. Mazo Laimonīti paņēma, kad Dombrovskas kundze nomira. Viņas pašas meitas no izvešanas bija pamukušas. Vedēji teikuši, lai sauc bērnus mājās, ja ne – nošaus. Atbildējusi, lai šauj, bet bērnus viņiem neatdos. 1946.gadā viņa atbēga uz Latviju, sāka strādāt par skolotāju, bet viņu noķēra, ielika čekas mājā, tur viņa pakārās. Pirms tam viņa bija atvedusi uz Latviju arī Skalbes Ināru. Ināra iestājās skolotāju institūtā Cēsis. Kur mātes kaps, viņa nezināja. Tikai tagad uzzināja, kas ar māti noticis.

Lielas briesmas bija tīfs. Tas plosījās 1942.gada ziemā. Toziem dzīvojam vienā mājā ar Kubuliņu Bertu. Viņa saslima pirmā. Mamma viņu aizveda uz Berjozovku, uz rajona centru, kur bija slimnīca. Tad saslima viņas dēls Gunārs. Arī viņu mamma aizveda. Kubuliņa kundze nomira. Tad saslima Pārsla. Mamma aizveda arī viņu. Gunārs

izārstējās, bet par māsu visi sacīja, ka nomirs. Viņa mammīti vairs nepazīna. Mammīte turp gāja bieži, kājām visus 16 kilometrus, bet laukā ap 50 grādu sals. Ja izvilka roku no cimda, tā momentā varēja sastingt. Reiz viņai sekoja vilks. Ziemā tumsa iestājās agri. Es ar sažņaugtu sirdi gaidīju mājās: vai pārnāks? Vai māsa vēl dzīva? Brīnumainā kārtā mēs ar mammu nenaslimām, bet māsa izveseļojās. Kad pārnāca no slimnīcas, bija tikai kauli un āda. Tādus cilvēkus tagad var redzēt ziņās no Āfrikas. Un nebija nekā labāka par melno maizes pikuci, ko iedot paēst. Tas bija briesmīgi.

– **Skolā arī tur gājāt?**

– Rīta pusē biju skolā, vakaros adīju. Kad mammīte strādāja par adītāju rūpniecības artelī, arī turp gāju palīgā. Vērpām, adījām ar rokām. Vajadzēja adīt armijai cimdus.

– **Jūs visu laiku bijāt vienā sādžā?**

– Jā. Bet sajūta visu laiku bija, kā uz riteņiem. Cēla no vienas mājas uz otru. Un tad vēl ziņa, ka sūtīs vēl tālāk uz ziemeļiem. Bet neaizsūtīja. Līdz rajona centram aizveda, bet komendants apžēlojās, ka māsa esot pārāk maza. Bet mēs bijām savu dārziņu jau pārdevušas. Bijām kartupeļu mizas iestādījušas. Vēlāk aiz žoga skatījāmies, kā tur viss aug, ēst gribējās, bet noplūkt neko nedrīkstēja.

Saimnieces dēls ēda griķu putru. Mēs skatījāmies lielām acīm. Nepiedāvāja. Nekad.

Vienu gadu pirms skolas strādāju kādā vietējo skolotāju ģimenē par aukli. Paldies viņiem, mammai bija vieglāk.

– **Kā varējāt saprasties? Valodu zinājāt?**

– Pirmajā gadā tikai klausījos, tad sāku runāt. Skolā sāku iet piektajā klasē. Rakstos vairāk par trijnieku nedabūju, citos priekšmetos bija piecnieki. Kad karš beidzās, Ribaka kundze un mammīte rosināja, ka jāmacās tālāk. Iestājos Ačinskas Pedagoģiskajā tehnikumā. Lai turp nokļūtu, līdz tuvākajai dzelzceļa stacijai "Krasnaja sopka" 50 kilometrus vajadzēja iet kājām. Tas bija laiks, kad bāreņus sūtīja uz dzimteni. Lielu daļu aizveda 1946.gada vasaras nogalē. Ribaka kundze arī savus audžubērnus aizsūtīja uz Latviju. Mamma arī gribēja, lai mēs ar māsu braucam uz Latviju. Ačinskā man bija jauka skolotāja, lietuviete. Ievēroja, ka esmu no Baltijas, pievērsa īpašu uzmanību. Viņas priekšmetā, matemātikā, man vienmēr bija teicami. Kad uzzināja, ka gribu braukt, mēģināja atrunāt. Teica, lai mācos. Man arī negribējās no mamma šķirties, bet viņa uzstāja.

– **Tomēr atbraucāt?**

– Jā. Mūs nometināja bērnu namā Rīgā, Kuldīgas ielā. Tur bija ļoti jauks direktors Dēliņš. Bija mums kā tēva vietā. Mazās meitenes

viņu arī sauca par tēti. Tur drīkstēja palikt divas nedēļas. Tur mūs atutoja, atblakšoja. Un tad bija jābrauc pie radiem. Bet man ļoti gribējās mācīties. Varēju braukt pie vecmāmiņas, bet viņai pašai nekā nebija, māja nodegusi. Māsa aizbrauca. Es aizgāju uz Rīgas Pedagoģisko skolu, tur bija bērnu audzinātāju nodaļa. Iestājos. Bet man nebija kur dzīvot. Izstāstīju bērnu nama direktoram. Viņš mani veda uz Izglītības ministriju, lai atļauj vismaz ziemu bērnu namā nodzīvot. Ministrijā pārmeta, ka nav nekāda pamata, lai es mācītos, ka pietiek, ka esmu tikusi Latvijā. Bet direktors tomēr viņus pierunāja. Apsolījos, ka strādāšu tajā bērnu namā. Tā arī notika. No rītiem strādāju ar 1. un 2. klasi, vakaros gāju uz Pedagoģisko skolu. Tā divus gadus. Bērnu namā arī bija grūti ar uzturu, ar apkuri. Bija jāsalst. Man istabiņā atstāja vakariņas, ko pēc skolas ieēst: maizes šķēlīti un tējas krūzi. Kad pārnācu, tējai krūzītē bija ledus kārtiņa pārvilkusies.

Mamma arī 1947.gadā atbēga uz Latviju. Daudzas latvietes tā darīja. Viņu 1948.gadā noķēra, aizsūtīja atpakaļ. Es arī dzīvoju bailēs, ka mani jebkurā brīdī var aizsūtīt atpakaļ. Nolēmu, ka neko nekrāšu, tikai mācīšos, jo to man neviens atņemt nevarēs. Daudzus aizsūtīja atpakaļ. Arī Ribakas kundzes audžumeitu Ināru, kaut viņa bija apaļa bārene. Bija sādžā no Lejasciema Suntaža kundze ar meitu Elmu. Viņas arī atbrauca. Viņas bija rada Annai Saksei. Kādu brīdi Elma pat mita pie rakstnieces, bet tad Sakse baidījās, ka Elmas dēļ viņu var pašu aizsūtīt uz Sibīriju un atteicās viņu glābt. Elmu aizsūtīja atpakaļ. Elmas māti noslēpa Vidzemē pie svešiem ļaudīm. Viņu neaizsūtīja. Mūsu mamma tika mājās tikai 1956.gadā.

– **Jūs vairs neaiztika?**

– Brīnumainā kārtā, nē. Pedagoģisko skolu pabeidzu ar izcilību. Sāku mācīties Rīgas Pedagoģiskajā institūtā. Bet pēc dažiem mēnešiem izslēdza, par to, ka esmu bijusi izsūtītā. Tas bija 1950.gadā. Toreiz tur par pasniedzējām strādāja Krievijas latvietes. Tās ieteica, lai eju uz Izglītības ministriju, lai lūdzos. Toreiz Izglītības ministrs bija Vilis Samsons. Lielais partizāns. Nobijusies biju bezgala. Viņš sacīja: "Labi. Izpētīsim jūsu lietu, tad paziņosim." Bija pagājis labs laiks, institūtā sākās eksāmeni, kad saņēmu atļauju mācīties. Līdz šai dienai esmu viņam pateicīga. Bet mūsu rektors Indriķis Zaķis gan bija briesmīgi ciets komunistis. Bija dusmīgs, ka man ir atļauja. Pateica, lai neceru uz kādu atbildīgu vietu, bet par skolotāju varēšu strādāt. 1954.gadā institūtu pabeidzu.

– **Kurp jūs tikāt strādāt?**

– Atsūtīja uz Liepāju. Tā kļuva par liepājnieci. Biju vēsturniece pēc izglītības, bet man šo priekšmetu neļāva mācīt. Tagadējā 10. vidus-

skolā mācīju krievu valodu. Tad Jaunliepājā ģeogrāfiju. Pēc tam iedeva vadīt Metodisko kabinetu. Toreiz tajā bija jāapkopo materiāli par visām skolām – krievu un latviešu, par visiem priekšmetiem. Bija gan jāvada bibliotēka, gan pedagoģiskais darbs pa sekcijām. Bija jāpārzina visas skolas, skolotāju kvalifikācija. Toreiz Izglītības nodaļas vadītāja bija Minna Kalniņa. Viņai bija sarežģīts raksturs, vīrišķīgs, bet viņa juta man līdz. Pati bija paņēmusi audzināšanā meiteni Annu Zēberti, kuras vecāki bija izsūtīti. Vēlāk, kad apprecējos, pārgāju strādāt uz Pedagoģiskā institūta bibliotēku. Tur bija bāzes skola, dēliņš varēja mācīties. Kad palika slikti ar veselību, vairs nestrādāju. Audzināju mājās bērnus. Vīrs Gunārs strādāja "Liepājas metalurgā".

– **Kāda jūsu mammītei bija veselība?**

– Kā jau pēc Sibīrijas. Tomēr, kad pārbrauca, paspēja vēl Pārslu izskolot. Izstudēja ekonomiku, tagad dzīvo un strādā Rīgā. Mamma jau mirusi. Ļoti pārdzīvoja, ka visu savu jaunību ieguldījusi, lai celtu mājas, klētis. Tas viss ka bija gājis zūdībā. Toreiz tā bija prestiža lieta – sakopt māju, saimniecību. Tagad dzīvoju tikai šodienai.

– **Ko jūs gribēt pateikt tiem, kuri Sibīrijā nav bijuši?**

– Vispirms jaunajai paaudzei saku: nekas nav mūžīgs. Viss dzīvē var notikt. Nevajag noniecināt, to, kas mums šodien labs. Lai novērtē to, ka var mācīties. Tas, ko esmu pārdzīvojusi, nav pasaka, bet īstenība. Arī es nekad nedomāju, ka kaut kas tāds var notikt. Mums bija mājas. Valsts toreiz rūpējās, lai cilvēki labi dzīvotu. Man abonēja žurnālus. Lasīju pasaules vēsturi. Likās, ka tādas briesmas tikai senatnē iespējamās, ka tas viss ir tālu. Bet piedzīvoju, ka materiālajām lietām nav vērtības. Tās zūd. Visam pamatā garīgums. Mums tur nedeja ēst. Es kā vēsturniece varu pateikt, ka pat vergturu laikos vergiem deva ēst, lai viņi labāk strādātu. Staļina laikā cilvēkiem vērtības nebija. Mēs bijām kā mušas, ko var nosist jebkurā brīdī. Un vēl tagad viņu Krievijā dievina! Par ko? Par to, ka arī viņiem bija jācieš, jādzīvo pusbadā, jo visu atdeva bruņojumam. Bet viņiem galvenais bija, ka Staļins palielināja savas impērijas varenību. Tā tam jābūt, viņi toreiz teica. Tas impēriskais sindroms lika arī mūs mocīt badā. Ja kāds nomira, sacīja: "Mums pietiks vietas, kur ienaidniekus apglabāt." Lai arī tajā pat laikā likās, cilvēki kā cilvēki. Bet aizmirst to nevaru.

Līvija Leine

Viņš atgriezies Dzimtenē

Mākslinieks Hermanis Aplociņš dzimis 1891.gada 5.aprīlī Jaunpiebalgā, "Mežkrāgos". Mācījies Jāņa skolā un draudzes skolā, pēc tam Valmieras skolotāju seminārā, kur sadraudzējies ar Jāni Ezeriņu un Leonu Paegli. Jau semināra laikā viņš aizrāvēs ar zīmēšanu un gleznošanu. Uz to viņu ierosinājis Valmieras gleznotājs Teodors Ūdris, kura ietekme uz Hermani Aplociņu bija dziļa un ilgstoša. Viņš, kurš pats bija beidzis Štiglica Centrālo tehniskās zīmēšanas skolu, bija iedvesmojis turp doties arī Hermani Aplociņu, un pats arī viņu sagatavoja iestājpārbaudījumiem.

Pēterpilī, kopā ar citiem latviešu mākslas ceļu meklētājiem, Hermanis Aplociņš piedzīvoja jaunības sajūsmas un dedzīgu studiju gadus, kuri bija pārpilni mākslas un kultūras norisēm. Mācības viņš pabeidza 1916.gadā, bet karadarbības dēļ izpalika viņam kā spējīgam studentam piešķirtais ārzemju brauciens. Aplociņš sāka strādāt par skolotāju vienā no Pēterburgas reālskolām, vēlāk ģimnāzijā. Pēterburgā viņš iepazinās ar savu dzīvesbiedri Emīliju Puži, kura universitātē kārtoja valsts eksāmenus. Latvijā Hermanis Aplociņš atgriezās 1920.gadā.

Laikabiedri atceras, ka Aplociņš bijis pievilcīgs, bez naida un ļaunuma, saprotošs, izpalīdzīgs skolā, sabiedrībā iecienīts kā labs un dedzīgs runātājs. Lieli ir viņa nopelni mākslas dzīves veidošanā Liepājā. Nozīmīgs ieguvums Liepājas pilsētai bija Lietišķās mākslas vidusskolas nodibināšana 1926.gadā. Tās dibinātājs un ilggadējs direktors bija Hermanis Aplociņš. Nesavtīgi un pašaiizliedzīgi viņš vadīja skolu tā, ka tā ļoti plašā apkārtnē cēla ļaužu sapratni par lietišķo mākslu un tās līmeni, izaudzināja jaunu lietišķās mākslas speciālistu paaudzi.

Mākslinieks Maksimilians Mitrēvics atceras: "Štiglica mākslas skolā viņš bija izveidojies par labu zīmētāju, sevišķi akvarelistu. Savos agrīnajos ūdenskrāsu sacerējumos – darbos viņš mīlēja iepīt neparastus, bagātas izdomas apgarotus tēlus, spraigas kustības. Krāsas, vieglā tecējumā pārejot un veidojoties, bija žilbinoši spožas. Šajos ūdenskrāsu darbos viņš meklēja latvju dainu simboliku. Pamirdzēja arī viena otra asās kustībās un formās tvirta lauku darba aina – "Ūdensnesējs", "Labības vedēji". Vēlākajos gleznojumos lauku darbu tematika aizņēma galveno vietu."

Arī sabiedriskajā dzīvē Hermanis Aplociņš bija ļoti rosīgs. Viņš darbojās Neatkarīgo mākslinieku vienībā, Liepājas Latviešu Mākslas veicināšanas biedrībā, bija Rakstu un mākslas kameras viceprezidents,

apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeni. Drauga Ernesta Brastiņa ietekmēs, pievērsās dievturībai un bija Liepājas draudzes balsts.

Aplociņš aktīvi piedalījās izstāžu organizēšanā, bet savu personālizstādi, ko tik ļoti gribēja, nepaspēja sarīkot, jo 1940.gadā, sākoties padomju okupācijas režīmam, viņš no darba skolā aizgāja. Aplociņam nebija pieņemamas režīma ideoloģiskās nostādnes.

1941.gada 14.jūnijā Aplociņu ģimene bija to skaitā, kuras deportēja uz Sibīriju. Pēdējā vieta, kur visa ģimene bija kopā pirms ievietošanas vagonos, Karosta. Kopā ar Hermani Aplociņu bija dzīvesbiedre Emīlija Aplociņa (1892–1950) – Liepājas ģimnāzijas vēstures skolotāja, meita Skaidrīte (1921–1992) – Liepājas Lietišķās mākslas vidusskolas absolvente. Tālākais ceļš katram bija savā ešelonā. Brīnumainā kārtā palicis Vjatkas lēģerī dzīvs, Hermanis Aplociņš tika noņemts Krasnojarskas novada Lazarevkas sādžā. Tur viņš strādāja kolhozā par bitenieku. Emīlija un Skaidrīte Aplociņas tika noņemtas aiz polārā loka – Igarkā. Tur, smagos apstākļus neizturējusi, 1950.gada 11.novembrī Aizsaulē aizgāja Emīlija Aplociņa.

Hermanis Aplociņš mira 1958.gada 29.maijā. Lazarevkas sādžā dzīvojošie lietuvieši un vācieši viņu apglabāja sādžas kapsētā. Kapa vietu iezīmēja bērzi un draugu darinātais krusts ar metāla plāksnītē iegravētu uzrakstu. Tajā pat gadā dzimtenē atgriezās Skaidrīte Aplociņa.

Arī Hermanim Aplociņam bija lemts atgriezties dzimtenē. Pateicoties Liepājas Lietišķās mākslas vidusskolas direktora Riharda Rubīna iniciatīvai, skolas pedagogi Maija Pilāga un Armīns Beņķis Aplociņa piņšļus no Sibīrijas Lazarevkas sādžas pārveda uz Liepāju. 1990.gada 16.jūnijā Liepājas sabiedrība, Lietišķās mākslas vidusskolas pedagogi un audzēkņi tos svinīgi pārapbedīja Liepājas Centrālkapos. Viņš atgriezās pie savas tautas, kuras stiprumam un izturībai ticēja, pie savas zemes un jūras, ko tik stipri mīlēja.

Par Hermaņa Aplociņa gara diženumu liecina vēstules, kuras viņš rakstīja piederīgajiem, sievas Emīlijas radiem, uz Latviju, Grobiņas pagasta "Ziedariem", no kuriem netālu atradās viņa paša celtā māja "Aplociņi" un paša stādītais ābeļdārzs.

Ielūkosimies tajās:

06.12.52.

"Patiesi cienījamā kundze, labā radniec!

Paldies par Jūsu tik jauki un labi uzrakstīto vēstuli, ko saņēmu vairāk nekā pāris nedēļu atpakaļ. Jūs man rakstāt tik gaiši, ka pēc Jūsu

vēstules saņemšanas krietnu laiku dzīvoju tad kopā ar Jums visiem tur savējā, mūsējā zemē ar kopējiem priekiem (ja tādi ir) un nepriekiem. Jums domājas dažreiz, kur un kā gūstu sevī ticību par labāku rītdienu un stiprinājumu, lai nesalūztu tais postos un nelaimēs, kopš ābeļu ziedu laikā mani izveda kā nebrīvu no tēvu tēvu zemes postā un vienmēr postā, tumsā, salos. Jā gan, trakoti grūti, līdz asinīm un nāvei grūti. Bet "stipram būt, uzvarēt!" Viegli, arī pat dekoratīvi tā teikt un klausīties, bet to pār dzīvot, izdarīt ir bezgala grūti, bet varēt var, ja grib. Būsim, lūk, "tik stipri, cik stipra būs mūsu griba", kā vislatviskākais no latvjiem, mūsējais Rainis reiz teica. Var ārēji gandrīz vai visu zaudēt (kā es), ja ticība un griba nebūs zudušas, tad maz kas būs zaudēts. Stiprums, sikstums, izturība – tas mantojums no senčiem. Gan četras reizes mūsu senči (pēdējā reizē ieskaitot gan arī mūsus) ir cietuši lielas katastrofas, mokas, nebūšanas, gandrīz vai beigti bijuši, bet atkal atzēlušī un stiprāki kļuvuši. Lūk, tā, lūk, glābj mūsus mūsu tautas vitalitāte. Nebūs vairs katastrofu, un labāka būs nākošā dzīve. To saklausu vēstures soļos, un tas mani stiprina. Un tad vēl viens faktors, viens apstāklis un, proti, ka no savas tautas nebiju gluži atstāts, aizmirsts, pamests i materiāli, i morāli te, i tur. Prieks stiprina, prieks stiprāks par nelaيمي."

06.12.52.

"... kā izskatās tur apkārt, kādas debesis, kāda mīļajā zemē, kāda jūra, kādas tāles, kādi ozoli un liepas, visi koki, ābeles un gaišs? Visu to es gandrīz vai ik mirkli redzu, atskārstu un jūtu nu tādu, kā kopš gadiem, no turienes aizejot 8 pelēku pavadonībā, apsardzībā, gūstā..."

12.10.53.

"... es, vienatnīgi dzīvodams, nejūtu pat briesmīgākā, kā citkārt iesprostots, nejūtu vientulības ar tās asistentiem tumsu un salu, salu un bezdomību, kas vēl ļaunāki. Neatskārstu pat briesmoņa lielā, neatskārstu nāves. Es bieži pat priecājos! Priecājos par cilvēkiem, vējiem, sauli, mākoņiem un savām bitēm. Es pat runāju ar visiem tiem! Kad to tā izsaka, uzraksta, kā to daru patlaban, izklausās gan tā kā naivi, romantiski kā daždien Latvim, bet, patiesi, tā ir. Un tikai tā, un tad var elpot, pat dzīvot ne tik vien kā eksistēt. Domāt! Un par tālājo vakardienu, kad strādāju pilnā jaudā, bez noguruma un bailēm, un neprāsīju ne sev, ne citiem, kas man par to no visa tā būs. Man bija sajūsma un prieks. Domāju vēl par tuvo rītdienu, gaišu un saulainu, siltu, ko skaidri jutīsim, ne tikai sapratīsim, pēc sala un tumsas. Šo vasaru nodzīvoju te, savā

mežā un darbā, gandrīz ne vienu reizi neaiziedams prom. Dažas reizes pie manis atnāk tautieši. Aizejot tie bija možāki un ticīgāki, nekā atnākot, kad noguruši bija. Stāstīju tiem, ka tikai "Dvēsele zin', cik daba liela. Dvēs'le zin, cik daba dziļa," kā to kādreiz mūsējais Rainis teica, jebšu mums jāpārvar daba, kas pati vēl nav nekas, kas pati vēl nezina ne velna, tik mūsos pašos tā brīnīšķa un liela..."

05.09.55.

"... es dzīvoju arvien vēl savā meža mājā ar savām kolhoza bitēm, kas mani mīlo tāpat, kā es viņas... līst nejauks lietus, un tikpat nejauki aukstas ir dienas un nakts. Un dubļi, dubļi lipīgi un melni pa visiem ceļiem, un ģerevņā līdz ceļiem. Manā dravā un mežā to nav, tāpēc arī nekur neēju no mājas prom: putru vāru pats, pat maizi izcepu, lasu sēnes un noķeru kādu putnu.

Pienu, tabaku, sērkokoņus atnes man kāds kolhoznieks. Un daudz jau man arī nevajaga. Trimdā esot, manas vajadzības simtkārt mazākas, nekā kādreiz, brīvam esot mūsu zemē..."

12.12.55.

"Sibīrija, Lazarevas mežos

... mana vēstule nolido pie Jums tieši Ziemassvētku dienās, varbūt tieši, kad Jūsu istabas būs gaišas no svētku eglītes gaismas. Arī es būšu pie Jums ar vismīļākajiem, sirsnīgākajiem Ziemassvētku saules un gaismas atgriešanās svētku sveicieniem. Manas egles arī būs svētku rotā, gan bez svecītēm un cita gaišuma, bet katrā no tām mirdzēs mūsu Brīvības pieminekļa zvaigznes brīnīšķīgajā gaišumā, kas mani ar savu gaišumu ir uzturējušas un uztur nesalaužama spēka pilnu, miesā un garā veselu, ticības un cerību pilnu, kas jo dienas aug augumā. ...nezinu, kad varēšu mājās braukt, bet sāk jau ūdeņi šai ziņā kustēties. Poļus, piemēram, neilgi atpakaļ 9 dienu laikā aizveda visus. Patlaban vāci gaida savu rindu, un tad varbūt arī mēs, tie citi. Man gan lielāka cerība braukt kādreiz bez pases, nekā ar parastajiem etapiem, vēšanu, sūtīšanu. Braukt jau nu gan es gribu, jo savā zemē, kā mēdz ļaudis teikt, ir labāki no vecas vīzes ūdeni dzert, nekā svešā zemē un ļaudis medu no kristāla traukiem ēst. Pagaidām dzīvoju un klausos, kā manas bites ziemo, klausos vēstures soļos ...pār lasu interesantākās un dzīvās grāmatas..."

Aina Buriņa

"Ub. po II raz."

1940.gada 21.janvārī PSRS Sabiedriskās drošības tautas komisāra vietnieks, trešā ranga Sabiedriskās drošības komisārs Serovs parakstīja pilnīgi slepenu instrukciju – *"Instrukcija par Lietuvas, Latvijas un Igaunijas pretpadomju elementu deportāciju"*. Tajā uzsvērts, ka "pretpadomju elementu deportācija ir uzdevums ar lielu politisku nozīmi. /../ turklāt vissvarīgākais pamatnoteikums ir, ka operācija jāīsteno bez trokšņa un panikas, nepieļaujot ne pašu deportējamo, nedz arī padomju iekārtai naidīgi noskaņoto apkārtnes iedzīvotāju demonstrācijas vai citādu pretdarbību /../. Deportācijas izdarāmas rīta ausmā." Dokumentā detalizēti noteikta deportācijas kārtība, kā veicamas citas darbības – dzīvokļu kratīšanu u.c., kā deportējamo atšķirt no viņa ģimenes – "ņemot vērā, ka liels deportējamo skaits domāts apcietināšanai speciālās nometnēs, kamēr viņu ģimenes novietojamas citos apgabalos, tomēr deportācija izdarāma kopā ar ģimeni, neinformējot ģimenes galvu par paredzēto šķiršanu. /../ šādas deportējamās ģimenes nogādājamās līdz dzelzceļa stacijai vienā satiksmes līdzeklī, un tikai stacijā ģimenes galva ievietojams atsevišķā, ģimenes galvām paredzētā vagonā /../."

Par pretpadomju elementiem tika nosaukta arī tāda cilvēku kategorija kā "bijušie cilvēki", t.i., fabrikanti, uzņēmumu īpašnieki, lieltirgotāji u.c.

Šai "bijušo cilvēku" kategorijai atbilda arī Liepājas maiznieku biedrības meistara, latviešu strēlnieka Dika ģimene, kas dzīvoja Republikas ielā 18 (tur bija arī ceptuve un veikals), un viņa dzīvesbiedres Lūcijas brālis – robežsargs, Latvijas Brīvības cīņu dalībnieks, robežsargu brigādes 2.Zilupes bataljona sardzes priekšnieks Matīss Skalde.

Dokumenti liecina, ka 1940.gada 11.oktobrī sastādīts protokols, kurā teikts, ka "uz LPSR Iekšl. TK VDP ordera pamata ar M. (*Uzvārds nav uzrādīts* – A.B.) izdarīta kratīšana–arests pie pils. M.Skaldes. Kratīšanu izdarīja LPSR Iekšl. TK VDP darbinieks pilnvarotais Bļinovs, kā lieciniekus pieaicinot robežsargu vienības politruku Voldemāru Inko un Anastasiju Grigorjevu, kuras mājā dzīvoja M.Skalde." Saskaņā ar kratīšanas orderi Matīss Skalde tika aizturēts. Un "paņemts nogādāšanai uz LPSR Iekšl. TK VDP sekojošais: robežsargu krājizdevumu kapitāla krājgrāmatiņa Nr.56 ar 700 Ls noguldījumu un aizsargu apliecība Nr.1211."

Viņa dzīvokļa saimniece A.Grigorjeva 12.oktobrī uz Liepāju nosūtīja M.Skaldes mantas. Pasta pārveduma kuponā rakstīts:

"Robežsargs M.Skalde "Zelčos" arestēts. Jūsu vārdu nezinu, lūdzu papūlieties saņemt šo paku."¹

Diku ģimene meklē arestēto radnieku, taču tikai 1940.gada 24.decembrī saņem paziņojumu: "Sakarā ar Jūsu lūgumu TKP VDP no 27.10.1940., paziņoju, ka Jūs varat nodot arestētajam Matīsam Skaldem veļu Rīgas cietumā Nr.1 12. un 27.datumā."

Pirmo vēstuli arestētā robežsarga māte Ilze Putiks saņem tikai 1941.gada 23.martā. Tā nāk no Rīgas cietuma Nr.1 12. kameras: *"Sveiki mamma un citi! Esmu sveiks un vesels. Lūdzu, ja ir iespēja, atsūti man kādu pāri veļas. Pateicos par sūtītiem 90 rubļiem, kurus esmu pa šo laiku saņēmis. Esi tik labiņa, ja iebrauc Rīgā, tad aizej uz tribunāli, tas ir bijušajā tautas namā, un palūdzi atļauju satikties ar mani un ar piencesumu pienest ap 4 kg kopsvarā. Sveicini māsas. Matīss."*²

Pēdējā Matīsa Skaldes vēstule rakstīta Rīgas Centrālcietumā 1941.gada 16.aprīlī: *"Sveiki, mīļā māmiņa! Esmu vesels. Lūdzu neraksti, kā arī nenāci uz satikšanos, kā arī naudu man nesūti, iekams nesaņemsi no manis vēstuli. Rakstišu drīz. Uz redzēšanos. Matīss. Sveicini māsu un citus."*³

Kas notika tālāk ar Matīsu Skaldi, vairāk ziņu nav. 1944.gada vasarā, pati jau atrazdamās specnometinājumā, māsa Lūcija Dika saņēma ziņu, ka brālis atrodas Karagandas nometnē, bet 1947.gada janvārī PSRS Iekšlietu ministrijas Labošanas darbu nometņu vadība "iesaka, meklējot M.Skaldi, griezties Lietuvas PSR Iekšlietu ministrijā..."

Ar to Diku ģimenes sāpju ceļi tikai sākās. 1941.gada 17.martā arestēja dēlu Gustavu. 1941.gada 14.jūnija naktī – pārējos.

"Četros no rīta," savās atmiņās raksta Hugo Diks, "pamodināja zvans pie durvīm. Vispirms notika vispārēja kratīšana. Pēc tam paziņoja, ka divu stundu laikā jāsavāc mantas. Kādos pusseptiņos aizveda mūs uz Karostu. Iesēdināja vagonā. Bija jau daudz cilvēku priekšā – tirgotāji, aizsargi, ebreji. Otrā dienā iznāca ar piena kannu iet pēc ūdens. Tad bija izdevība iet garām vīriešu vagonam. Pirmo ieraudzīju Andreju Tomu. Pie viena uzprasīju, vai pie viņiem nav Diks. Biju trāpījis. Pienāca tēvs, pārmainījām dažus vārdus. Un tas arī bija pēdējo reizi."

Tēvu aizveda uz Vjatlagu, māti un dēlu uz Krasnojarskas novada Jemeljanovskas rajonu.

1942.gada 23.jūnijā viņi saņēma pirmo vēstuli no tēva: *"././ es dzīvoju lēģerī bez darba kā otrās grupas invalīds, kam darbā nav jāiet. Saņemu dienā 400 g maizi un divas reizes dienā zupu par 500 g katru reizi. Trūkst mums taukvielu un tabakas."* Tā paša gada 24.oktobrī

piederīgie saņēma vēl vienu, ar svešu roku rakstītu vēstuli krievu valodā, kurā teikts, ka "*iet labi*", un paraksts "*Vaš Jakov Diks*".⁴

Satriecoša ir kāda sadzeltējusi konverte. Tajā bijusi vēstule, ko Lūcija Dika sūtījusi vīram uz Vjatlagu. Uz tās uzraksts, kas pasvītrots ar sarkanu zīmuli "*Ub. po II razrjadu*"⁵ (*padomju koncentrāciju nometņu valodā tas nozīmēja – nomiris dabiskā nāvē – A.B.*).

Visu specnometinājumā pavadīto laiku Lūcija Dika meklēja savu dēlu Gustavu. Par to liecina lūgumraksti, ar kuriem viņa griezusies gan PSRS Prokuratūrā, gan Novosibirskas cietumā, gan Magadanas nometnēs. Meklējuma loks noslēdzās 1957.gadā. Tā ir izziņa no Liepājas pilsētas Dzimtsarakstu biroja: "*/../ nav iespējams izsniegt G.Dika miršanas apliecību, jo viņa nāve bijo jā nav reģistrēta.*" Tāpat pazudis bez vēsts padomju Gulaga džungļos.

Starp Diku ģimenes dokumentiem ir vairāki, kas liecina arī par ceņšanos uzzināt, kāpēc viņi izsūtīti no Liepājas. Taču noraidīts tika Lūcijas Dikas lūgums PSRS prokuratūrai izskatīt un pārbaudīt jautājumu par ģimenes izsūtīšanas pamatotību. Patiesi – nevarēja taču PSRS prokuratūra visiem izmocītajiem un pazemotajiem cilvēkiem atklāti pateikt, ka tā jau bija nolemts deviņus mēnešus pirms padomju varas iedibināšanas Latvijā. Taču Lūcija Dika tomēr atbildi saņēma. 1957.gada 8.aprīlī viņai un dēlam Hugo Dikam tika izsniegtas KPFSR Iekšlietu ministrijas Krasnojarskas novada pārvaldes izziņas par to, ka viņi no 1941.gada 14.jūnija līdz 1957.gada 13.aprīlim turēti specnometinājumā un no tā atbrīvoti, pamatojoties uz Latvijas PSR Iekšlietu ministrijas slēdzienu, kas pieņemts 1957.gada 26.martā. Izziņas izsniegtas, lai varētu saņemt pases un atgriezties Dzimtenē.

Aina Buriņa

¹ LVMM 41802 – pasta pārveduma kupons

² LVMM 41803 – M.Skaldes vēstule, 1941.g.

³ LVMM 41810 – M.Skaldes vēstule, 1941.g. 16.aprīlis

⁴ LVMM 41814 – J.Dika vēstule, 1942.g. 23.jūnijs

⁵ LVMM 41816 – L.Dikas vēstule, 1942.g. 24.oktobris

Par kapteini Albertu Gūtmani

Pirmajā padomju gadā sākušās represijas ar mērķi iznīcināt Latvijas valsts intelektuālo potenciālu skāra arī mūsu armijas vadītājus, virsniekus. Litenē sākusies, Latvijas armijas virsnieku traģēdija turpinājās Tālajos Ziemeļos. Noriļskā nokļuva Kurzemes artilērijas pulka virsnieks, kapteinis Alberts Gūtmanis, nelikumīgi arestēts, ģimenei pazudis. Dzīvesbiedre meklēja, interesējās, līdz saņēma Alberta dienesta biedra vēstuli:

"Ļ.cien. A.Gūtmaņa kundze!

Noriļskā 1946.gada 28.martā.

Man paps raksta: pie viņa bijusi kāda kundze un lūgusi, vai es nezinot kaut ko par tādu Gūtmani. Ja es nemaldos, tad Tu esi Anniņa un meklē Albertu? Ja tas tā, tad mazliet sāpīgi, kāpēc Tu neuzrakstīji dažus vārdus un neiedevi papum, lai atsūta, jeb nepaņēmi no papus manu adresi. Alberts bija šeit. Es ar viņu kopā biju līdz 1943.g. Tad viņu ārstu komisija atzina par fiziska darba nespējīgu. Viņu aktēja, ieskaitīja 2.kategorijas invalīdos un vai nu 1943.g. rudenī, vai 1944.g. pavasarī izveda uz tā saukto materiku t.i. zemes vidieni, ārā no polārās joslas. Arī Stoķi tāpat aktēja. Spuriņš nomira 1943.g. ar sirdstrieku. Tāpat miruši ir vēl no Tev pazīstamiem Koļa (Blūms), Zariņš, Otanķis, Bucīņš, Zirnieks, Dzirnīeks. Tevi mīļi sveicināt liek Batjka.

Netālu no mums starp dzīvajiem vēl palikuši Grabis un Roļiks. Rītiņš bija līdz 1943.g. kopā ar mums, tad viņu kaut kur aizsūtīja prom, un tā neesam vairs viņu redzējuši. Ramanis arī miris, Laukmanis tāpat. Pasaules meistarū Klavu un Kaufeldu nespēka dēļ aktēja. Nezinu, kas Tevi vēl varētu interesēt, kas man patreiz ienāca prātā par tuvākajiem paziņām, to uzrakstīju.

Ja gribi vēl ko, lūdzu, raksti pati man. Un katrā ziņā atraksti. Tu nevari iedomāties, cik daudz prieka sagādā mums šē kaut rindiņa no dzimtenes. Sveicini, lūdzu, visus draugus un pazīstamus, un meitenes, un lūdzu viņus, lai katrs raksta mums.

Rūdis

Mana adrese: Posjolok Noriļsk Krasnojarskogo kraja.

Paprasī papīnam manu veco adresi, uz to ātrāk saņemšu."

Alberts Gūtmanis nomira 1944.gada 15.septembrī Taišetlagā.

Aina Buriņa

Ar atmiņu smagumu cauri mūžam

Katrs cilvēks ir unikāla pasaule, katram ir sava sirds. Un katram tā sāp. Margieta un Harijs Putekļi bija tikai divi no tiem, kurus tajās baigajās dienās aizrāva svešumā. Margieta bija nīcēniece, Harijs – Latgales dēls no Līvāniem.

Margietas "vaina" bija tā, ka viņas brālis Ansis Streņģis bija Nīcas aizsargu priekšnieks un tēvam piederēja lauku mājas, bet Harija – ka tēvs bija Līvānu pasta priekšnieks, bet pats – komerc tehnikuma audzēknis.

Satikās viņi miestā aiz polārā loka – Sopkargā. 250 kilometrus no Diksona salas. Kopā ar citiem izsūtītajiem Jeņisejā zvejoja zivis. Ziema vai vasara. Izbaudīja, kas ir bads, ko nozīmē pazemojumi. Bet viņos bija arī kas īpašs. Viņi uzdrošinājās to, ko citi tajos apstākļos uzskatīja par neiedomājamu. Viņi iemilēja viens otru un par spīti visam nolēma apprecēties. Lai sareģistrētos, devās kājām pāri Jeņisejai pa bezceļa sniegu uz sešdesmit kilometrus attālo dzimtsarakstu biroju. Diezin, vai pasaulē vēl kādai līgavai bijis tāds tērps kā viņai: noskrandis Sibīrijas vatenis un tādas pašas vateņa bikses, ap galvu – pelēks lakats. Viņiem Sibīrijā piedzima visi četri bērni – trīs dēli un meita.

"Mēs jau toreiz nezinājām, kas ar mums notiks. Mēs nezinājām, kad un vai tiksīm mājās. Kurp mūs nosūtīs. Bet mēs negribējām palikt vieni. Domājām, vismaz bērni būs kopā ar mums", tā par to laiku atceras Margieta Putekle. "Grūti jau bija. No sādžas vajadzēja līdz zvejas vietai iet astoņus kilometrus. Kad nāca no darba mājās, aptaustīja katru bikšu vili, ka tik tur nebūtu kāda zivs paslēpta. Ja atrada, kļiedza: "Jūs zināt, ka viss vajadzīgs Sarkanajai armijai!"

Bet mēs tomēr pamanījāmies savus bērnus pabarot un izaudzināt. Kad braucām mājās, vecākais dēls jau bija beidzis trešo klasi, vidējais otro. Stacijā viņus sagaidījusi tēva brāļa sieva. Lai būtu, ko ēst, Harijs sāka strādāt gadījuma darbus, tad "Apavu fabrikā", pēc tam "Boļševikā". "Apavu fabrikā" par apavu virsmas piegriezēju sāka strādāt Margieta, līdz pat pensijai. Ilgus gadus par savu likteni nevienam nestāstīja. Margieta atceras, ka viņas darba biedrenes uzzinājušas, ka viņa bijusi izsūtītā, ciniski teikušas: "Ja jau jums tur būtu tik slikti gājīs, tad jau jūs nebūtu atgriezušies."

"Vēl tagad mums negribas aīšēt šo lietu," saka Harijs, "tas bija pārāk smagi." Taču aizmirst notikušo viņi nevar. Margieta teic, ka nav gandrīz nevienas tādas nakts, kad Sibīrija nenāktu atmiņā, kad sapnī tūkstošiem reižu nebūtu jāizdzīvo izmisuma pilnā situācija: atkal nav

nekā, ko bērniem iedot ēst! Atkal aukstumā rudenī jāguļ zem apgāztām laivām, jo citu pajumti izsūtītajiem nedod. Ka atkal sākas piecdesmit grādu sals, ka viņus pārceļ uz slimnīcas bēniņiem, kur vienīgais pēlis – sasalušas velēnas. Atkal pie slimnīcas durvīm nomests, ar suņu pajūgiem atvests badā mirstošs jauneklis Oļģerts Kroders; atkal visi milzīgā sala dēļ slimnīcas koridorā ielaistie izsūtītie latvieši lamājas ar ārstu, lai zēnu paņem slimnīcā; atkal viņi visi, katrs savu dienu, atsakās no savas maizes devas un atdod svešajam jauneklim, lai tas izdzīvotu, lai viņu nepiemeklē viņa mātes liktenis, kas nomira, aiz bada pārēdusies sasalušas zivju ķidas. Atkal Putekļu puikas pārnāk no skolas ar saviem jaunajiem, ar lielām grūtībām sagādātajiem gaišzilajiem uzvalciņiem, kurus vietējie bērni aiz ļaunuma salaistījuši ar tinti. Atkal ar cērtņiem, kas tikko turas pārsalušajās, nejūtīgajās rokās, jāsacērt metru biežais Jeņisejas ledus, atkal ledainajā ūdenī jāiegremdē tikli un, durstot rokas uz žiletas asuma ledus vižņiem, no tikliem jāplēš laukā tajos iekērušās zivis...

Viņu mūžā nav bijis nevienas 14.jūnija dienas, kad viņi to nebūtu pieminējuši. Gados, kad par to nedrīkstēja skaļi runāt, to darīja klusībā savās mājās.

Līviņa Leine

Voldemāra Kļavas atmiņas
(dz. 1921.g., izsūtīts 1941.g. 14.jūnijā,
atbrīvots 1947.g.)

"../ tā diena, 14.jūnijs, nekad neizies no atmiņas. Cik tas viss bija briesmīgi! Bet nelīdzēja nekas, sēdies un brauc, ceļš par brīvu!" no Igarkas uz savu dzimteni – Aizviķiem – 1947.gadā rakstīja Milda Kļava draudzenei Lilijai Lejai. Un tālāk: "../ par Ķipstiem arī laikam nekādu ziņu nav, runāja jau 1942.gadā, ka viņi esot miruši. Vai Tu par Ķipsta kundzi neesi dzirdējusi, vai viņa neraksta? Sibīrijā jau mēs bieži tikāmies. Viņas dzīvoja no mums 12 kilometrus, kolhozā, bieži nāca viesos, arī Dambja kundze un Krampja. Gunārs vienu laiku pie mums dzīvoja, viņš gāja traktoristu kursus. Bet nezīnu, ko dara tagad, ļaudis runā, ka visi esot izmiruši. Briesmīgi dzirdēt, ka šeit jau palikuši daudzi latvju jaunekļi, gan nosaluši, gan citādā nāvē. Kronbergi no Liepājas bija, māte ar diviem dēliem. Zini, tiešām braši puiši bija Arvīds un Edvīns. Arvīds vienā naktī, nākot no ezera, uz upes nosala. Slimoja, un galīgā nespēkā atrada uz upes nosalušu, otrs – Edvīns – uz ledus iešanu bija uzvests uz ledus. Gribēja tikt pa ledus ceļu līdz nākošai piestātnei, bet ledus sāka iet, tā arī Edvīns nogrima dzelmē. Daudz jau ir tādu, bet nav nozīmes rakstīt, Tu jau viņus nepazīsti.

Jā interesanti ir, ledum izejot, visa upe krāc un šnāc, visi gaida ledus izceļošanu kā lielu brīnumu. Jeņiseja taču nav maza upīte, šeit tā 7 kilometrus plata. Daba vietām šeit apbrīnojama. Drīz pie mums būs tikai diena, saule nenorietēs, varbūt 1/2 stundu paslēpjas aiz mākoņiem un atkal turpina savu gaitu. Uz zālīti skatoties, liekas, ka tā redzami tiecas uz augšu. Viss ļoti ātri attīstās un izaug, jo vasara jau ļoti īsa."¹

Lai atgrieztos dzimtenē, bija vajadzīgi līdzekļi, un Aizviķu ciema jaunieši un citi iedzīvotāji, kas nebaidījās sniegt palīdzīgu roku, savāca 1500 rubļus.² Lilija Leja tos aizsūtīja uz Igarku.

"../ tiešām savā prātā nevarām iedomāties, kad par visu to Jums kādreiz varēsim atlīdzināt. Es saņēmu telegrammu," raksta Milda Kļava, "ar tādiem vārdiem: "Izsūtām 1500 rubļ., ziņojiet, cik vajadzīgs, ar parakstu Lilija." Ar to mājās braukšanu mēs ar mammu vēl nevarām, jo mēs neesam atbrīvotas. Var tikai Valdis, Austrā, Elmārs. Domājam tā: pirmāk, ja būs līdzekļi, aizbrauks Austrā ar Elmāru un, ja būs tā, ka var, tad bez šaubām brauks Valdis. Un pēc tam kā nebūt visi atkal izklapatēs mūs ar mammu..."³

Voldemārs Kļava savās atmiņās raksta:

"Rētas asiņo. 1941.gada 14.jūnijā no Aizviķu pagasta prettiesiski

uz dažādiem Sibīrijas un aizpolārā loka apgabaliem tika izsūtītas 8 ģimenes – 27 cilvēki: 8 tēvi – visi nomocīti, 7 mātes – dzīvas atgriezās 4, 7 meitas – dzīvas atgriezās 2, 5 dēli – dzīvi atgriezās 3. 3 meitenes tika atbrīvotas vēl Liepājā. Tās bija Aleksandra Eidiņa ģimenē – tēvs Aleksandrs un trīs meitas – Mirdza, Lonija un Velta. Māti šī nelaimīgā ģimene apglabāja Dāmas kapsētā divas dienas pirms arestēšanas. Tēva Aleksandra nomocīšanas vieta – Vjatlags, nošauts. Meitas – Mirdzu, Loniju, Veltu – Liepājas Karostā no lopu vagona, kurā bijām pavadījuši pirmo sāpju nakti, otrā dienā atbrīvoja.

Žaņa Eidiņa ģimene – tēvs Žanis nomocīts Vjatlagā 1941.gada 30.decembrī. Māte Alvīne, dēls Tāļivaldis – miruši Sibīrijā.

Kārļa Ķipsta ģimene – tēvs Kārlis nomocīts Vjatlagā 1942.gada 11.aprīlī.

Eduarda Ķipsta ģimene – Eduardu arestēja vienu, jo laimīgā kārtā pārējo ģimenes locekļu nebija mājās, sieva atradās slimnīcā. Eduards nomocīts Vjatlagā 1942.gada 5.maijā.

Friča Spraudes ģimene – tēvs Fricis gāja bojā, Sibīrijā nomira meita Laima, dēls Aivars, 70 gadus vecā Friča māte. Sieva – Irma Spraude atgriezās dzimtenē viena. Mirusi un apglabāta Aizvīķu kapsētā.

Jāņa Kļavas ģimene – tēvs Jānis Kļava nomocīts Vjatlagā 1942.gada 9.februārī, pārējie ģimenes locekļi atgriezās no Sibīrijas.

Oskara Bangas ģimene – tēvs Oskars – Latvijas Brīvības cīņu dalībnieks, Ventspils otrā kājnieku pulka kapteinis; pārējie ģimenes locekļi – māte, meita, dēls – visi miruši Sibīrijā.

Voldemārs Dambis – nomocīts Vjatlagā 1942.gada 1.maijā."

¹ LVMM 45416 – M.Kļavas vēstule, 1947.g. 2.aprīlis

² LVMM 45417 – Saraksts par palīdzības sniegšanu Kļavas ģimenci, 1947.g.

³ LVMM 45415 – M.Kļavas vēstule, 1947.g. 18.augusts

Gunāra Toma atmiņas

(dz. 1929.g., izsūtīts 1941.g. 14.jūnijā,
atbrīvots 1946.g. 10.oktobrī)

Esmu dzimis progresīvu neatkarīgās Latvijas divdesmito trīsdesmito gadu valsts un sabiedrisko darbinieku ģimenē. Mamma Toms Alvīne (1905–1941) no 1925.gada līdz 1939.gadam strādāja par galveno grāmatvedi Liepājas Piena Centrālē. Tēvs Toms Kārlis Alberts (1901–1943) no 1924.gada līdz 1935.gadam strādāja Liepājas pilsētas valdē par saimnieciskās daļas vadītāju, vēlāk akciju sabiedrības "Turība", akciju sabiedrības "Dzirnavnieks" Liepājas nodaļā par direktoru-rīkotāju. Tēvs aktīvi piedalījās sabiedriski politiskajā dzīvē. No 1925.gada līdz 1934.gadam bija politiskās partijas "Zemnieku Savienība" biedrs un Liepājas pilsētas nodaļas sekretārs, Piensaimnieku Centrālās savienības valdes loceklis, Kurzemes lauksaimnieku ekonomiskās sabiedrības valdes loceklis, Tirgotāju un rūpnieku biedrības priekšsēdētāja biedrs, Liepājas pilsētas Drāmas un operas teātra direkcijas loceklis, Biržas komitejas eksperts u.c.

Ģimenē bijām četri bērni: Uldis (dz. 1928.g.), Rita (dz. 1931.g.), Dace (dz. 1937.g.), Gunārs (dz. 1929.g.).

1938.gadā tēvu pārcēla darbā uz Rīgu tajā pašā akciju sabiedrībā "Dzirnavnieks" par tirdzniecības daļas vadītāju. Mamma arī 1939.gadā pārtrauca darbu Piena Centrālē, un visa ģimene pārcēlās uz Rīgu.

1925.gadā, sadalot Liepājas apriņķa Virgas muižu, tēvam, kā Latvijas Brīvības cīņu dalībniekam, piešķīra jaunsaimniecību Virgas pagasta "Birzniekos" 14 ha platībā. Vēlāk tēvs no kāda bijušā Latvijas armijas virsnieka, kurš nevēlējās saimniekot, nopirka vēl vienu, apmēram tādu pašu gruntsgabalu, kas atradās kaimiņos. Tādējādi zemes platība sasniedza 30 ha, tai skaitā aramzeme bija 18 ha. Saimniecību, gan tēva uzraudzībā, praktiski vadīja tēvamāte. Mūsu ģimene "Birzniekos" dzīvoja no 1940.gada rudens līdz deportācijas dienai, kad sākās daudzu latviešu ģimeņu likteņstāsts. Īss, spontāns uzplaukums un nežēlīgs, neizprotams despotiskās varas radīts asiņains noziegums.

Apcietināšanas naktī tēva nebija mājās, un viņu no tās liktenīgās nakts nekad vairs neesam redzējuši. Vēlāk tikai paziņas stāstīja, ka viņi brīdinājuši tēvu par ģimenes saņemšanu un ieteikuši doties dziļā pagrīdē, bet tēvs atteicis: "Nē, mans pienākums būt kopā ar ģimeni!", un pats pieteicies varas iestādēm.

Tēva nodoms nepiepildījās, jo ģimene tika sadalīta iepriekš sagatavotos lopu vagonos, vagoni sakabināti pēc piederības. Tēvs nokļuva vienā

no Vjatkas koncentrācijas nometnēm, kur nomira no pelagras. Mēs, četri tolaik mazgadīgi bērni, kopā ar mammu nokļuvām tālajā Krasnojarskā. Lietainā, nemilīgā dienā mūs izsēdināja no mājokļiem uz riteņiem un pārvietoja ar kravas mašīnām uz barakām, kas atradās uz vientuļas Jeņisejas upes salas. Šeit, karantīnā, pusbadā un satraukumā pavadījām dienas desmit, divpadsmit. Mūsu mamma, kā krievu valodas pratēja, uzņēmās vadību par lielāku pulciņu izsūtīto, nelaimīgo cilvēku. Daudzi slimoja, arī mums bērniem pūžņoja acis, nomāca nogurums, brīžiem kratīja drebuļi, laikam jau garajā ceļā bijām saaukstējušies. Arī pusbada stāvoklis, klimata un laika joslas maiņas droši vien atstāja nelabvēlīgas sekas. Kaut arī barakās pavadījām ilgāku laiku, no vientuļās, drūmās salas neatļāva spert ne soli, visus uzmanīja bruņoti čekisti. Kādu rītu viņi ienāca mūsu barakā un lika savākt mantas, jo esot jāiekravājas tepat pie salas piebrauktajās baržās – liellaivās. Tikām burtiski salādēti tumšajos zemklāja bunkuros, un sākām savu pēdējo ceļojuma etapu, lejup pa vareno Jeņiseju ziemeļu virzienā. Iebraucot dziļāk taigas joslā, ar izbrīnu vērojām, kāpēc cilvēki, kuri novērojami krastā, staigā ar melnās maskās ietērtām sejām. Tikai, izkāpjot krastā, mēs sapratām, ko tas nozīmē. Odi un moskīti (moškara – tā saka vietējie), kas melnā mākonī lidoja virs visu dzīvo būtnu atrašanās vietām, bija vēl smagāka par katorgu, jo ar saviem kodieniem un uzmācību ne brīdi nedeva mieru ne cilvēkam, ne lopiņam.

Izsēdināja mūs piestātnē Gaļaņinā, netālu no Jeņiseiskas, un tālāk ar zirgu transportu devāmies nākošajā 70 kilometrus tālajā etapā līdz rajona centram – Pirovskai. Un pēc kārtējās sadales līdz galapunktam, sādžai Obas pietekas Ketas krastā. Šeit sākotnēji tikām nometinātas 7 latviešu ģimenes, kopskaitā 22 cilvēki – 7 sievietes un 15 bērni – vecumā no 2–16 gadiem: Tomu ģimene – 5 cilvēki, Tomu ģimene – 1 cilvēks (tēva brāļa sieva – Toma Ella), Namnieku ģimene no Liepājas apriņķa Bunkas pagasta – 4 cilvēki, Sedolu ģimene no Liepājas apriņķa Kalētu pagasta – 5 cilvēki, Lukažu ģimene no Liepājas apriņķa Priekules pilsētas – 3 cilvēki, Skabāržu ģimene no Liepājas apriņķa Virgas pagasta – 2 cilvēki, Petrovicu ģimene no Liepājas – 2 cilvēki.

Gala punktā bijām nokļuvuši 1941.gada 20.jūlijā. Uz dažām dienām mūs nometināja bijušajā baznīciņā, kurā bija iekārtots kultūras nams. Visi iedzīmie nāca uz mums skatīties. Jā, tieši skatīties, kādi izskatās fašisti – tautas ienaidnieki. Mēs, pat bērni, jutām un redzējām milzīgo kontrastu starp bijušo un notikušo. Drīz vien kļuva skaidrs, kāpēc arī pie mums Latvijā 1940.gadā gribēja ieviest avižu lasīšanu pusdienu pārtraukumos ... lasītnepratēju te bija apmēram 2/3 no

iedzīvotāju skaita. Arī vietējie iedzīvotāji bija bez pilsoņu tiesībām, dzīvoja bez dokumentiem.

Mums tika paziņots, ka esam nometināti uz nenoteiktu laiku bez tiesībām sarakstīties un bez tiesībām izbraukt no nometinājuma vietas. Tika norādīts, ka visi nometinātie, sākot ar 16 gadiem, un arī visi pārējie ir pakļauti ikmēneša reģistrācijai NKVD daļā.

Pēc dažām dienām visi tikām ievietoti vienā divu istabu guļkoku Sibīrijas tipa mājā, kur dzīvojām kā siļķes mucā. Pirmajās dienās, kamēr mūs darbā vēl nesūtīja, mēs, pusaudži, centāmies izlūkot sādžas apkārtni. Sādžā bija kādas 30 mājas, vienu tās malu norobežoja necaurbrienams purvs, otrā malā taiga ar vareņiem neredzētiem kokiem – ciedrām, kuru čiekuros, apmēram tik lielos kā cilvēku dūre, rudeņos bija atrodamī garšīgi rieksti, pihtām – vareņām, slaidām eglēm līdzīgiem kokiem ar tumši zaļām, platām smaržīgām skuļām. Un kur tad vēl vareņās Sibīrijas lapegles! Taigā bija arī tādi paši koki kā pie mums Latvijā – bērzi, apses, egles, izņemot ozolus, ošus, liepas. Taigā novērojām arī skaistus mazus un žiglus zvēriņus – burundukus. Nezinu kāpēc, bet neredzēju čūskas. Visu šo skaistumu un vareņumu nomāca neskaitāmie odu un moskītu bari–mākoņi, kuri karstajās vasaras dienās neatļāva ne uz mirkli novilkēt nevienu apģērba gabalu, jo tad miesa pārvērstos asiņainā masā.

Namnieku ģimenes diviem dēliem Jānim (dz. 1925.g.), kurš vēlāk strādāja par kolhoza kalēju, un Kārlim (dz. 1929.g.), kuri bija dzīvojuši Bunkā, dzirnavu ezera krastā, bija līdzīgi paņemtas vairākas sagatavotas makšķeru auklas, un jau pirmajā vasarā pamēģinājām Ketas upē, kura tajā vietā bija apmēram tikpat plata kā Venta, pamakšķerēt. Izrādījās, ka upe ir ļoti bagāta zivīm, un mums bija liels prieks, ka varējām pārnest mājā svaigas zivis. Nepatikams incidents gadījās ar vietējo pusaudžu baru. Viņi mums uzbruka, taču mēs guvām virsroku, jo vietējie nemaz tik drosmīgi nebija, kā izlikās. Atkāpjoties viņi mūs apmētāja dažādiem sprunguļiem, akmeņiem un dziedāja pazemojošu dziesmiņu, kas viņiem, acīmredzot, bija iemācīta.

Nākamajā rītā visi bērni, kas bija vecāki par 10 gadiem, kopā ar mammām tika norīkoti darbā kolhoza "*Boļšoj Ket*" laukos. Darba diena sākās agri no rīta, ap pulksten 6 ar brigadiera *Ķaķas* Koļas, kurš vēlāk izrādījās samērā labs onkulis, kādreizējo cara laikā noņemto trimdinieku pēctecis, ar klaudzējieniem ar nūju pa mājas sienu un bļāvieni "*Končai spaķ!*" mūs cēla augšā. Pēc tam zosu gājienā devāmies ap 9 kilometrus līdz tuvākajai *zaimkai* – tā sauca turienes taigas vai lauku novietnes – būdveidīgas celtnes, kuru apkārtnē tika apgūta aramzeme

un audzēti kultūraugi. Pirmajā darba dienā mēs grābām sienu, vēlāk ar sirpjiem plāvām arī maizes labību, kūlām to, un zirņus ar spriguļiem. Pusdienas, ja tās var saukt par pusdienām, deva vienu reizi dienā. Par pārējām ēdienu reizēm bija jāgādā pašiem. Par darbu nesaņēmām nekādu atlīdzību, jo bijām šeit atsūtīti, kā mums teica kāds čekists, "nevis izdzīvošanai, bet iznīcībai".

Ēdām visi pie kopēja galda. Katru dienu kāda no sievietēm palika mājās kopā ar mazgadīgajiem bērniem un centās pagatavot kaut kādus ēdienus no darba pārnākušajiem. Pirmajās dienās produktus – miltus, kartupeļus – nelielās devās iedeva kolhoza valde. Vietējie iedzīvotāji teica, ka, ja ir kādas mantas, tad varot aiziet uz tuvāko tatāru sādžu Turuhanku, kas atrodas 12 kilometrus tālu, tie dzīvojot bagātāk, un varēšot tur produktus iemaiņīt.

Tā vienā no tuvākajām dienām divas sievietes un trīs pusaudži, arī es, devāmies svētceļojumā ar savu preci. Maiņas tirdzniecība izdevās. Par papa uzvalkiem iemaiņijām 25 kilogramus rudzu graudu (vēlāk par smokingu nedeva vairāk par pudu labības). Sedolu Herta par lauku vadmalu iemaiņija kartupeļus. Izdevās iemaiņīt kādus 10 kilogramus medījuma gaļas. Sakravājām savu pirkumu maisos, katram iznāca no 12 līdz 20 kilogrami, atkarībā no kravnesības spējas, un devāmies atpakaļceļā. Paldies, ka kāda tatāriete mūs pacienāja ar maizi, pienu un medu, bija papildspēks atpakaļceļam. Turpmāk tādus gājienus arī uz tālākām tatāru sādžām bieži vien atkārtojām, gājām reizēm pat 45 kilometrus. Tagad, dažkārt pārdomājot, nevar saprast, kā mums pietika spēka un dažkārt arī drosmes. Pirmajā rudenī un, protams, arī turpmākajos centāmos katru brīvo brīdi kaut ko iegūt no meža, upes, kaut ko nozagt.

Mamma, kā jau minēju, prata krievu valodu, un visus norādījumus un sakarus ar vietējo varu kārtoja viņa, vai arī atsevišķos gadījumos Petrova kundze, kura arī pārvaldīja krievu valodu. 1941.gada 4.augustā, divas nedēļas pēc nokļūšanas galapunktā, bijām nozīmēti darbā pie kaņepāju plūkušanas. Pēkšņi uz lauka, jau no rīta puses, pienāca pie mums brigadieris *Jaņa* Koļa un uzaicināja mani doties viņam līdz uz *zaimku*. No šī brīža mēs, bērni, mammu vairs neesam redzējuši, un tikai vēlāk uzzināju par viņas likteņgaitām.

Vakarā, kad pārnācām no darba mājās, tante Ella, kura todien bija saimniece, ar asarām acīs stāstīja par notikušo. Viņa teica, ka viņai izdevies savlaicīgi iemest krievu krāsni mammas dienasgrāmatu, ko viņa rakstīja no pirmās izvešanas dienas. Visa iedzīve bija savandīta un izpurināta. Šis tas bija paņemts līdz kā pierādījums, piemēram, rokdarbi

ar latviešu ornamentiem – ausekli, ugunskrustu, tēva brāļa Andreja grāmatas par aviāciju, jo viņš bija lidotājs, tēva Latvijas laika ordeņzīmes. Čekisti melnā Bertā bija iebraukuši no Pirovskas.

Vietējie iedzīvotāji stāstīja, ka viņi tādu transporta līdzekli redzējuši pirmo reizi. Pēc nedēļas tika apcietināta arī Petrova kundze, mēs palikām svešumā bez mēlēm. Lai gan jāpiebilst, ka pēc diviem trim mēnešiem mēs visi, sevišķi pusaudži, jau samērā normāli varējām sarunāties ar vietējiem iedzīvotājiem.

Toreiz mēs, bērni, jaunākajam 4 gadi, bet vecākajam 13 gadi, palikām tālajā nometinājuma vietā bez vecākiem. Turpinājām tālāko eksistenci, kā nu kurš pratām. Kādu laiku, es un mazā māšele Dace no 1941.gada rudens līdz 1944.gadam dzīvojām kopā ar savu tanti Ellu Pirovskā, uz kuriem viņa ar NKVD atļauju pārcēlās dzīvot 1942.gada pavasarī. Bet vēlāk, līdz izsūtījuma beigām, dzīvojām atkal visi kopā "Lielajā Ketā".

Vecākais brālis Uldis ar savu 5 klašu izglītību strādāja par kolhoza galveno grāmatvedi. Tāpēc dzīves apstākļi bija daudz maz normāli. Atceros, ka 1942.gada pavasarī, kad Jeņisejā sākās kārtējā navigācija, mūsu kopienu piemeklēja šausmīgs notikums. Sādzā iebrauca kravas automašīna un tika saņemtas ciet Sedolu un Lukažu ģimenes, kā arī Petrovas kundzes dēls Juris (14 gadus vecs). Viņiem tika paskaidrots, ka tikšot nosūtīti uz Igarku Tālajos Ziemeļos, jo tur darba rokas esot vairāk nepieciešamas.

Mūs, kā arī Namnieku un Skabāržu ģimenes no Tālajiem Ziemeļiem izglāba mazie bērni. Mēs, visi četri bērni, nejaušas labvēlības sakritības dēļ atgriezāmies dzimtenē 1946.gada oktobrī. "Lielā Keta" atradās apmēram 500 kilometru attālumā no Krasnojarskas. 1946.gada augustā pie mums nonāca ziņa no kādreizējā tēva paziņas, dramaturga Voldemāra Sauleskalna, ka kaut kāda komisija no Latvijas ieradusies Krasnojarskā un kārtu bērnu–bāreņu pārsūtīšanu uz dzimteni. Ieradāmies neliels bariņš bērnu no Pirovskas rajona Krasnojarskā. Mūs novietoja 8 kilometru attālumā no Krasnojarskas Jeņisejas upes krastā, ļoti skaistā vietā, kurlmēmo bērnu internātskolas telpās. Tur sabijām līdz brīdim, kamēr sabrauca apmēram 100–120 bērnu no dažādām Krasnojarskas novada vietām. Kad vajadzīgais bērnu skaits viena pasažieru vagona piepildīšanai bija sapulcēts, tikām sasēdināti kādā no pasažieru vilcieniem "Krasnojarska–Maskava". Visi vienā, atsevišķā vagonā traucāmies atpakaļ uz dzimteni.

Rīgā ieradāmies, ja nemaldos, 1946.gada 10.oktobrī. Pēc atutošanas, pirts procedūrām un ārstu apskates mūs ievietoja bērnumamā Kuldīgas

ielā. Tur toreizējais padomju Latvijas pārstāvis A.Kirhenšteins apsveica mūs, bērnus, ar atgriešanos Dzimtenē. Brāli Uldi kā pilngadīgu, jo viņš bija sasniedzis 18 gadu vecumu, pārlaida pie grošiņas (tā mēs mazie bērni saucām tēvamāti). Mums, pārējiem bērniem, pēc nedēļas atbrauca pakaļ mammašas māšas vīramāša, tante Elvīra.

Visu mūžu centos noskaidrot savu vecāku likteņus. 1947.gadā no PSRS VDK saņēmu atbildi – "notiesāti uz ilgstošu laiku bez tiesībām sarakstīties". 1956.gadā saņēmu mutisku slepenu atbildi aiz slēgtām durvīm ar Liepājas Tautas tiesas starpniecību, ka mammai 1941.gada 24.oktobrī ar Krasnojarskas novada tiesas lēmumu piespriests augstākais soda mērs un nāves sods izpildīts 1941.gada 29.decembrī. Šādas tādas ziņas par tēvu un tēvabrāli Tomu Andreju Jāņa dēlu (dz. 1915.g.) man izdevās noskaidrot ar to aculiecinieku starpniecību, kuri kopā ar viņiem izcieta sodu, ko bija piespriedusi Sevišķā apspriede.

1987.gada nogalē no jauna sāku interesēties par savu vecāku dzīves gaitām. Pēc ilgstošas sarakstes un ar liecinieku palīdzību man izdevās panākt savu vecāku rehabilitāciju. Tēva brālis Toms Andrejs (dz. 1915.g.) miris 1941.gada 27.septembrī Vjatlagā. Mammašas māšīcas meita Štorhs Lidija (dz. 1912.g.) bija notiesāta un atradās vienā koncentrācijas nometnē Vjatlagā kopā ar manu tēvu un tēva brāli. Sevišķā apspriede viņai bija piespriedusi 10 gadus labošanas darbu nometnē un pēc tam vēl 5 gadus noņemšanu trimdā Rietumsibīrijā. Viņa atgriezās dzimtenē 1957.gadā ar ierobežotām tiesībām dzīves vietas izvēlē un strādāja par feldšeri Aizputes CBR. Mirusi 1974.gadā. Gribu piebilst, ka, pēc Lidijas sacītā, Andrejonkulis pašā sākumā saslimis ar akūtu aklās zarnas iekaisumu, bet tā kā nevienam neļāva slimot, bet dzina meža darbos, tad viņš, jauns spēcīgs cilvēks pēc aklās zarna plīsuma, ar organisma vispārēju saindēšanos bija spiests aiziet Viņā Saulītē. Tēvs esot miris no vispārējas organisma novājēšanas. Nāves iemesls – pelagra.

LMON 196 – Gunāra Toma atmiņas "Tomu ģimenes traģēdija", 1989.g.

Austras Baumanes atmiņas
(dz. 1924.g., izsūtīta 1941.g. 14.jūnijā,
atbrīvota 1957.g.)

Dzīvojam Liepājas apriņķa Vecpils pagasta "Strēlnieku" mājās. Mums bija labi iekopta jaunsaimniecība ar visām jaunām ēkām, diviem zirgiem, četrām slaucamām govīm, diviem jaunlopiem, četrām aītām, putniem un visu lauksaimniecības inventāru.

1941.gada 14.jūnijā tika apcietināts mans tēvs, Andrejs Baumanis (1886–1942), pensionēts virsnieks – virsleitnants, Pirmā pasaules kara dalībnieks, strēlnieks, Latvijas Brīvības cīņu dalībnieks, Lāčplēša kara ordeņa trešās šķiras kavalieris, aizsargu komandieris. Māti Līzu Baumani (dz. 1889.g.) un mani Austru Baumani (dz. 1924.g.) izsūtīja uz Krasnojarskas novadu. Strādājām kādā kolhozā "Ivanovka", pēc gada mūs pārsūtīja tālāk uz Galējiem Ziemeļiem – Dudinku, bet vēlāk uz Hatangu, kur ļoti smagos apstākļos – sals sasniedza 50 grādus – bez piemērota apģērba un apaviem nodarbojāmies ar zivju zveju un vēlāk ar zivju apstrādi Hatangas zivju rūpnīcā. Darbs bija ļoti smags un veselībai kaitīgs.

Par tēvu zinu to, ka viņš bija ievietots Kirovas apgabala Vjatlagā, nodarbināts meža darbos, ļoti smagos un necilvēcīgos apstākļos miris 1942.gada 27.februārī.

Mēs ar māti atgriezāmies Latvijā 1957.gadā. Dzimto māju "Strēlnieki" Vecpils ciema padome 1966.gadā pārdeva, neprasot ne manu, ne mātes piekrišanu, tikai 1989.gadā pēc rehabilitācijas tika atlīdzināts par māju, bet ne tuvu tās patiesai vērtībai.

Pateiz dzīvoju Vecpils pagasta "Novadnieku" mājā.

LVMM zp 7729:6 – Aptaņas lapa par deportētajiem, apcietinātajiem par politisko vai reliģisko pārliecību. Austru Baumane, 1990.g. 20.jūnijs

Benitas Zvejnieces atmiņas
(dz. 1930.g., izsūtīta 1941.g.14.jūnijā,
atbrīvota 1956.g.)

Zvejnieku ģimenei piederēja skaists piecistabu dzīvoklis Liepājā, Toma ielā 44. Māte Anna strādāja ķīmiskajā tīrītavā Siena ielā, tēvs Voldemārs trīsdesmitajos gados bija Latvijā pazīstams svarcēlājs un aktīvs sporta biedrības "Olimpija" biedrs, strādāja Mežu uzraudzības dienestā. Meita Benita mācījās skolā. 1940.gadā ģimenei atsavināja dzīvokļa lielāko istabu un tajā iemitināja krievu virsnieka ģimeni.

Anna un Voldemārs, 1941.gada 13.jūnija vakarā, atgriezdamies mājās no teātra, bija izbrīnīti, ka pilsētā vairākās vietās vienkopus novietotas kravas mašīnas. Naktī viņus uzmodināja nepazīstami cilvēki – divi armijas formas tērpos, viens privātā apģērbā. Armijnieki runāja krieviski.

Visai ģimenei pavēlēja posties un sekot līdz. Kāpēc tas jādara, atnākušie nepaskaidroja. Tikai privātais izmeta, lai paņem siltākas drēbes. Uz ielas jau gaidīja kravas automašīna, kas aizveda uz Karostu. Tur jau bija savests daudz cilvēku, bet veda vēl. Uz sliedēm stāvēja vilciena sastāvi ar lopu vagoniem. Voldemāru tūlīt atšķīra no sievas un meitiņas.

Tā kā visas drēbes bija sasaiņotas kopīgi, tad Voldemārs Zvejnieks ceļā devās ar to, kas mugurā. Laimīgas sakrītības dēļ Benita savu tēvu pēdējo reizi redzēja Jelgavas stacijā, jo vagoni, kuros veda vīriešus, apstājās uz blakus sliedēm. Abu vilcienu vagoni izrādījās pretim, un tēvs izbāza roku pa vagona logu un sauca Benitu un sievu. Bet Liepājā Zvejnieku lielajā dzīvoklī Toma ielā palika dzīvot krievu virsnieka ģimene.

Pēc vācu karaspēka ienākšanas Liepājā 1941.gada 29.jūnijā, kad no tā saucamā "Zilā brīnuma" tika izvākti sarkanā terora upuri, mātes brālis aizgāja pārliecināties, vai starp noslepkavotajiem nav viņa māsas ģimenes. Palicēji taču nezināja, kas ar tuviniekiem tika darīts.

Zvejnieku ģimenes sievietes turpināja ceļu ešelonā nezināmā virzienā. Katrā vagonā, bērnus ieskaitot, bija ap piecdesmit cilvēku. Gulēja uz nārām, kas bija ierīkotas šķērsām vagonam, pa astoņiem cilvēkiem uz katras. Ārā izlaida reti, tikai purvainās un neapdzīvotās vietās. Savas neatliekamās darīšanas visiem vajadzēja kārtot pa grīdā ieliktu cauruli.

Ceļā vilciena sastāvs bieži stāvēja. Ēst deva neregulāri – prosas biežputru ar eļļu un ļoti reti zivju teftelus tomātu mērcē. Ūdeni deva

kannās. Ceļā vagonā nomira divas vecas lauku tantiņas. Izsūtītos izlādēja Krasnojarskā. Tālāk veda ar kuģīti pa Jeņiseju uz leju līdz Ilķukovas sādžai. Visa sādža – ieliņa, kurai katrā pusē bija ap desmit apaļkoka mājeļu ar velēnu jumtiem, uz kuriem auga zāle un kociņi.

Jau pēc gada viņas ar māti, vienīgās no sādžas, ielādēja baržā un veda pa Jeņiseju uz augšu. Brauca gandrīz divus mēnešus, jo, kad nevienam kuģītim negadījās pa ceļam, barža stāvēja pie krasta. Ēda sausu, sliktu maizi, prosas biezputru ar eļļu. Turpat krastā saplūca čeremšu, sagrieza, sastampāja ar sāli un ēda pie maizes un biezputras. Iesauc par Sibīrijas speķi. Izlādēja viņus Igarkā. Tur dzīvoja barakās, trīs ģimenes vienā istabā. Benita saslima ar tīfu. Tā kā iztikšana bija grūta, māte iemainīja savu ķiteli pret pārtikas produktiem. To kvalificēja kā spekulāciju, māti apcietināja un aizsūtīja uz Krasnojarskas lēģeri. Trīspadsmitgadīgā Benita palika izsūtītās Ņeiru ģimenes aprūpē. Viņa sāka strādāt par palīgstrādnieci uz lidlauka, kuru būvēja uz upes salas. Turp strādniekus nogādāja ar kuģīti. Kursēja ūdenslidmašīnas. Vasarās tās cēlās un sēdās tieši uz Jeņisejas, uz laiviņām. Ziemā, kad Jeņiseja aizsala, laiviņas nomainīja pret slēpēm.

Pēc kaut kādas komisijas ierašanās 1946.gadā Benitu kopā ar citiem latviešu bērniem atveda uz Rīgu. Ielika karantinā, noprasīja, kādi katram radi Latvijā. Kuriem to nebija, vai kuri tādus neatcerējās, tie papildināja bērnu namu sastāvu. Benitu iesēdināja vilcienā, un viņa atbrauca uz Liepāju pie mātes brāļa. Tajā pat gadā no Krasnojarskas lēģera Liepājā ieradās viņas māte. Benita sāka strādāt par reģistratori poliklinikā un 1949.gadā iestājās Feldšeru–vecmāšu skolā Rīgā. Tur viņa nomācījās tikai četrus mēnešus, jo otrreiz izveda māti. Benita sāka strādāt fabrikā "Rīgas manufaktūra", bet 1953.gadā viņu otrreiz izsūtīja pie mātes uz Krasnojarskas apgabala Kanskas rajona Tasejevu. Tur dzīvoja kāds izsūtīts Zvejnieku radnieks, kas viņas pieņēma pie sevis. Benitu norīkoja taigā vākt sveķus. Izsūtītie dzīvoja barakās, vārīja un ēda presētas zirņu briketes, kartupeļus. Līdz asinīm viņus sakoda moškas (sīkās mušiņas). Sveķus tecināja lielās mucās, kuras nogādāja Kanskā. Māte strādāja sveķu pārslasīšanas noliktavā Tasejevas sādžā. Taigā darbu vadītājs, ūsu griezējs priedēm, bija kāds tatārs, kurš pats svētdienās nestrādāja, jo acīmredzot bija dievticīgs, un nelika arī citiem strādāt. Šīs brīvās svētdienas Benita izmantoja, lai paciemotos pie mātes. 20 km garo ceļu uz sādžu cauri taigai, baidīdamās no lāčiem, Benita mēroja kājām. Sādžā viņām bija ierādīts 400 kvadrātmetrus liels zemes gabaliņš, tur māte ierīkoja dārziņu. Par Liepājas onkuļa atsūtītajiem pieciem rubļiem nopirka pusspainīti kartupeļus sēklai, pavasarī

sabāza tos rudenī uzplēstajā plēsumā, bet pašas neticēja, ka izaugs. Rudenī tomēr sanāca veseli seši maiši. Zeme tur bija ļoti auglīga, taču vietējie iedzīvotāji bija samērā slinki. Dārziņos rušinājās tikai sievas, vīri vāļājās pa krāsns augšām un adīja zeķes, pie tam bez papēža. Arī malku sagatavot ziemai nebija modē. Taiga atradās labu gabalu no sādžas. Kurināja tikai žagarus. Vasarās katrs ap savas mājas teritoriju aplika žagaru žogu. Ziemai atnākot, žagari bija izžuvuši, tad žogu no viena gala sāka ārdīt un kurināt.

Sākumā, kad māti izsūtīja uz Tasejevu, viņa bija iegādājusies divas kaziņas, vēlāk, kad Liepājas onkulis atsūtīja naudu, nopirka gotiņu. Pa vasaru savāca taigā sienu, piebaroja ar kādu kartupeli. Šī gotiņa krasi atšķīrās no vietējām, kas bija ļoti kārnas, ar garu pinkainu spalvu, un deva tikai pāris litrus piena dienā. Ja Zvejnieces savu gotiņu ar pasildītu ūdeni dzirdīja, tad vietējie pasmēla no upes āliņģa. Cūkas tur ganījās brīvā dabā, pārtika no tā, ko pašas uzlasīja. Tā kā labierīcību nebija, un savas neatliekamās darīšanas cilvēki darīja aiz stūra, cūkas to visu notiesāja. Tās bija sakritušās, vēderi nokārušies, atgādināja dzeloņcūkas.

Benita nobeidza Tasejevas vakara vidusskolu un 1960.gadā, būdama faktiski atbrīvota, iestājās Krasnojarskas Medicīnas institūtā. Tas bija otrais mēģinājums, jo iepriekšējā gadā viņa izkrita krievu valodas eksāmenā – sacerējumā. Par šo sacerējumu institūta pasniedzējs teica: "Ir jau sacerējumā diezgan daudz gramatikas kļūdu, taču citiem, vietējiem, to ir vēl vairāk. Pirmo reizi lasu arī tādu sacerējumu, kurā reflektants Majakovski ir citējis pats saviem vārdiem". Studējot stipendija bija maza. Lai varētu izdzīvot, Benita pa vakariem strādāja bioķīmijas laboratorijā par laboranti, mazgāja arī veļu un uzkopa dzīvokli kādam pasniedzējam, invalidam.

1961.gadā dzimtenē atgriezās māte. Benita beidza Krasnojarskas Medicīnas institūtu kā bērnu ķirurgē–ortopēde. Brīvo diplomu viņa nedabūja, un tika norīkota darbā Kaļiņingradas apgabala Nemunas bērnu slimnīcā par galveno ārsti. Viņa rakstīja iesniegumu PSRS Veselības aizsardzības ministrijai, lai atļauj atgriezties un strādāt Latvijā, taču tikai 1966.gadā viņa atgriezās savā dzimtajā Liepājā. Toreiz pilsēta bija slēgtā zona, un pasu galda priekšniece Rūja-Ruicēna atteicās viņu pierakstīt. Tikai pateicoties pilsētas Iekšlietu daļas priekšniekam Robertam Vanagam, Benitu Zvejnieci Liepājā tomēr pierakstīja.

Benitas māte nomira 1982.gadā, neko neuzzinājusi par savu vīru Voldemāru. Mātes un meitas rīcībā bija tikai neoficiālas ziņas, ka viņš

izsūtīts uz Solikamsku, kur, acīmredzot, gājis bojā. Vienīgais kaut cik oficiālais dokuments bija 1956.gadā izrakstītā miršanas apliecība. Šo apliecību izsniedzis Liepājas pilsētas Dzimtsarakstu birojs un tur rakstīts, ka Zvejnieks Voldemārs Kārļa d. miris 1942.gada 1.aprīlī, par ko dzimtsarakstu aktu reģistrācijas grāmatā par miršanu izdarīts ieraksts 1954.gada 27.decembrī ar Nr.15. Nāves cēlonis – plaušu karsonis. Apliecības augšējā stūrī bija uzraksts "povtorno", kas nozīmēja, ka apliecība izrakstīta atkārtoti. Arī Benitas veselība Sibīrijā bija sagrauta, jo vecuma gados mocījās ar hronisku laringītu, reimatismu un ar vienu aci tikpat kā neredzēja. Viņa atceras, ka toreiz Krasnojarskas stacijā, kad viņas tikko bija izsēdinātas no vilciena un sēdēja uz saviem drēbju saiņiem, pie viņām pienācis bijušais kaimiņš no Ērgļu ielas – Devizorovs, tērpies čekista formā, un smīnēdams noteicis: "No šejienes tu, Zvejniec, nekad atpakaļ neizbrauksi!"

Jautāta par filmu "Ilgais ceļš kāpās" Benita Zvejniece, notraucot asaras, saka: "Vienreiz atļāvos noskatīties. Pa televizoru. Uz kinoteātri, kad rādīja, negāju. Filmā parādīts, ka izsūtīto dzīves apstākļi it kā bijuši ciešami, taču īstenība bija pavisam savādāka. Īstenība bija tāda, ka vietējie mums neaizdeva i cirvīti, ar ko žagarus sacirst, lai būtu, ko kurināt. Viņu bērni, nemācēdami vēl izrunāt pareizi visus burtus, skraidīja mums nopakaļ un apsaukāja: latis, latis, fašit, fašit. Tā viņiem bija iestāstīts. Kā un cik varēdami cits citu stutēja paši izsūtītie. Tur bijām ne tikai latvieši. Bija ukraiņi, poļi, Pievolgas vācieši un citi. Šo filmu var rādīt tikai tiem, kuri tur nav bijuši."

LMON 208 – Aptaujas lapa par deportētajiem, apcietinātajiem par politisko vai reliģisko pārliecību. Mirdzas Stulģes pieraksts, 1989.g. 21.maijs

LMON 209 – Benitas Zvejnieces atmiņas, 1989.g. 22.maijs

Elfrīdas Misiņas atmiņas (dz. 1904.g., izsūtīta 1941.g. 14.jūnijā, atbrīvota 1956.g.)

Elfrīda Misiņa atceras:

"14.jūnijā no rīta es gatavojos uz darbu Liepājas pilsētas patērētāju biedrības kooperatīvā "Centība", kur strādāju par veikalvedi, kad atnāca četri armijas drēbēs ģērbti krievu tautības cilvēki, pasacīja, ka mums ar vīru būs jāiet viņiem līdz. Viens karavīrs aizgāja pēc mana vīra (Pauls Misiņš dz. 1915.g.), kurš strādāja slimnīcā par kurinātāju. Mums neko nepaskaidroja, kur mēs tiksim vesti. Viens no kareivjiem iemeta kādas mantas segā, un tā mūs aizveda. Vīru stacijā ievietoja citā vagonā, mani kopā ar apcietinātajām sievietēm un bērniem, aizveda uz Krasnojarskas apgabalu.

Dzīvokļa atslēga palika pie viena no kareivjiem. Kad atgriezos, tad mani radnieki, kuri bija iekļuvuši dzīvoklī, atraduši to tukšu.

Es nokļuvu Krasnojarskas novada Novosjolovas rajona Iļtjukovas ciema kolhozā "Revolūcija". Tur mēs, visi latvieši, pieci pieaugušie un pieci bērni, dzīvojam vienā istabā. Mūs, izsūtītos, apskatīja kā vergus, pēc kaut kādiem kritērijiem, atlasīja un sadalīja pa kolhoziem. Es strādāju pie kūlišu siešanas, pelnījos ar dažādiem gadījuma darbiem, adīju, šuvu. 1941.gada novembrī man piedzima meitiņa, kura bija ļoti slimīga un 1942.gada rudenī Novosjolovas slimnīcā nomira.

Tā kā es vairs nevarēju pa Čulimas upi tikt atpakaļ, jo bija beigusies navigācija, tad komendants atļāva dzīvot Novosjolovā. Tur strādāju adīšanas artelī. 1944.gadā pie manis atbrauca vīrs, kurš bija izdzīvojis pēc izsūtījuma Komi autonomajā apgabalā. Tur vīrs bija strādājis smagu fizisku darbu – nesis gulšņus. No viņa vārdiem es zinu, ka no 68 izsūtītajiem tikai 3 tur bija palikuši dzīvi. Vīrs bija smagi slim, melniem, izkritušiem zobiem, izkritušiem matiem, pārvietojās ar grūtībām. Apmēram gads pagāja, kamēr viņš atkopās.

Nopirkām nelielu mājiņu, sapītu no žagariem, apmestu māliem. 1946.gada 27.augustā man piedzima dēls Visvaldis, kas kopš bērnības ir otrās grupas invalīds. Pēc diviem gadiem ģimene izīra, jo vīrs aizbrauca dzīvot citur, par viņa tālāko likteni neko nezinu.

Novosjolovā izsūtījumā bija arī Latvijas Zemkopības ministra Birznieka sieva Katrīna ar dēlu Uldi. Ap 1951.gadu pie viņas atbrauca vīrs Jānis Birznieks, no kurienes, nezinu. Rudenī viņš slimnīcā nomira, un tika apglabāts Novosjolovas kapsētā. Zārku uz kapa vietu aiznesa izsūtītie lietuvieši un igauņi, es teicu pie kapa pavadišanas runu.

1956.gada decembrī, kad mums atļāva atgriezties Latvijā, atbraucām uz Liepāju.

LMON 195 – Aptaujas lapa par deportētajiem, apcietinātajiem par politisko vai reliģisko pārliecību. Velgas Bendorfas pieraksts, 1989.g. 28.februāris

Elzas Ošes (dz. Priedola) atmiņas
(dz. 1928.g., izsūtīta 1941.g.14.jūnijā,
atbrīvota 1946.g.)

"1941.gada jūnijā mācījos Blaumaņa pamatskolas 4.klasē. Es vairs neatceros, kas tie bija, kas mūs izveda, ne kā viņus sauca, bet varu pateikt, ka viņi izturējās labi – atļāva paņemt līdz apģērbu, pat palīdzēja to sasaiņot. Vēlāk sarunās ar pārējiem represētajiem uzzinājām, ka visur nebūt tā neizturējās. Ģimenē bijām: tēvs Žanis Jānis Priedols (1901–1942), 07.02., māte Elvīra Priedola (1895–1947), 11.11., brālis Arvīds Priedols (dz. 1926.g.), brālis Daumants Priedols (dz. 1931.g.). Tēvu no mums atšķīra Liepājas stacijā. Vēlāk uzzināju, ka miris 1942.g. 7.februārī Vjatlagā.

Pirmā dzīves vieta bija Krasnojarskas novada Pirovskas rajona Novo–Nikolajevskas sādžas Ļeņina kolhozs. Pirmais darbs – zāģējām bērza klučus ripās, skaldījām, lai sagatavotu malku kolhoza traktoriem, kuri benzīna vietā izmantoja no malkas iegūto gāzi. Tad lauku darbi. Pēc pusotra gada vecāko brāli Arvīdu pārsūtīja uz strādnieku ciematu, un pēc pusgada mamma ar mani un jaunāko brāli Daumantu kājām gāja uz šo strādnieku ciematu. Gājām, jo kolhozs atteicās dot mums darbu un pārtiku, kā arī, lai visi svešumā būtu kopā. Sakrāmējām savu iedzīvi kamanīņās un devāmies ceļā. No Latvijas līdzpaņemtās mantas kolhozā jau bijām apmainījuši pret pārtikas produktiem. Bez šīm mantām mums izdzīvot būtu neiespējami. Sadzīves apstākļi strādnieku ciematā bija sliktāki nekā kolhozā. Dzīvojām barakā ar divstāvu nārām, pa 20 cilvēkiem vienā istabā. Kara beigās mēs sagaidījām Maklakovas strādnieku ciematā.

1946.gada rudenī izsūtīto mazgadīgos bērnus, arī mani un brāļus, ar tā saucamo bērnu ešelonu pārveda Latvijā. Novietoja Rīgā bērnu namā. No turienes mūs pie sevis paņēma tēva māsa Liepājā. Māte palika Sibīrijā viena. Viņa nākamā gada pavasarī, viena, bez dokumentiem, pārbēga un līdz 1958.gadam bez pases un pieraksta nodzīvoja Liepājā pie tēva mātes un māsas privātā mājā.

Šie beztiesiskie gadi mūsu mātei prasīja lielu izturību un spēku, bet varbūt tieši ar šo nelegālo dzīvi viņa pasargāja mūs, bērnus, no otrreizējas izsūtīšanas.

LMON 206 – Aptaujas lapa par deportētajiem, apcietinātajiem par politisko vai reliģisko pārliecību. Elza Oše (dz. Priedola), 1989.g.

Hertas Kaļiņinas (dz. Sedola) atmiņas

(dz. 1925.g., izsūtīta 1941.g. 14.jūnijā,
atbrīvota 1958.g.)

Dzīvojam Liepājas apriņķī Kalētu pagastā "Sedolos", Ozolu muižas centrā. Tēvam 1922.gadā tika piešķirta zeme jaunsaimniecībai 15,5 ha. Ģimenē bijām četri bērni – trīs meitas un dēls. Saimniecība bija laba, ar skaistu māju un izkoptu ganāmpulku.

1941.gada 13.jūnijā saulainā un skaistā dienā visi strādājām cukurbiešu laukā. Pēc pusdienas pie tēva atbrauca milicijas pilnvarotais un kaut ko tēvam pateica, tēvs aizgāja mājās. Vakarā pie mums sanāca apkārtējo māju jaunatne, un vecāki kopā ar mums piedalījās visādās spēlēs, neko nesakot par nomīdīto zāli un aplauztajiem koku zariem un pat par rozēm, ko tēvs pats potēja un ļoti sargāja. Tajā vakarā tēvs mums nelika iet pie miera, laikam ir drausmīgi zināt, ka tiks apcietināts.

14.jūnijā piecos no rīta stipri klauvējieni pie durvīm sacēla visus kājās. Viens krievs un mūsu attāls kaimiņš Ģirnis zaldātu pavadībā iebruka istabās. Lika sakravāt mantas, cik katrs var paņemt, jo būšot jābrauc dzīvot citur. Tikai krievs visu laiku mammu brīdināja, lai atdod zeltu, bet mamma teica, lai meklējot pats. Tad viņš gribēja novilkt mammai laulības gredzenu, bet nevarēja. Tēvam bija dāvināts parādes zobens ar apzeltītu spalvu, to nu krievs paņēma un neizlaida no rokām. Mūs visus sasēdināja kravas mašīnā. Mammu ar varu zaldāti atrāva no durvju stenderes, kur viņa ieķērusies kļiedza: "Manas mīļās gotiņas, kā jums tagad ies!" It kā mammas balsi dzirdot, no kūts atskanēja govju māvienu. Bija slaukšanas laiks. Kad automašīna no sētas uzbrauca kalnā, kur ganījās sugas ērzelis – tēva mīlulis, tas sāka riņķot un zviegt. Tad neizturēja arī tēvs, viņam sāka līt asaras. Tad tēvs mums izstāstīja par to, ka iepriekšējā dienā milicijas pilnvarotais Sausis brīdinājis, lai bēgot, jo tikšot apcietināts. Ģirnim tēvs jautāja, ko esmu kādam sliktu darījis. Atbilde – tu esi mūsu šķiras ienaidnieks, un tādus mēs iznīcināsim.

Braucām zaldātu apsardzībā. Pēc četriem kilometriem mašīna apstājās "Feldmaņos". Arī šajās mājās bija dzirdami kļiedzieni un raudas.

Aizveda uz Priekuli, kur stāvēja restoti lopu vagoni ar divstāvu nārām, raudošiem cilvēkiem. Augšējās nārās sēdēja bērni. Visu dienu veda aizvien jaunus cilvēkus. Naktī ievada Liepājas Karostā. Tur vīriešus paņēma prom. Tad Jelgavā nostāvējām diennakti, tur restēm apdauzīja vītnes, lai nevarētu aizmukt. Iedeva vēl spaini ar ūdeni.

Tā sākās mūsu ceļš uz nezināmo tāli. Par stāvokli, kāds bija, ir grūti pat runāt, jo tas bija briesmīgs. Medicīnisko palīdzību neviens

nesaņēma. Nomira – nekas, apraka ceļa malā, vilcienam apstājoties, jo bijām nekas. Tikai sarakstā ievilka strīpu. Kaut kur dziļi Krievijā iedeva paēst prosas biežputru, kura oda pēc ķiplokiem. Sevišķi labi jau mūs nebaroja.

Kad ceļš bija galā, mūs izmeta no vagoniem dubļos un lietū Krasnojarskā. Tad tika ierādītas kaut kādas telpas. Tiem, kuriem bija mazi bērni, laikam skolā, pārējiem turpat blakus, nezīnu, kā lai to būvi nosauc – jumts bija, bet sienu ne. Tā tur dzīvojām. Lai tiktu līdz šim mītnēm, bijām spiesti brist pa dubļiem līdz puslielam. Tad sāka sadalīt pa sādžām. Mūsu ģimeni un vēl piecas ģimenes aizveda uz Pirovskas rajona kolhozu "Bolšoi Ket". Sādža sastāvēja no 8–10 mājām, ļoti nabadzīga. Mums ierādīja upes malā tukšu mājiņu bez jumta, kuras vienīgā bagātība bija blaktis un prusaki. Sādžā tikai dažī cilvēki prata lasīt un rakstīt. Ģērbusies ļoti nabadzīgi, apavi – lapķi, kurpes uz papēža nebija redzējuši.

Mūs norīkoja labību pļaut ar sirpi, kūlām ar spriguli. Tikko apsēdāmies, tā berzējām graudus, bērām kabatās vai ēdām tādus pašus. Ēdām vēl meža liliju sīpolus un čeremšu – savvaļas ķiplokus, graudus sutinājām, žāvējām un ar akmeni grūdām miltus. Kolhozs neko nedeava. Bijām spiesti zagt, gājām uz tatāru kolhoziem, kuri bija bagātāki, mainīt drēbes pret pārtiku. Tatāri mūs vienmēr paēdināja un iedeva vēl maizes doniņu līdzī. Maizītei bijām uztaisījuši svarus, svērām visiem vienādas devas. Katra māte pusi no savas devas atdeva mazuļiem. Bijām no odiem un moškām (mazas mušiņas, kas neganti koda) sakosti, sapampuši ar strutojošām vātīm. Kolhozā dzīvojām šādas ģimenes: mēs, Toma ar 4 bērniem (Uldi 13 g., Gunaru, Ritu un Daci 4 g.), viņu svaine Ella Toma – Liepājas teātra aktrise, Petrova ar dēlu Juri (12–13 g. vecu), Skābarde ar trīsgadīgu puisīti, Ludbarži ar trim bērniem un Namnieki ar diviem bērniem.

Sādžā pret mums izturējās dažādi. Ja kāds saņēma sēru vēsti par vīra vai brāļa nāvi, tad naidīgi, jo bijām viņu nīstie fašisti. Reiz, kad Toma rakstīja dienasgrāmatu, pie mums bija ienākusi viena krieviete (Akuļina). Uz jautājumu, ko viņa raksta, Toma atbildēja: "Kā mums te iet." Toma un Petrova prata krieviski. Otrā dienā mājā ieradās miliči, paņēma visus papīra gabaliņus un fotogrāfijas. Tomai bija arī avižu mape ar latviešu tautisko rakstu ugunskrustu vidū, to visu paņēma, vēl mūsu tēva pilnīgi jauno kostīmu. Kad mamma iebilda, ka tas ir viņas, tie apsolīja par to atsūtīt miltus, kurus... sūta vēl šodien. Tomu un Petrovu apcietināja, atstāja viņu mazgadīgos bērnus vienus. Kas ar tiem notika – nezīnu. Pavasarī mūsu ģimeni aizveda uz pieturu

Jeņisejas krastā, kur priekšā jau bija daudz citu cilvēku. Tur mēs nodzīvojām vairākas nedēļas. Saulei, vējam, lietum, odiem un moškām par barību, ar pūžņojošām vātīm. Atnāca kuģis "Marija Uļjanova", sadzina visus uz klāja. Kajītēs brauca pasažieri. Braucām vairākas dienas, Jeņiseiskā izsēdināja krastā. Mūs norīkoja darbā kokzāģētavā konvoja uzraudzībā, bet dzīvojām klubā.

Kokzāģētavā notika tāds gadījums. Konvoji sāka sist vienu ieslodzīto un spārdīt to ar kājām, tad šim nelaimīgajam norāva kreklu, piesēja pie staba, aplēja ar ūdeni un atstāja odiem un moškām par barību. Moškas lida viņam acīs, nāsīs, mutes kaktiņos, ausīs, kur iekoda, tur asiņoja. Kad cilvēks zaudēja samaņu, viņu paņēma aiz rokām un pa dēļiem, ar kuriem tur noklātas ielas, aizvilka līdz upei un iesvieda ūdenī. Kad viņš atguva samaņu, lika atkal iet darbā.

Pēc dažām nedēļām mūs sūtīja atkal tālāk uz ziemeļiem. Pēc vairākām nedēļām, ko pavadījām ceļā, apdzīvotās vietās pa dažām ģimenēm sāka izsēdināt krastā. Mūs un vairākas ģimenes izsēdināja Suškovā, kur apkārt bija meži, plaša upe un dažas zvejnieku mājiņas. Mūsu mītne bija pilnīgi tukša jauna baraka ar astoņām istabām un divstāvu nārām, pa vidu koridors, istabās starp nārām čuguna krāsniņa. Istabas bez durvīm, barakai tikai ārdurvis. Tad vēl ceptuve, veikals un inženiera māja – visas jaunas. Šīs mājas bija speciāli celtas izsūtītajiem. Apkurei malku nesām no meža. Te sākās mūsu katorga ar 12–14 un pat vairāk stundu darba dienu. Vasarā saule nenoriet, noiet līdz apvārsnim un atkal ceļas augšā. Gājām zvejojot, sienu pļaut, malku zāģēt. Vasarā zvejojot bija kaut cik ciešami, lai gan darbs pāri spēkiem. Strādājošiem deva 800 gramus maizes, drusku sviesta, 400 gramus cukura mēnesī, tad 2 kilogramus sāļtu zivju un 2 kilogramus auzu putraimus. Maizes deva bija tik maza un jēla, ka reizēm nebija, ko ēst. Par katru mazāko pārkāpumu vai normas neizpildīšanu, vai pretim pateiktu vārdu sodīja ar maizes devas samazināšanu vai atņemšanu. Iestājoties rudenim, lika vēl mežā malku zāģēt. Sniegs dziļš, zāģēt neprotam, zāģis lokās, sprūst, koks nekustas, bet tad nāk tev virsū. Daudzus tā nosita vai sakropļoja. Normas no sākuma izpildīt nevarējām, lai kā centāmies. Tad kāds parādīja, uz kuru pusi koks jāgāž, un ar normu, lai arī knapi, tikām galā. Dienas bija īsas un tumšas. Sala, jo apģērbs bija plāns un kājas ieautas kaut kādās lupatās. Vasarā no zvejas tauvām bijām slepus nogriezuši galus, tos izritinājām, no piecollu naglas izvilējām tamboradatas. Tā tika tamborētas čības. Iekšā ielikām sūnas un lupatas, tā gājām. Pusdienās mums bija plāna sasalušas maizes šķēlīte ar sniega piedevu. Atceros, lai varētu veikt

normu, nozāgējām lapegli, diametrā ap 80 cm, lai to dabūtu no sniega laukā un sakrautu, sanācām visi, bet divmetrīgie kluči nekustēja ne no vietas. Ar lielām mokām kaut kā savilkām kopā. No tās reizes bija mācība. Vakaros nākot no meža katrs nesa 3–4 klucišus iezāgētas malkas, ko naktīs kurināt un slapjās drēbes žāvēt. Ziemā sazāgētā malka tika izvesta krastā. Kad atnāca barža, mums, sievietēm, vajadzēja to piekraut. Nogrūdām malku no kraujas, tad pa laipām uznesām uz baržas. Bija kluči, ko vēla 4–5 cilvēki. Tajā pašā laikā vīrieši, kuri bija uz kuģīša, par mums, pusbadā strādājošām, smējās, jo bijām vienās lupatās. Vēlākos gados, meža darbos ejot, deva no Amerikas atsūtītus zābakus, apakšā koks, virsū brezents, bet laukā sals grādi – 40–50.

Vasarā vajadzēja zvejot ar lielo tīklu. Cik bijām brigādē, neatceros. Bija divas brigādes. Brigadieris Družiņins un Šalgujevs – īsts zvērs. Kā tas mūs mocīja! Zvejojot kopā ar Družiņinu, pēc pirmā metiena, vārijām pilnu spaini ar zivīm. Pats Družiņins palīdzēja darbos, bet Šalgujevs, nedod Dievs, tam nepietika ar mocīšanu, vēl piedevām lamāšana visā viņa bagātajā krieviskajā leksikā, ar piebildi: "Nosprāgsiet jūs!"

Bija jau rudens, zvejojām pirmajā maiņā. Tad bija jau iedoti maiņas zābaki – uz diviem cilvēkiem, kas strādāja katrs savā maiņā, viens pāris. No rīta apāvēām kājas zābakos. Mūsu maiņa vēl nebija beigusies, kad Šalgujevs jau izdzina otro maiņu. Beidzot darbu, bija jānoauj kājas. Pašiem slapjiem, ar plikām kājām pa sasalušu zemi jāskrien līdz mājām 4 kilometri. Paskrēju gabaliņu, apsēdos, ar asarām un siekalām saberzu kāju pēdas, skrēju tālāk, pēc kāda laiciņa atkal tas pats. Reizēm uzčurāju, lai mazliet kājas atsildītu, un skrēju tālāk. Sasalusī zeme ir ļoti auksta, skrēju tikpat kā pa nokaitētu dzelzi.

Ziemā mūs sūtīja zvejot uz ezeriem. Tiklus veda ar zirgu, tālāk ar briežiem. Mēs savu nesamo nesām uz muguras. Ar visu nesamo līdz jostas vietai bridām briežiem pa priekšu, ceļu mīdami. Kad nonācām ezera krastā, vajadzēja notīrīt sniega laukumu, uzcelt telti, nozāgēt kokus nāru pagatavošanai, apmest telti ar sniegu, uzstādīt krāsniņu, iekurināt, salauzt skujas, noklāt guļas vietu, un tikai tad varēja atpūsties. Naktīs gulējām ar visām drēbēm, rītos tik un tā galva bija piesalusi pie telts sienas. Vakaros atnācām no zvejas slapji, telts auksta. Kamēr sakurināja, izžāva slapjās drēbes un iedotos velteņus. Tādā sutoņā bija jāiet gulēt. Vakariņās apēdu savu gabaliņu maizes ar sasalušu zivi. Kad zivis izsīka vienā ezerā, pārcēlāmies uz citu.

Vienā tādā ezerā gandrīz nosliku. Inženieris Bruhanovs, kas vadīja mūsu darbus, bija labs cilvēks, deva mums zivis vārīšanai, vispār izturējās cilvēcīgi. Vienu dienu man un Šlemera kundzei, kuras vīrs

bija bijis Liepājas prefekts, lika iet pārbaudīt āķus. Kamēr gājām, sacēlās putenis, nebija vairs redzams iezīmētais ceļš. Ezera vidū bija neaizsalstošs atvars, ļoti dziļš. Instinkta dzīta ar slēpēm pakāpu pāris metrus sānis. Pēc nedaudz metriem jutu, ka slēpes lēnām slīgst lejā, atmetos uz muguras atpakaļ. Piesteidzās Šlemerīte un mani izvilka. Kad biju ar vienu slēpi norāpojusi kādu gabaliņu, apsēdos un sāku raudāt. Līdz mājām kādi 10 kilometri. Sniegs dziļš, viena slēpe, Šlemerīte kā varēdama palīdzēja, bet nakts nāca virsū. Kad ieradāmies mājās, biju sasalusi ledū. Virsdrēbes man noģērba, bet kājas līdz ceļiem bija iesalušas velteņos, stāvēju uz krāsniņas, lai atkūst. Kad ledus sāka kust, bija tik neciešamas sāpes, ka sāku kliegt. Tad Bruhanovs iedeva man iedzert spirtu un karstu tēju. Kas notika pēc tam, neatceros. Licis sarīvēt kājas ar spirtu, sasēgt un, kad atmostos, iedot vēl spirtu. Pēc šī gadījuma man nebija ne temperatūras, ne iesnu.

Kad ezeros zveja beidzās, atgriezāmies Suškovā, kur turpinājām zvejot zem ledus. Ledus biežāks par metru, auksts, rokas nosalušas, satūkušas, vējš svilina, apģērbs plāns. Tumsā gājām un nācām. Vienīgais skaistums – ziemeļblāzma, kuras gaismā bija pat iespējams lasīt.

Ziemas zvejas sezonai beidzoties, vajadzēja no bērza klučiem zāģēt lidmašīnām kurināmo. Vispirms bija jānotīra mīza, tad jāsazāģē 5 centimetrus garus klučīšus un jāskaldā. Norma bija 1 kubikmetrs. Ja normu neizpildīja, atņēma maizi.

1944.gadā lika līst līdumu, cirst kokus, krūmus, sagatavot zemi kartupeļiem. Kalnā izraka lielu bedri, ar lāpstām un nestuvēm zemi nesām laukā. Zeme sasalusi, lai tā atlaistos, naktīs kurināja ugunsurus. Uztaisīja pagrabu. Ar pēdējo kuģi atveda kartupeļus, kas mums uz muguras pret kalnu bija jāstiepj pagrabā. Ņēmām slepus kartupeļus un slēpām, kopš 1941.gada kartupeļi nebija ēsti.

Par šo laiku mūsu divstāvu nāras bija palikušas gandrīz tukšas. Cilvēki izmira, nosala vai noslīka zvejojot. Izmira veselas ģimenes. Tajā pašā pagraba kalniņā mūžīgā sasalumā ir latviešu kapsēta. Atceros, kā vienu pavasari, kārtējā pārbaudes laikā atbraukušais milicis, satuntuļojies kažokos, sauca, lai ejot uz Karasinas pusi, aptuveni vienu kilometru no šīs vietas sēžot viens sprāgoņa. Kad aizskrējām, bija par vēlu, zēns bija jau nosalis. Zēna māte Freiberga, arī no Liepājas puses, redzot otrā dēla līķi palika kā nenormāla, viens viņas dēls bija jau noslīcis, ezerā zvejojot. Pēc kāda laiciņa arī viņa nomira.

Iestājoties pavasarim, mums pāri lidoja baltu zvirbuļu bari, un brālis tos ķēra cilpās. Tie bija ļoti trekni, un tiem bija liela nozīme mūsu uzturā. Mamma tos pat nedaudz pārdeva, arī irbes un vāveres.

Naudas kartiņu izpirkšanai nekad nepietika, sevišķi tad, kad pēdējos gadus uz kartiņām deva 4 metrus auduma. Mūsu stāvoklis bija atkarīgs no frontes stāvokļa.

1945.gada pavasarī, kartupeļus pārļausot, apēdu dažus svaigus kartupeļus un sasilmu ar dizentēriju. Sagulēju ilgi, zāles nebija, deva dzert zilos graudiņus, priežu skuju un rīsu novārījumu. Kad biju jau tik tālu, ka nevarēju kustēties, ienākušais priekšnieks skaļi pateica: "Taisiet zārku, līdz rītam viņa nenodzīvos." Man bija tikai 20 gadu, biju badā, un man bija jāmirst?! Gribēju paēst un tad mirt. Dienā Dmitrijeva man atnesa puslitru savārītu melleņu, tās visas apēdu un aizmiglu. Atmos, viss bija klusu, novēlos no lažiņas, kurā gulēju, rāpus pielīdu pie kastiņas, kur mamma glabāja produktus, un apēdu divas karotes sviesta, divus putniņus un dažas karotes biezputras, atlīdu atpakaļ un aizmiglu. Biju nogulējusi diennakti. Mamma, māsas, brālis raudāja, pārējie klusēja, jo pirms nāves cilvēkam vienmēr paliekot labāk. Gulēju, elpoju mierīgi, nevaicēju kā parasti. Otrā dienā atkārtēju to pašu. Tā sāku pamazām atveseļoties. Bruhanovs izrakstīja papildus pārtikas devu.

Tā kā lielajai zvejai vairs nederēju, jo bieži mocīja lēkmes un caureja, mani norīkoja zvejot ar stāvvalu. Salīdzinot ar visu pārējo, šis darbs bija kā atpūta. Zvejojām divatā. Iemetām tīklu, stūrējām laivu pa straumi, lai tīkls peld, un pēc zināma laika tikai pārbaudījām. Un tā visu dienu. Tādos brīžos vienmēr atmiņas bija pie mājām, un vienīgā vēlēšanās – atgriezties. Tā zvejojot, neviļus sākām klusu dziedāt. It sevišķi to – "Par Dzimteni dziesma man sērīgi skan". Dziedājām caur asarām un devām sev solījumu, panest visus smagumus, sakost zobus un atgriezties mājās.

Reiz zvejojot noķērām metru garu ņelmu. Mums to tik ļoti gribējās nogaršot, ka nolēmām riskēt, nerēķinoties ar sekām. Pārdalījām zivi uz pusēm, tās galvu krastā izvārījām un apēdām. Zivi nomazgājām un nedaudz saulē apžāvējām, lai nebūtu asiņu. Vakarā, diezgan tālu no mājām, piestājām krastā. Zivs vienu galu piesējām pie vidukļa, tad vairākās vietās pie kājas, bikses, kas bija kuplas, vairāk sakrokrojām un braucām uz mājām. Sirds satraukti pukstēja, bet viss tomēr beidzās labi. Mamma zivi iesālīja un deva pa šķēlītei pie maizes.

Suškovā mums skolas nebija, nedz arī iespējas kādā tikt. Ar mums kopā bija Aplociņa kundze (Liepājas Lietišķās mākslas vidusskolas dibinātāja kundze) ar meitu. Atpūtas brīžos vai tad, kad lija lietūs, Aplociņa mūs izglītoja, daudz stāstot par literatūru, ģeogrāfiju un vēsturi, neuzkrītoši, citā reizē pārrunu kārtā, atprasīdama. Arī viņa palika turpat Suškovas kalnā.

Tad saslimu ar locītavām, un mani aizveda uz Igarkas slimnīcu. Pēc izveseļošanās norīkoja darbā zivju rūpnīcā. Darbs – ar nestuvēm no kuģīša, kas atveda zivis, vai baržas, kas atveda sāli, izkraut kravu. Jānes bija pret kalnu līdz rūpnīcai. Tā katru dienu, neskaitot stundas. Ja zivis atveda maiņas beigās – jāizkrauj, ja atbrauc pakal gatavai produkcijai, tad mucas pa nogāzi vajadzēja novelt. Negribu ne atcerēties to šausmīgo darbu. Atkal saslimu, mani mocīja caureja un krampji, vemšana. Tad mani norīkoja darbā kokzāģētavā.

1947.gadā paklīda valodas, ka bērni, kas izvešanas brīdī nav bijuši pilngadīgi, var atgriezties. Daudzi atgriezās. Mamma nolēma, ka ar pēdējo kuģi sūtīs mājās arī mani un brāli. Tas bija septembra beigās. Aizbraucām uz Krasnojarsku. Ar lieliem kukuļiem dabūjām biļeti līdz Rīgai. Paši braucām pusbadā, un pa ceļam mūs vēl apzaga. Tā līdz Rīgai braucām, pārtiekot no cilvēku žēlastības, jo bads jau nevienam nebija svešs.

Rīgā mūs sagaidīja krustmāte – tēva māsa. Pēc pāris dienām no namu pārvaldes nekaunīgā veidā mums pateica, lai nekavējoties braucam prom. Braucām uz Liepāju pie otras tēva māsas, bet arī tur mums nebija vietas, jo mūs nepierakstīja, baidījās, jo Liepāja tajā laikā bija aizliegtā zona. Ēst gribējās šausmīgi, kas nav badu piedzīvojis, tas to nesaprastu. Kauns bija tik daudz ēst. Ar brāli nopirkām maizes kukuli, izgājām jūrmalas kāpās, sēdējām un ēdām. Aizbraucām uz mūsu mājām, tur dzīvoja mūsu tante, karš visu nopostījis, tante ar onkuli uz drupām uzcēlušī mazu mājiņu. Arī šeit laime nesmaidīja, mēs bijām izstumtie, kas visiem kā rēgs kaut ko atgādinājām. Brālis palika dzīvot tēva sētā pie tantes, bet mani pieņēma mammas brālis Pērkonē.

Izrādās, atbraucot Dzimtenē, kur likās viss tik miļš un silts, kaut jau oktobra beigās, zem saules nebija vietas diviem cilvēka bērniem. Dokumentu vietā tikai izziņa. Pie onkuļa dzīvodama, palīdzēju mājas darbos. Uz pavasara pusi mammas bērības draugs uzaicināja mani strādāt ciema padomē par sekretāri. Krievu valodu pratu. Ar darbu tiku galā. 1948.gada pavasarī sāku strādāt. Priekšsēdētājs knapi prata parakstīties, un visi darbi bija jāveic man. Tikai mācīties nekur neņēma. Tikko anketā uzrādīju, ka esmu bijusi izsūtīta, durvis aizvērās.

1949.gada 25.marta rītā nepazīstams cilvēks mani uzmodināja, lika paņemt papīru un rakstāmo un braukt līdzī. Aizveda uz vienām mājām, tur jau bija automašīna ar karavīriem. Sapratu, ka atkal notiek izvešana. Lūdzu, lai mani laiž projām, sāku raudāt, bet saņēmu atbildi: "Raksti vai stājies viņiem blakus!". Cilvēks, kas vadīja izvešanu, ar tiešām velnišķu prieku noskatījās cilvēku ciešanās. Tāpat kā mūsu mājas 1941.gadā, tika izlaupītas arī šīs.

Tūlīt sākās kolhozu dibināšana. Pēc tam ciemu padomes apvienoja. Pārgāju strādāt kolhozā "Sarkanais karogs" Bernātos par rēķinvedi-kasieri. Sāku mācīties grāmatvežu kursos Liepājā. Pēc neilga laika tiku *pārvesta* par kultorgu. Darbs veicās pat ar panākumiem.

1950.gada oktobra sākumā pie manis sarkanajā stūrītī ienāca nepazīstams vīrietis. Laikam stādījās priekšā, neatceros. Pajautāja, ko daru, izlasījis sienas avīzi, kuru pašlaik kārtoju, uzslavēja. Pajautāja par turpmāko darba plānu. Es pastāstīju par darbiem, kurus nolemts vēl veikt. Viņš paslavēja par gaumīgi iekārtoto sarkano stūrīti un lika apsēsties. Tad pateica, ka iesim uz dzīvokli, jo man esot jābrauc atpakaļ uz Sibīriju. Paliku kā pārakmeņojusies. Kad atguvos protestēju, jo man bija atļauja atgriezties. Kad aizgāju uz mājām, sveši cilvēki jau kravāja manas mantas. Tā atkal ar maisu uz muguras jau otrreiz atstāju Dzimteni.

Mani aizveda uz Liepājas cietumu, kad ieveda kamerā, no sienas nez kāpēc noņēma noteikumus. Aizcirtās durvis, un bija dzirdams krievu valodā teiktais: "*Opasnij gosudarstvenij pristupņik.*" Pēc kāda laika man atnāca pakal, aizveda uz telpu, kur sēdēja divi vīrieši, un sākās nopratināšana. Ko prasīja, neatceros. Nākošajā telpā man kaklā pakāra kaut kādu šilti un fotografēja no visām pusēm, pēc tam no visiem pirkstiem noņēma pirkstu nospiedumus. Tas viss notika tik satriecoši brutāli, ka nespēju ne parunāt, ne domāt. Kad iznācu no šīs telpas, redzēju garu koridoru, kaut kur dega gaisma, un zaudēju samaņu. Otrā vakarā ar pasažieru vilcienu, kuram viena kupeja bija restota, mani sarga pavadībā aizveda uz Rīgas Centrālcietumu. Priekšā jau bija daudz cilvēku ar maziem bērniem un pat zīdaiņiem. To raudas nevienu neinteresēja. Pusdienā iedeva kāpostu zupu, kur pa virsu peldēja tārpi. Tā sākās mans otrais ceļojums uz Sibīriju caur sešiem pārsūtīšanas cietumiem – Rīga, Ļeņingrada, Kirova un tad Krasnojarska. Visdrūmākais bija Krasnojarskas cietums. Vispirms jau cietuma sētā, salā un sniegā, vajadzēja stāvēt, kamēr visus izsauc pēc uzvārdiem, un vajadzēja atsaukties. Te izdzirdēju, ka arī mans brālis tiek izsaukts.

Telpā, kurā tikām novietoti, gulējām uz cementa grīdas, bez nārām, apkures nebija, tikai pie pašiem griestiem maziņš lodziņš. No griestiem pilēja ūdens, bet atejas vajadzībām bija nolikts smirdošs toveris.

Mūs aizveda uz kaut kādu sovhozu, pavasarī ar kuģīti veda tālāk, tur sastapu savu brāli. Brālis bija saņemts ciet darbā, netirās darba drēbēs. Viņam bija pateikts, ka māsa braucot atpakaļ un ka mammas

vēlēšanās, lai bērni dzīvotu ar viņu kopā. Jeņiseiskā mūs izsēdināja. Te mēs iepazīnāmies ar visiem otrreiz izsūtītajiem. Visi turējāmies kopā un viens otram palīdzējām. Strādāju tirdzniecībā, sākumā kioskā, vēlāk ēdnīcā par oficianti, biju vismaz paēdusi.

1953.gadā apprecējos ar ģeologu. Sāku strādāt ģeoloģijā kā jaunākais tehniķis. 1955.gadā piedzima dēls. Nākamajā gadā aizbraucu vīram līdzī uz Altaju, bet 1957.gadā mums piedzima meita. Kādu laiku dzīvojām Kazahstānā. 1959.gada rudenī atgriezāmies Dzimtenē.

LMON 212 – Herta Kaļiņina (dz. Sedola) "Manas atmiņas", 1989.g. jūnijs

Jāņa Dreiblata atmiņas
(dz. 1940.g., izsūtīts 1941.g. 14.jūnijā,
atbrīvots 1946.g.)

Varas un iekārtu maiņas vienmēr un visos laikos ir atnesušas sāpes un ciešanas. Izņēmums nebija arī Latvija, kad 1940.gada jūnijā mūsu zemē ienāca sveša vara, kas noliedza visu, kas Latvijā bija panākts, kopš neatkarīgas valsts dibināšanas. Mēs vēl šodien, 2006.gadā, īsti neesam novērtējuši, vai arī neesam gribējuši to izdarīt, kādu postu mūsu tautai nesa politiskās pārmaiņas 1940./41.gadā un visus nākamos okupācijas gadus.

Vai mēs īsti zinām, cik ģimenēm Latvijā vajadzēja izdzert rūgto sāpju, pazemojuma un ciešanu biķeri? Ne! vai Latvijā ir kāda dzimta, kuru lielākā vai mazākā mērā nebūtu skārušas okupantu varas cirstās brūces. Vai mēs zinām cik cilvēku likteņi tika izpostīti, cik bērnu palika bez tēviem un mātēm, cik sievu bez vīriem, cik līgavu bez līgavaiņiem, cik gaišo prātu Latvijā šajos okupāciju gados pazaudēts?

Arī mūsu ģimenei nācās izdzert šo rūgto biķeri.

Mēs, māte Anna, tēvs Emīls, māsa Inta un es, Jānis, pasaulē nācis 1940.gada februārī, dzīvojam laimīgi Elkšņu pagasta "Silmačos", toreizējā Ilūkstes apriņķī, tagad Jēkabpils rajonā.

Mans tēvs bija mežzinis Slates mežniecībā. Pēc jaunās varas ieskatiem viņš bija bīstams, jo bija aizsargs un pagasta aizsargu priekšnieks. Tētis daudzus gadus bija izvairījies no stāšanās aizsargos, bet, būdams mežzinis, laikam nevarēja no tā izvairīties un 1938.gadā bija spiests iestāties. Pretēji aizsargu organizācijas statūtiem uzreiz pēc iestāšanās viņu iecēla par pagasta aizsargu organizācijas priekšnieku. Spriezot pēc Latvijas Valsts arhīvā esošajiem materiāliem – "Latvijas PSR VDK par sevišķi bīstamiem prettiesiskiem noziegumiem apsūdzēto personu krimināllietas", tēva galvenais noziegums bija sastāvēšana aizsargu organizācijā un tās darbības organizēšanā pagastā.¹

Pārmests arī tas, ka viņš pēc padomju karaspēka ienākšanas neesot laikus mežstrādniekiem izmaksājis algas, lai sētu naidu pret padomju varu. Izmeklēšanas gaitā, kāda nu vispār bija šī "izmeklēšana", tētis šīs apsūdzības neatzina, un tās noliedza arī viņa pakļautībā bijušie darbinieki, kurus pratināja vēlākajos gados. Lēmums par tēva arestu bija pieņemts 1941.gada 5.jūnijā,² bet orderis arestam izsniegts 1941.gada 13.jūnijā. Laikam jau tētis zināja, kāds liktenis viņu sagaida, un kādu laiku bija slēpies sev labi zināmos mežos. Bet, godavīrs būdams, nevarēja atstāt sievu ar diviem bērniem, no kuriem vienam bija gads un četri mēneši, likteņa varā. 13.jūnijā viņš atgriezās mājās ar pārliecību, ka moku ceļos varēs

būt kopā ar ģimeni. Neviens jau nevarēja iedomāties, ka visi četri būsīm kopā tikai līdz Krustpils stacijai, un tad tiksīm šķirti uz visiem laikiem. Savu tēti zinu tikai pēc fotogrāfijām un tuvinieku nostāstiem, jo, ko gan bērns gada vecumā var atcerēties.

Latvijā palikušie tuvinieki pēc mūsu izvešanas bija nosprieduši, ka mēs ar mammu – viņa bija maza auguma, trausla sieviete, un, būdama mežziņa sieva, smagu, fizisku darbu nebija strādājusi, jau nu neizdzīvosim, bet tētis un māsa Inta, kurai tobrīd bija nepilni deviņi gadi, jau nu gan. Liktenis lēma citādi. Tētis kopā ar daudziem tūkstošiem Latvijas dēlu nokļuva Vjatkas lēģerī. Čekas lietas materiāli liecina, ka pirmās pratināšanas tur notika 1941.gada septembrī. Kas ar tēti un viņa ciešanu brāļiem notika no 1941.gada 14.jūnija līdz septembrim, nezinu, varu tikai nojaust. Nopratināšanas protokoli liecina, ka tētis nav noliedzis savu darbību aizsargu organizācijā, bet noliedza, ka būtu izplatījis baumas un kaitējis padomju varai. Kā viņa vainu apstiprinošs dokuments pievienots tā laika LKP Aknīstes grupas aktīvistu M. un J.Mežaraupu 1940.gada 8.augustā LKP Ilūkstes rajona komitejā iesniegtais ziņojums (*Denunciācija – J.D.*) par vecākā mežsarga Indāna un mežziņa E.Dreiblata kaitniecisko darbību. Tajā tētis nosaukts par fašistu. Cik zinu no tuvinieku nostāstiem, Mežaraupiem Aknīstē piederēja maizes ceptuve, un tētis nebija ar viņiem ielaidies apšaubāmos darījumos par malkas iegādi.

1942.gada 16.februārī LPSR NKVD izmeklēšanas grupas izmeklētājs Brozgoļs apsūdzības slēdzienā lūdza piemērot E.Dreiblatam augstāko soda mēru – nošaušanu un nosūtīt lietu Nr. 3268 PSRS NKVD Sevišķajai komisijai, kura 1942.gada 28.novembrī nolēma: "Dreiblatu Emīlu Karloviču par līdzdalību kontrrevolucionārajā organizācijā un pret-padomju aģitācijā – ieslodzīt labošanas darbu nometnē uz astoņiem gadiem, termiņu skaitot no 1941.gada 14.jūnija."

Sevišķās komisijas "maigais" spriedums rada izbrīnu. Jo tik mazus sodus tajos gados nemēdza piespriest. Varbūt par iemeslu bija tēta veselības stāvoklis, kas strauji pasliktinājās, par ko liecina lietā esošā ārstu komisijas izziņa par viņa norīkošanu vieglākos darbos. Tētis bijis liela auguma, spēcīgs, veselīgs, un varam tikai nojaust, kā ar arestētajiem Vjatkas lēģerī apgājās, ja nepilna gada laikā viņš varēja kļūt par invalīdu. Šis moka viņš neizturēja un 1943.gada 25.janvārī 36 gadu vecumā aizgāja mūžībā. Ārstu slēdzienā teikts, ka miris no abpusējas plaušu tuberkulozes atklātā formā. Kā bijis patiesībā, to zina tikai Dievs.

Mēs trijātā – mamma, māsa un es – kopā ar pārējiem pārvietojamajiem "kaitīgajiem elementiem" lopu vagonos devāmies cauri Sibīrijas plašumiem pretī nezināmai nākotnei. Laikam jau mums laimējās, ka mēs

nokļuvām Krasnojarskas novada Kanskas rajona Dzeržinskā. Kā māsa vēlāk stāstīja, jau sava "pirmā ārzemju ceļojuma" laikā es esot bijis izsities ar augoņiem. Kā dzīve vēlāk pierādīja, svarīgi ir bijis izvešanas brīdī paņemt līdzi pēc iespējas vairāk vērtīgu lietu un drēbju.

Tas gan bija atkarīgs arī no arestētāju godaprāta. Mamma, vai aiz uztraukuma, vai kāda cita iemesla, līdzi neko nebija paņēmusi, vienīgi dažas bērnu drēbītes. Bija taču ziedošais jūnijs, un neviens jau nedomāja, ka mūsu "ceļojums" ilgs daudzu gadu garumā. Bet nebija jau ko līdzi ņemt, kas vēlāk Sibīrijā būtu noderējis, jo kratīšanā, kas mūsmājās notika 1941.gada 13.jūnijā, kā fiksējis kratīšanas protokols,³ izņēma nogādāšanai uz LPSR Iekšlietu TK VDK šādas mantas – 2 pases, 1 radio aparātu, medību ieročus un piederumus, sievietes zelta pulksteni, 2 zelta gredzenus ar akmentiņiem, 1 "Valtera" sistēmas revolveri un 25 patronas, sudraba vāzīti, 9 sudraba karotes un futlāri, 1 sudraba kausu ar futlāri, 1 sudraba glāzīti, zelta ķēdīti, dažādu saraksti, 1 ādu, 1 portfeli, somu nazi, 1 sienas pulksteni.

Droši vien mums Sibīrijā izdzīvot palīdzēja mana vecmāmiņa, mammas māte – Emīlija Zālīte, kura arī tika izsūtīta. Viņai piederēja lielas lauku mājas "Kalnieši" Elkšņu pagastā. Tā bija priekšzīmīga lauku saimniecība, kuru savulaik tika apmeklējis pat Kārlis Ulmanis, par ko liecināja fotoattēli žurnālā "Atpūta". Vecmāmiņa bija paņēmusi līdzi vadmalu, sudraba lietas un citas mantas. Viņa mūs Sibīrijā sameklēja, un viņas līdzpaņemtās mantas palīdzēja izdzīvot, tās iemainīja pret pārtiku. Ar savu enerģiju, prātu un saimniecisko domāšanu vecmāmiņa prata vadīt savu lauku saimniecību Latvijā un izdzīvot Sibīrijā.

Apbrīnojams ir latvju sievietes spēks!

Manas atmiņas par šiem Sibīrijā aizvadītajiem gadiem ir ļoti sadrumstalotas. Atceros "kaujas" ar vietējiem puikām, kuriem mēs bijām fašisti. Ieroči galvenokārt bija akmeņi. Prātā nav palikusi bada sajūta, lai gan tāda noteikti bija. Tikai pēc atgriešanās Latvijā, sāku apjaust, no kā esam pārtikuši. Ja nu laimējās dabūt kādu sauju graudu, miltu vai pat pelavu, tos jauca kopā ar āboliņa galviņām un cepa maizi. Daudz tiku ēdis sveķus, varbūt tas arī palīdzēja izdzīvot. Bērniem parasti ir grūti saglabāt kaut ko ēdamu vēlākam laikam, bet kā mamma stāstīja, tad es esot varējis man atvēlēto maizes šķēli neapēst uzreiz visu, bet atstāt "pēcam" (*Vēlākam – J.D.*), tā es esot teicis.

Pirmajos izsūtījuma gados mamma un vecmāmiņa gāja meža darbos – "īsti piemērots darbs sievietēm". Lai nopelnītu ko ēdamu, abas "apadīja" vietējās sievas. Vēl tagad redzu abām no adīšanas savilkтус pirkstus. Ja man šie izsūtījuma gadi ir tādas kā mozaīkas gabaliņi, tad māsas

dvēselē tie ir atstājuši smagas pēdas. Ilgus gadus viņa par Sibīrijā piedzīvoto nevēlējās runāt.

Nezinu, kā mammai tas izdevās, bet 1946.gada vasarā mums ar māsu laimējās atgriezties Latvijā, gan katram ar savu ešelonu. Toreiz atgriezties Dzimtenē varēja bērni līdz 18 gadu vecumam, kuri bija bāreņi, un kuriem Latvijā bija kāds tuvinieks, kas viņus pieņemt.

Māsu savā apgādībā ņēma mamma māsa Zenta, mani – tēva māsa Nellija un vecmāmiņa – tēva audžumāte, jo tēva mamma drīz pēc viņa dzemdībām mirusi. Pateicoties šīm sievietēm, esmu laimīgi nodzīvojis līdz šai dienai. Vecmāmiņa mani bieži uzrunāja par Ženi, kā savu dēlu Eiženu, kuru 1944.gada oktobrī iesauca leģionā un kurš pazuda bez vēsts. Tikai daudzus gadus vēlāk, kad piedzima mans dēls Emīls, sāku apjaust, kāds spēks bija vajadzīgs manai mammai, lai tādu sešgadīgu delveri vienu pašu uzticētu svešiem cilvēkiem un sūtītu prom. Bet laikam jau viņa izvēlējās mazāko no diviem ļaunumiem.

Mājup ceļš ilga vienu nedēļu, un nu jau vairs ne lopu vagonā. Mana vieta bija uz paša augšējā plaukta, kur parasti tālsatiksmes vilcienā glabā matračus. Atceros, ka pārbraucot Latvijas robežu, bija agra rīta stunda, lielākie ceļa biedri sauca: "Latvija, Latvija!" Pēc atgriešanās Rīgā, tikām ievietoti bērnu namā, kur mūs atbrīvoja no nevēlamiem kukaiņiem. Pēc karantīnas kādas dienas pavadīju pie krusttēva – mamma brāļa, un tad tante mani veda uz Morī, kur viņa strādāja par skolotāju. Viņām abām ar vecmāmiņu tiku sagādājis daudz raižu, jo nebiju jau nekāds paipuisītis un Sibīrijas "skola" jau arī nebija bez sekām. Man vienmēr ir laimējies būt starp labiem cilvēkiem gan Morē, gan vēlāk Allažos, gan tehnikumā Priekuļos, gan teātra fakultātē un beidzot Liepājā. Par dzīvi pēc izsūtījuma būtu cits stāsts.

Šīs sīkās piezīmes lai ir atgādinājums nākamajām paaudzēm, kādiem moku ceļiem cauri ir gājusi mūsu tauta, bet nekad nav zaudējusi ticību brīvai Latvijai. Žēl, ka tik daudziem no viņiem, nebija lemts piedzīvot brīvās Latvijas atdzimšanu. Lai tas, kas ir noticis ar mūsu tautu šajos baisajos okupācijas gados, paliktu vien vēsture, bet, kas nekad netiktu aizmirsta. Lai to zinātu mūsu bērni un mazbērni, un vienmēr to atcerētos un pieminētu!

LMON 199 – Jāņa Dreiblata atmiņas, 2006.g.

¹ LVA – 1986. f., 2.apr., 9199.l., 1.lp.

² Turpat, 7.lp.

³ Turpat, 4.lp.

Arnolda Treides atmiņas
(dz. 1926.g., izsūtīts 1941 g. 14.jūnijā,
atbrīvots 1957.g.)

Kad mūsu paaudzes cilvēki kavējas savās bērnu dienu atmiņās, viņi, galvenokārt, atceras karu. Atceras lidmašīnu uzlidojumus, karavīru nežēlību, visas tās ciešanas un pārestības, ko sagādāja šis karš. Bet ir vēl cilvēki, kuriem šausmu atmiņas sākās vienu nedēļu agrāk. Viņi nav dzirdējuši ne tanku dārdoņu, ne bumbu sprādzienus. Viņu atmiņu stāsts sākas agrā sestdienas rītā ar kāju spērienu pa durvīm. Lai jau ilgāku laiku pirms tam bija tāda baiļu sajūta un nelaimes priekšnojauta, tomēr to, ka vajadzīgas tikai dažas stundas, lai iznīcinātu tūkstošiem cilvēku dzīves, neviens pat iedomāties nevarēja. Vīrieši spēka gados, sievietes ar maziem bērniem, veci un slimī, visi bija pakļauti varmāku pavēlēm. Šajā rītā sāka darboties 1940.gada 21.janvārī NKVD komisāra Serova parakstītā pilnīgi slepenā pavēle par Baltijas valstu pretpadomju elementu izsūtīšanu uz attālajiem PSRS rajoniem. Iznīcināmo personu sarakstā bija arī mūsu ģimene.

Tēvs, Hermanis Treide, šis pavēles parakstīšanas dienā bija Rucavas pagasta vecākais policijas kārtībnieks, māte Margrieta bija mājsaimniece, māsa Aina mācījās Rucavas pamatskolā, es tikko biju beidzis Liepājas tehnikuma 1.kursu. Tādus mūs 14.jūnija rītā aizveda uz dzelzceļa atzarojumu Karostā, kur jau stāvēja garš, aizrestotu vagonu sastāvs. Pildot pavēles 5.punktu, ar meliem un viltu, ģimenes galvas tika atšķirti no pārējiem, sakot, ka ceļa galā visi būs kopā. Arī līdzpaņemtās mantas lika sadalīt, neskatoties, kas katrā sainī iekšā. Kad vēlāk savās mantās sākām meklēt krūzīti, ar ko ūdeni pasmelt, izrādījās, ka maiss ar traukiem ir tēva vagonā. Arī sainis ar manām drēbēm bija pie viņa, un es tālajā ceļojumā devos krekliņā ar īsām piedurknēm un baltās tenisa čibiņās, kādas tolaik bija modē. Lielajā pulmaņa vagonā bija vairāk nekā 50 cilvēku – tikai sievietes ar bērniem. Es starp šiem bērniem biju tas vecākais, jo man bija jau 15 gadu.

Cik tad nu gara ir jūnija nakts, bet neviena no mātēm negulēja. Katrai bija rūpes par saviem bērniem un nezināmo nākotni. Nevienu neiepriecināja ne uzlēcošās saules stari, kas spīdēja cauri aizrestotajam logam, ne putnu balsis apkārtējos kokos. Satraukumu vairoja mašīnu troksnis, tās piebrauca un piebrauca, un rupjās komandas ārpusē. Man palaimējās vietu dabūt uz nārām otrajā stāvā pie loga. No manas "pozīcijas" vislabāk varēja pārredzēt, kas notiek ārpusē. Es arī paziņoju, kad pie mūsu sastāva piebrauca lokomotīve. Apmēram pēc stundas sākām

savu ceļu. Pirmā pietura – Jelgava, kur mūsu sastāvu pārformēja. Naktī atdalīja vagonus ar tēviem un vīriem un to vietā pievienoja vagonus ar sievietēm un bērniem no Ventspils, Talsiem un pārējās Kurzemes. Vīriešu sastāvs tajā pat naktī aizsteidzās uz Austrumiem, bet mēs izsūtāmo papildinājumu gaidījām visu nākamo dienu. Mūsu sastāvs kļuva ap 90 vagonu garš, tālāk to vilka divas lokomotīves. 1940.gada 17.jūnijā mūsu robežai pāri nāca okupantu tanki, bet tieši pēc gada mūsu garais ešelons šo robežu pārbrauca pretējā virzienā. Bija pagājis tikai viens – Baigais gads, bet kādu postu tas bija atnesis mūsu zemei un tautai! Kaut kur no blakus vagona bija dzirdama kāda baznīcas dziesma. Arī mūsu vagonā sievas šai dziedāšanai gribēja pievienoties, bet asaras un lielais pārdzīvojums šo mēģinājumu apklusināja. Tālāk braucām klusēdami, katrs ar savām domām par nezināmo nākotni.

Otrā rītā pa logu varēja vērot pussagruvušas, pelēkas sādžas, pelēki cilvēki stāvēja dzelzceļa malā, pelēkas likās pat debesis. Vienīgais kontrasts, šķiet, šeit bija garā sarkano vagonu rinda, un divas lokomotīves, kas gaisā pūta dūmu mutuļus. Mēs steidzāmies uz Austrumiem. Pa svešo zemi jau bijām nobraukuši daudzus kilometrus, bijām jau pieraduši pie ritmiskās riteņu klaboņas, pie dēļu nārām, uz kurām bija jāpavada dienas un naktis.

Kādu nakti mani pamodināja savāda, nekad vēl nedzirdēta skaņa. Bija pilnīga tumsa, bet pret logu, no kura nāca jaušama rīta blāzma, stāvēja divas sievietes un rokās turēja kaut ko kustīgu, no kura nāca divainā skaņa. "Meitenīte," čukstus sacīja viena, un abas nokāpa uz apakšējām nārām. Tās pašas ieslodzītās sievietes bija vienīgās, kas tumsā, pat bez krūzes silta ūdens, palīdzēja šai dzīvībai nākt pasaulē. Bija jau gaišs, kad beidzot kādā mazā stacijā vilciens apstājās, vagonā iekāpa daži virsnieki un uzprasīja, kas noticis, kādēļ tāda kliegšana. Aizsūtīja mani uz staciju pēc spaiņa ūdens, bet paši ierakstīja papīros tās sievietes vārdu, kurai tāds instrukcijā neparedzēts notikums bija atgadījies.

Pēc dažām dienām bijām sasnieguši Urālus. Lai varētu tikt šiem kalniem pāri, palīgos iedeva vēl vienu lokomotīvi, kura no aizmugures mūs stūma. Bijām apstājušies kādā stacijā. Te skaļrunis, kas bija novietots uz stacijas jumta, ķērcošā balsī paziņoja, ka sācies karš. Uz perona cilvēki bija satraukti, sievietes raudāja, bija apjukums. Bet vagonos noskaņojums strauji mainījās. Sievietes, kas vakar vēl rūpējās tikai par saviem bērniem, pēkšņi kļuva par kara stratēģēm. Sāka rēķināt, cik stundās bumbvedēji var atlidot līdz šejieni, lai sagrautu dzelzceļu un neļautu mūs tālāk vest. Šī stratēģija bija tikai "iekšējai lietošanai". Tur, ārā, viens pakal

otram sāka nākt sastāvi ar kara tehniku un karavīriem. Aiz Urāliem cauri Sibīrijai bija tikai viensliežu satiksme, tādēļ mums vajadzēja ilgi, ilgi stāvēt uz rezerves ceļiem, līdz radās brīdis, kad varēja braukt tālāk. Sievas jau sen bija visu izstāstījušas par saviem bērniem, par vīriem, mājām, bija pārspriesti baigās nakts notikumi, bet mēs arvien vēl sēdējām savā sprostā uz riteņiem un domājām par savu nākotni.

Pēc trim nedēļām bijām sasnieguši Jeņisejas krastus. Pārbraucām pāri garam tiltam, un sastāvs apstājās. Atvērās visu vagonu durvis, un atskanēja komanda – izkāpt ar visām mantām! Atkal satraukums bija liels: kas mūs šeit sagaida? Salikām savus mantu saiņus turpat blakus sliedēm un sākām iepazīt apvidu. Visapkārt augsti, mežiem apauguši kalni, mazas mājeles un dažas barakas. Upes otrā krastā bija redzama pilsēta. Nekur neredzēja mūsu tēvus un vīrus, lai arī, mūs izšķirot, izvedēji teica, ka tie mūs jau galā gaidīs. Konvoja kareivji, kuri mūs visu ceļu cītīgi apsargāja, aizvēra vagonu durvis, uzmeta šautenes un mantu maisus uz pleciem, sastājās kolonnā pa divi un aizsoļoja uz stacijas pusi. Viņi savu darbu bija padarījuši, tagad arī viņu ceļi vedīs uz Rietumiem...

Bet mēs ar visu savu traģēdiju palikām šeit, zem klajas debess. Uz mums paskatīties sanāca vietējās sievas, viņu acīs bija tikai ziņkāre, nekādas līdzjūtības. No vienas tādas ziņkārīgās mana māte pret veļas ziepju gabalu iemainīja alumīnija katliņu, kurš mums kalpoja visus trimdas gadus. Nu vismaz bija, kur ūdeni uzvārt. Par bļodām un karotēm domājām vēlāk. Arī ziepju ieguvēja izskatījās laimīga. Viņa to gabaliņu ievīstīja lakatā un, apkārt skatīdamās, paslēpa zem blūzes. Tas bija mūsu pirmais "bartera" darījums. Uz vakara pusi uznāca negaidīta lietus gāze. Cilvēki glābās zem vagoniem, bet laukums ar mūsu mantām pārtapa par dubļu jūru. Kad lietus bija pārgājis, glābjams vairs nebija nekas, viss bija izmircis, dubļains. Nakti sildījāmies un žāvējāmies pie ugunskuriem. Otrā rītā ar zirgu pajūgiem mūs sāka pārvietot uz barakām. Vismaz bija jumts virs galvas. Pēc dažām dienām cilvēkus izsauca un nelielām grupām kaut kur aizveda. Mūsu kārta pienāca apmēram pēc nedēļas. Krastmalā stāvēja liela barža, mūs izvietoja uz tās klāja. Cilvēku bija tik daudz, ka starp mantu saiņu kalniem bija tikai dažas šauras taciņas. Barža galīgi nebija piemērota cilvēku pārvadāšanai. Ja vagona durvis bija iebūvēta slīpa rore, pie kā pieturēties, tad te, tupot uz baržas borta, vajadzēja, lai kāds vismaz aiz krāgas pietur. Arī ūdeni dzeršanai ar spaini smēla no tās pašas upes. Pēc diezgan gara, mokoša brauciena barža piestāja krastā. Pēc saraksta ap pussimt cilvēku izsauca ar visām mantām un lika izkāpt krastā. Starp

tiem bija arī mūsu ģimene. Krasts bija stāvs un augsts. Augšā, gar pašu upes malu gāja iela, aiz tās rindā mājas un augsti žogi. Mēs savu bagātību izvietojām ceļa putekļos, māju priekšā. Vietējie nekādās sarunās ar mums neielaidās, bet apmierināja savu ziņkāri caur logiem. Ar grūtībām varēja sameklēt bērniem kādu krūzi piena. Te iepazināmies ar Sibīrijas galvenajām mocībām, tie bija moskīti. Sīkās, mazās mušiņas prata ielīst visur un koda ļoti neganti un sāpīgi. Mums nebija nekādu aizsarglīdzekļu, un visvairāk no tām cieta bērni. Acis drīz bija aizpampusas, rokas niezēja, kājas bija noplēstas līdz asinīm. Jaunās mātes ļoti satraucās par bērnu nepārtraukto raudāšanu, bet nespēja viņiem kaut kā līdzēt. Jau vairāk nekā mēnesi bijām ceļā, un līdzpaņemtie pārtikas produkti sāka izsīkt. Vagonos vēl pa retam kādu prosas putru iedeva, bet pēdējās nedēļas neviens par mums vairs nerūpējās. Un te vispār vairs nebija uz ko cerēt. Mazliet kaut ko uzēduši un uzvārītu upes ūdeni uzdzēruši, gatavojāmies naktsguļai. Lai naktī moškas mūs galīgi nenokostu, ietināmies segās un pārsedzām tās arī pāri galvai. Pamazām iestājās klusums, tad pēkšņi atskanēja sauciens, lai glābjam savas mantas. Nometuši segas, ieraudzījām, ka mūs ielencis suņu un cūku bars. Šie izbadējušies dzīvnieki, kurus mājās neviens nebaroja un kuri klejoja savā vaļā, bija saoduši kaut ko ēdamu un mēģinājuši nolaupīt mums pēdējo. Sameklējām mietus un akmeņus un stājāmies sardzē.

Otrā dienā ap pusdienas laiku sabrauca pirmie pajūgi no tuvākām sādžām. Laikam jau priekšnieki – galifē biksēs un kirzas zābakos, sāka staigāt gar mūsu nometni un izmeklēt sev darbaspēku. Veci cilvēki un sievietes ar maziem bērniem viņiem nebija vajadzīgi, bet spēcīgie vīrieši bija aizvesti uz nāves nometnēm. Laikam jau arī šiem priekšniekiem bija kāds rīkojums no augšas, jo mūsu garā rinda palika aizvien retāka. Mūs aizveda uz rajona centru, kas atradās kādus 100 kilometrus dziļāk taigā, no turienes sadalīja pa kolhoziem. Sādža, kurā mūs nometināja, kādreiz esot bijusi skaista un bagāta. Pašā centrā skaista, balta baznīca, kura jau bija līdz pusei nojaukta, un daudziem no mums piedalīšanās šinī posta darbā bija pirmais norīkojums. Lielajam laukumam apkārt bija daudz skaistu māju, kurās vēl nesen bija dzīvojuši viņu saimnieki. Šeit kulaku nīdēšana pāri gāja 1937.gadā, toreiz visas šīs mājas palika tukšas. Tagad tur dzīvoja tie, kas visus savus spēkus bija atdevuši kulaku šķiras iznīcināšanai, bet viņu bijušās būdas stāvēja tukšas sādžas nomalē. Tajās ievietoja jaunatvestos kulakus.

Arī mums uz četrām ģimenēm iedeva vienu tādu māju. Kad stūros caurumus aizbāzām, dzīvot varēja, tikai blaktis bieži apciemoja, pat dienas

laikā tās no griestiem krita virsū. Kad sievas sāka prasīt kaut kādu avansu, jo mums vairs nebija, ko ēst, tad kolhozs katrai ģimenei iedeva 5 kilogramus sapeļējušu auzu. Otrā rītā bija jāiet taigā sienu grābt. Tā sākās mūsu dzīve svešumā.

Nemanot pienāca rudens, jau oktobrī uzkrita sniegs. No manām tenisa čibiņām bija palikušas tikai skrandas. Kaut kur sadabūju vecas galošas un, *pārbūvējot* mātes mēteļi, iznāca kaut kāds fraķis. Māsa ārdīja vilnas segu un adīja cimodus un zeķes. Bija pienācis meža darbu laiks. Bet bija arī skumjas. Pirmo svešā zemē guldījām jaunu māmiņu, kurai, šķiroties pie vagona, visas mantas bija paņēmis vīrs, lai viņai ar diviem maziem bērniem būtu vieglāk. Viņu, čokurā sarāvušos, atrada uz grīdas istabas vidū. Stūrī, lupatās ievīstīti, pikstēja divi mazi skeletiņi. Savu likteni viņa pieņēma, nevienam nesūdzoties un neko nelūdžot. Mūsu istabā ar savu māti dzīvoja divgadīgā Ārija. Kā mazs cīrulītis čivinot, viņa priecīgi mūs sagaidīja, no meža pārnākot. Apraudzīja, cik nosalušas ir mūsu rokas un vaigi, un vienmēr teica, ka jāiedzer ir silta tēja. Martā mazā aprūpētāja saslima ar plaušu karsoni, un pēc nedēļas jau mēs sasalušajā zemē ar cirvjiem cirtām vairāk nekā metru dziļu bedri. Pēc tam vēl pāris bedres izcirtām, un tad jau klāt bija pavasaris. Tikko nokusa sniegs un un pēš izgāja ledus, tā klāt bija komendants un atlasīja vairāk nekā desmit cilvēku, galvenokārt vieniniekus un darba spējīgākos. Tie visi tika sūtīti uz zivju zveju tālos Ziemeļu rajonos. Starp viņiem bija arī Ārijas mamma. Bet palikušie turpināja darbu kolhozā.

Pienāca nākamā ziema. Ar bažām raudzījāties nākotnē. Viss, ko varēja pārdot vai iemainīt, bija apēsts. Savas saimniecības mums nebija. Viss kolhozā izaudzētais tika nodots valstij, viss bija vajadzīgs fronteī. Ziemassvētku vakarā padedzinājām zaļas egles skujujas, lai vismaz šī smarža atgādina, ka citur pasaulē ir svētki. Jaungada naktī bija viena vēlēšanās – lai karš beigtos un varētu braukt uz mājām. Pagāja nedēļa jaunajā gadā, klāt atkal komendants, un atkal desmit ģimenes tika izsauktas gatavoties ceļam. Uz kuriem? Upes aizsalušas, kuģi neiet, citas satiksmes ziemā te nav. Šoreiz sarakstā bijām arī mēs. Otrā rītā savas nedaudzās mantiņas salikām ragavās, kājām devāmies tālā, nezināmā ceļā. Pēc nedēļas iznācām pie aizsalušās Jeņisejas. Te bija diezgan liels ciemats, upē iesalušas daudzas baržas un kuģi. Lai pavasara ledus iešana netraucētu šo kuģu mieru, bija iecerēts uzbūvēt milzīgu dambi. Mēs, acimredzot, bijām tie, kuriem ar lāpstām un tačku šis darbs būs jāveic. Pagaidām priecājāties, ka te vakaros deg elektriskās spuldzītes, ka lielajās barakās ir istabas, kurās ir divstāvu nāras, bet galvenais, ka te ir veikals, kurā uz kartiņām var dabūt maizes paiku! Arī ēdnīca! Tur pusdienās deva zupas porciju un vakarā

karoti biežputras. Pa diviem taigā nodzīvotajiem gadiem tas viss bija aizmirsies. Te arī ieraudzījām, cik briesmīgi izskatāmies savās noplīsušajās lupatās, bet cita nekā pagaidām nebija. Cilvēki, galvenokārt, strādāja uz kuģiem un remontdarbnīcās. Pēc dažām dienām arī mēs kļuvām par strādniekiem, tikai mūsu darbs bija dambja būve. Sasalušo zemi spridzināja ar sprāgstvielām, un meitenes, kuras tikko sāka veidoties par sievietēm, to krāva tačkās un stūma uz dambja pamatni. Tā katru dienu pa 10 stundām, pa retam apsildot rokas un degunus pie ugunsкура. Un tomēr te bija cerība, ka izdzīvosim un pavasari sagaidīsim, kas, kolhozā dzīvojot, diezīn vai būtu izdevies. Uz šejieni savesto cilvēku skaits strauji palielinājās, un meitenes ar smiltīm piekrautās tačkas pa apledojušiem dēļiem stūma viena aiz otras. No tālienes izskatījās kā skudras – pa vienu taku uz augšu, pa otru lejā. Līdz ar ledus iešanu, kas mums likās liels notikums, sākās navigācija. Pienāca pirmās baržas ar tehniku – pāris salauztu traktoru, dažas fronteī nederīgas automašīnas un dažī citi mehānismi. Latviešu puikas tūlīt pieteicās par visu zinošiem tehniķiem. Es vispirms tiku uz traktora, kaut gan līdz tam to biju redzējis tikai kinofilmās, pēc tam pārsēdos uz automašīnas un daudzas tačkas aizlaidu pensijā. Sāku to vietā vadāt smiltis. Kad vasaras vidū mūsu ūdeņos iepeldēja zemes sūcējs, man lika strādāt uz tā. Nu darbi gāja ātrāk, un arī meitenes tika pie vieglākiem darbiem.

Ziemā vairākas barakas apjoza ar dzeloņstieplu žogu, stūros uzslēja sargtorņus un mums kaimiņos izvietoja pāris tūkstošus cietumnieku, kuri strādāja pat divās maiņās, lai mūsu triecienceltņi pabeigtu noteiktajos termiņos. Bija pienācis vēl viens pavasaris. Un tad pienāca diena, kurā paziņoja, ka Vācija kapitulējusi un ka karš beidzies. Tajā brīdī priecājās visi. Bet laiks gāja, un nekas nemainījās. Ikdienas norma bija jāizpilda, un maizes paika lielāka nepalika.

Klāt bija 1945.gada jūnijs. Jau četrus gadus bijām projām no mājām. Bijām parakstījuši lēmumu, ka uz šejieni esam izvesti uz mūžīgiem laikiem. Pienāca Ligo vakars. Par spīti visam sievas atcerējās, kā no maizes garozām var izbrūvēt diezgan labu ālu, kā no rupjiem rudzu miltiem iznāk garšīgi rauši. Pat Jāņu siers sanāca no Sibīrijas govju piena. Meitenes nopina ziedu vainagus, vīri sagādāja malku un stāvā Jeņisejas krastā sakūra īstu svētku ugunsкуру. Tas bija kā svētbrīdis tiem, kuri izdzīvoja un kā piemiņa bojā gājušajiem. Šī bija arī pēdējā nakts, kad tik daudz latviešu bija kopā sanākuši. Lai arī lielā būve nebija pabeigta, pamazām mūs sāka pārsūtīt uz citām vietām.

Mūsu jaunā dzīves vieta pat pēc Sibīrijas apmēriem bija milzīgs kokapstrādes kombināts. Katru diennakti caur tā zāģiem izgāja tūkstošiem

kubikmetru Sibīrijas koksnes. Te bija konveijers ar simtiem dažādu mehānismu, mēs tikām iekļauti šajā mašīnā, lai desmit stundas dienā pildītu vienu un to pašu operāciju. Daži sāka saņemt vēstules no mājām, arī kādu paku, bet katrs šāds sūtījums atsauc smagas atmiņas. Viens otrs sāka rakstīt vēstules uz Maskavu un atgādināt, ka karš ir beidzies, ka laiks ļaut mums atgriezties mājā. Bet vadoņiem bija citas domas – mūsu vietā uz mūsu mājām brauca citi. Mēs bijām vajadzīgi te, bet tomēr cerējām. Pienāca siena laiks. Tā kā galvenais vilcējs, kas nodrošināja lielā kombināta darbu, bija zirgs, tad mūs sūtīja uz taigas pļavām gatavot sienu. Mana maiņa iekrita augustā. Kājām bija jāiet pa tā saucamo ziemas ceļu – 18 kilometru ar astīti, kā teica vietējie, jo cauri briksņiem un purviem neviens šo attālumu mērījis nebija.

Taigā bija uzcelta būda bez logiem, durvju vietā iekārts brezents. Lai no tās izdzītu odus un citus asinssūcējus, vakaros uz zemes kurināja ugunsgrūdu un ar zaļu zāli "ražoja" dūmus. No rīta, kamēr vēl turējās rasa, gājām pļaut, pēc pusdienas ņēmām dakšas, grābekļus un sauso sienu likām kaudzēs. Tāds bija mūsu dienas ritms. Brigādē bijām 20 cilvēki, pa maiņām, reizi divās nedēļās, mūs atlaida uz mājām nomazgāties un nomainīt kreklus. Atceros, ka bija sestdiena un mēs trijātā devāmies izbaudīt šo atvaļinājumu. Dzīvojām pie kombināta lielās divstāvu barakās – garš koridors pa vidu, un katrai ģimenei sava istabiņa. Kad pārņācu, sajutu dīvainu klusumu. Prasīju māsai, kur tad visi palikuši. Izrādījās, ka daudzi ar komandanta atļauju aizbraukuši uz mājām. Māsa palikusi, jo gaidījusi mani. Komendants solījis, ka būs vēl otrā reize, kad varēs braukt mājās. Dažādu iemeslu dēļ bija palikuši arī daži jaunekļi, kā arī mātes, jo atļauja bijusi tikai bērniem. Kad saņēmu šo ziņu, sajūta bija drausmīga. Zināms, bija priekš, ka beidzot varēsim braukt mājās. Bet sirds sāpēja: kādēļ es nevarēju būt starp aizbraucējiem? Tomēr vēl cerēju, ka aizbraukšu arī es. Aizgāju pie priekšnieka un izlūdzos, lai mani atbrīvo no siena pļaušanas, lai nenokavētu aizbraukšanas otro reizi. Pēc mēneša atnāca pirmā vēstule no aizbraucējiem. Rakstīja, kā aizbraukuši, kā sagaidīti, cik laimīgi. Neizturēju. Gāju pie komandanta un prasīju, kad būs tā otrā reize, bet viņš man rupji atbildēja, ka nekādas otrās reizes nebūs, jo aizbraucēji esot viņu piekrāpuši un tikšot sodīti. No mājām gan nāca vēstules, ka visi aizbraukušie saņēmuši pases, mazie iet skolā, lielie darbā, nevienam nekāds sods nav uzlikts. Mēs, gaidot to otro reizi, sagaidījām ziemi.

Kādu vakaru, tuvu pusnaktij, pie durvīm klauvēja. Kad tās atvēru, ieraudzīju divus apsarmojušus vīrus ar mazām ragaviņām pie rokas. Tie

bija zēni, ar kuriem senāk bijām kopā, tikai, kad mūs atsūtīja uz šejieni, viņus aizsūtīja tālāk uz Ziemeļiem. Arī viņi bija saņēmuši vēstules no mājām no pirmajiem pārbraucējiem. Tā kā viņi bija vieninieki, bez ģimenēm, tad lēmums bija viens – jāiet. Uz ragaviņām sagādātā pārtika, mugurā visa bagātība. Viņi bija jau nogājuši 300 kilometrus, bet līdz Krasnojarskai bija vēl 320. Deguni un vaigi viņiem bija viegli apsaldēti, bet uzņēmības pietika. Dienu pie mums atpūtušies, viņi turpināja ceļu. Pēc mēneša saņēmām vēstuli arī no viņiem.

Pārdomu un gaidīšanas laiks bija beidzies. Saprātām, ka pienācis mūsu laiks. Sākām krāt naudu un gatavoties ceļam. Mēs bijām trīs, kas šo lēmumu pieņēma. Tā kā augustā mums pienācās atvaļinājums par visiem šiem gadiem, tad norunājām, ka to izmantosim, lai klusu nozustu. 3.augustā kuģis piestāja mūsu krastā. Starp pasažieriem, kas ar savām mantām kāpa uz kuģa, bijām arī mēs. Ar trīcošu sirdi gaidījām atiešanas svilpienu. Beidzot krasts palika tālāks, un, kad aiz pagrieziena bija redzams tikai garais, kūpošais skurstenis es teicu: "Ardievu, uz neredzēšanos!"

Skaista un varena ir šī upe, kad uz to skatās no krasta, bet skats no kuģa, kas tevi ved uz mājām, ir neaizmirstams. Pēc divām dienām bijām Krasnojarskā. Prieks, satraukums, neziņa, kas mūs šeit sagaida. Pirmais uztraukums bija, kad ieraudzījām, ka visiem braucējiem, kas nokāpj no kuģa, miliči pārbauda dokumentus. Bet mums taču to nebija! Bet man palaimējās. Gāju aiz kādas ģimenes ar lieliem saiņiem, kas sev pievērsa miliču uzmanību, un, miličiem nepamanot, izgāju cauri. Pārējie mani ceļa biedri tika aizturēti, un viņiem tā draudzīgi ieteica otrā rītā ar šo pašu kuģi doties atpakaļ. Viņi to gan apsolīja, bet mēs tomēr tikāmies dzelzeļa stacijā. Vēl tagad nevaru saprast, kā mēs tur viens otru atrādām, jo lielais stacijas laukums bija pilns ar maisiem, saiņiem, uz kuriem sēdēja cilvēki. Visi viņi vēlējās tikt uz Rietumiem. Par stacijas uzgaidāmo telpu vispār nav ko runāt, tā bija stāvgrūdām pilna. Strādāja viena kase, reti atvērās tās logs un kāds nobļāvās, ka uz tādu un tādu vilcienu ir pārdesmit biļešu. Zālē sākās grūstīšanās, lamāšanās, pēc pāris minūtēm kases lodziņš aizvērās, visi atkal sāka gaidīt nākošo izsaiucienu. Otrā rītā pie mums pienāca jauna latviete, kura šajā pārdzīvojumā ceļā bija devusies viena pati, stacijā pavadījusi jau divas dienas un ieteica braukt ar lidmašīnu. Nezinu, vai viņa un viens no mūsējiem aizlidoja, jo, lai saņemtu lidmašīnas biļeti, bija vajadzīga pase. Palikām divatā. Tā kā nākamajā rītā stacijā situācija nemainījās, mans ceļabiedrs aizbrauca atpakaļ, jo viņam nebija tik daudz naudas, lai dzīvotu un bezgalīgi gaidītu stacijā biļetes. Paliku viens. Lai gan arī man naudas daudz nebija,

padoties negribēju, cerēju uz kaut kādu risinājumu. Tas arī radās – pazīstamie sarkanie lopu vagoni ar iebūvētām divstāvu nārām, tikai restu nebija uz logiem. Kad lielās durvis atvērās vaļā, cilvēki lielā steigā ar saviem maisiem metās iekšā. Neviens viņus nekontrolēja, ir biļetes vai nav. Pēc stundas mūs pievienoja garam preču vilciena sastāvam. Tā sāku ceļu uz mājām. Aiz manis palika stacijas teritorija ar uzrakstu – "Maskava 4007 km". Lielajās stacijās nācās gaidīt diezgan ilgi, līdz atrada kādu sastāvu, kas devās uz Rietumiem un kuram mūs varēja piekabināt.

Pēdējā pieturā, kur līdz Maskavai vairs tikai 212 kilometri, aizgāju līdz tirdziņam, nopirku puskiegelīti rupjas maizes un lēni gāju atpakaļ. Mūsu sastāvs stāvēja uz otrajām sliedēm. Uz pirmajām no Maskavas pienāca pasažieru vilciens. Zinot, ka pasažieru vilcieni stacijās ilgi stāv, nesteidzos, bet tikko tā garais sastāvs bija aizgājis, apkārtni ielenca miliču ķēde un uz perona visiem pārbaudīja dokumentus. Es teicu, ka esmu no jautrā vagona, un tūlīt brauksim prom. Bet milicis tik un tā prasīja pasi. Bet ko es varēju parādīt, ja es to nekad nebiju pat rokā turējis? Tad man lika paņemt mantas un nākt līdz apstākļu noskaidrošanai. Milicijā pa logu redzēju, kā vagoniem piekabina lokomotīvi, kā viss sastāvs aiziet bez manis. Pratināšanā stāstīju, ka, karam sākoties, mūsu ģimene evakuējās, ka visi tagad miruši, ka esmu palicis viens un tagad braucu uz mājām. Man nenoticēja, konvoja pavadībā aizveda uz Maskavu, lai visu noskaidrotu. Vairāk nekā mēnesi mani vadāja pa dažādām iestādēm, turēja dažādās kamerās, pa retam izsauca uz nopratināšanu, līdz beidzot aizveda uz lielāko Maskavas cietumu – Taganku. Maskavā tādu cietumu daudz, visi pārpildīti, man izdevās pabūt četros. Pēc pusgada, kad par mani un maniem radiem bija uzzināta visa patiesība, mani tiesāja. Aizveda atpakaļ uz to pilsētu, kur miliči bija mani noķēruši, un pasludināja, ka man labošanas darbu nometnē būs jāpavada 3 gadi. Sākās mans pāraudzināšanas ceļojums: Čelabinska–Maskava–Barnaula–Krasnojarska–Amūra. Biju vienā vagonā kopā ar bijušajiem virsniekiem. Viņi bija godam kalpojuši, vāciešus sakaudami, tagad kaut ko laikam pastrādājuši, viņiem bija noņemti uzpleči, ordeņi un katram pa 25 gadiem piespriests.

Aiz Amūras sākās 500 kilometrus gara, tikko uzbūvēta jauna dzelzceļa līnija. Ik pēc 10 kilometriem bija dzelzstieplēm apjotas vairākas zemas barakas, stūros sargtorņi. Šo triecienbūvi bija cēlušī, galvenokārt, politiskie ieslodzītie, japāņu karagūstekņi, mūsu leģionāri, kuri tur izgāja filtrācijas pārbaudi. Iespējams, ka mēs bijām vieni no pirmajiem, kas brauca pa šo ceļu. Tas mūs izveda Klusā okeāna krastā, kur

agrāk bija ostas pilsētiņa Vaņino. Tur tricīnītempos ar dzeloņdrātīm apjoztā teritorijā bija uzceltas barakas, tajās ap diviem tūkstošiem cilvēku gaidīja savu rindu, lai ar kuģi dotos uz nometinājuma vietu Ziemeļos. Šeit es mācījos to Latvijas vēsturi, kuras posms manā dzīvē iztrūka. Otrā pasaules malā es tikos ar bijušajiem leģionāriem, kuri stāstīja par cīņām, sākot no Volhovas purviem līdz Kurzemes cietoksnim, par bēgļu straumēm, kas no visas Latvijas gan pa sauszemi, gan jūru bēga uz Rietumiem. Tikos ar diviem leģionāriem, kurus zviedri bija izdevuši Padomju Savienībai, un viņi savu likteni zināja jau 25 gadus uz priekšu. Arī par partizānu cīņām, kuras risinājās tūlīt pēc kara, es uzzināju tur.

Maija beigās Ziemeļos sākas navigācija, un pirmais cietumnieku transporta kuģis piestāja mūsu ostā. Barakas, kurās bijām izvietoti, atradās kalnā, un no tām bija labi pārredzama osta un ceļš. Gandrīz nepārtraukta pelēku cilvēku straume, bruņotu konvoja kareivju un suņu pavadīti, plūda un pazuda kuģu tilpnēs, kuras aizvēra, kad viss paredzētais skaits bija tajās ieslodzīts. Zonā palikušie noskatījās, kā kuģis pagriezās pa kreisi uz Magadanas pusi un nozuda apvārsnim. Pa jaunizbūvēto dzelzceļu pienāca jauni ešeloni ar cietumniekiem, un apmēram pēc nedēļas ieradās cits kuģis, un atkal atkārtojās tas pats. Pēdējos Latvijas brīvvalsts gados Latvijas tirdzniecības flotē tika iegādāts jauns liels motorkuģis "*Hercogs Jēkabs*", kas kuģoja pa pasaules jūrām. Brīdī, kad Latvija tika okupēta, šis kuģis atradās Čīlē. Padomju vara pieprasīja, lai kuģis dodas uz Vladivostoku, pretējā gadījumā atbildību prasīs no jūrnieku tuviniekiem. Vladivostokā kuģi nosauca "*Padomju Latvija*" un pārbūvēja par cietumu. Tas bija viens no trim kuģiem, kas uzturēja regulārus reisus "*Vaņino-Magadana*". Ar tiem aizbrauca arī mani jauniegūtie paziņas. Viņus nebija salauzis ne karš, ne cietuma kameras, ne nezināmā nākotne. Īsti latviešu zēni! Arī zonā esot, viņi staigāja paceltu galvu un uzrotītām piedurknēm.

Beidzot arī mans liktenis izšķīrās. Stāvēju ar mantu maisiņu rokās pie lielajiem vārtiem, vēroju kuģi, kas gaidīja mūs lejā. Tas bija citāds, nekā tie, kas brauca uz Magadanu. Arī mūsu grupa bija mazāka, nekā parasts. Klīda baumas, ka mūs vedīs apkārt Čukču pussalai uz Ziemeļiem. Arī soda termiņi visiem bija mazi. Man bija palicis vairs tikai gads un divi mēneši. Sāka izsaukt pa vienam un pārbaudīt stingrāk, nekā parasti. Nosaucu visus savus datus, kuri pa šo laiku iekalti galvā kā Tēvreize. Priekšnieks ilgi skatījās uz mani un manu lietu. Vēlreiz visu salīdzināja, tad lika iziet ārā no ierindas. Man sāka trīcēt kājas un apakšzoklis. Pēc brīža lielie vārti atvērās, un apmēram simts

cilvēku rikšiem devās pa kalnu uz leju. Kad sēdēju Piemaskavas milicijā, kad vilciens uz Maskavu aizbrauca bez manis, sirds sāpēs sažņaudzās, šoreiz, kad kuģis aizbrauca bez manis, bija tā savādi tai vietā, kur sirds, bet nesāpēja. Vēl līdz šai dienai nezinu, vai biežo pārsūtīšanu dēļ, vai kāds kaut ko bija saputrojis manos dokumentos, vai tas, ka pārāk tuvu bija Aļaska, bet tas virsniēks neuzdrošinājās mani turp sūtīt. Paldies viņam par to!

Otrā rītā pie lielajiem vārtiem ieraudzīju nelielu cilvēku grupu. Daži inženieri meklēja speciālistus ar maziem sodiem darbam kuģu remonta rūpnīcā. Pierakstījos. Izrādījās, ka nu mani dokumenti bija derīgi, un pēc pāris stundām jau braucu ar kuģīti pāri jūras līcim uz savu jauno dzīves un darba vietu. Vai tas bija atalgojums par vakardien pārdzīvoto? Tur pagāja mans pēdējais piespriestais soda gads. Konvoja kareivju uzraudzībā, ar pārbaudēm pie vārtiem un sapni par mājām.

Tad pienāca pirmā diena, kad man pateica, ka uz darbu vairs nav jāiet. Mani nogādāja atpakaļ pārsūtīšanas zonā, jo tur strādāja atbrīvošanas komisija. Bijām 20 cilvēki. Izlaida mūs pa lielajiem vārtiem – ne konvoja kareivji, bet vienkāršs pavadonis veda uz pasu galdu. Kabinetā visus sauca pa vienam, apsveica kā brīvu padomju pilsoni, iedeva atbrīvošanas dokumentus un lūdza mazliet pagaidīt. Pēc tam visiem reizē bija jāiet pie fotogrāfa, lai otrā dienā varētu saņemt pasi. Mani šajā kabinetā iesauca pēdējo, neviens mani neapsveica un arī pie fotogrāfa nebija jāiet. Man pateica, ka ārpus zonas ir kopmītne, tur man vajadzēsot kādu laiku padzīvot, kamēr salasīs etapam vajadzīgo skaitu, un mani vedīsot uz nometinājumam paredzēto vietu. Varu pameklēt arī kādu darbu... Bet kur paliek mans sapnis par brīvību?

Pagāja daži mēneši. Paziņoja, ka etaps būs nākamā dienā. Sapakoju savu koka čemodānu un ierados stacijā. Tur uz rezerves sliedēm stāvēja Stolipina vagoni. No ārpuses tas atgādina pasažieru vagonu, bet iekšā tas ir cietums uz riteņiem. Katrā kupejā, kas no koridora ir atdalīta ar sietu, sadzina desmit un vēl vairāk cilvēku. Bet es taču biju jau brīvs cilvēks! Tikai ar automātu bruņotajam, šķibacainajam zaldātam tas bija vienalga, te viņš bija saimnieks. Mani iegrūda kamerā, kurā jau daži sēdēja, viņu gala stacija bija Maskava. Ceļa biedri ne vienmēr bija patīkami, jo lielākajai daļai šādi ceļojumi un kameras vēl priekšā gadiem ilgi. Bet kameras biedri mainījās.

Pēc mēneša biju Krasnojarskā. Vēl tikai ar kuģi pa upi uz Ziemeļu pusi, un tur jau viņš kūp – garais skurstenis! Pēc trim gadiem atkal esmu mājās pie savējiem! Katram bija daudz ko stāstīt un uzzināt. Pa šo laiku bija saņemta ziņa, ka tēvs lēģerī miris jau 1942.gada februārī,

pat tiesas spriedumu nesagaidījis. Manas mātes māsa, kura dzīvoja Rīgā, kas bija iecerēta kā mana pirmā pieturas vieta, kad pārbraukšu Latvijā, jau 1945.gada februārī bija izvesta uz Siktivkaru, Komi republikā. Viņas vīrs bija vācietis, un tādiem atbrīvotajā Rīgā vietas nebija. Bet Latvijā bija sākušās jaunas izvešanas. Pie tam viens pēc otra, konvoja kareivju pavadīti, sāka atgriezties tie, kuri 1946.gadā it kā likumīgi aizbrauca uz mājām. Atpakaļceļu izbaudīja arī tie zēni, kuri uz mājām aizgāja pa ziemas ceļu. Taču šo otrreizējo izvešanu neviens vairs neuztvēra kā traģēdiju, kā tas bija 1941.gadā, bet kā melno humoru. Ienāca, uzsitā draugam uz pleca: "Un te mēs atkal esam!" Daudz ko viņi bija pieredzējuši arī Latvijā. Karš bija beidzies, bet tā sekas visur bija redzamas. Zēni paši karojuši nebija, bet daudz zināja stāstīt par leģionāru cīņām, par filtrācijas nometnēm. Tāpat arī uzzinājām par 1949.gada lielo izvešanu. Katrs jaunatbraucējs zināja pastāstīt to, ko avīzēs nerakstīja. Kad pienāca ziema, mūsu pulks bija krietni papildināts. Nezinu, vai likumi bija mainīti, bet vairs nebija jāstrādā komendanta norīkotā vietā. Izbraukt no norādītās vietas nedrīkstēja, bet darba vietu varēja izvēlēties. Es iestājos darbā MTS uz tāda maza kuterīša, kas visiem aizupes kolhoziem piegādāja degvielu. Māsa strādāja turpat lielajā kombinātā, kurš pa šo laiku bija stipri paplašinājies. Mammai tuvojās pensijas vecums, un es viņu vairs darbā nelaidu. Tajā laikā tas bija iespējams, pensiju gan viņa nesaņēma. Tāpēc mamma strādāja ģimenes dārzā un slepeni audzēja sivēnu. Tuvojās mana 25.dzimšanas diena, un nolēmām, ka par godu šim notikumam puscūciņa jāziedo. Mamma solīja izcept karbonādi, pīrādziņus un vēl ko citu, bet man atlika uzaicināt ciemiņus. Bijušie un jaunie draugi sanāca pilna istaba. Uzsauca pirmo tostū, otro, un saklausīju, ka virtuvē kaut ko klapē – izrādījās, ka karbonādes bija aprūkušās ļoti ātri, tāpēc no sivēna ciskām, vēdera un citām daļām mamma turpināja cept uzkožamos. Otrajā rītā konstatējām, ka no cūkas pāri palikusi galva, divas kājas un čupiņa kaulu. Bet man tak bija 25 gadi, un sivēns izaugs cits!

Pēc diviem gadiem no pasaules šķīrās lielais tirāns, un atkal bija iemesls cerēt uz kaut kādām pārmaiņām. Mums uz šī notikuma dēļ iedeva brīvu vienu dienu. Taču pēc tam nekas nemainījās. Vēl pēc gada komendants paziņoja, ka nevajag vairs reģistrēties, bet izbraukt no mums ierādītā rajona tik un nedrīkstējām.

1957.gada sagaidīšanu rīkojām kuplā skaitā. Tā kā starp Krasnojarsku un Rīgu ir četras stundas starpība, tad gaidījām brīdi, kad gads ir sasniedzis Rīgu. Pēkšņi viens no mūsu vidus atcerējās, ka Latvijā esot pieņemts kaut kāds likums, ka mēs varot braukt uz mājām,

tikai katram jāraksta iesniegums. Par to bija varens tosts un vienprātīgs lēmums rakstīt. Pēc pāris mēnešiem komendants vienam no šiem rakstītājiem paziņoja, ka, pamatojoties uz Latvijas PSR Iekšlietu ministrijas un Prokuratūras slēdzienu, ar 1957.gada 9.februāri viņš un viņa ģimene no specnometinājuma un komendantūras uzskaites tiek atbrīvoti. Vēlāk brīvlaišanu saņēmām visi. Saņēmām pasēs un nolēmām, ka es atkal došos izlūkbraucienā. Un atkal trijātā mēs devāmies ceļā. Pirmajā reizē, pirms desmit gadiem, ar spēku mēģinājām izlauzties cauri stacijas uzgaidāmās telpas cilvēku masai, tagad tā telpa bija tukša. Brīvi nopirkām biļetes guļamvagonā uz ekspresi "Vladivostoka–Maskava". Pusdienas ēdām restorānvagonā, bet vakarā pavadone kupejā piedāvāja tēju. Beidzot mēs bijām brīvi, mēs braucām uz mājām! Tos 4007 kilometrus braucām mazliet ilgāk par trim dienām.

Sēdot Maskavas–Rīgas ekspresī, uzsākām mūsu cerību ceļa pēdējo posmu. Naktī pamodos un sāku domāt, vai tagad vēl var pamanīt to brīdi, kad pārbrauc robežu? Piesēdos pie loga, piespiedu pieri stiklam un raudzījies tumsā. Tuvojāmies kādai apdzīvotai vietai, bet vilciens, nesamazinot ātrumu, izskrēja tai cauri. Pie kādas mājas sienas ieraudzīju izgaismotu uzrakstu – "*Jednīca*", izlasīju kā lasa krievu burtus un nodomāju, diezin, kas tā bija – pilsēta vai kāds uzņēmums. Un tad sapratu: tur taču bija rakstīts "*Ēdnīca*". Pielēcu kājās, iesitu dunkas saviem ceļa biedriem sānos un saucu: "Ceļaties, braucam jau pa Latvijas zemi!"

Rīgā ie braucām ap astoņiem vakarā. Izkāpjot no vagona, bija tāda savāda sajūta – katrs atbraucējs steidzās uz savu pusi, bet mēs palikām stāvēt. Bija savādi – gan priecīgi, gan skumji. Bijām atbraukuši, jāšķiras, bet kas mūs šeit gaida? Man patiesībā nav kur iet. Ligzda izpostīta, tuvinieki vēl palika tur. Bet zināju, ka man jādodas uz Kurzemi. Viens no ceļa biedriem bija rīdzinieks, viņš arī bija no otrreiz izvestajiem. Rīgā viņam dzīvoja tante. Mēs bijām diezgan labi sadraudzējušies, un viņš mani uzaicināja padzīvot pie viņa dažas dienas. Viņa tēvs bija Latvijas armijas pulkvedis, kuru apcietināja jau 1940.gadā, bet atrada galīgi sakropļotu ar dzeloņdrātīm sasietām rokām un ložu caurumu pierē, kad sākās masu kapu atrakšana kara sākumā. Kad bijām paēduši pusdienas, draugs uzaicināja mani uz Brāļu kapiem, kur viņa tēvs bija pārāpbedīts. Tante mūs brīdināja – ejiet lēni un neapstājieties.

Pēc divām dienām pateicos rīdziniekiem par viesmīlību un devos uz Kurzemi. Liepāja bija slēgtā pilsēta, bez speciālas atļaujas neielaida, un biļetes uz turieni nepārdeva. Braucu uz Priekuli. Tā ir mana dzimtā

vieta, no turienes mēs visi esam. Tur tēvs pirms kara uzcēla māju, kur vecumdienas pavadīt. Kara laikā šī pilsēta bija stipri cietusi, 23 tūkstoši padomju karavīru gulēja brāļu kapos. Bet kur gulēja tie, kas cīnījās pret viņiem? Arī tēva māja bija stipri cietusi, pārbūvēta līdz nepazīšanai. Īpašnieks Sibīrijā miris, tagad nacionalizēta. Tikai ābeles dārzā un akāciju dzīvžogs atgādināja bijušo. Pēc pusdienas gāja autobuss uz Liepāju, bet kasiere biļeti man nedeva. Izlūdzos, lai vismaz aizved līdz Grobiņai, bet nokļuvu laimīgi Liepājā. Devos cauri sagrautajam pilsētas centram uz Siena tirgus pusi. Kad pirms kara mācījos tehnikumā, es tur pie paziņām dzīvoju, un tieši tur mani apcietināja. Manējā māja vēl stāvēja. Uzkāpu otrajā stāvā, durvis atvēra vecā saimniece. Laikam jau tas puika, kas te dzīvoja, pa šiem gadiem bija stipri izaudzis, jo saimniece mani sākumā nepazīna. Pēc tam daudz bija ko stāstīt un klausīties. Bija jau pāri pusnaktij, kad atgūlos uz sava vecā dīvāniņa.

Ja jau man tā veicās ar iebraukšanu pilsētā, sāku cerēt, ka viss būs labi. No rīta uzrakstīju iesniegumu, un gāju pie milicijas priekšnieka pēc rezolūcijas, lai varētu pierakstīties Liepājā. Izstāvēju garu rindu, kurā es laikam biju vienīgais latvietis. Tīcis kabinetā, lūdzošā balsī, izstāstīju savu vajadzību un noliku uz galda savu iesniegumu. Nemaz neizlasījis, kas iesniegumā rakstīts, priekšnieks uzsāka garu un pamācošu monologu. Kad es no viņa kabineta iznācu, gandrīz biju pārliecināts, ka man vajadzēja labāk palikt tur, lai uz šejieni brauc tie, kas cīnījušies par šīs zemes atbrīvošanu. Tikai no kā? Un vai tas, kas tur stāvēju, biju es, brīvais cilvēks, kas pārbraucis mājās! Taču šī pārliecība man bija īslaicīga. Tajā pašā dienā. aizgāju uz rūpnīcu, kur bija vajadzīgi dažādi speciālisti. Mani laipni uzņēma, izstāstīja, cik labi darba apstākļi, cik var nopelnīt, bet, kad parādīju savus dokumentus, teica, lai atnāku rīt. Otrā rītā man pateica, ka trūkstošais strādnieks jau vakar pieņemts. Gāju uz nākošo rūpnīcu, pēc tam uz nākošo. Un tā vēl un vēl. Ja kārtējās kadru daļas durvis verot, redzēju, ka aiz galda sēž cilvēks, kas šo zemi ir atbrīvojis, jo visas krūtis greznoja ordeņu lentītes, zināju, kādu atbildi viņš man sniegs. Situācija bija apmēram tāda, kā toreiz pirms desmit gadiem Krasnojarskas stacijā. Pozitīvu risinājumu neredzēju, bet nepadevos. Jau vairāk nekā divus mēnešus biju pabijis visur, gan lielās rūpnīcās, gan mazos arteļos, nevienam nebiju vajadzīgs. Bet man bija vajadzīgs pie raksts un vismaz pagaidu darbs. Kādu dienu, ejot gar Rožu laukumu, piegāju pie ziņojumu dēļa un izlasīju, ka "steidzami vajadzīgi atslēdznieki-dīzelisti" un telefona numurs. Piezvanīju, man izstāstīja, uz kurieni jāiet. Kad biju ticis līdz vārtiem, nobijos. Tā bija karaspēka daļa, kas remontē kuģus. Tomēr vēru priekšnieka durvis. Šoreiz aiz

galda sēdēja nevis atbrīvotājs, bet šīs zemes sargs – vīrs ar uzpleciem, uz kuriem bija divas lielas zvaigznes. Panāca pretīm, sniedza roku un piedāvāja apsēsties. Pats apsēdās blakus. Saruna iznāca diezgan gara. Kad viņš uzzināja, kas biju, no kurienes nācu, kādēļ biju Liepājā, viņš ieskatījās manā darba grāmatiņā. "Es jūs saprotu", viņš teica. Man bija jāiziet ārsta komisija un jānāk darbā. Biju pieņemts! Bija atkal 14.jūnijs, bija pagājuši tieši 16 gadi un manā darba grāmatiņā beidzot bija ieraksts: "Pieņemts darbā kuģu remonta darbnīcās (karaspēka daļas numurs), Liepājā 14.jūnijā, 1957.gadā."

LMON 198 – Arnolda Treides atmiņas, 2006.g.

Mildas Vidīņas (dz. Rodiņa) atmiņas

(dz. 1903.g., izsūtīta 1941.g. 14.jūnijā,
atbrīvota 1955.g.)

1941.gada izsūtīšana manai ģimenei nepagāja secen, tie smagie pārdzīvojumi nav ne aizmirsti, ne zaudējuši savu traģisko elpu. Katram bija citāda uztvere par notikumu gaitu un norisi, taču visi bijām satriekti līdz izmisumam, kad tik piepeši mūs atrāva no dzimtenes un normālas dzīves.

Es nespēju raudāt, šķiroties no savas un vīra mātes, kuras par laimi nebija nonākušas izsūtāmo sarakstos. Izcēlu savus mazos pussešos rītā no siltajām gultiņām, lai nodotu tos tālāk – ļaunam, neatvairāmam liktenim. Man vīrs, Mazirbes rajona ārsts vēl tad bija ar mani, jo varas vīri cieši apgalvoja, ka mūs noņemtinās drošās zonās, kur visi būs kopā. Kad nu bērni un paši bijām puslīdz saģērbusies, un stundas laikā bija sasaiņotas gultas drēbes, bet vedēji, neglītā veidā pārmeklējuši skapjus, atvilktnes, meklējot ieročus, zeltu, sudrabu, neko vērtīgu neatrada, mūs iesēdināja smagajā mašīnā un nogādāja līdz Dundagas šaursliežu dzelzceļa stacijai.

Mana dārgā trijotne – Lelde – 9 gadi, Andrejs – 6 gadi un pastarītis Juris – 3 gadi – bija ar mani. Sākumā bija tik apmulsuši, ka pat neraudāja. Tālāk braucot, viņiem sāka celties temperatūra, saņēmu visus savus spēkus, lai noturētos savā nevarībā. Nebija līdzī nekāda šķidrums, ko iedot padzerties. Arī ceļa maize paņemta niecīgos daudzumos. Ja nemaldos, Daugavpilī dabūjām nopirkt pienu, kuru atnesa labi cilvēki, kas staigāja gar vagoniem, bet stingrā apsardzība, neatļāva tiem pārāk tuvotes un sarunāties. Vilcienu paretam apturēja nelielās pieturas vietās, tad vajadzēja nolēkt pa stāvo trepīti un turpat izdarīt savas vajadzības. Konvojs katru izlēkušo stingri apsargāja, lai mēs neiedomātos, kur aizbēgt. Kad bijām dziļāk Krievijā, dažreiz vilciens apstājās kādā mazā stacijā, tur pa peronu gāja cilvēki, drūmi, slikti ģērbusies. Ievēroju daudz rahītisku bērnu. Garāmbraucošajos ešelonos, mazajos lopu vagonu lodziņos bija redzamas cilvēku galvas, dzirdami izkliegti vārdi igauņu un lietuviešu valodās.

Uz pretējo, Rietumu pusi aizdrāzās vilcieni, kas bija pilni ar karavīriem, lielgabaliem un citiem kara ieročiem. Novosibirskā mūs pirmo reizi tā kārtīgi pabaroja un ļāva izkāpt no vagoniem. Pa ceļam, vilcienam apstājoties pieturās, lūdzām medicīnisku palīdzību ar temperatūru saslimušajiem, bet zaļu nebija, tikai baldriāna pilieni. Kādā reizē, tiekoties ar ārsti, izbrīnījos, redzot, ka viņai maizes ķieģelītis rokā. Ar mani runājot,

viņa lauza no tā pa kumosam un ar kāri bāza mutē. Tas taču bija izsalkums augstākajā pakāpē! Bet viņa tik smējās, jo nedrīkstēja taču mums parādīt, ka viņi tur dzīvo tik nabagi. Pa ceļam mūs šad tad pabaroja ar prosas biežputru un saulespuķu eļļu. Sākumā, nepieradušiem tā negāja uz leju, bet vēlāk tā likās kā tīrais gardums izsalkušām mutēm.

Mūsu ceļojuma mērķis – Krasnojarska, un no turienes vēl divas dienas un naktis bija jānobrauc ar kuģīti uz leju pa Jeņiseju. Jau tā veselu mēnesi ceļā nomocījušos, mūs sagrūda kuģīša apakštelpās, kas tā pieblīvētas ar cilvēkiem, ka tikko spējām paelpot. Mēģinājām ar saviem mazajiem bērniem un saiņiem tikt augšstāvā. Ar tautiešu palīdzību un pašas uzņēmību tas izdevās. Arī šim braucienam pienāca gals. Bijām bezgala noguruši, nemazgājušies, izsalkuši. Atļāva upē nomazgāties, tad atkal mudināja sēsties smagajās mašīnās un rāva tālāk. Pēdējā atpūtas vietā, izkāpjot no mašīnām, mūs apņēma knišļu mākonis. Atmiņā vecākā dēla kļiedziens, kad tas no spējā knišļu uzbrukuma nogāzās zemē. Šai knišļu sugai tik asi dzelonīši, ka bez sietiņa uz sejas nepieradušam nav izturams. Lauzām koku zarus, lai spētu no tiem atgaiņāties. Tālāk braucot, mums paziņoja, ka ieradīsies pajūgi, lai aizvestu uz nometināšanas vietu. Pajūgi izskatījās tik nožēlojami, ka bailes bija tur sēsties iekšā – iejūgs vecs, virves mezglos un braucējs – kučieris, pusaudzis, līdz apkaklei pinkainiem matiem, nodriskātās drēbēs, bet tādu muti, no kuras plūda tik briesmīgi lamu vārdi uz nodzīto kleperi, ka sākumā paši palikām vaļējām mutēm, klausoties nedzirdēto vārdu variācijās.

Tā bija mūsu pirmā iepazīšanās ar nākamo kolhoza biedru. Tādi pusedzīvi nokratījāmies līdz mūsu gala mērķim – Pirovskas rajona centram, kur mūs no partijas komitejas mājas lieveņa uzrunāja kāds majors. Teica, ka esam ieradušies kā ļoti vēlamī darba cilvēki, jo latvieši esot pazīstami kā čakli darba darītāji, un mēs varēšot būt labs piemērs vietējiem. Lai mēs nodomātu bēgt, jāparaksta dokuments, ka esam šeit novietoti uz 20 gadiem. Likās neticami, pat kā joks, nepieradušam pie tādas kārtības, jo bijām taču zaudējuši brīvību. Sekretārei, kas pastūma mūsu acu priekšā šo dokumentu, pēc uzvārda Siļinai, pajautāju, vai varbūt nevarētu kas mainīties, un vai mēs nevarēsim tikt ātrāk mājās. Viņa uzmeta man bargu skatu un noskaldīja: "Tā tas paliks uz visiem laikiem, un nekas netiks mainīts." Kad bijām tā nozīmogoti, vienu daļu mūsu tautiešu atstāja Pirovskā, bet citus izdalīja pa apkārtnējiem kolhoziem. Man bija jādodas uz Beļsku sādžu, kādus 30 kilometrus no rajona centra. Ja atmiņa neviļ, mana skolotāja Aplociņa kundze tika Nikolajevkā. Vēlāk viņa šad un tad atbrauca pie manis uz Beļsku. Pēc pāris gadiem

viņu un vairākas sievietes, kurām nebija bērnu, nosūtīja uz Igarku. Beļskā bez manas ģimenes bija noņemtas arī rīdzinieku, liepājnieku, dundadznieku ģimenes. Starp liepājniekiem satiku dažus paziņas, bijušo skolas biedreni Bīleka kundzi ar meitiņu Zigrīdu un Lapas kundzi, ar kurām dažus gadus dzīvojām draudzībā.

Tepat Beļskā bija Treides no Rucavas, Tiece no Liepājas ar meitām Valdu un Ināru, Štokmane ar meitu Valdu, Hermansone ar 3 bērniem, apmēram manu bērnu vecumā, skolotāja Berga no Usmas ar meitu Skaidrīti, Elkas kundze un vēl dažas paziņas. Sākumā padzīvojām pagaidu novietnēs skolā, bet vēlāk vajadzēja atrast pastāvīgu dzīves vietu. Darbā gan mūs nozīmēja jau otrā dienā – novākt ķieģeļus no sagrautās sādžas baznīcas.

Nepierastais darbs mūs ļoti nogurdināja. Ķieģeļus ar mašīnu veda uz netālo Mašīnu un traktoru staciju, kur tos izkrāvām nelielās kaudzītēs. Nervi bija saspringti līdz pēdējai pakāpei, jo savu pastarīti Juri novietoju bērnu silē, un katru reizi, kad mašīna brauca garām gar tās logiem, redzēju, ka, mani ieraugot, bērns sāka izmisīgi raudāt. Tā kā viņš nevarēja tur pierast, paturēju visus trīs bērnus mājās, un Freiberga kundze no Liepājas uzņēma tos uzraudzīt. Tuvojās ļoti bēdīgs laiks, ne man naudas, ne kā vērtīga, ko iemainīt pret produktiem, jo līdzpaņemtais speķītis bija beidzies. Kļuva aizvien aukstāks, sevišķi naktīs, bijām spiesti gādāt dzelzs krāsnīti, lai varētu sasildīties. Segas biju paņēmusi līdz, bet rītos tās bija apsarmojušas. Šādas tādas lupatas samainīju pret ēdamo, bet visas mantas draudēja beigties, un mani pārņēma izmisums.

Visapkārt nabadzība – nelieli plankumi ar gurķiem, kāpostiem, klaiņojošas govīs. Par to, kā mūs uzņēma vietējie iedzīvotāji, nevar būt divi domas. Ja pašiem trūkums, tad "ciemiņi" nevarēja būt vēlami. Vienīgais labums no mums – lētais darbaspēks. Viens otrs mūs pažēloja, un atradās cilvēki, kas žēlodami ieradās ar piena krūzi, piemēram, pasta priekšnieka sieva. Nekad neaizmirsīšu, ka viņa ne tik vien mūs iepriecināja ar pienu, bet deva padomu izaudzēt gotiņu.

Izmisums par turpmāko likteni lika pacelt acis pret debesīm kā bērnu dienās un lūgt Dievu. Nākamā dienā tiešām notika brīnums: nācu vakarā uz savu mītni, pa ceļam kaut kur sadabūjusi baļķīti uz pleca, jo jākurina mazā krāsnīte, kad pretīm nāca labi ģērbta sieviete. Saprātu, ka vietējā, plīša mētelī un baltā šallē. Noskatījās uz mani un jautāja, vai nav par smagu. Atbildēju, ka nav, ka jau pierasts. Viņa sacīja, ka ir seļpo (ciema patērētāju biedrības) priekšiece un piedāvāja man darbu – kļūt par noliktavas pārzini, jo viņas padotais iesaukts armijā un dodas uz fronti. Es šaubījos, vai varu uzņemties tādu atbildīgu posteni,

bet viņa pierunāja. Tas bija tik pēkšņi un riskanti, ka sākumā to nespēju aptvert.

Bet drīz jau stājos pie lielajiem svariem pagalmā ar piezīmju bloku rokās un atzīmēju, kāds svars labības miltu maisiem. Par visu bija jāparakstās, par visu jāatbild. Nebija prātā, ka lieku savu brīvību ķīlā un līdz ar to riskēju ar savu bērnu dzīvību. Laikam gan pati sevi īsti nepazinu, jo tomēr spēju vairākus gadus noturēties šajā darbā. Katrs to sapratīs, kāda nozīme bija strādāt kara gados maizes klētī. Kad darba rezultāti bija labi, man uzvēla vēl pārdevējas pienākumus. Iepriekšējo pārdevēju atlaida iztrūkuma dēļ. Preču izvēle bija niecīga, vairāk nederīgu dzelžu, bet produktu, izņemot maizi pēc normas, nekādu. Es ļoti baidījos riskēt, bet bērniem, tāpat arī man, ēst gribējās. Kādreiz vīrs man bija uzdāvinājis skaistu zamšādas somiņu, tā man tagad ļoti noderēja – gan piezīmēm, gan arī drusku miltiem – mūsu dzīvības uzturētājiem. Tā sākās mans lielais darba laiks Sibīrijā – riskants un drausmīgs. Cik spēju, mēģināju palīdzēt savām tautietēm, bet pilnīgi apgādāt nozīmēja atteikties no šī darba.

Man atmiņā, ka kādā atelpas brīdī stāvēju aiz letes itin plašā, gaišā veikalā, baltā ķitelī un redzēju, kā viena aiz otras aizgāja manas bēdu biedrenes savās kolhoza gaitās. Bija jau rudens, ne viņām apavu, ne siltu drēbju. Dažām galošas ar štriķi pārsietas, knišļu sietiņš acīm priekšā, kam pat tā nebija, acis aizpampusas. Drausmīgi, ka bijām paze-motas.

Ar gadiem viena daļa no mūsējiem diemžēl it kā asimilējās, sāka ar saviem bērniem runāt krieviski, un, nonākuši precību gados, sakusa ar vietējiem. Vecajiem ilgas pēc dzimtenes notrulinājās, arvien vairāk sāka pierast pie turienes dzīves un parašām. Sevišķi laucinieki, jo zeme tur bija brīnišķīgi laba, ne kā mūsu dzimtenes smilts vai māls. Tur viegli padevās izaudzēt visu, ko tikai rokas iestādīja. Bet nebija darbīgu roku! Visapkārt nātres un nezāles.

Meži, salīdzinot ar mūsējiem, likās varenāki, koki augstāki, un pats mežs vasarā dūca kā ērģeles no dunduru un knišļu miljoniem. Arī ziedi lieli un svešādi. Kad atceros, ka mana meitenīte ar piena kanniņu uz rokas, brīžam pat viena, devās šajā mežā lasīt zemenes, tikai tagad īsti saprotu, kādās briesmās mūsu bērni atradušies. Arī lāči tanī apkārtnē bija, reiz redzēju, ka mednieki nesa cauri sādžai uz kārtīm noguldītu nošautu lāci. Rudeņos mežā bija daudz baltu beztārpainu sēņu, kuras vietējie iedzīvotāji garšīgi sagatavoja ziemai. Strādājot veikalā, arī man vajadzēja gatavot sēnes un kāpostus ziemai. Sēnes sabērām mucās, aplējām ar ūdeni, kad bija ieskābušas pēc 3–4 dienām, sālijām. Kāpostus gatavojām, tos smalki sagriežot, rokām saspaidot, mucās

sasālot un noliekot šķūnī. Ziemā sasalušus tos sacērt cirvjiem – garšīgi kā svaigi. Vietējiem tas bija lielākais gardums, arī gurķi un brūklenes medū.

Mana paziņa no Usmas, Berga, mēdza rudenos iet vairākus desmitus kilometru, lai salasītu brūklenes. Kad bijām tikko ieradušies Beļskā, varējām pirkt medu, nebija dārgs, bet mums nebija naudas. Vēlākajos gados medu redzējām maz, jo lāči attālās dravas izlauņija. Svētku reizēs te cieņā bija stiprais dzēriens, brūvēts no medus, reiba drausmīgi, un viņiem bija paradums dzert to ar lielām glāzēm. Tā bija nelaime, kad pienāca veikalā šņabis vai odekolons. Vispirms to vajadzēja sadalīt pa 5 sādžām, kur bija tirdzniecības punkti. No tām atdzina zirdziņus līdz Beļskai, lai saņemtu preci: miltus, šņabi un, ja palaimējās, kādu drēbes gabalu vai vaļenkus. Pēdējie bija vislielākais retums, manā darbības laikā saņēmām tos pāris reizes, un arī tikai izredzētiem.

Pirmajā gadā, kad strādāju, man palaimējās tikt pie tādiem arī saviem bērniem. Reiz, tos uzģērbusi uz plānām zīda zeķēm, braucu uz mežu pēc malkas, kad pārbraucu, mani ceļgali visapkārt kājai bija vienās tulznās. Pagāja laiks, kamēr kājas izārstēju. Kad pieņemu veikalu, tur, kā par brīnumu, atradu kādu kulīti ar nedaudz prosas putraimiem. Tos pārnesu bērniem sevišķam gadījumam. Tobrīd dzīvojām kurpnieka mājā. Bijām trīs ģimenes. Starp tām Kalna pāris no Kurzemes ar mazu meitenīti. Viņus aizmirst nespēju, jo viņi man daudz palīdzēja ceļā. Mazā Brigitiņa saslima, nebija, ko ēst. Lai būtu siltāk, Kalnu saimniece ar viņu gulēja aiz lielās krāsns. Bērns ļoti klepoja, nelīdzēja nekas, arī prosas putraimi. Vienu nakti dzirdēju skaļu raudāšanu. Viņu mazā meitiņa bija mirusi. Sagandēta un izpostīta tikko sākusies dzīve!

Pirmajā izsūtīšanas gadā bīstami saslima arī mans vecākais dēls Andrejs. Ar plaušu karsoni bezsamaņā nogulēja gandrīz 9 dienas. Ar sirds drebešanu nācu vakaros mājās, kādu viņu atradišu. Nebija ne zāļu, ne citas ārstnieciskas palīdzības. Devītajā dienā jutu, ka dēls mirst – bāls, acis ciet, sirdi tikko var saklausīt pukstam. Man iekrita prātā, ka Lapas kundzei, Liepājas pilsētas galvas dzīves biedrei, varbūt atradīsies drusku kafijas. Devos cauri naksnīgai sādžai pie viņas, bet atgriezusies atradu dēlu pilnīgi izmirkušū sviedros. Krīze bija pāri, un viņš ātri atlaba.

Cik daudz vecu cilvēku aizgāja bojā, nepārdzīvojuši badu, salu. Purviņa māte, bagāta Dundagas saimniece, steidzināta gatavoties ātrāk ceļam, bija paņēmusi no savas pārticības līdz tikai to, kas mugurā, vēl krūzītī medus ... un Bibli. Visu mūžu strādājusi, darba saliektiem, likiem pirkstiem. Kāpēc viņai bija jāatrodas šajā peklē, kur tikai stiprie varēja kaut kā izkūņoties? Viņa nomira tālu no savas sētas. Elkas

kundze, liepājniece, arī bijusi pārtikusi, bija apdomīgāka, šo to bija paņēmusi līdz, bet arī neizturēja, ļoti ātri nomira, tieši ziemas laikā, kad kapa bedri nebija iespējams dziļi izrakt. Viņa tika guldīta no dzimtenes līdz paņemtā labā tērpā, taču kādi nelieši kapu atraka un liķi izgērba.

Liekas, ka pirmajās dienās pēc veikala pieņemšanas, noliktavā atveda cūku nieres. Lai bērniem tiktu kas stiprāks, jo ilgu laiku neko no gaļas nebija dabūjuši, pārnesu apmēram 1 kilogramu šo retumu. Ietinu nieres savā žoržeta lakatiņā, jo papīrs bija reta manta. Otrā rītā žurkas visu bija apēdušas. Ak, šīs mūžīgās rūpes par ēdienu, kas mani dažbrīd nokausēja līdz izmisumam! Tā bija viena nepārtraukta, nežēlīga cīņa dēļ maizes, savienota ar bailēm, gaidot kārtējo revīziju, kura notika ik mēnesī. Ja pamanītu iztrūkumu, mani atsvabinātu no darba un vēl ieliktu cietumā. Kas tad būtu noticis ar mani bērniem? Tomēr liktenis pažēloja ir mani, ir bērnus, bet par augstu cenu. Visu kara laiku un vēl sešarpus gadu ar nelieliem pārtraukumiem noturējos veikalnieces lomā. Manā atbildībā bija arī ārpus mūsu sādžas atrodošās noliktavas. Vajadzēja bieži braukt tās pārbaudīt. Kara laikā, kad maize bija tā dārgākā manta, iedzīvotāji noliktavu šķūņos izurba caurumus un birdināja graudus. Zaga visi, kas tik tika kam ēdamam tuvu, arī mani pārbaudītāji un varas orgāni. Ja pienāca spirts, vīns vai cits kas reibinošs, ne soli nevarēju atkāpties no plaukta, lai kāda pudele neieslīdētu kādam kabatā. Jau pirmo gadu ievēroju, ka skolas direktors, viņš arī bija sādžas partorgs, pārāk bieži un neatlaidīgi ierodas veikalā. Ne viņš vien, visa sādža bija kā spārnos, nevienam nekas nepagāja garām, ja atveda precī. Šo pašu partorgu, lai uzturētu labas attiecības ar varējumiem partijas priekšstāvjiem, iznāca cienāt. Visus, ar kuriem saistījās manas darba attiecības, vajadzēja ne tikai piecināt, bet apgādāt ar maizi, miltiem. Bet kādā veidā nolīdzināt galus? Skaitīju, rēķināju, skrēju no *skladiem* uz veikalu, bieži naktīs, kad atveda arī nevajadzīgus dzelžus, ko neviens nepirka. Visām pūlēm viens atalgojums – neesam badā.

Mums izsūtītajiem bija smags liktenis, cīņā dēļ uztura zagšana bija parasta lieta. Mums latviešiem šī īpašība derdzās, bet pie kā gan nepierod, ja bads spiež, un ar nātrēm nespēj izsalkumu apmierināt. Nakts tumsā mēs, sievietes, devāmies kolhoza kartupeļu laukā, sevi attaisnojot, ka kolhozs ar mums bieži netaisni izrikojās, kaut vai vairākkārt atņemot jau uzraktos zemes gabalus sakņu dārzjiem. Vietējie mūs ne sevišķi mīlēja, jo viņi sacīja, ka esam vainīgi, jo latvieši taisījuši revolūciju, kam sekoja netaisna kolektīvīzācija, no kuras viņi nevar vairs atgūties. Esot dzīvojuši pārtikuši, bet tagad – nabagi. Sibīrijas tauta arī nemīlēja partijas cilvēkus, bet no stiprās varas, kas valdīja ar nežēlību

un zemiskumu, visi baidījās. Zemiski izrikojās arī tad, kad izdarot ikmēneša pārbaudi, vai esam uz vietas, mums bija jāparakstās, vai starp mums visi ir uzticīgi valdīšanai, kuri ir nodevēji, ko katrs domā. Reiz ziemā, ejot no darba vietas uz savu mītni, redzēju lielu, garu cilvēku rindu soļojam konvoja pavadībā. Uz ragavām sēdēja kāda sieviete – mana skolas biedrene Toma kundze no Liepājas. Esot pateikusi vietējo kolhoznieču vidū, ka karā uzvarēs vācieši. Toreiz varēja arī tādu domu pieļaut. Par to notiesāta uz nošaušanu. Uz kurieni veda – nezinu. Viņai palika 4 bērni.

Sākumā mūsu bērnus apmētāja ar akmeņiem, saukāja – *“ssilka.”* Kara laikā, kad spējīgākie vīrieši, tāpat sievietes, devās uz fronti, sādžās nepalika rakstīt pratēju, kas varētu uzņemties atbildīgākus darbus. Tad pieaicināja mūs, izsūtītās. Beļskā bija ap 1000 iedzīvotāju, bet ievērojām, ka nav jaunavu precību gados. Sieviešu daudz, bet visas ar bērniem. Stingras ģimenes starp jaunajiem nepamanīju. Neredzēju viņu mājās ne avīzes, ne grāmatas, ne, ka kāds lasītu. Partorgam – skolas direktoram gan kabatā rēgojās *“Pravda”*. Sarunā ar mani viņš dziļi nožēloja, ka nav vairs baznīcas, kas dažreiz tik romantiski zvanījusi un modinājusi no miega.

Kad beidzās karš, radās cerība, ka tiksīm mājās. Pārmaiņas tomēr pienāca. Bija cilvēki, kas Dzimtenē rūpējās, lai bērni, kuru vecāki kara laikā miruši vai zuduši, varētu atgriezties Latvijā. Sekojām mājienam, ka šis likums netika stingri ievērots, ka tie, kuriem laiks pienācis mācīties tālāk par 8 klasēm, mācības varētu turpināt dzimtenē. Bērnus sauca viņu Dzimtene, bet līdz ar to draudoša šķita šķiršanās no savām mātēm. Izšķiros par to, ka Lelde un Andrejs jāsūta uz dzimteni, kur mūsu piederīgie tos sagaidīs. Jurīti atstāju pie sevis, jo mācijās tikai otrajā klasē. Bez tam bez viņa, bez pienākuma par kādu rūpēties, nelai mi būtu izjutusi daudz sāpīgāk. Strādāju veikalā, bet jutu, ka esmu sagurusi, rēķini nesaskanēja, un pēc kādas revīzijas kasē tika atklāts iztrūkums. Vēlāk esot noskaidrots, ka naudu piesavinājušies paši revidenti. Māsa Latvijā un draugi izpalīdzēja, lai varētu segt iztrūkumu.

Gatavojos doties slepeni uz dzimteni, bet tā kā bija par to palaišanas baumas, mani uzmanīja. Sarunāju ar Strazdiņas kundzi no Dundagas, kas arī ar 2 bērniem brauca nelegāli uz Latviju, ka viņa paņems līdzī Juri. Pārdevu savu gotiņu par 2000 rubļiem kādam tatāram, bija ceļa nauda.

Tā ar ceļa naudu uz krūtīm, nelielu pauniņu uz muguras, un, garā atvadījusies no Beļskas, norunātā vietā un stundā sēdos mašīnā. Pusceļā aiz koka ieraudzīju stāvu ar zilo cepuri galvā. Mašīnu apturēja, es tiku aizvesta uz rajona centru, izkratīta, atsvabināta no naudiņas. Izbrīnījās,

ka man, ilggadīgai veikalnieci, nekā nav, izņemot mana vīra piemiņu – pildspalvu ar zelta spalvu. Tā, protams, iepatikās izmeklētājam M. Bašlakovam. Ievēda mani tukšā, aukstā kamerā. Sals, sienas pilnas blaktīm. Klauvēju un lūdzu, ka nevaru izturēt. Aizveda atpakaļ uz aresta telpām. Prasījos uz tualeti, kas atradās sētā, bet līdzī nāca sargkareivis ar šauteni, jo biju noziedzniece, kura stingri jāapsargā. Sāku sūdzēties, ka man stipras vēdersāpes, ka jāiet atkal un atkal. Kareivis nāca vairākkārt līdz. Vienu brīdi pat apsedza, kad nolikos uz sola. Pēdējo reizi, kad prasījos ārā, viņš līdz nenāca. Mājai bija divas izejas – vienas durvis uz sētu, otras uz ielu. Pulksten 6 no rīta, kad radio spēlēja himnu, es saņēmu visus spēkus, un, redzot vaļējās durvis, kas aicināja uz brīvību, izskrēju pa tām, jo durvis uz telpu, kur sēdēja kareivis, bija ciet. Ceļš veda uz divām pusēm – viens uz slimnīcu, bet otrs uz sādžu Pirovsku, kur, kā zināju, bija izsūtītie Volgas vācieši un latvieši. Kad turp aizskrēju, latviešiem bija bailes mani uzņemt. Biju kļuvusi par vajātu zvēru, nevienam ne žēlojama, ne aizsargājama. Bezcerībā pieklauvēju pie vāciešu durvīm. Mani uzņēma un trīs dienas paturēja siltumā aiz krāns. Kāds no latviešiem palīdzēja ar ceļa naudu. Rīta stundā atstāju Pirovsku. Dažbrīd mani savās ragavās uzņēma kāds kolhoznieks. Lai nekristu miliču rokās, aiz piesardzības vienmēr apjautājos, kurās sādžās dzīvo izsūtītie, lai gan tajā laikā viņi bija visās sādžās. Satiku Liepājas bagāto veikalnieku ebreju Zebbas ģimenes locekļus. Mani cienājot, viņi atcerējās, ka viņu veikalā reiz labās dienās pirku melnu plānu samtu, kuru pārdevējs toreiz cildināja kā Šveices ražojumu. Kad tiku Galaņinā, satiku paziņas, kuri sagādāja braucamo līdz Krasnojarskai. Arī Krasnojarskā kāds paziņa apgādāja ar biļeti līdz Latvijai. Vilciens bija pārpildīts, bet es jutos pacilāti. Satikos vēl ar kādu izsūtīto sievieti, kas ar savu dēlenu bēga uz Latviju. Mums nebija dokumentu, tāpēc bijām ļoti nobažījušās, jo daudzi nelegāli bēga no izsūtījuma vietām un lēģeriem. Nelaiimes uzglūnēja visu laiku dokumentu pieprasītāju–kontrolieru veidolā. Man līdzī bija neliels čemodāniņš ar 1946. gadā vīra sūtītām vēstulēm, kas bija pienākušas Beļskā no lēģera. Glabāju tās, jo nekā dārgāka nevarēju iedomāties. Ar savu lielo rakstītprasmi viņš ne tikai mani, bet arī bērnus garīgi uzturēja. Bija saglabāts arī ciešams veļas pāris un kleita. Kad nonācām Ļeņingradā, kur vajadzēja pārsēsties, līdz nāvei nogurusi, apsēdos pārpildītā stacijā, savu čemodāniņu noliku zem sola. Biju iesnaudusies, bet kad pamodos, tas bija nozagts.

Pirmais nodoms bija doties uz Liepāju, kur cerēju satikt savu māti, māsu, dēlu Andreju, jo Lelde un Juris atradās manas vīramātes paspārnē. Agrā rīta stundā vecos zābakos, pufojot, ieradās savā vismīļākā

pilsētā Liepājā. Mani piederīgie un radi dzīvoja vienās bailēs, ka, pieņemot mani savā paspārnē, draudēs briesmas būt arī pašiem tikt izsūtītiem. Kādu laiciņu nodzīvoju pie mātes Liepājā, tad devos uz Dundagu pie vīramātes un bērniem. Vīramāte bija nesusi lielus upurus bērnu labā. Pensijas viņai nebija, pelnījās ar rokdarbiem, arī iedzīvotāji palīdzēja likteņa varā nonākušajiem bērniem. Pa retam no lēģera vīrs tiem bija sūtījis nelielus pabalstus, ko tur bija nopelnījis.

Iestājos Dundagas veikalā par pārdevēju un kasieri. Reiz no drošības pārvaldes nejauši ieradās Mazurs, kas zināja, ka dzīvoju nelegāli bez dokumentiem un ieteica šo darbu atstāt, nedzīvot centrā, bet kaut kur nomalē. Strādāju mežrūpniecībā, tad vēlāk netālu no Jēkabpils pie māsīcas lauku mājās palīdzēju saimniecībā, tad kāds mani uzrādīja milicim, ka dzīvoju bez dokumentiem. Pēc neilgas pratīnāšanas pateicu patiesību, ka biju atbēgusi no Krasnojarskas apgabala. Mani ievietoja cietumā un vēlāk, kad no Krasnojarskas tika saņemtas ziņas, ka esmu tur noņemta uz 20 gadiem, sūtīja atpakaļ. Jautāja, vai vēlos atpakaļ Beļskā, vai citur Krasnojarskas apgabalā. Domāju, labāk šoreiz uz Tasejevu, kur vēl nīka mana svaine – Aleksandra Vidiņa sieva ar meitu. Vilcienā, restotā vagonā kopā ar šaubīgām sievietēm, kurām es biju buržuju atkritums, nonācu Maskavas, vēlāk Orlas pārsūtīšanas cietumā. Tasejevā darbā mani iesaistīja tūlīt, kolhozā pie gurķu, tomātu un citu sakņu audzēšanas. Apmetos dzīvot pie kādas liepājnieces, uzrakstīju uz Liepāju vēstuli mātai un drīz saņēmu satraucošu ziņu, ka mani bērni sameklēti un tiek sūtīti uz tagadējo dzīves vietu. Un tā vienu rītu pie mājas vārtiņiem stāvēja mana meita vieglā putekļu mētelītī, kurpītēs, Andrejs un Juris. Ko gan viņi bija pārdzīvojuši aiz restēm sēdēdami un braukdami vairākus mēnešus! Kad pa ceļam, saēdušies sālītas zivis, Juris prasījis konvoja kareivim padzerties, tas atnesis krūzi ar ūdeni, iešļācis to bērnam acīs un teicis: "*Pei, sukin sin*". Kā to var aizmirst? Kā šādai tautai, bagātai ar tādiem klasiķiem kā Puškinu, Tolstoju, Turgeņevu, kas 1000 gadu pazīst kristietību, dzimst tādi necilvēki?

Bet nu bijām atkal visi kopā. Andrejs bija izņemts no vidusskolas pēdējās klases, Lelde no Kolkas skolas skolotājas amata, Juris no 6.klases. Tēvs no lēģera mudināja vēstulēs nekrist izmisumā, viņš jau spēja no savas lēģera algas mūs drusku atbalstīt. Tādēļ nolēmām, ka Andrejam noteikti jāpabeidz, Tasejevā esot, vidusskolas 10.klase. Turpināt izglītību bija iespējams tikai Krasnojarskā, tāpēc bērni pārcēlās uz turieni. Andrejs iesaistījās visādos darbos, Lelde sāka mācīties svešvalodu institūtā, bet Jurītis, kuram bija jau 14 gadi, kādu laiku strādāja meža darbos. Pēc kara dzīve kļuva vieglāka. Tuvojās

1955.gads. Strādādama kolhozā, spēju izaudzināt divus sivēnus, gaļu tirgū pārdevu, lai spētu ar naudu atbalstīt bērnu mācības.

Stāvēja priekšā tikšanās ar vīru – pēc 14 gadiem! Pilnīgi balts, slims ar nerviem un citām kaitēm, bet garīgi vēl lieliski turējās, kā senos laikos pilns rosmes būvēt plānus, rakstīt, lasīt grāmatas, līdzēt bērniem, tos pilnīgi izskolot, dzīvojot pilnvērtīgu dzīvi. 7 gadus nostrādāja par ārstu Rēzeknes slimnīcā, jo dzīvot mums bija atļauts tikai norādītajā vietā – Rēzeknē, rakstīja piezīmes par pagājušajiem laikiem, lēģeri, bet pietrūka spēka pabeigt. Atstāja interesantas piezīmes par pasaules dižgariem, jo pārvaldīja krievu, vācu, angļu, franču un latīņu valodas. Piedāvājās tulkot no latīņu valodas Mercelīnu, bet saņēma atbildi, ka tas nav laikmetīgi. Nesagaidījis rehabilitāciju, neizjutis Atmodu, viņš nomira 1962.gadā.

LMON 197 – Mildas Vidiņas (dz. Rodiņa, Liepājā) atmiņas par izsūtījumu Sibīrijā 1941.–1955., 1999.g.

Laimoņa Zīvarta atmiņas
(dz. 1922.g., izsūtīts 1941.g. 14.jūnijā,
atbrīvots 1954.g.)

Laimonis Zīvarts dzīvoja Liepājā, Viestura ielā 38 (*tagad Ūliha – A.B.*) un nebija nekādās partijās vai organizācijās.

Viņš atceras:

"1941.gadā mācījos 1.valsts ģimnāzijas 11.klasē. Mani un māti Annu Zīvarti (dz. 1901.g.), kurai piederēja veikals, bija aizsardze, arestēja naktī uz 14.jūniju. Arestēšanā piedalījās krievi, viens tērpiēs privātās drēbēs, un vairāki apbruņoti karavīri. Lika sakravāt mantas tik, cik var abās rokās panest. Sākumā sāka aprakstīt atstājamo mantu, bet tā kā stundas laikā to izdarīt nevarēja, tad iesēdināja mūs kravas automobili, kurā jau sēdēja citi represētie. Pa ceļam piebrauca un paņēma vēl kādu ģimeni, tad visus aizveda uz Karostu. Tur iesēdināja lopu vagonos. Mani gribēja pārvietot uz vagonu, kurā bija tikai vīrieši, bet māte mani neatdeva, un tā uz Sibīriju es braucu kopā ar sievietēm un bērniem.

Ar vilcienu mūs aizveda līdz Krasnojarskai, tālāk ceļš veda līdz Jeņiseiskas stacijai. Tad ar pajūgiem mūs aizgādāja līdz Sovetskajas rajona Berjozovkas sādžai. Sākumā nometināja skolā, tad vairāki desmiti sieviešu un bērnu dzīvojām divstāvu mājā, gulējām uz divstāvu nārām. Bija liels pārtikas trūkums. Es strādāju Berjozovkas MTS, veicu dažādus darbus, pabeidzu traktoristu kursu, lai gan krievu valodu tikpat kā nepratu. Arī māte līdz savam arestam 1942.gadā strādāja turpat MTS par rēķinvedi. Mani tajā laikā kopā ar daudziem spēcīgākajiem vīriešiem uzlika uz lihtera Nr.6, kas sastāvēja no vairākām baržām. Lihteri baržu karavānas veda pa Jeņiseju uz Tālajiem Ziemeļiem. Uz baržām cilvēki necilvēcīgo apstākļu dēļ saslima ar dizentēriju. Karavānas apstāšanās vietās mirušos iznesa krastā un smiltīs apraka.

Mūsu grupu izsēdināja krastā Kazancevas smiltājā. Izkrāva arī kokmateriālus baraku celšanai. Vairākus mēnešus līdz salam dzīvojām teltīs, zvejojām zivis. Iestājoties salam, sākām celt barakas. Vēlāk mani pārcēla par strādnieku uz Ustjeņiseiskas rajona centra rūpkombinātu, ziemā strādāju zemleddus zvejā, tad par atslēdznieku. 1953.gadā ieguvu šofera tiesības un strādāju Tālajos Ziemeļos. Grūti, smagi, pārtikas trūkums, cinga. Daudzi saslima, nomira un palika tundrā. Vēlāk sākām saņemt amerikāņu produktus, ko līdz Diksona salai atveda sabiedroto kuģi. Mani atbrīvoja 1954.gadā. Par māti nekādu oficiālu ziņu nav, it kā mirusi 1942.gadā.

*LMON 205 – Aptaujas lapa par deportētajiem, apcietinātajiem par politisko vai reliģisko pārliecību.
Laimonis Zīvarts, 1989.g.*

Lidijas Kuršinskas un Veltas Šilderes (dz. Kuršinska) atmiņas

*(Lidija Kuršinska – dz. 1931.g., Velta Šildere (dz. Kuršinska) –
dz. 1934.g., izsūtītas 1941.g. 14.jūnijā, atbrīvotas 1957.g.)*

1941.gadā dzīvojam Asītes pagasta "Apšu" mājās. Tēvs Ernests savā laikā zemi bija izpircis no muižas. Būdam ar agronoma izglītību, tēvs kopā ar māti Jūliju prasmīgi un centīgi strādājot, sviedrus un spēkus nežēlojot, lielo "Apšu" saimniecību bija iekojis par vienu no sakārtotākajām un turīgākajām saimniecībām pagastā. Vecāki loloja sapni dot saviem četriem bērniem krietnu izglītību, nodrošinātu nākotni, lai viņi būtu cienīgi Kuršinsku dzimtas turpinātāji.

1941.gada 14.jūnija naktī tikām uzmodināti, mums īsā laikā bija jāpošas tālam ceļam. Kas var pateikt to izmisumu, bailes un sāpes, kas bija jāpārdzīvo, visu, visu atstājot un dodoties nezināmā ceļā! Mājās nebija vecākā dēla Andreja, kurš Liepājas slimnīcā ārstēja savainoto kāju. Jaunākā māsiņa-Vija atradās pie tantes. Mūs – tēvu, māti, mani un māsu Veltu – kravas automašīnā aizveda uz Priekuli. Tur atkal sāpīgs pārdzīvojums, jo visus vīriešus, arī mūsu tēvu, atšķīra no ģimenēm, ielika citā vagonā. Tā bija arī pēdējā reize, kad redzējām tēvu. Turpmāk visu mūžu izjutām tēva gādības un padomu trūkumu. Māte palika viena ar mums, divām mazgadīgām meitenēm.

Mūs iestūma lopu vagonā ar divstāvu lāvām. Vagonā ievietoja tik daudz cilvēku, ka gulējām cieši cits pie cita. Stacijās visam vagonam izsniedza spaini prosas biežputras ar eļļas piedevu un "ķieģelīti" maizes. Paretam atnesa dzeršanai ūdeni. Par mazgāšanos nebija ko domāt, tualeti aizvietoja caurums grīdā. Šādos antisanitāros apstākļos daudzi saslima. Bija arī nāves gadījumi. Liķus no vagoniem izņēma un kaut kur dzelzceļa malā atstāja. Brauciena laikā smagi saslima mūsu māte. Gulēja bezsamaņā bez kādas palīdzības. Pārējie vagonā ievietotie sacēla lielu troksni, līdz beidzot konvoja kareivis atveda feldšeri. Tā māti sašpricēja, iedeva zāles un, paldies Dievam, viņa sāka pamazām atlabt. Laikam jau Dieviņš pažēloja mūs, desmit un septiņus gadus vecās meitenītes, ka nepalikām bārenītes, kas papildinātu Krievijas beztiesīgo bāreņu namus.

Mūsu brauciens no Priekules līdz Krasnojarskai ilga vairāk par mēnesi. Vilciena sastāvu bieži novirzīja uz rezerves sliedēm, atbrīvojot ceļu pretīm braucošajiem ešeloniem ar kara tehniku un karavīriem. Bija sācies Otrais pasaules karš. Līdz ar to uzausa cerība par drīzu atgriešanos. No Krasnojarskas mūs tālāk veda baržās pa Jeņisejas un

Atmiņā palikusi epizode. Pļaujam gar upmalu sienu. Brigadieris – krievs. Pļaujam no agra rīta līdz vēlai tumsai. Spēka nav, jo esam vēl bērni, pie tam pusbadā. Mēs no ūdenī iejauktiem miltiem vārījām biežputru. Tā arī paņemta līdz pusdienas tiesai. Bet brigadierim, kuram bija govys mājās, līdzī bija paņemtas sviestmaizes, biežpiens un citi gardumi.

Nespējām noskatīties, kā viņš mielojās, jo sirdi sažņaudza nepelnītas pārestības sajūta. Mūs izkalpināja līdz pēdējam spēku izsikumam, jo mums, meitenēm, bija jātur līdzī pļaušanā brigadierim. Pārvietojoties brigadieris jāja ar zirgu, bet mēs gājām kājām. Iejūgt vai apseglot zirgu, tas bija nieks, to ātri iemācījāmies. Iemācījāmies arī ar vērsiem strādāt. Dabūju ganīt govys taigā, jāšus zirgā, kas nebūt nebija viegli, jo, lai paturētu acīs visu govju baru un kādu nepazaudētu, bija jāveltī liela uzmanība, nepārtraukti jādelējot ganāmpulkam apkārt. Reizēm taisījām arī ķieģeļus. Nevar uzskaitīt visus darbus, ko vēl darījām. Bijām plaša profila ārkārtīgi lēts darbaspēks. Sādžas priekšnieki visur pārvietojās ar zirgiem, bet jaunākos bērnus, arī māsu Veltu, izmantoja kā ziņnešus. Reti iedeва kādu kleperi, uz kā jā, lielāko tiesu vairāku desmitu kilometru attālumī jā mēro vienam ar kājām pa taigas nepazīstamajiem ceļiem. Bērniem nebija izvēles, bija jāiet, kur sūta, iespējamās sekas nemaz neapjaušot. Tikai vēlāk sapratu, ko tādās reizēs pārdzīvoja mātes, dzīvojot vienā uztraukumā, vai bērns atgriezīsies, vai nē.

Māsa Velta atceras, ka no Angarskas uz Artjuginu vajadzēja atvest atpakaļ 3 zirgus. Visi diezgan tramīgi. Uz viena zirga jāju, otru turēju pavadā, bet trešais bija ar pavadu piesiets pie mani segliem. Ceļu nezināju, bet, kā jau bērns, neapzinājos briesmas, kas man var nezināmajā ceļā draudēt. Jāju pa vienu taku, tā izrādījās nepareiza, jāju atpakaļ, lai uzņemtu ceļu pa citu taciņu. Maldoties redzēju, ka pretim nāk kāds vīrs ar suni. Nopriecājos, ka pajautāšu īsto ceļu, bet zirgi no suņa sabaidījās, sāka rauties, kāpties atpakaļ. Nesapratu, kā un kas notika, bet biju nokritusi. Kad atjēdzos, visi trīs zirgi ar galvām bija pie manis, jo visas pavadas bija satinušās man cieši apkārt. Nesaprotami, kā zirgi nebija mani saminuši vai ar pavadām nožņauguši. Taisni brīnums, ka biju palikusi dzīva un neievainota. Pienākušais vīrs izrādījās mežsargs, palīdzēja atšķetināt pavadas, sasēja satrūkušās, uzcēla mani zirgā. Turpināju mājupceļu. Sasniedzu upi. Bet krastmalā zirgi bija jāiemāna piesietajās laivās, tad jāceļas pāri upei. Kaut zirgi nebija pirmo reizi laivās vizināti, tomēr tramīgi. Kaut kā tikām pāri un mājās. Bet zirgi visu dienu nebija ēduši, seglu siksnas sniegā bija izmirkušas, kļuvušas vaļīgas. Arī mani apavi bija izmirkuši. Kāpjot no zirga, vaļīgi

kļuvušie segli noslidēja zirgam zem vēdera. Mana kāja palika kāpslī, taču samirkušo apavu vairs nevarēju no tiem izvilkt. Zirgs palika nemierīgs, sāka spārdīties, es kritu. Blakus kaudzē bija sakrautas vecas dzelzs gultas. Brīnums, ka paliku dzīva un neievainota. Dieviņš atkal mani pasargāja.

Vēl kāda epizode, kas liktos smieklīga, bet toreiz tā bija izmisīga cīņa ar nespēku un padarāmo darbu. Kopā ar kādu vienaudzi meiteni mums bija uzdots zāgēt malku. Kā vienmēr, uzliktā norma bija jāizpilda. Saliekušās zāgējām. Piekusām. Muguras sāpēja. Nometāties uz ceļiem un turpinājām zāgēt. Kad rokas vairs neklausīja, apsēdāties un vilkām zāģi sēdus, beigās nometāties guļus, bet turpinājām zāgēt, jo darbu pārtraukt nedrīkstējām. Pēc tam saskaldīto malku mēģinājām sakraut pēc iespējas retāk, lai iznāktu norma. Zemāka ranga priekšnieki bija izsūtītie krievi, reizēm piemiedza acis, redzēja, cik nespēcīgas esam, un pierakstīja vēlamo normu.

Daļēji pateicoties palīgsaimniecībām, palikām dzīvi. Rudenī, pēc kartupeļu ražas novākšanas, staigājām pa lauku uzlasot palikušos kartupeļus. Ziemā, pārļausot lielajā saimniecības pagrabā kartupeļus, varējām krāsnī kādu kartupeli izcept un apēst. Mājās nākot, kādu kartupeli paslēpām apģērbā, vakarā sagriežām plānās šķēlītēs un cepām uz čuguna plītiņas virsmas. Tas bija sevišķs gardums! Maizes deva mums bija ļoti maza. Nestrādājošiem 0,2 kilogrami, strādājošiem 0,4 kilogrami. Mūsu ģimene – 3 cilvēki – saņēmām 600 gramus. Mūsu māmuļa, savas sliktās veselības dēļ, nespēja izbriest vairāk nekā metru dziļo sniegu, lai nokļūtu meža darbos, tāpēc viņu norīkoja palīgsaimniecības darbos. Nepārtraukti jutām izsalkumu. Sapņojām: ja izdzīvosim, vai kādreiz pienāks laiks, kad varēsim maizīti ēst līdz sātām. Pirmajā gadā vēl bija iespēja no līdzpaņemtām mantām šo to pārdot vai iemainīt pret produktiem, bet nākošajā pavasarī taigā nelielā gabaliņā izcirtām krūmus, uzrakām zemīti un iestādījām sakrātās kartupeļu mizas. Rudenī jau ieguvām pašu izaudzēto mazumiņu kartupeļu. Vēlāk iekopām arī mazu sakņu dārziņu. Lai kaut kā papildinātu mūsu ārkārtīgi trūcīgo ēdienu karti un lai badā neaizietu bojā, vācām un lasījām visu, kas noderīgs ēšanai. Lasījām skābenes, čeremšu, sēnes, rakām *sarankas* sīpolus. Pavasarī plēsām jauno priedīšu mizu un ēdām mizas mikstumiņu. Ogu laikā vairāki bērni ar kādu sievieti, uzkāruši maisu ar spaini uz muguras, devāmies dziļi taigā, lai salasītu mellenes, vēlāk brūklenes. Tie bija bīstami un riskanti gājieni, taigā dzīvoja lāči, taču riskantākais bija lielā iespēja apmaldīties. Mēs nedomājām par iespējamām briesmām, gājām bada dzīti, lai salasītu kaut ko ēdamu, un bijām laimīgi,

dzīvi atgriezoties mājās. Domājot tikai par izsalkuma apmierināšanu, mums neatlika laika ievērot un priecāties par taigas skaistumu. Taiga pavasarī un īsajos vasaras mēnešos bija brīnišķīga. Pavasarī visa zeme bija nosēta skaistiem, dzelteniem ziediņiem. Vēlāk uzdziedēja orhidejas, lilijas, vienkāršās peonijas, zili sarkanās dzegužu asaras. Visām puķēm nemaz nezinājām nosaukumus. Taču ziedu krāšņumu un savdabīgo taigas skaistumu mēs pienācīgi nenovērtējām un neapjūsmojām.

Dzīve barakā dzīvojošām ģimenēm ritēja savā gaitā mūsu visu acu priekšā. Starp izvestajām atradās skolotājas, kas apņēmas mācīt bērnus. Mācījāties papildus latviešu valodu, rakstījām uz visādām papīra strēmelītēm, kādas vien dabūjām, klausījāties stāstus un aprakstus par Latviju, dziedājām sērīgas dziesmas par dzimteni. Dziedāšana barakā skanēja bieži. Lai uz brīdi aizmirstu bēdas par zaudētām mājām, dzimteni un pašreizējo stāvokli, sievas sasēdās ap galdu vai uz savām gultiņām un visas kopā dziedāja... Skolotājai no Virgas, kas mūs, bērnus, apmācīja, 1941. gada rudenī piedzima bērniņš, maza sīka meitenīte. Nebija, ar ko bērniņu barot, meitenīte saslima ar rahītu un nomira mūsu acu priekšā. Tas mums visiem bija liels pārdzīvojums.

Bijām badā. Ziepju nebija. Mazgājāties tikai sārmā. Saradās utis gan veļā, gan matos. Sādžā bija viena pirts, kur visi gāja mazgāties. Pa mazgāšanās laiku drēbes ielika *vošoboikā* – karsēšanas kamerā, lai utis nobeigtos. No frontes atsūtīja kritušo karavīru drēbes, puķaikas, vatētās bikses, bet tās bija pilnas ar izsituma tīfa utīm. Drēbes izdalīja mežstrādniekiem. Inficējās vairāki cilvēki, arī mūsu barakās. Saslimušos nebija kur izolēt, veselie ar slimajiem gulēja kopā, nomira vairāki cilvēki. Pateicoties ārstei Ustinovai (izsūtītai no Ļeņingradas), viņas prasmei un pašreizējai, tīfa epidēmiju izdevās diezgan ātri apkarot.

Mums, bērniem, skološanās sākās barakā. Ziemu sādžā atvēra skolu ar divām klasēm. Pēc tam vēl divas klases. Mēs krievu valodu vēl nebijām apguvuši, gāja grūti. Centāmies visu iekalt no galvas, saturu neizprazdami. Krievu bērni smējās par mūsu jocīgo izrunu. Šeit pabeidzām četras klases. Pāri Angarai atradās Bogučena – centrs, kurā bija arī vidusskola. Ļoti gribējām turpināt mācības un kopā ar vēl dažām meitenēm posāmies uz vidusskolu. Iztikšanai paņēmām no mājām līdz kulīti pašaudzēto kartupeļu, pāris šķēles maizes un kulīti miežu putraim. Bet cik ilgi abas iztiksim ar dažiem kilogramiem kartupeļu un saujiņu putraim? Kad viss bija apēsts, vairs nebija nekādu iespēju palikt skolā un turpināt mācības.

Divus kilometrus platā Angara jau bija pa daļai aizsalusi, pilna vižņiem. Mūs, trīs meitenes, puisis, mazliet vecāks par mums, Jānis

Piziks vadīja atpakaļceļā. Ejot mums pa priekšu, viņš ar garu kārti pārbaudīja katru pēdu, cik stingrs ledus, kur var spert soli, jo starp sastumdītajiem vižņiem un ledus gabaliem bija plaisas un lāmas ar brīvu ūdeni. Kamēr tikām pāri upei, bijām galīgi nomocījušies, bet mums vēl priekšā bija vairāk nekā pussimts kilometru garš ceļš līdz mājām. Jānis neļāva apsēsties, bet lika iet 100 soļus, tad vēl un vēl, un likās, ka nekad tie nebeigsies. Par laimi ceļā atradām mednieku būdiņu ar malku un sērkokociņiem. Tur apsildījāmies un pēc neilga laika turpinājām ceļu. Sasniedzām kolhoza sādžu, kur taigas vidū dzīvoja 1937.gadā izsūtītie kulaki. Dažus tur dzīvojošos mazliet pazinām. Iegājām pie viņiem pārļaut nakti. Mūs pabaroja un nolika gulēt. Otrā dienā turpinājām ceļu. Bez krietnā Jāņa mēs, meitenes, diez vai būtu atgriezušās mājās. Viņš mums izglāba dzīvību, bet pats vēlāk aizgāja bojā, palikdams uz mūžu taigā, jo saslima ar plaušu karsoni un nomira.

Visā plašajā padomijā darbi tika veikti ar saukļiem un lozungiem. Bez tiem neiztika arī mūsu tālajā Sibīrijas sādžā. "Dod valstij ātrāk un vairāk zaļo zeltu!" Lai šo lozungu izpildītu, cilvēkus nesaudzēja, jo darba veicēji vairākumā bija izsūtītie. Izsūtīto kontingents bija plašs: 1937.gadā izsūtītie Altaja kulaki; cietuma sodu izcietušie politiski tiesātie pēc 58.panta; tautas ienaidnieki – inteliģence; vlasovieši; visbeidzot 1949.gadā izsūtītie lietuvieši. "Zaļo zeltu" pludināja ar plostiem. Daudzus koku saišķus sasienot kopā, izveidoja garu plostu, tā priekšā pavasarī, kamēr nebija nokrities palu ūdens, sēja galvu. Sasēdināja laivā strādniekus, tā bija cilvēku pārslogota. Un tikko tā atvirzījās no krasta, to satvēra spēcīga straume un rāva uz priekšu. Laiva apgāzās. Aukstajā ūdenī iekritušajiem cilvēkiem nebija pa spēkam izglābties, zemāk krācē mutuļoja ūdens, sizdamies pretējā krasta klintīs. Nekādas palīdzības no malas nebija. Noslīka vairāk par desmit cilvēkiem. Starp tiem bija arī jauniešu no mūsu barakas – Skaidrīte Staļģe no Jelgavas. Kad aizveru acis, visas šīs šausmas redzu atkal.

Izsūtītie latvieši centās viens otram palīdzēt, atbalstīja cits citu. Pateicoties latvietei, kura apprecējās ar MRS galveno grāmatvedi, mani 1947.gada rudenī pieņēma darbā grāmatvedībā. Līdz ar to mana turpmākā dzīves vieta bija Artjugina, vēlāk arī mamma ar māsu pārcēlās pie manis. Man beidzās smagais ikdienas darbs, bet dzīve vieglāka nekļuva. Strādājot grāmatvedībā, man daudzas reizes nācās aizvest naudu – algu – strādniekiem. Parasti iedeva kādu kleperi, apseglotu ar koka segliem, kas tāpat kā taigas ceļi, meža zvēru klātbūtne, upes šķērsošana, bija bīstams. Ziemā, negantā 40 grādu salā braucieni ar naudu bija ne mazāk bīstami, jo iespēja apsaldēt locekļus vai pat nosalt bija ļoti liela.

Bet pavasarī, ceļoties laivā pār upi, bija jāraugās, kā izvadīt laivu caur ūdenskritumu, krācēm un akmeņiem tā, lai spēcīgā straume netriektu laivu un pašu pret klintīm. Jāairē bija pēdējiem spēkiem, kamēr izdevās laivu ievadīt mierīgos ūdeņos. Tagad to visu atceroties, jābrīnās, kur ņēmām spēku izturēt. Varbūt tas bija zemapziņā esošs izdzīvošanas instinkts, kas lika mums paveikt neiespējamo?

1956.gadā sāka izdot pases. Sapratām, ka esam savu sodu, tikai nezinot par ko, izcietušas un varam būt brīvas. Drikstējām braukt mājās. 1958.gadā atgriezāmies Latvijā. Pārbraukušas Latvijā, "Apšu" māju vietā atradām ar zāli un krūmiem aizaugušu gruvešu kaudzi. Visi dārzi bija pilnīgi izpostīti, zeme, kuru apsaimniekoja kolhozs, aizlaista atmatā vai daļēji aizaugusi krūmiem. Redzot visu šo postažu, nespējām valdīt asaras. Dzīve bija jāsāk pilnīgi no jauna, bet tas nenācās viegli, bijām taču apzīmogotas ar noziedznieka zīmogu – izsūtītais.

Sibīrijā pavadītos 17 gadus labprāt izvītrotu no savas dzīves, taču šie gadi atstājuši neizdzēšamas pēdas gan fiziski, gan garīgi. Žēl pazaudētās bērniņas, zaudēto jaunības gadu.

Pēc ilgas meklēšanas uzzinājām, ka mūsu tēvs miris 1942.gada 13.aprīli Vjatlagā.

LMON 202 – Lidijas Kuršinskas un viņas māšas Veltas atmiņu fragmenti par laiku no 1941.g. 14.jūnija līdz 1958.g. 15.septembrim. "Sagandētās dzīves", 2002.g. 27.decembris

LMON 203 – Aptaujas lapa par deportētajiem, apcietinātajiem par politisko vai reliģisko pārliecību. Velta Kuršinska (dz. Šildere), 1989.g.

LVMM zp 7738 : 43 – Aptaujas lapa par deportētajiem, apcietinātajiem par politisko vai reliģisko pārliecību. Lidija Kuršinska, 1989.g.

Smaidas Vecvagares (dz. Lejniece) atmiņas

(dz. 1936.g., izsūtīta 1941.g. 14.jūnijā,
atbrīvota 1947.g.)

1941.gada 14.jūnijā bruņotiem vīriem, kas ieradās agrā rīta stundā mūsu mājās, Bauskas apriņķa Vecumnieku pagasta "Jaunķēsās", bija uzdots nogādāt mūsu ģimeni Vecumnieku stacijā: tēvu Albertu Lejnieku (1895–1942), māti Bertu Lejneci (1901–1982), vecmāti Paulīni Terēzi Lejneci (1871–1946), māsu Mirdzu Lejneci (dz. 1927.g.) un mani – Smaidu Lejneci (dz. 1936.g.). Lika sagatavoties ceļam. Kā lieciniece bija pieaicināta Ņina. Viņa strādāja pie mums par meitu, bija iebraucēja no Polijas, kara laikā esot gājusi bojā. Tēva nebija mājā. Viņš bija Rīgāursos. Mamma un vecāmāte no spējās ziņas bija galīgi apjukušas, nezināja, ko ņemt, ko darīt. Pat viens no krieviem armijas formā, to redzot, neizturēja un mudināja ņemt vairāk, jo tur jau noderēšot. Kad mūs veda uz mašīnu, Ņina raudot apkrita mammai ap kaklu un teica: "Mīļo saimniec, piedodiet, es tik ļauni nedomāju."

Stacijā mūs ievietoja aizrestotā preču vagonā. Vagoni tur stāvēja līdz nākamās dienas vakaram. Mātes māte vēl paspēja mums uz staciju atvest šādas tādas drēbes, speķi, miltus, maizi, piena kannu. Vēlāk tā ļoti noderēja ūdens uzglabāšanai vagonā. Mēs tur, vagonā esot, nemaz nezinājām, ka tēvs, atgriezies no Rīgas, pats bija pieteicies izpildkomitejā, ka grib braukt mums līdz. Taču viņu pie mums nelaida, bet ievietoja atsevišķā vagonā pie citiem vīriešiem. 15.jūnija vakarā vilciens sāka kustēties uz Austrumiem, pretī nezināmajam. Jūnija beigās mūsu vilciena sastāvu arvien biežāk novietoja uz rezerves sliedēm. Garām uz Rietumiem traucās vilcieni ar bruņojumu un kareivjiem. Sapratām, ka kaut kas noticis. Vietējiem dažreiz atļāva pienākt pie vagona un mums kaut ko pārdot. Kāda sieviete no mūsu vagona, kura prata krieviski, palūdza meitenei, kura tirgoja pienu, atnest avīzi. Viņa drīz vien atgriezās un pārdodamo piena pudeli pasniedza ietītu tajā. Tā uzzinājām, ka sācies karš.

Bija jau aizritējis vairāk, nekā mēnesis, kad vilciens piestāja Krasnojarskas apgabala Ačinskas pilsētā. Mūs nometināja aizžogojumā kādā šķūnī. Nākamajā dienā sabrauca apkārtējo rajonu kolhozu priekšsēdētāji izraudzīties darbaspēku. Sievietes apstāja apsardzi un sauca, lai atdod vīrus, jo bez viņiem nekur nebauks. Protams, viņas tika aizgaiņātas. Toties visiem pieaugušajiem bija jāparakstās, ka viņi uz šo vietu atbraukuši labprātīgi uz 20 gadiem. Mūs izraudzījās kolhoza "Iskra" priekšsēdētājs Mihaļovs. Mammu gan negribēja ņemt, jo viņai

līdzīgi divi bērni un slima vīramāte, bet mammas māsiņa Alma uzstāja, ka mēs esam viena ģimene. Tad priekšsēdētājs piekāpās, jo Alma bija jauna un stipra. Mūs sasēdināja zirgu pajūgos. Sākām braukt, rati drausmīgi čīkstēja. Nokļuvām līdz Nagornovas sādžai. Zirgi tālāk negāja, tos izjūda un palaida ganīties. Mums uzbruka odu un knišļu mākoņi. Vietējie sādžas iedzīvotāji – latvieši, nāca pie mums, nesa ēdamo, kas nu kuram bija: kartupeļus, plāceņus, pienu. Kad atskanēja latviešu valoda, kļuva mazliet vieglāk ap sirdi.

Nākošās dienas vakarā bijām pārvarējuši 40 kilometru lielu attālumu un nokļuvām nometinājuma vietā – Krasnojarskas apgabala Boļšeulujas rajona Bičkovas ciema padomes Vilovas sādžā. Tajā bija 41 māja. Apmēram puse iedzīvotāju bija cara laikā no Latvijas atbraukušie tautieši. Nu tiem pievienojāmies arī mēs, no Latvijas izsūtītās 13 ģimenes, tajā skaitā arī visas 5 Vecumnieku pagasta izsūtītās. Pēc atbraukšanas visiem bija jāiet pirtī. Lielāko daļu ģimeņu izvietoja bērnodārzā, mūsu un Baložu ģimeni skolā. Pirmais darbs kolhozā bija kārkļu mizu plēšana. Pēc tam ar sirpjjiem bija jāpļauj labība. Tad nu lielie apģērbā ierīkoja kabatas, lai kādu sauju graudu pārnestu mājās un izsautētu ēšanai.

Rajona robežas nedrīkstēja atstāt. Katru mēnesi sādžā ieradās no NKVD un pārbaudīja, vai visi vēl esam. Taču mamma un māsiņa Alma devās uz Hakasiju ar drēbju sainīti, lai tās iemainītu pret miltiem. Par vilnas segu dabūja pudu (16 kg) miltu. Vecaimātei no mājām bija līdzīgs paņēmts konjaks. Jau vilcienā viņa katru dienu sāka man dot pa tējkarotei. Pēc tam domāja, ka pateicoties šai tējkarotei alkohola, man nepiemetās caureja kā citiem maziem bērniem, un es paliku dzīva. No desmit bērniem, no zīdaiņiem līdz divpadsmit gadu vecumam, dzīvi palikām pieci.

Grūti bija sagādāt apavus. Tad no sprāgušu lopu ādām taisīja pastalas. Ziemai vecāmāte no rupjiem pakulu diegiem tamborēja vīzes. Vasarā, līdz pat salnām, skraidījām basām kājām. Vēlākajos gados jau bija iespēja iegādāties velteņus.

Rudenī, kad sākās skolas laiks, mūsu ģimene pārcēlās dzīvot pie krievu ģimenes Desjatskiem. Tajā bija seši cilvēki. Priekšistabā mītinājāmies mēs, dibenistabā – saimnieki. Starp abām istabām atradās krievu krāsns, uz kuras gulēja saimnieku bērni. Ziemas laikā istabas stūrī mītinājās jaundzimušais teļš, bet zem krāsns vistas. Uz savas ādas dabūjām izbaudīt visu kukaiņu arsenālu, sākot no utīm, beidzot ar blaktīm. Mazmājiņas nebija. Ziemā gāja aiz mājas stūra, bet vasarā tuvējos krūmos. Lai kaut cik istabā uzturētu siltumu, kurināja arī bleķa krāsniņu, uz kuras virsmas cepa šķēlēs sagrieztus kartupeļus un plāceņus no ūdenī iejauktiem miltiem. Tur tos sauca par *lepjoškām*.

Vecāmāte uz savas lažiņas puskrēslā tamborēja vietējiem iedzīvotājiem jakas, par tām dabūja kaut ko ēdamu. Mamma strādāja kolhoza fermā par slaucēju. Viņa savu svārku iekšpusē bija iešuvusi kabatu, kurā glabāja stikla pudelīti. Slaukšanas reizēs viņa tajā slepeni ieslauca kādu piena lāsi, lai mājās mums tiktu zupa. Tā bija jāvēra ļoti slepeni, jo saimnieku bērnu modrās acis no krāsnsaugšas sekoja, kas notiek mūsu pusē. Kūtij, kur ziemoja kolhoza govīs, katru rudenī uzlika salmu jumtu, bet katru pavasarī to izbaroja lopiem. Taču tik un tā pavasaros govīs pašas necēlās augšā, vajadzēja celt ar striķiem.

Pavasari dabūjām zemi un šo to iesējām. Iestādījām arī nedaudz kartupeļu (mizas ar izdiedzētiem asniem). Zemi mēslojot nevajadzēja, tā bija ārkārtīgi auglīga. Rudeņos pēc ražas novākšanas rīkoja svētkus, kā tur teica – *sabantuju*. Tad visi ēda, dzēra, dziedāja, dejoja. Tad arī norēķinājās par darbu kolhozā, parasti graudā. Vēlākajos gados par labu darbu piešķīra arī prēmijas. Māsīca Alma reiz dabūja aitu.

Pie mūsu ģimenes jāpieskaita arī mana māsīca Alma Repša (dz. Tikmane, 1918.g.) Alma ar Jāni Repšu apprecējās 1941.gada 1.jūnijā un pārcēlās uz "Upesrepšām", no kurienes arī tika izsūtīta kopā ar vīra ģimeni. 1942.gadā Almai Ačinskā uz ielas pienāca klāt kāda sieviete un jautāja, vai nepazīst Lejnieku, Repšu un Sodumu ģimenes. Šo ģimeņu vīrieši meklējot savus tuviniekus. Nometnes, kur viņi atrodas, adrese esot kādai sievietei, kura dzīvojojot attālā sādžā. Alma un Meta Soduma kājām devās uz šo sādžu. Tur viņas dabūja zināt nometnes adresi. Ilgāku laiku uz vēstulēm atbilžu nebija. Tad Alma uzrakstīja nelielu zīmīti – vēstuli krieviski. Uz šo vēstulīti viņa saņēma atbildi no vīra Jāņa, kas bija rakstīta 1943.gada 31.martā. No tās dabūjām zināt bēdu vēsti par mūsu tēva un visu pārējo Vecumnieku vīriešu nāvi. Vēl ir saglabājušās divas Jāņa rakstītās vēstules (05.04.43. un 11.04.43.). Dzīvus palikušos 29 vīriešus – ēnas, 1943.gada 8.septembrī no Vjatkas nometnes palaida brīvībā, t.i. atļāva braukt pie ģimenēm nometnājumā vietās Sibīrijā. Jānis vilcienā ceļā pie mums mira. Kabatā viņam atrada Almas fotogrāfiju, zīmīti – vēstulīti no Almas un zīmīti ar nometnē mirušo pazīstamo uzvārdiem, miršanas datumu un dažiem arī laiku. Šīs lietas mums saglabātas kā piemiņa. Par notikušo Almai savās vēstules (07.02.46. un 27.02.46.) raksta Jāņa ceļa biedrs Pēteris Strauts. Alma bija mēģinājusi sūtīt uz nometni Jānim paciņas ar pārtiku, bet pastā nevienu paciņu gluži vienkārši nepieņēma.

1944.gada rudenī sāku apmeklēt vietējās skolas 1.klasi. Mācības, protams, notika krievu valodā. Nebija papīra, nebija tintes. Rakstijām uz avižu malām. Zīmējām uz kaut kur sadabūtām burtnīcu lapām. Tajā Sibīrijas skolā pabeidzu trīs klases.

1946.gada Lieldienu rītā nomira vecāmāte. Jau Latvijā reima-
tisma dēļ viņa pārvietojās tikai ar divām nūjām. Apglabājām divus kilo-
metrus attāļajos kapos pie Apšukalna sādžas. Tā bija latviešu sādža. Kā
piemiņa saglabājusies vecāsmātes kapa fotogrāfija.

Kad māšai Mirdzai palika 16 gadi, 1943.gada septembrī viņu
mobilizēja darba dienestā. Sākumā viņa strādāja kara rūpnīcā
Krasnojarskā, lādēja lielgabalu šāviņu karkasus uz dzelzceļa platfor-
mām. Viena šāda čaula svēra 16 kilogramus. Pēc tam tika pārceļta uz
Potjosovas sādžu, kur būvēja kuģu piestātņi. Viņa strādāja uz velkoņa
"Parīzes komūna" par kurinātāju. Kurinātāji mainījās ik pēc četrām
stundām. Pa laikam vajadzēja piestāt krastā, lai atjaunotu malkas krāju-
mus. Reiz, braucot no krasta uz kuģīti, laiva apgāzās un māsa gandrīz
noslika. Necilvēcīgais darbs un sliktais uzturs darīja savu. Māsa
bezcerīgā stāvoklī nokļuva slimnīcā. Miesa uztūka un pārklājās vātīm.
Ārsts viņu, kā bezcerīgi slimu, ierakstīja mirušo sarakstos, tāpēc viņai
ļāva iet, kur acis rāda. Neviens neticēja, ka viņa kaut cik tālu tiks. Bet
viņa 1945.gada pavasarī sāka ceļu pie mums, uz sādžu. Līdz
Krasnojarskai viņa bija braukusi ar kuģīti, tad ar vilcienu, stāvot uz
kāpnītēm līdz Ačinskai, pēc tam kājām. Pēdējos kilometrus – rāpus.
Kājas bija jēlas, un spēka paiet vairs nebija. Šajā laikā mūsu dzīves
apstākļi bija uzlabojušies. Bijām nopirkuši govī. Piens māšai nāca par
labu. Viņa pamazām atlaba.

1946.gadā Latvijā atradās cilvēki, kuri uzņēmās ļoti grūtu misiju –
organizēja Latvijas bērnu atgriešanos dzimtenē. Arī māsa ar vienu šādu
grupu atgriezās Latvijā. 1949.gadā viņa apprecējās ar Jāni Ozoliņu. Arī
Jāņa ģimene 1941.gadā bija izsūtīta uz Sibīriju. 1950.gadā Jāni un
viņa mammu izsūtīja otro reizi. Pēc kāda laika māsa izbrauca pie sava
vīra uz Krasnojarskas apgabala Abanu. Latvijā atgriezās 1957.gadā.

1947.gada vasarā mēs ar mammu, ar kolhoza priekšsēdētāja
Višņevska atļauju sākām ceļu mājup. Vēlāk dabūjām zināt, ka
priekšsēdētājs par to, ka atļāvis sava kolhoza latviešiem atgriezties,
ielikts cietumā. Bet Ačinskā nodzīvojām vēl vairākas nedēļas, jo
nevarējām dabūt vilciena biļetes. Ar grūtībām nokļuvām līdz
Maskavai. Tur dzīvoja Melbārdes kundzes māsa, kas bija precējusies
ar krievu virsnieku. Runāt latviski šeit mums bija noliegts, lai kaimiņi
nepamana, ka pie viņiem apmetušies latvieši. Ar virsnieka palīdzību
pēc trim dienām dabūjām biļetes līdz Rīgai. Augustā atgriezāmies
savās mājās. Ziedēja flokši. To smarža man vēl tagad atgādina to
neaizmirstamo laiku, kad pēc sešu gadu prombūtnes atgriezāmies
Dzimtenē.

Mūsu mājās dzīvoja mamma brāļa Kārļa Cekuliņa ģimene. Kārlis vācu laikā bija iestājies šucmaņos, tāpēc bija spiests slēpties. Slēpās arī vairāki citi vīrieši, piemēram, Sals Vilis no Brūveru sādžas. Uzturēšanās vietu viņi mainīja. Viņiem palīdzēja kaimiņi no "Saldeno" un "Dreimaņu" mājām. Kādu rītu mūsu māju aplenca čekisti. Kārli ievainoja, bet viņš paguva aizbēgt. Draudot ar pistoli, mūs, bērņus, mani un Kārļa abus dēlus Ilgaru un Jāni pratināja čekists Kronbergs. Kā izrādījās mūsu mājās tikusi meklēta Velta Auziņa no "Dreimaņiem".

Iepriekšējā vakarā Vecumnieku tautas namā bijusi balle. Kronbergs uzlūdzis Veltu dejojot. Aizdejojis līdz durvīm un paziņojis, ka viņa kā bandītu atbalstītāja tiek arestēta. Pa ceļam uz Iecavu Velta izbēgusi. Tāpēc čekisti pārmeklēja mūsu māju. Kārlis bija ticis līdz "Saldeniekiem". Viņš bija ievainots vēderā un tur nomira. Saldeno Vilma ielika Kārli ratos un atveda uz mūsu mājām. Versija bija sekojoša: braukuši uz pļavu pēc siena un atraduši Kārli. Apglabāt viņu mums neļāva. To skatu nekad neaizmirsīšu, kā divi čekisti, sagrābuši viņu aiz rokām un kājām, iešūpojojot iemeta kravas mašīnā un aizbrauca.

Čekistu vizītes mūsmājās turpinājās. Katru reizi kaut kas no mūsu mantām tika paķerts līdzī... Tāpēc labāko, kas vēl nebija nolaupīts, sasaiņojām un paslēpām kaimiņu mājas dzīvžogā.

1949.gada 25.martā Kārļa ģimeni izsūtīja uz Sibīriju. Pagāja gadi. Pie Iecavas, upes krastā uzraka cilvēka kaulus. Daži vietējie zināja, kas tie ir. Paziņoja mammai mātai Mildai. Kaulus salika kastītē un slepeni apglabāja Vecumnieku kapos, vecāsmātes kapā.

1950.gadā mammu apcietināja par nelikumīgu atgriešanos no Sibīrijas. Ielika Rīgas Centrālcietumā, piesprieda trīs gadu cietumsodu un nosūtīja uz Sverdlovskas apgabala Ivgeļas nometni. Pēc soda izciešanas viņai bija jābrauc atpakaļ uz iepriekšējo nometinājuma vietu, uz Krasnojarskas apgabalu. Tur Vilovas sādžā joprojām dzīvoja māsiņa Alma. Viņa bija precējusies ar vietējo latvieti Konstantīnu Zepu un audzināja divas meitiņas. Saglabājusies izziņa no Krasnojarskas apgabala Iekšlietu daļas par mammai atbrīvošanu no specnometinājuma un tiesībām dzīvot ar pasi, kas datēta 1957.gada 25.aprīlī. 1958.gadā viņi visi atgriezās Latvijā.

Kad pēc Atmodas iepazīnāmies ar arhīva dokumentiem, izlasījām, ka tēva "Apsūdzības slēdzienā" Latvijas PSR Iekšlietu daļas izmeklētājs Sproģis viņam – Albertam Lejnīkam – pieprasa augstāko soda mēru – nošaušanu. Viņš tika apsūdzēts par to, ka "1. no 1925. līdz 1934.gadam sastāvēja kontrrevolucionārajā kulaku partijā "Zemnieku

savienība"; 2. no 1925. līdz 1938.gadam sastāvēja Latvijas militāri-fašistiskajā Aizsargu organizācijā, no 1936.gada bija pagasta aizsargu priekšnieks; 3. no 1936. līdz 1940.gadam bija pagasta vecākais."

Tēva lietā atrodas Vjatlaga 9.nometnes darbinieku ar roku rakstīti divi akti: par nāvi 1942.gada 7.februārī un par apbedīšanu. Par nāves cēlonis minēts – hemokolīts. Īstais iemesls gan būtu – bada nāve. Apbedīts koka zārkā, apģērbts veļā: kreklā un apakšbiksēs. No vēlāko dzīvi palikušo aculiecinieku stāstītā zinām, ka nekādu zārku nebija un bieži vien mirušos cilvēkus apraka kailus.

Manam tēvam piederēja saimniecība ar 55,7 ha zemes. Trīsdesmito gadu beigās tika uzbūvēta jauna kūts ar automātisko dzirdināšanu lopiem un saimniecības ēkas. Bija sagatavoti būvmateriāli dzīvojamās mājas pārbūvei. Saimniecībā bija dažāds lauksaimniecības inventārs – 4 zirgi, 12 govīs, vaislas bullis, aitas, cūkas, jaunlopi un putni. Pēc 1940.gada zemes reformas saimniecībai atstāja 30 ha zemes. Pārējo piešķīra bezzemniekam Peciņam. Kad 1947.gadā atgriezāmies no Sibīrijas, jaunā lopu kūts bija nodegusi – iespēris zibens. Dzīvojamās mājas vienā galā – viesistabā – bija ierīkots zirgu stallis. Palikušās divas govīs mita cūku kūtī. Dzīvojamajai mājai bija bojāts jumts. Viss gāja uz postu. 1956.gadā pēc vidusskolas beigšanas, iestājos Rīgas tirdzniecības skolā. Vecumniekos vairs neatgriezos.

Atmiņu pierakstā izmantoti arī manas mammas, māsas, māsiņas stāstījumi.

LVMM 45527 – S.Vecvāgares atmiņas, 2003.g. jūlijs

Jāņa Repšas vēstules.

31.03.43.

Mīļā sieviņa!

Tavu vēstuli, kura rakstīta 7.03.43., saņēmu 30.03.

Ļoti priecājos par to, ka dabūju no Tevis kādas ziņas. Tikai žēl, ka Tu neesi minējusi par manu māmiņu un māsiņu, kā arī par saviem piederīgajiem. Jeb vai nedzīvojat kopīgi? Alberts arī bija šeit, kā arī pārējie vecumnieki. Tikai par nožēlošanu viņu vairs nav. Vari to paziņot viņu piederīgajiem. Man iet puslīdz.

Strādāju meža darbos. Veselība vēl turas, kaut gan tiku slimojis ar plaušu karsoni. Bet tagad esmu vesels. Tikai drusku švakums vārdzina.

Šoreiz daudz nerakstīšu, toties nākošā vēstulē varēšu vairāk. Tagad man jāsteidz, lai nenokavētu pastu.

Būtu arī liels lūgums, ja tik Tu varētu to izpildīt. Tas ir atsūtīt manim kādu sainīti ar produktiem. Minēšu – kā galvenais, pēc kā es domāju – tabaku, pēc iespējas stipru, papīru pīpojamo, sīpolus, ķiplokus, kādu pudelīti sviestu jeb eļļu, medu, drusku suharus un miltus maisītus ar sāli. Vārdu sakot, ja Tev būtu iespējams un cik Tev atļautu līdzekļi. Tikai nedari sev pāri. Jo es nezinu Tavu iespēju. Pie Tevis jau droši vien būs iestājies pavasars un jauks laiks? Un kādi dabas jaukumi tur būtu – upes, ezeri, kalni? Varētu nākošreiz man uzrakstīt. Sveicini manu māsiņu, manus un savus piederīgos. Kaut viņiem nekā laba nevaru paziņot, tāpat kā pārējiem vecumniekiem.

Un vai tur nav Olga Ceplis no Kursiņu pagasta, Kuldīgas apr.?

Gaidīšu Tavu sūtījumu un vēstuli.

Tavs mīlais Jancis.

LVMM 45524 – J.Repšas vēstule

05.04.43.

Mīlo sieviņ!

Saņēmu tavu vēstulīti, kura rakstīta 3.07., un jau steidzu Tevim otro vēstuli, jo mēs mainījām adresi. Tas ir pārgājām uz kaimiņiem – 2. Man iet puslīdz. Strādāju vairums meža darbos un pie dažādiem darbiem. Pirmajā vēstulē minēju Tev par paciņu ar produktiem. Tā gan būtu ļoti patīkama. Tikai bail, ka Tu sevi ar to pārāk nenomocītu. Bet, ja tas iespējams, tad pa druskai varētu atsūtīt, galvenais tabaku, sīpolus, ķiplokus, sviestu jeb eļļu, medu un papīru. Kamdēļ Tu neesi minējusi par maniem piederīgajiem? Vai ar viņiem kas ļauns, jeb vai esat šķirti?

Pasveicini manu mīlo māmiņu un māsiņu, un saki, ka vēl turos, kaut gan tiku slimojis ar plaušu karsoni. Bet tagad jau esmu uz kājām, tikai vēl jūtos tāds pašvaks. Tāpat arī sveicini savus piederīgos un Soduma ģimeni no manis. Bet tikai viņiem par nožēlošanu jāzina tas bēdīgākais. Tu sapratīsi ... Vairs nav mūsu mīlā Albertiņa Lejnietka, kurš bija pie manis. Tāpat arī Andreja Soduma, arī pārējo vecumnieku. Apskauj viņu piederīgos. Tad vari pateikt manai mammai par Andreju Audzi. Tas ir viņas brālis. Varbūt, ka viņa var sazināties ar viņa ģimeni un to paziņot.

Pie Jums jau arī iestājies jauks laiciņš. Arī mūsu dzimtenē arī tāpat. Arī es ceru uz rudzu sēju. Tas man patika, kad vari šos brīnišķos graudiņus sēt zemītē...

Minēšu vēl par to paciņu. Es nezinu Tavas iespējas. Varbūt, ka Tev citi produkti izrādīsies pieejami. Tad varēsi atsūtīt. Un par to tabaku, būtu labāk, ja iespējams stiprāku (lai piesien dūšu). Tikai nedomā, ka esmu palicis pārāk karsts pīpmanis. Nē, nepavisam nē. Bet tā jau mums tā derīgākā.

Uz drīzu redzēšanos! Sveicina Tavs vīriņš Jānis mīlo māmiņu, māsiņu, tāpat arī Tavus piederīgos, kā arī pārējos tautiešus un tautietes.

Gaidīšu no tevis vēstuli ar garāku saturu, jo pirmā Tu par daudz skopi bijī rakstījusi un neaizmirsti par ...

11.04.43.

Mīlo sieviņ!

Apsveicu Tevi, māmiņu un māsiņu Pūpolu svētdienā – 11.04. Šī jau man trešā vēstule, kuru rakstu uz Tavu adresi. Tik ātri būs pagājuši divi gadi, kopš esam kāzu ceļojumā šķirti. Bēdājos par Jūsu likteni, jo nekādu ziņu par Jums nevarēju ievākt. Gan rakstīju uz visām pusēm, gan lūdzu draugus, ja rakstīs, lai piemin par mani. Bet viss velti. Tu vari iedomāties to pārsteigumu, kādu man sagādāja Tava isā, bet mīlā vēstulīte. Tikai žēl, ka Tu nebiji minējusi par manu māmiņu un māsiņu, kā arī par pārējiem piederīgajiem. Nu jau Mirdza un Smaidīņa būs lielas meitas par šiem diviem gadiem izaukušas. Nevarēs ne pazīt. Man iet tā puslīdz. Slimoju ar plaušu karsoni. Bet tagad esmu no tās nelaiimes vaļā. Vienīgi vēl stiprs švakums, bet gan jau tas arī ar pavasara saulīti izbeigsies. Ar uzturu jau iet bēdīgi. Bet mēs ceram uz drīzu kara izbeigšanos, un tad jau varēs vairāk ēst. Priecājos, ka Tu strādā kolhozā. Tad jau Tev šis tas ir pieejams. Turpretī mēs esam šeit meža rajonā un strādājam meža darbos... Pagājušajās vēstulēs Tev minēju par paciņu, ja to Tev iespējams atsūtīt un nesagādā grūtības. Neaizmirsti man atrakstīt un pieminēt par manu māmiņu un māsiņu, un kā iet ar veselību. Ceru, ka drīz tiksimies. Tad būs liels prieks. Tā būs laimīgākā diena.

Sveicinu Tevi, māmiņu, māsiņu un pārējos Lieldienu svētkos!

Tavs Jancis.

Apmierini manu māmiņu, gan Dievs mums dos reiz redzēties.

Otprav.

Kirovskaja obl. Kaiskij raion. Vlatskij lager.

St. Volosņica. P.ja.231-3-3

Jan Janovič Repša.

Pētera Strauta vēstule Nazarovā 27.02.

Cien. Kundze!

Esmu laimīgs, ka Jūs mani nenosodījāt par tik ilgu klusēšanu. Bet zināt, ka man bija ļoti grūti izšķirties, vai labāk Jums ziņot patiesību jeb ļaut arvien lolot cerības, ka kādreiz savu draugu satiksāt. Nezināju, ka tas Jums jau zināms. Tagad nu mēģināšu Jums kaut ko tuvāk par mūsu kopīgo bēdu ceļojumu pastāstīt.

Pēc daudzām skumjām un grūti pavadītām dienām mums nāves salas vārti atvērās 8.09.43. gadā. Mēs, kopskaitā 29 cilvēki – ēnas, tikām brīvībā. Kopīgi tikām iesēdināti vienā preču vagonā, un tā ar dažiem pārtraukumiem, laikam Udeļņā, tikām līdz Novosibirskai. Tur visus pārsēdināja pasažieru vagonā. Atkal sākām ceļot tālāk. Jūsu draugs bija vēl samērā spirts un pat ar lielu apetīti stacijās devās pēc siltas zupas. Es gan biju tik vārgs, ka pats nevarēju no vagona izkāpt, tamdēļ citi bēdu brāļi mani apkalpoja, cik varēdami. Vakarā izbraucām no Novosibirskas. No rīta taisījāmies doties pēc ēdiena. Es jau nakti gulēju kupejā uz sola. Blakus uz otra sola bija Jūsu draugs. Tuvojas stacija. Sāku viņu modināt. Tikai tad atskārtu, ka viņš jau savu ceļu beidzis un ticis labākā pasaulē – Aizsaulē. Tumšajā naktī mēs neviens pat neredzējām un nejutām, ka viena mūsu ceļnieka vairs nav starp mums. Kā jau pirmajā kartiņā minēju, viņu iznesa no vagona Marijskas stacijā. Kabatā atradām dažas viņa piezīmes un Jūsu foto. To nu Jums tad nu centīšos nosūtīt. No sarakstiņa redzēsīt, cik daudz no mūsu un varbūt arī jūsu kopīgiem paziņām jau bija no mums šķīrušies. Kā beidzamo es tad nu arī pierakstīju Jūsu draugu. Atceros Jūsu pieminēto Grosbergu. Bet, vai viņš arī bija no Jūsu puses, nezinu. Ja mani neviļ atmiņa, tad laikam Jūsu draugs Jums vai nu rakstīja vai telegrafēja no ceļa, ka brauc pie Jums. Es gan to neuzdrošinājos darīt, jo nebiju pārliecināts, ka sasniegšu mērķi, un, ka mani tikai veltīgi gaidīs un nesagaidīs.

Ačinskā iebraucu, bet no turienes mani vairs tālāk negribēja vest, jo biļete bija nokavēta, bet naudas, par ko nopirkt jaunu līdz Adadima stacijai, nebija. Labi, ka atradās godīgi cilvēki, kuri palīdzēja tikt vagonā. Mājās ticis, arī es pirmajā naktī tikko nebeidzu savu dzīvi. Tikai brinums mani ir paglābis. Un tā pamazām, divu gadu laikā, atkal tiku par jaunu cilvēku. Nav jau brīnums, ka varbūt jūs arī mani

pazīstat. Es dzimtenē strādāju kā piensaimniecības speciālists un ļoti bieži biju Jūsu pusē. Kā no pieliktā sarakstiņa redzat, tad laikam visi vecumnieki, vallieši ir miruši. Šo reizi vēstulē ielieku arī Jūsu foto un Jūsu rakstīto zīmīti. Nākošo reiz vēl šo to atsūtīšu.

Miļš sveiciens visiem tautiešiem no Jums.

P. Strauts.

LVMM zp 45525 – Aptaujas lapa par deportētajiem, apcietinātajiem par politisko vai reliģisko pārliecību. Smaida Vecvagare (dz. Lejniece), 1989.g.21.februāris

LMON 200 – Smaidas Vecvagares (dz. Lejniece) atmiņas "Par padomju režīma represijām pret manu ģimeni un tuviniekiem." 2003.g. jūlijs

Veltas Rangas (arī Range) atmiņas
(dz. 1928.g., izsūtīta 1941.g. 14.jūnijā,
atbrīvota 1957.g.)

Dzīvojam Asītes pagasta "Vistiņu" mājā. Mūsu ģimene: tēvs Ernests Range (1896–1941), māte Anna Range (dz. 1899.g.), māsa Aija Range (dz. 1938.g.). Tēvs bija Asītes pagasta vecākais.

14.jūnija agrā rītā sētā iebrauca smagā mašīna. Iebraucēji ar līdzdalībniekiem no Bunkas pasludināja arestu ar kratīšanu. Savākties deva laiku 30 minūtes. Mēs ar mammu noņemamies ceļos, un, mamma, rokas laužidama, lūdza, lai vismaz bērnus neved uz cietumu. Mūs stūma uz mašīnu, kas visu laiku sētā rūca. Pakaļ skrēja mammas mamma, bet svešie nelaida, un pati redzēju un nekad neaizmirsīšu, kā mamma noliecās pie savas pagībušās mātes, manas omītes. Svešie viņu atrāva un grūda mammu mašīnā, kurā zaldātu apsardzībā jau sēdēja tēvs, tur iesvieda arī mūs. Tēvu no mums atšķīra.

Pēc pusotra mēneša mūsu ešelons apstājās Krasnojarskas novada Jeņiseiskas stacijā. Mūs izvietoja uz Jeņisejas upē speciāli sagatavotām platformām, kas stāvēja uz pāļiem un lika brīvprātīgi parakstīties, ka esam ar mieru palikt un dzīvot Sibīrijā. Pēc tam mūs kā vergus izvadāja pa noņemamajām vietām. Mēs tikām sādžā – Krutaja. Jāstrādā bija šahtās un par velti, jo uzņēmums esot parādā valstij. Mamma ar savām mazgadīgajām meitām knapi izvilka dzīvību, jo no Latvijas līdzpaņemto mantu, ko pārdot, mums nebija, tās palika pie tēva. Netālu bija latviešu sādža – Burlaki, tur ļaudis bija iztikuši, bet mums turp iet neļāva. Latviešu sievas Ranga, Rūja, Veidmane, Kalnīte un Ģeistaute zagšus gāja ubagot kādu knupučīti maizes.

Pavasārī mēs, bērni, kuriem nebija jāstrādā, lasījām sasalušus kartupeļus un vārpas līdz sagaidījām uzdīgstam zālīti. Vēlāk panācām atļauju strādāt sovhozā. Es izmācījos par grāmatvedi. Dzīves apstākļi uzlabojās, jo atļāva turēt lopus, iekopt dārziņus.

Uz Latviju 1957.gadā pārbraucām – mamma, māsa, vīrs un trīs bērni. Tēvu pēdējo reizi redzēju 14.jūnijā. Vēlāk uzzinājām, ka viņš miris apcietinājumā 1941.gada 4.oktobrī Kirovas apgabala nometnē.

LMON 207 – Aptaņas lapa par deportētajiem, apcietinātajiem par politisko vai reliģisko pārliecību. Velta Ranga, 1990.g. 1.marts

Videvuta Stengrevica atmiņas

(dz. 1928.g.)

Mūsu ģimene – tēvs Eduards, māte Valija, meita Dzintra, brālis Gundars un es, Videvuts, dzīvojām Liepājā, Ausekļa ielā 10. Mēs, bērni, mācījāmies Blaumaņa pamatskolā. Bija sācies vasaras brīvlaiks, un ar brāli bijām laukos Tadaikšu pagasta "Gribēnos".

14.jūnijā ap pusdienas laiku pa telefonu piezvanīja vectēvs no Liepājas, ka šorīt viņu vēl telefoniski sazvanījusi mūsu māte, ka viņi (vecāki un mūsu māsa) tiekot arestēti un viņiem jādodas izsūtījumā, lai vectēvs mums ar brāli to paziņo.

Nākamajā dienā aizbraucām uz Liepāju pie vectēva Friča Verbeļa, kurš dzīvoja Bērzu ielā 7. Aizgājām visi trīs uz Toma un Republikas ielas stūra māju, kur atradās čekas mītne (*pa diagonāli pretī "Zilajam brīnumam", kur bija pilsētas milicijas pārvalde – V.S.*). Vectēvs gribēja uzzināt, kā tagad rīkoties ar mani un brāli. Varbūt mūs pievienot aizvestajiem vecākiem?

Čekā pasacīja, lai gaidot pie vectēva un, ka pagaidām nepievienos aizvestajiem ģimenes locekļiem. Tā nu savos 12 gados biju attapīgs un aizbraucu pie tēva māšas uz Embūtes "Ozoliņiem", kas atradās dažus kilometrus no Vaiņodes. Sāku saprast, ka te mani neviens nemeklēs ģimenes apvienošanai. Pie Vaiņodes būvēja kara aerodromu, kura ierīkošanai bija jāpilda darba klaušas apkārtējiem zemniekiem. Līdzēju onkulim vākt akmeņus no savas saimniecības laukiem, lai ar zirgu tos aizvestu uz aerodroma būves vietu. 22.jūnijā sākās karš. Bija drausmīgs skats, kad kāda bumba trāpīja benzīna rezerves krātuvē. Vēlās virsū uguns stabs, un likās, ka beigas. Dienā gājām pie kaimiņiem "Ruņās" un klausījāmies radio pārraides no Karalaučiem latviešu valodā. Tā uzzinājām par frontes stāvokli. Naktī gulējām uz lauka grāvī, jo nebijām droši atrasties mājā.

23.jūnijā satikām pirmos vācu karavīrus uz velosipēdiem, kas no Priekules puses virzījās uz Vaiņodi. Man pieaugušie deva ziedus, lai es sniedzu vāciešiem, jo es taču biju boļševiku izpostītās ģimenes piederīgais. Tā kā mēs bijām Blaumaņa skolā nacionāli audzināti, izņemot 1940./41.gadu, es to nedarīju. Ar šādu rīcību es pieaugušajos izraisīju izbrīnu, jo uzskatīju, ka vācieši ir tādi pat ienaidnieki mūsu tautai. Pēc Liepājas ieņemšanas ar tanti Annu ar vilcienu braucām uz Liepāju. Pilsētā vēl vietām kūpēja krāsmatas, jo kara darbības rezultātā pilsēta bija stipri cietusi, sevišķi Vītolu un Lielā iela. Uzzināju, ka 14.jūnijā arestētie, izsūtīšanai nolemtie, Karostā ievietoti vagonos: vīrieši

atsevišķi, bet sievietes un bērni citos vagonos. Tā no tā brīža man vairs nekādu ziņu par saviem vecākiem un māsu nebija, jo starp mums bija fronte.

Pēc kara, 1945.gada vasarā, saņēmu pirmo vēstuli no mātes, kura kopā ar manu māsu atradās Krasnojarskas apgabala Sovetskas rajona Berjovovas ciematā. Ar tēvu māte sarakstījusies, viņš bijis nometinājumā Kirovas apgabala Vjatkas lēģeros. Brālis Gundars nepilnu 16 gadu vecumā ar vectēva (*aizbildņa – V.S.*) atļauju, jo ģimene bija izpostīta, 1942.gada pavasarī iestājās kārtības sargu bataljonā un vasarā aizbrauca uz Ukrainu pildīt sardzes dienestu. Kad nodibināja Latviešu leģionu, viņu tajā ieskaitīja. Viņš piedalījās arī Kurzemes cietokšņa kaujās. 1944.gada oktobrī tika ievainots, ārstējies Aizdzīres lazaretē, 18.novembrī miris un apbedīts lazaretē kapos. (*2000.gada rudenī pārāpbedīts Lestenes karavīru brāļu kapos. Tā viņš izpildīja savu devīzi – "Nem Tēvzeme, tavs esmu es!" – līdz galam. – V.S.*)

Kara laikā vasarās dzīvoju un strādāju laukos. 1942.gada pavasarī pabeidzu mācīties Blaumaņa pamatskolā un rudenī iestājos Kazdangas lauksaimniecības vidusskolā. 1944.gada rudenī, frontei veļoties atpakaļ, pilī ierīkoja kara lazareti un vairs mācības nenotika. Kara ziema bija piedzīvojumiem bagāta. Visas lauku sētas bija pilnas ar bēgļiem, karavīriem. Jaunākos cilvēkus iesaistīja darbos pie ierakumiem un bunkuru izbūves Gaviezē, Rolavā un citur. Zemniekiem ar saviem zirgu pajūgiem bija jābrauc transporta darbos pie armijas daļām. Man iznāca norīkojums pie artilērijas pulka, kura štābs bija Tadaikšu "Lejaskiečos". Pievedām munīciju, lielgabaliem. Kādu nakti vedām būvmateriālus lielgabalu uguns koriģēšanas punktam Bunkas frontes iecirknī. Laimīgi izdevās, jo pretinieks mūs nepamanīja, lai gan sacēlām troksni, izkraujot vezumus. Mans pamatuzdevums bija vest pusdienas no Tadaikšu "Plāciņiem", kur atradās virtuve, lielgabalu apkalpēm, kas atradās Izriedes parkā. Vienā reizē pēc pusdienu izdalīšanas izbraucu ar savu pajūgu parka augšmalā, ko pārredzēja krievi. Man par godu tika izšauti vairāki pretinieka lielgabalu šāviņi, bet tie pārlidoja pāri un sprāga kādus 50 metrus tālāk.

9.maija vakarā ieradās pirmie sarkanarmieši, bet, sākot ar 10.maiju, dažādās armijas formā tērptu kareivju grupas sāka nepārtrauktas kratīšanas, meklēja ieročus, munīciju. Tos meklējot, katrā mājā pirmie objekti bija drēbju skapji un kumodes. Katra meklētāju komanda kaut ko piemiņai pievāca arī sev. Arī man skapī bija hromādas galifē bikses un zābaki. Tas bija tēva īpašums, jo viņš kādreiz bija 15.Liepājas aizsargu motociklu rotas sastāvā. Kad pēc kratīšanas

atlikušās mantas vairs netika sakārtotas, nākošie vaicāja: "Kāpēc jums tāda nekārtība?"

Vēl pēc dažām dienām pāri visiem laukiem, sētām gāja armijas ķēde, veica tā saucamo iedzīvotāju filtrāciju. Tai bija jāsavāc visi vīrieši, kas dzimuši, sākot ar 1928.gadu, un sasnieguši 17 gadu vecumu. Pateicoties kādam gaišākam karavīram, kurš pārējiem teica: "Bet viņš taču vēl nav pilnus 17 gadus vecs (esmu dzimis 1928.gada 28. decembrī)", izpalika mana nokļūšana filtrācijas lēģeros.

Kara gados mājas bija izrentētas, bet es no skolas brīvajā laikā strādāju pie rentniekiem. Nu bija pienācis laiks ņemt pusi māju, zemi (20 ha – V.S.) savā gādībā. Daudz kā no iepriekšējā inventāra vairs nebija, bet tomēr sāku saimniekot pats. Māsa Dzintra 1946.gada rudenī no Sibīrijas tika pārvesta uz Rīgu un ievietota Kuldīgas ielas bērnu namā. Tā kā es vēl nebiju pilngadīgs, par viņu aizbildniecību uzņēmās krusttēvs, bijušais Latvijas armijas pulkvežleitnants Edgars Ozols. Tā nu dzimtenē bija divi no mūsu ģimenes. 1947.gadā no izsūtījuma atgriezās mūsu māte. Visi turpinājām dzīvot "Gribēnos". Māsa turpināja mācīties Tadaiku pamatskolā.

Ceļš uz Sibīriju mātei un man sākās 1949.gada 25.marta rītā. Mātei jau otro reizi, man pirmo, kaut gan mēs ar brāli arī 1941.gada 14.jūnijā bijām izsūtāmo sarakstos. Nonācām Omskas apgabala Boļšerečkas rajona Novotroicas sovhoza Petropavlovskas sādžā. Strādājām lauku brigādē. Mans darbs bija piegādāt degvielu traktoriem, kombainiem, bet ziemās no stepes uz lopu novietnēm bija jāved siens. Vilcējspēks bija vērsi. Vienīgi lauku darba sezonā deva zirgus, lai iespētu ar degvielu apgādāt visus mehānismus, lai tiem nebūtu dīkstāvju.

Daudzi ir rakstījuši par izsūtīto latviešu uztura iespējām un dzīvokļiem. Bet es gribu pieminēt ko tādu, par ko līdz šim man nav izdevies izsūtāmo rakstītās atmiņās lasīt. Runa ir par Rietumsibīrijas zemieni. 1949.gadā un 1950.gadā visi krūmi, ielejiņas cauru vasaru bija pilni ar ūdeni, kurā perinājās odi. Vasarās pat pusdienas laikā nebija glābiņa no odu bariem. Bet tad notika klimata maiņa. Nokrišņi samazinājās un purvi lielās platībās izžuva. Varēja braukt ar traktoriem pat pa tādām vietām, kur tas ģadiem nebija bijis iespējams. Odu skaits krasī samazinājās. Ja tur tā nebūtu noticis, tad arī mūsējie būtu sākuši mirt odu un citu kniņu dēļ.

1951.gadā pa etapu pie mums tika atsūtīta māsa. Viņa mācījās Liepājas I.vidusskolā, bet tad, humānu apsvērumu dēļ, savienota ar pārējiem ģimenes locekļiem. Viņas otrreizējā izsūtīšana ievilkās tikai

tādēļ, ka Tadaikņu skolā 1949.gada 25.marta rītā, skolotājas Vārna un Egle viņai bija likušas stāvēt aiz aizkariem.

Mūsu māte saslima ar vēzi, jo katram cilvēkam ir kaut kāds izturības mērs. Pirmajā izsūtījumā viņai bija jābūt par savu mazgadīgo meitu, neko nezinot, kas notiek ar dēliem, kas palika dzimtenē. Arī 1947.gadā, atgriežoties dzimtenē, viņai neklājās viegli, jo lauksaimniecība viņai bija sveša, darbs bija pāri viņas spēkiem. 1955.gada decembrī viņa tika guldīta aukstajā, svešajā zemē. Uz kapiņa nebija neviena ziedīņa, pat ne skuja, jo skuju koku mežs auga ap 100 kilometrus tālu no šās kapsētas.

Mani no izsūtījuma atbrīvoja 1956.gada maijā, bet tā kā man to paziņoja ar viena mēneša novēlošanos, tad Latvijā atgriezos augustā. Pabeidzu Vecbebru lauksaimniecības skolas Biškopības nodaļu un, sākot ar 1958.gada martu, sāku strādāt Saldus rajona Šķēdes padomju saimniecībā par dravnieku, kur nostrādāju līdz aiziešanai pensijā, 1989.gada pavasarim. Atgriezties dzīvot "Gribēnos" nebija iespējams, jo 1994.gada pavasarī pagasta valdē man pateica: "Tur jūs nevarat tikt, jo tur tagad dzīvo citi cilvēki". Mūsu ģimenes mājiņa Liepājā bija nacionalizēta, taču ar lielām grūtībām 1996.gadā to dabūjām savā rīcībā.

Par tēvu saņēmu izziņu, ka viņu NVDK Sevišķā apspriede 1942.gada 5.decembrī notiesājusi pēc 58.panta 4.punkta un atbrīvojusi no nometinājuma vietas 1956.gada 25.aprīlī... Par nometinājuma vietu nekas nav teikts, bet pēc Liepājas Dzimtsarakstu nodaļas izziņas redzams, ka 1947.gada 1.marta ieraksts Nr. 197 vēsta, ka Eduards Stengrevics miris no sirdskaites 1943.gada 19.jūlijā 42 gadu vecumā.

LMON zp 176 – Videvuta Stengrevica atmiņas "Eduarda Stengrevica ģimenes liktenis no 1941.g.14.jūn.", 2002.g. jūlijs

Līnas Hermeres-Glāzers atmiņas

(dz. 1919.g., izsūtīta 1941.g. 14.jūnijā,
atbrīvota 1957.g.)

1941.gada jūnijā biju beigusi medicīnas māsu skolu pie Rīgas 3. slimnīcas, dzīvoju Liepājā, Sarkanās Flotes prospektā 9 (*tagad Kūrmājas prospektā – A.B.*).

Naktī ap pulksten vieniem dzīvoklī ienāca trīs bruņoti virsnieki un viens latvietis privātdrēbēs. Pie durvīm nostājās zaldāti ar šautenēm. Mūs visus: tēvu Bēru Glāzeru (1889–1942), māti (dz. 1881.g.), brāļi Jēkabu Glāzeru (dz. 1926.g.) un vīru Honi Hermeri (dz. 1915.g.) savāca vienā istabā un lika 15 minūšu laikā gatavoties izbraukšanai. Atļāva ņemt līdz tik daudz mantas, cik katrs varēja panest. Latvietis pienāca pie mana vīra un viņam čukstēja, lai ņem līdz siltās drēbes. Smagā mašīna mūs aizveda uz Karostu pie dzelzceļa rampas. Vīriešus salādēja vienā lopu vagonā, ģimenes locekļus otrā. Represijas vadīja un līdzdalībnieki bija sveši ļaudis. Jelgavā, pēc vairākkārtējas pārbaudes, vīru izveda no stipri apsargātā vīriešu ešelona un atveda pie manis, ģimenes vagonā.

Mūs izveda līdz Krasnojarskas apgabala Jeņiseiskas stacijai. Visus ievietoja kādā lielā koka barakā. Otrā dienā atnāca kādi vīri meklēt starp izsūtītajiem speciālistus. Tādi bija. Arī mans vīrs bija atslēdznieks, Liepājā strādāja par automātu iestādītāju. Bija Garozas kungs – 70 gadus vecs galdnieks, būvuzņēmējs, divi brāļi Goldbergi – viens elektriķis, otrs šoferis. Tad ar velkoni mūs aizveda uz Jeņiseisku. Tur vīrs un Garoza strādāja kuģu remontu darbnīcās, bet dzīvojām, līdz pat vēlam rudenim, uz kāda norakstīta kuģa Jeņisejas krastmalā. Abi vīrieši iebūvēja tukšā barakā vienu istabu un virtuvi, kur tad visi pārvācāmies dzīvot. Neskatoties uz to, ka bija medicīnas māsu trūkums, man neatļāva šo darbu strādāt. Man bija jāiet meža darbos. Vīrs ēdnīcā dabūja pusdienas, tās mēs dalījām visai ģimenei. Visas mūsu mantas samainījām pret kaut ko ēdamu. 1942.gada ziemā mūsu labais kaimiņš Garoza saslima un nomira.

Tā mēs tur dzīvojām līdz pat 1944.gada pavasarim, kad aprīlī uzzinājām, ka 25 kilometrus no Jeņiseiskas, Podtjosovas sādžā Noriļskkombināts sāk kuģu remonta rūpnīcas būvi. Tur darbā tika mobilizēti daudzi izsūtītie no Latvijas. Tur man izdevās dabūt medicīnas māsas darbu, un kopā ar dēlu un māti pārcēlāmies uz turieni. Vīru pārcēla tikai 1945.gada decembrī, kad sāka darboties rūpnīca. Sādžā mēs ierīkojām dārziņu, pirms tam paši atbrīvojām zemes gabalu no

kokiem un celmiem. Dzīvošana kļuva vieglāka, jo varējām kaut ko izaudzēt.

1955.gadā vīru rehabilitēja. Bet smagi bija tas, ka nomira brālis. Tā paša gada jūlijā man izdeva pasi ar uzvārdu Hermere-Glāzers. Mēs kopā ar vīru un Sibīrijā piedzimušajiem diviem dēliem atgriezāties Liepājā 1957.gadā, bet Sibīrijā palika mūžībā aizgājušie – māte un brālis.

LMON 201 – Aptaujas lapa par deportētajiem, apcietinātajiem par politisko vai reliģisko pārliecību. Līna Hermere, 1989.g.

**Otaņķniece Rasma Atteka atceras
savu Gaviezes skolas skolotāju Almu Bori**
(*Briede, Hasmane, dz. 1914.g.*)

/../ 1941.gada 14.jūnijā zemnieki ar zirgu pajūgiem devās uz tirgu Liepājā. Māte mūs paņēma līdz, lai nopirktu kleitas un kurpes. Braucām jau lejā no Elkukalna nogāzes, kad rūkdama no mugurpuses tuvojās smagā mašīna. Lauku ceļos tā toreiz bija reta parādība, pie tam naktī. Kad mašīna aizrūca garām, skatījāmies neizpratnē un pārsteigumā. Mašīnā sēdēja skolotāja Alma Hasmane ar dzīvesbiedru Eduardu. Katrā pusē pa zaldātam, tiem rokās šautenes. No Grobiņas līdz Liepājai tirdzinieku pajūgi brauca garā rindā. Garām drāzās mašīnas, zaldāti ar šautenēm tajās apsargāja cilvēkus, kā tikko no gultas izrautus – cits vieglā sporta krekļā, cits izspūris. Liepājā zirgu sētā, tirgū valdīja satraukums – neko varēja ne pārdot, ne nopirkt – apcietinot un aizvedot cilvēkus.

Pēc gadiem piecdesmit Rasma Atteka, tiekoties ar savu skolotāju uzzināja, ka Alma bijusi pārliecināta, ka čekas rikojums bijis, ka jāizved kāds no bagātājiem Hasmaņiem. Izvēle kritusi uz jaunajiem. Tajā naktī Hasmanis seniors zvanījis Gaviezes skolas pārzinim Otto Borim un brīdinājis par draudošām briesmām un lūdzis brīdināt citus. Otto Boris to arī centies darīt. Ar vīru Alma Hasmane jau izšķirti Liepājas stacijā.

Viņai tālais brauciens noslēdzās Krasnojarskas apgabalā pie Mongolijas robežas – stepē, kur ļaudis dzīvojuši jurtās. Veikalos tukšums. Labi, ka pie izvešanas bijuši žēlīgi zaldātiņi. Tie maisos svieduši visu, kas bijis pie rokas – gan netīro veļu, gan samta kleitu drēbi. Ko lai dara, ja pusstundas laikā jāsagatavojas tik tālam ceļam. Bet viss līdzī paņemtais labi noderējis, lai mainītos ar vietējiem iedzīvotājiem. Palīdzējuši arī tiem izsūtītajiem, kuri nebija paspējuši neko paņemt līdz.

1942.gada jūnijā visi darba spējīgie pārsūtīti tālāk uz Ziemeļiem. Bērni un vecie cilvēki, neskatoties uz ģimeņu lūgumiem atstāt viņus kopā, bija jāpamet stepē. Skolotājai Hasmanei brauciens noslēdzās pie Jeņisejas ietekas jūrā. Viņa atceras: "Jeņiseja plata kā jūra. Jāņos upē peld ledus. Ne krūmu, ne koku. Vienīgā māja – feldšera punkts. Gulējām zem vecām laivām, kur zemē pēc dažiem centimetriem mūžīgais sasalums. Labi, ka līdz bija vīra medību kažoks." "Liepājnieku grupa" turējusies kopā, nav lūgušies, lai izsēdina no baržas pēc iespējas ātrāk. Paši pasmējuši: "Jo tālāk, jo labāk, ātrāk sasniegsim pasaules malu". Vēlāk atvesti apstrādāti balči, no tiem bija jāceļ mājas. Spraugas aizbāzuši ar sūnām, ziemā būdas apmetuši ar sniegu.

Kopā ar pārējiem izsūtītajiem Alma strādājusi zvejas brigādē. Viņa atceras, ka vislielākie ienaidnieki tur, aiz Polārā loka, bijuši roņi, jo noēduši izzvejojās zivis, ka galvas vien palikušas. Tīklu arī trūcis. Labās zivis krātas pagrabos, lai navigācijas periodam sākoties, tās sūtītu uz Maskavu. Mājiņas apsildīšanai bija jāvāc upes straumes izskalotie koki un krūmi. Guļvietas – divstāvu nāras.

Aiz polārā loka viņa nodzīvojusi daudzus gadus. Zosis tur varējuši pat sist ar cepuri, jo tās tundrā perējušas. Pārvietošanās līdzeklis bijis suņu pajūgs, bet vēstuļu saiņus nometušas lidmašīnas. Tās saņemt tad arī bijis vienīgais prieks. Tās saņemtas arī no vīra Eduarda, kurš bija ieslodzīts Vjatlagā. Ar viņu laulībā Almai Hasmanei bija lemts nodzīvot tikai gadu. Viņa atceras daudz, atceras sāpīgi. Gan skaisto ziedošo tundru pavasarī, gan to, ka staigājusi *vaļenkos*, bet mugurā bijusi īsta *pufaika*, sasieta ar kaut kādu striķi. Gan to, ka pati vadījusi suņu pajūgu, audzinājusi savus suņus, gan to, ka kādā ziemas naktī divi varas pārstāvji aiz suņu ragavām atveduši bada nomocītu, pārsalušu jaunekli. Un "Liepājnieku grupa", kurā bija ap 16 cilvēku, viņu rūpīgi kopuši, līdz jauneklis atlabis. Viņš pats gan viņš savās atmiņās raksta, ka viņu izglābuši lietuvieši. Šis ir sūrs atmiņu fragments.

"Kursas Laiks", 1996.g. 14.jūnijs

Veras Zundovskas (dz. Peniķis) atmiņas
*(dz. 1929.g., izsūtīta 1941.g. 14.jūnijā,
atbrīvota 1946.gadā)*

Dzīvojām Kuldīgas apriņķa Turlavas pagasta Ķoniņciema "Kalna Ķikāļos". 1941.gadā 14.jūnijā mūs apcietināja – tēvu Ādamu Peniķi (1889–1942), māti Irmu Peniķi (dz. 1908.g.), māsu Zentu Peniķi (dz. 1932.g.) un tēva māti Līzi Peniķi (1870–1941).

Atceros apbruņotus zaldātus, sasietus mantu saiņus, cik varējām panest. Tad bija ceļš mašīnā līdz Skrundas stacijai. Tur tēti no mums atšķīra. Atvadoties un mūs skūpstot, tētis teica, ka viņš jūtot, ka mēs redzamies pēdējo reizi. Tā arī bija. Tētis gāja bojā Kirovas apgabala Vjatlagā 1942.gadā. Mums priekšā bija tāls un grūts ceļš. Sākumā vāritu ēdienu nedeļa, ēdām līdzī paņemto žāvēto gaļu un maizi. Tam sekoja slāpes, ūdeni nedeļa, sākās vēdera aizcietējumi, labi, ja kādam bija ziepju gabaliņš. Tas viss mums sagādāja fiziskas un morālas ciešanas.

Kad pārbraucām robežu, sāka dot kaut kādu eļļainu zupu vai prosas biežputru. Arī ūdens spaini stacijās dabūjām. Aizveda mūs uz Krasnojarskas novada Iļjinkas ciemu, rajonu neatceros. Sadalīja pa mājām. Pieaugušie cēlās pāri upei, Jeņisejas pietekai Kamai, lai tur, otrā krastā, cirstu mūža mežu un celtu ēkas sovhozam. Mēs, bērni un vecie cilvēki, ar kapļiem kaplējām kartupeļu laukus. Mokas bija ar sīkajiem odiem, kas visur aizlīda un sakoda līdz uztūkumam. Bērniem deva 150 gramus maizes, strādniekiem 300 gramus, bet vecākiem tikai 50 gramus dienā. Mainījām pret kartupeļu vai kāpostu spaini mūsu latviskās segas vai villaines. Arī tēta un mammas laulību gredzenus tādā veidā apēdām. Vēl par savām dzīvībām varam pateikties nātrēm un balandām. Ja vēl varēja salasīt pa ziemu izsalušos, uz lauka palikušos kartupeļus, ko pieberzt klāt šiem nezāļu plāceņiem, lai tie turas kopā, tad jau kaut kas vēderā bija.

Tad vēl nezinājām, ka lielākas ciešanas ir priekšā. Vecāmāte nomira, mammu mobilizēja un kopā ar citām sievietēm un nosūtīja pludināt kokus uz Noriļsku. Mūs, kādus 13 bērnus, no kuriem es biju vecākā, nosūtīja uz Krasnojarskas bērnu namu. Tur dzīve vēl bija ciešama. No lopkautuves veda ceptas asinis, tās mūs laikam arī stiprināja. Briesmas sākās, kad mūs pārveda uz Berjovkas rajona Pavlovskas bērnu namu. Ar uzturu tur bija ļoti slikti. Bērni burtiski mira mokošā bada nāvē! Lai ko tu nedarītu, kurp neietu, tikai ēdiens acu priekšā, par to vien domā un meklē, ko varētu košļāt vai sūkāt. Vienalga, vai tās kādas mizas, vai augu saknes – sīpoli. Uzturs bija tik slikts un tik maz, ka man strauji

augošai, nemaz nepietika. Māsiņa vēl kaut kā izskatījās labāk, bet es pēc pāris gadu dzīvošanas šajā bērnu namā svēru 29 kilogramus – piecpadsmi gadu vecumā. Dzīvs ģindenis! Kad no bada nomira daži bērni, sākās izmeklēšana. Nomainīja bērnunama vadītāju. Nākošā direktore, kas bija evakuētā no Ļeņingradas, bija ļoti laba. Mūs vairākus nāves kandidātus atlasīja vienkopus un deva stiprāku uzturu.

Ilgstoši meklējama pa dažādām instancēm, mamma tomēr uzzināja, kur mēs atrodamies. Uzzinājusi, ka mums klājas tik bēdīgi, viņa un vēl viena mamma, dabūja atļauju ņemt mūs pie sevis un brauca pie mums.

Bija 1944.gada rudens. Atbraukt pa Jeņiseju ar kuģi viņa varēja, bet atpakaļ tikt nē, jo ātri uznāca liels sals un navigācija apstājās. Mamma sāka strādāt kartupeļu žāvētavā. Tie, iegūti dažādos veidos, glāba mūs no bada.

No Krasnojarskas mūs ar māsu uz dzimteni pārveda 1946.gada rudenī. Mamma pārbrauca 1947.gadā, bet 1949.gada 25.martā viņu un māsu Zentu, kura dzīvoja pie viņas, izsūtīja otrreiz – uz Omsku, no kurienes viņas atgriezās 1957.gadā.

LMON 193 – Aptaujas lapa par deportētajiem, apcietinātajiem par politisko vai reliģisko pārliecību. Vera Zundovska (dz. Peniķis), 1989.g. 25. oktobris

Paulas Balkindas atmiņas
(dz. 1909.g., izsūtīta 1941.gada 14.jūnijā,
atbrīvota 1957.g.)

1941.gadā strādāju Liepājā slimo kasē par laboranti, dzīvoju Sporta ielā 3.

Mūs izveda 14.jūnijā. Represiju vadītāji un līdzdalībnieki bija pilnīgi sveši ļaudis. Tēvam, Simonam Abramovičam (1864–1941) Liepājā, Lielā ielā, piederēja grāmatu veikals. Viņš izsūtīšanas laikā nebija Liepājā. Vēlāk uzzināju, ka gājis bojā Kirovas apgabala Vjatlagā 1941.gada 14.augustā. Mani ar dēlu Jakiru Balkindu (1941.g.–1941.g. jūlijā) izsūtīja uz Krasnojarskas novada Kazačinskas rajonu. Dēls nomira. Kazačinskā bija liepājnieki: Dans, sieva ebrejiete, pats Dans nomira Kirovas apgabala Vjatlagā, Kacs – sieva ar meitu (pēc kara pārbrauca uz Krasnojarsku), ebreji Šenbergers – sieva ar meitu (meita dzīvo Barnaulā), latvieši Hercenbergs – sieva ar dēlu (dzīvo Liepājā), ebreji Hiršhorns – sieva ar divām meitām un dēlu, viena meita tagad dzīvo Daugavpilī, pārējie miruši Sibīrijā), ebreji Šaci, vīrs nebija lēģerī, kopā ar divām meitām un dēlu (tagad dzīvo Rīgā), ebrejiete Gutermāne.

Tajā pašā gadā man atļāva pārbraukt uz Pirovsku, kur strādāju slimnīcā par laboranti. Dzīvoju mazā istabiņā pie slimnīcas kopā ar latviešu Sniķeru ģimeni un latvieti Alvīni Leimani ar meitu.

Liepājā atgriezos 1957.gadā, kur līdz 1985.gadam strādāju Psihoneiroloģiskā dispanserā par laboranti. Esmu vientuļa sievietē bez jebkādiem radiem.

LVMM zp 7729:5 – Aptaunjas lapa par deportētajiem, apcietinātajiem par politisko vai reliģisko pārliecību. Paula Balkinds, nedatēta

Vitauta Laura atmiņas
(dz. 1925.g., *izsūtīts 1941.g. 14.jūnijā,*
atbrīvots 1956.g.)

Es, Vitauts Lauris, 1941.gadā biju skolnieks, mazpulku organizācijas biedrs, dzīvoju Liepājas apriņķa Tāšu pagasta "Lauru" mājās. Ģimenē bija – tēvs Jānis Lauris (dz. 1896.g.), jaunsaimnieks, Tāšu pagasta aizsargu priekšnieks līdz 1938.gadam, māte Lilija Laure (dz. 1896.g.), Tāšu pagasta aizsardze, māsa Laimdota Laure (dz. 1930.g.), skolniece, brālis Aivars Lauris (dz. 1938.g.), skolnieks. Mums piederēja dzīvojamā ēka, kūts, labības šķūnis, 2 zirgi un kumeļš, 7 slaucamas govys, 1 telīte, 5 aitas, 10 bekonī un vistas. Divzirga rati, vienzirga rati, div' un vienzirga kamanas, 2 arkli, ecēšas un vēl daudzi lauku darbiem vajadzīgi piederumi. Bija arī aužamās stelles.

1941.gada 14.jūnijā ap septiņiem no rīta pie mājas piebrauca smagā automašīna ar zaldātiem un divām privātām personām. Zaldāti aplenca māju, bet mums lika savākt savas mantas, cik varam paņemt līdz, tādēļ, pateicoties vienam no privātpersonām, viņš bija Tāšu pagasta izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks Lauris, mēs varējām Sibīrijā izdzīvot. Bija, ko pārdot un par ko iegādāties ēdamo.

Kamēr mēs kārtojām mantas, mašīna aizbrauca uz Tāšu pagasta "Skuku" mājām pēc to saimniekiem Zvirbuliņiem. Tad visus aizveda uz Liepājas Karostu. Tur mūs atšķīra no tēva. Par tēvu tā arī neko nezinām.

Sibīrijā mūs nometināja Krasnojarskas apgabala Pirovskas rajona kolhozā "Sarkanā zvaigzne". Mani norīkoja vākt ražu, bet mamma slauca kolhoza govys. Visā kolhozā bija 6 govys. 1943.gada decembrī mani aizsūtīja uz Jeņiseiskas rajona Potjosovkas ciemu. Strādāju visādus darbus, beigās par kalēju. Šajā laikā mana māte smagi saslima ar plaušu karsoni, mājā palika tikai māsa ar mazo brāli. No slimnīcas man atsūtīja izziņu, ka mātes veselības stāvoklis ir ļoti slikts, un es lūdzu atļauju izbraukt pie savējiem, taču mani neatlaida. Par laimi māte izdzīvoja. 1945.gada ziemā mani aizsūtīja uz Maklakovas kokzāģētavām Jeņiseiskas rajonā. Pēc divu gadu darba dabūju atvaļinājumu, un komendants atļāva izbraukt uz Pirovskas sādžu pie savējiem. Mamma visu šo laiku strādāja Pirovskas labības sagādes punktā, un pēc manas atbraukšanas sagādes punkta direktors nokārtoja, ka arī es varu palikt tur strādāt.

1946.gadā brāli Aivaru un māsu Laimdotu kopā ar citiem mazgadīgajiem bērniem atsūtīja uz Latviju pie tēva māsas Tadaļkos. Mēs ar

mammu, pateicoties sagādes punkta direktoram, kurš mūs atbrīvoja no darba, aizbraucām uz Krasnojarsku un nelegāli atgriezāmies Latvijā.

Atgriezies Latvijā, strādāju pie saimniekiem, no 1949.gada kolhozā, apprecējos, ģimenē piedzima dēls. 1950.gadā apcietināja manu māti un ievietoja Irlavas cietumā. Pēc tam, tajā pat gadā, mani, brāli un māsu izsūtīja otrreiz, bet ģimenes locekļiem līdz braukt neļāva. Māsai bija divus mēnešus vecs bērns, bet viņai pat neļāva atvadīties no vīra.

Sibīrijā mūs visus nometināja Krasnojarskas novada Ribinskas rajona Soļankas ciemā. Izmācījos un strādāju par traktoristu. Pēc gada pie manis atbrauca sieva ar dēlu. Sibīrijā mums piedzima divas meitas un dēls. 1956.gadā dabūjām pases un varējām atgriezties Latvijā.

LMON 204 – Aptaujas lapa par deportētajiem, apcietinātajiem par politisko vai reliģisko pārliecību. Vitauts Lauris, 1989.g.

Vijas Smalķes (dz. Hertele) atmiņas
(dz. 1928.g., izsūtīta 1941.g. 14.jūnijā,
atbrīvota 1954.g.)

Lielas bēdas prasa izturību, smagas traģēdijas var pārdzīvot ikviens. Taču ikdienas sīkās neveiksmes, pasmaidot var saņemt tikai tie, kam stingrs un sīksts raksturs. Tā esmu dzīvojusi savu dzīvi. Bērnībā, pusaudzes gados, 1941.gada jūnija baismā traģēdija mani sagatavoja šai dzīvei – it kā smaidot.

Bērnībā biju lutināta, mīlēta un aprūpēta. Ja nebūtu bijis šī izsūtījuma, droši vien būtu naudīgāka, gudrāka, bet droši vien tagad lūgtu līdz ar daudziem: "Dodiet, dodiet!" Un visu laiku gaustos. Nodzīvot dzīvi žēlabās? Nedod, Dievs! Zinu, viss, kas vēl priekšā – izņemot Lielo šķiršanos, viss būs daudz vieglāk nekā bijis.

Kā tad bija tur – Sibīrijā?

14.jūnijs Aizputē uzausa saulains – pievakarē sāka sīki liņāt. Visiem šī diena ir aprakstīta apmēram vienādi. Smagās mašīnas rūkoņa sētā, pelēki vīri šīņelos ar šautenēm; aiz šķūņa stūra lūkojas kaimiņš Pētersons – mūsu likteņa lēmējs. Raudoša māte, kas staigā pa stalli, siedama no saitēm vaļā govis, zirgu, celdama vistas no perēkļiem. Māja paliks tukša, arī tēva nav – viņš Rīgā kursos.

Pelēki vīri (tieši pelēki – šī vīzija man vēl šodien acu priekšā – iespējams viņi bija pelēkos šīņelos) staigā pa māju. Divus gadus vecais Aivars činkst. Ilgvars platām acīm lūkojas automašīnā, bet es, saprotot, ka notiek kas liktenīgs, sev par kaunu, jutu arī interesi – taču kaut kas neredzēts. Mamma ienāca iekšā, apsēdās, saņēma rokas klēpī un raudāja. Vīri uzkāpa bēniņos, nonesa mūsu cepto maizi un žāvētās gaļas gabalus, sasvieda mašīnā. Tad pienāca mammai klāt un krieviski uzsauca: "Ko sēdi?" Viņa neatbildēja. Tad šie rāva vaļā skapja durvis, ņēma tēva kažokus, citas drēbes, no gultām pēļus, spilvenus, segas, palagus, visu sēja sainī un svieda mašīnā. Mēs nedarījām neko. Visus tos gadus, kas nāca pēc tam – mēs bijām pateicīgi šiem pelēkajiem vīriem.

Kalvenē lija, brālītis raudāja, prasīja dzert. Bet mums bija tikai rupjmaize un speķis. Ne krūzītes, ne bļodiņas, ne ūdens lāsītes. Braucām. Vagonā mūsu vieta bija otrā stāva nārās pie lodziņa, un Jelgavā sveša sieviete iebāza pa šo lodziņu pudeli piena un kulīti cukura. Arī šie lopu vagoni ir gana aprakstīti, tāpat kā dzīve tajos. Mūsu vāgī, liekas, neviens nenomira. Daudz raudājām, skatoties uz pelēkajām mājēlēm, stacijām, ļaudīm. Daudz dziedājām. Ko ēdām, neatceros, jo arī naudas mums nebija – visa palika tēva skolas seifā, kur mūs

neielaida. Jā, tēvs bija Aizputes pagasta skolas direktors. Pēc kāda laika mums nesa ēdienu – zupu, briesmīgu, sarkanu zupu ar kartupeļiem un putrainiem. Arī biežputru, laikam, prosas, aplietu ar dzeltenu vielu – laikam, eļļu. No sākuma neēda neviens. Bet ceļa beigās – kaut tik būtu bijis!

Ceļa galā atradāmies Manskas rajonā Vorošilova kolhozā. Dzīvojām. Varējām samainīt drēbes, kam bija, pret kartupeļiem, rudzu graudiem. Vēlāk jau mamma graudus nesa mājās pati, jo sādžā nodzīvojām gadu. Tad jau arī sākās briesmīgās vēdergraizes, bada sajūta. Mēs arī integrējāmies. Mana pirmā krievu valodas mācību stunda bija pie lopu fermas, kur varēja nopirkt pa litram piena. Dzirdu – "*уже на-verno...*" Nu gudroju, ko nozīmē no jūkļa izrautie vārdi. Eju pa sādžu un atkal dzirdu to pašu. Kam prasīsi? Bijām ap 100 cilvēku – neviens krieviski neprata. Tad visu sīki pārdomājot, aptvēru šo vārdu nozīmi – "jau laikam". Un tā vārds pa vārdam, līdz pavasarim sapratu visu. Sākām domāt, ka laikam jādzīvo. Un būtu izdzīvojuši – ja vien šie kungi nebūtu sapratuši, ka Manskas rajonā tomēr nomirt nevar.

1942.gada rudens pusē pajūgos mūs aizveda uz Krasnojarsku, kur lielo trepju pakājē spīdēja balts kuģis "*Marija Uļjanova*". Kuģī kāpām labprāt, jo paklīda baumas, ka mūs vedīs mājup. Tādu naivumu! Fronte pa vidu, bet mūs uz mājām! Bet mēs bijām tik apstulbuši no visa, kas ar mums pēdējā gada laikā bija noticis. Ja būtu zinājuši, kas mūs sagaida – droši vien daudzas mātes ar saviem mazuļiem būtu lēkušas neredzēti platās, drausmīgās upes ūdenī.

Bet mēs braucām. Paklīda runas, ka uz kuģa ir Ulmaņa brāļa sieva ar bērniem. Tā vēlāk izrādījās taisnība. Pelēki, akmeņaini krasti, zaļa, mežonīga taiga un reta, reta sādžiņa. Pilns kuģa apakšklājs ar paunām, asarām un slimībām, krustu šķērsu gulošām mātēm, mazuļiem, pusaudžiem. Bezcerība, bada sajūta un apbruņoti sargi.

Taču arī šis brauciens beidzās. Kuģis nosvilpās, apmeta loku, un mēs, sargu mudināti, izkāpām. Ar sīku sarmu klāts, akmeņains upes krasts, ap 100 metru platumā, tālāk metrus 100 augsta krauja. Uz tās ap 12 pelēkas mājeles. Koka gulbūves ar sīku rūtiņu actiņām. No kraujas šurp drāzās baskājainu, noskrandušu bērnu bariņš, arī kāds klibš vīrs. "*Nu, fašisti, pribiži!*"

Jā, izskatījāmies jau gan jocīgi – daža sieva vēl zīda kleitā un smalkām karpītēm kājās. Mēs, bērni, bijām izauguši no savām bēdīgajām drēbītēm, noplīsušām zeķēm. To grūti izstāstīt. Brīžiem liekas, ka rakstu velti – to visu nevar izstāstīt...

Sadzina mūs klubā – palielā mājēlē, vidū milzu krāsns. Klubs pilns ar vietējiem. "Esmu šī kolhoza, Kuibiševa vārdā nosauktā, priekšsēdis,"

stāstīja kāds vīrs. "Jūs atrodaties Turuhanskas rajona Ļebeģevas sādžā. Jā, un šeit ir nevis sādža, bet *stanoks*. Un jūs (skatiens vērstis uz vietējiem) redzat, te ir fašisti, buržuji – viņi ir jūsu ziņā, kā gribat, tā rīkojaties." Lūdzu, ar visām no tām izrietošām sekām.

Stanoks bija saliņa taigas vidū. Uz katru pusi pa upes krastu ap 30 kilometru mūžameža līdz nākamajai sādžai. Arī abpus sādžai tecēja upītes – viena gan vasarās izsika, bet otru pāriet varēja, līdz krūtīm brienot pa aukstu ūdeni, arī vasarās. Aiz mājiņām kraujas malā ap 300 metrus stiepās vietējo dārziņi, pēc tam puskilometra plats kolhoza lauks un pagrabi, tālāk augstāks, un augstāks kalns, kas pārgāja mūžamežā.

Ne radio, ne televizora, ne grāmatu, laikrakstu, ne pasta, ne ratu, ne ārsta, viens vienīgs ne, ne, ne...

Bijām bezpalīdzīgi fašisti meža vidū, straujupes Jeņisejas krastā. Labāku cietumu, par kādu mūsu sādžu bija izveidojusi daba, pat Gulaga autori nevarēja izdomāt. Mazs veikaliņš ar maizes ceptuvi. Ja navigācijas laikā nepieveda pietiekami daudz miltu un sāls (neko vairāk!), arī vietējie agrā pavasarī izdēdēja, gluži kā mēs. Tomēr viņiem bija sava govs, kaza, kas deva pienu, bet labi ja 2 litrus dienā. Govs nekad nesaņēma ne siltu padzērienu, ne mīla glāsta vai vārda – koks gar sāniem un "*maķ*". Kas vīžoja izaudzēt, tam bija zirņa lieluma kartupeļi, kāda sālīta sēne (ja bija sāls), čeremšas, tas ir augs, kura lapas garšo pēc ķiplokiem.

Pirmajā ziemā 1942./43.gadā aizgāja daudzi. No aukstuma, jo nebija drēbju. Atsaldēja kājas, jo nebija pienācīgu apavu. Mūs glāba tie paši pieminētie pēļi, jo mamma no tiem mums uzmeistaroja čības. Malka pār plecu bija jānes no augstā kalna, tās vienmēr pietrūka, un rīta pusē manas garās, biezas bizes piesala pie sienas, tāpēc, ka muca, kura kalpoja krāsns vietā, neturēja siltumu. Bizes nācās nogriezt. Vienā mājēlē bijām ap 20 cilvēkiem. Pavasarī jau mazāk. Uzdīga zāle, bet mežā jau neaug ne virza, ne balandas. Tad nu tikko gaismiņa svīda, katrs, uzmetis savu lupatu plecos, lidām gar dārza maliņu un plūcām, ko varējām. Otram nerādījām labākos nostūrus. Un vēl. Es pārlicinājos, ka badā cilvēks cilvēkam nav brālis. Tas vienkārši nav iespējams, ja badā jādzīvo mēneši un gadi. Kā mēs izdzīvojām? Nudien nesaprotu. Maizi jau mums deva kādus 300–400 gramus, bet arī to izpirkt nevarējām, jo nebija naudas.

Tad nu bijām tikuši zaļās ganībās. Un nu ēdām. Četratā ar māmuļu varējām izēst apmēram spaini šī viruma, bieži bez sāls... Sākās caurejas, satūkums, nāve... Buržuju palika arvien mazāk.

Dažas ģimenes, kam bija saglabājies zelts, kā mēs vēlāk sapratām, bija uzpirkušas kuģu kapteiņus un ārkārtīgā slepenībā pēkšņi pazuda no sādžas. Kā vēlāk uzzinājām, arī viņiem, nokļūstot tuvāk civilizācijai, nekļuva vieglāk, taču nenomira neviens, arī izskolojās.

Otrā ziema. Brālis sasirga. Es, augumā gara, bet izģindusi iestājos skolā. Man bija 15 gadu, gribēju dzīvot, gribēju atgriezties Dzimtenē, gribēju paēst, lasīt, ai, ko tik gribēju!

Mani uzņēma 4.klasē, jo nespēju iedomāties, kā varēšu, ja izdzīvošu, būt zemē, kuras valodā nepratu ne rakstīt, ne lasīt. Tad vēl skolēniem deva nepilnu glāzi piena un 100 gramus maizes. To garšu sajūtu vēl šobrīd, kad vietējā bagātnieka meita manā glāzē iebēra pilnu sauju maizes drupaču. Piens kļuva biezs. Es ēdu. Pirmajā mācību stundā visu gan sapratu, bet lasīt... Tad nāca rēķināšana, un tā man vienmēr patika. Aizsalis lodziņš, silta, tīra telpa, un es protu to pašu, ko visi...

Vienā telpā bija 2. un 4.klase. Tad nu es, uzmanīgi klausoties, apguvu arī gramatikas noslēpumus. Pirmajā ceturksnī "*plobo*" mijās ar "*otlično*". Pavasarī bija apaļi "*otlično*".

Bet tajā ziemā nomira vidējais brālītis. Mira ilgi, briesmīgi, dienu pēc dienas. No bada viņa organisms izdzisa. Viņš bija sācis iet 2. klasē. Mums tajā laikā skolā mācīja ļoti daudz vērtīgas literatūras. Pēdējo vakaru, sēžot pie mirstošā zēna (ak, vai, gan tikai ar ādu apvilktā ģindeņa!) lāvas visi raudājām. Brīdī bija klusums. Tad viņš atvēra acis un klusi sāka skaitīt Ņekrasova dzejoli "Nenopļautā druva". Tajā stāstīts par nenovāktu labības lauku un pļāvēju bez spēka. Vēl šodien vārds vārdā atceros to: "Rudenī vēlā, kad krauķi jau prom tālē". Klusums. Tālāk – "Meži stāv kaili un lauki vēl bālē." Klusums. Rinda sekoja rindai ar arvien lielākiem klusuma brīžiem. "Druva vēl viena tik nepļauta skumst..." Un tā visas 30 rindas. Ar pēdējo rindu apklusa arī mans brālītis. Uz mūžu. Dega skaliņš pie lāvas. Ausa sārts rīts. Otrā dienā puīši no kaut kādiem stumbriņiem sasēja statiņu. Vēlāk mamma kurināja sārta mežmalā un kausēja dzelzaino zemi. Cik nu tur dziļa tā bedrīte iznāca...

1944.gada pavasaris. Cik bijām palikuši, tāpat ēdām zāli, bet tad jau mums bija sāls. Vietējā sālītava pirmo sālījumu lēja laukā, un, to ilgi vārot, sanāca tāda kā biežputra ar zivs garšu. Otra nelaime – briesmīgi uzpampām. Rudenī, cik bija spēka, lasījām sēnes. Tad viena ģimene salasīja nejēgā sēņu un pusvārītas saēdās. Visi saslima, māte un meita izveseļojās, bet Laimonis nogula blakus Ilgonam. Neaizgāja gan klusi, bet briesmīgos krampjos un sāpēs. Taču nu jau mēs zinājām, ka šeit esam uz mūžu un sākām ... zagt. Skan jau briesmīgi, vai ne?

Mūsu puīši bija piemeistarojuši pagrabam atslēgu. Un naktīs gājām zagt. Gan ne es, bet mamma. Reiz vakarā visi salīdām uz lāviņas, bet mamma raud. Kāpēc? Aiz laimes. "Bērni, mēs nemirsim, mēs šonakt ēdīsim!" Izvēlējās sniegputeņa naktis. Būdā kluss, tumšs, dzirdama satraukta elpa. Aiziet, aiziet mūsu apgādnieki, vai nu uz ēdienu, vai nelaimi. Mēs visi kā sastinguši. Nāk! Solī, maisiņu nomesta dunoņa, klusi čuksti un smieklī – tik sen nedzirdēti... Mamma velk ārā no kabatām, un uz sakaitušās krāsns cep kartupeļu ripiņas. Vēlāk gan pagraba saimniece bija ko nojautusi un uzlika lāču lamatas. Taču laikam vēl visi sargeņģeļi virs mums nebija nosaluši, un neviens no mums lamatās neiekrita. Tad jau arī tuvojās gaišās naktis. Pavasarī iestādījām kartupeļu miziņas ar actiņām. Izauga nedaudz kartupeļu. Un tā pamazītiņām. Atceros – agrā rudenī vējš dzina sauso sniegu pa celiņu gar krauju. Es gāju pēc maizes normas. Veikals tika balsināts, un maizi deva kādā būdā. Stāvu rindā, un maize man blakus, ne aiz letes. Matī palēnām cēlās stāvus, un sirds plīsa pušu, bet es paņēmu ķieģelīti. Neko neviens neredzēja. Neko neatceros, kur to maizīti iebāzu, bet atceros sniegu, kas veldzināja manu seju. Iemetos mūsu būdā. Mamma, šerpa sieva būdama, klieudz uz mani, kam esmu paņēmusi trīs dienu normu. Es raudu aiz prieka, bet nedrīkstu viņai neko stāstīt, apkārt cilvēki, kas gan nevar notikt. Ēdu maizi, bet asaras birst... Kaut kā pačukstēju mammai, kas par lietu. Nu arī viņa, bēdīgi uz mani raugoties (zagi taču!), raud un čukst – šogad mums būs Ziemassvētki. Proti, maizīti sažāvējām un pakārām gultas galā. Ziemassvētkos ēdām pasaulē garšīgāko maizes zupu. Tiesa, bez cukura un rozīnēm un putukrējuma.

Par spīti visam – izsalkumam, aukstumam, bezcerībai – dzīvi palikušie turpināja savu gaitu.

Agrā pavasarī mamma uz ugunskura kaut ko vārīja. Kad prasīju – ko, viņa tā savādi pasmaidīja. Jā, ko gan varētu vārīt, ja balanda nav no kupenas izlīdusi. Sēdējām pie ugunskura, grāpītī burbuļoja. Visa sādžas satiksmes josla gāja pa taku augstajā kraujā. Redzam – nāk vietējā bagātniece – pārdevēja un skaļi sauc: "*Ekupirovaniji sobaku sjeļi!*" Kad viņa pagāja mums garām, mamma savādi, skaļi iesmējās un noņēma podiņam vāku. Kā šodien redzu: katliņā bālgans šķidrums, pa virsu tauku krellītes. Un? Nu mēs jau esam tie, kas to sunīti tūliņ apēdis. Sen aizmirsts gaļas aromāts, silts strebjamais, neatceros, vai kauliņi palika pāri ...

Tajā vasarā smagi saslima mamma. It kā tāda kā ārprāta lēkme, augsta (droši vien, ja varētu izmērīt) temperatūra, sāpes visā ķermenī.

Divas naktis murgoja, sauca mirušo brālīti un arī tēvu. Lūdza mani gādāt par mazo brāli. Tomēr, tomēr atlaba un, kad ziemu saslimu es un murgos lūdzu ēst, līdz krūtīm sniegā brida taigā, jo atcerējās, ka rudenī tur redzējusi ogu pilnu pilādzi. Viņa aizbrida, un tur tas bija. Uz baltbaltā sniega sārtoja daudz ogu. Tad viņa atjēgusies, ka sarunājas pati ar sevi: "Dievs, ja tu esi – kāpēc?" Tomēr arī es atveseļojos.

Īpaša runa būs par kukaiņiem. Odu un mošķu mākonis burtiski dienu un nakti. Saulainās, īsās, bet auglīgās vasaras bija mokpilnas. Apsējām roku un kāju lupatu galus ar lūkiem – mošķas palīda zem apsaitēm un atstāja sarkanās aprocas ar uztūkumu. Visiem sejas bija satūkušas, ar pūžņojošiem izsitumu laukiem. To vēl varētu saprast: visapkārt purvi un meži. Bet – utis... Kur tās radās? Skrandas purinot virs ugunsкура, tās bira ugunī sprakšķēdamas. Galvās, drēbēs, vai tiešām kukaiņi spēja izdzīvot un vairoties no mūsu ģindeņiem?

Reiz aiz upītes sauc: "Laivu!" Aizbrauca laiva un atveda Jāni un Elzu Kalējus. Atraduši upmalā skaistu, baltu sakni. Tīri garšīga, apēda. Kad kāds vietējais to ieraudzīja, bija par vēlu – velna ābols, rutks, jau bija apēsts. Brālis nomira pirmais drausmīgās mokās un sāpēs, dienu vēlāk arī māsa.

Cik daudz var izturēt cilvēks? Ai, cik neticami daudz, neiespējami daudz! Tomēr ar katru nodzīvoto dienu dzīve it kā uzlabojās, ja neskaita zemnīcā dzīvojošā soma sievas pazušanu. Vēlāk pavasarī tur mētājās kauli. Pēc tam pats aizbrauca. Dievs vien zina, kādā ceļā. Mazo Eino un trīs bez mātes palikušos Ruņģevicu bērnus aizveda uz bērnu namu Turuhanskā.

Pieradām pie visa, pamazām. Ar kapli rušinājām zemītē kartupeļu asnus. Izauga vismaz 2–3 kartupeļi, kas kuplināja mūsu ēdienkarti.

Atkopās brāļi. Vecākais Helvijs sāka nodarboties ar lauksaimniecību. Govju mēslus nemeta pār krastu, lai tos pavasarī upe aizskalotu, kā vietējie, bet uzlika uz lauka. Nekad mūžā neesmu redzējusi skaistāka skata: rudenī uzarta (Helvija izgudrojums – arkls, tāds vēl te nebija redzēts) vaga, viss lauks balti rozā kartupeļos. Kāda gan tur bija raža!

Atbrauca no rajona komisija. Pārbaudīt. Ļebeģevā mēslus liekot zemē, labi augot kartupeļi. Vai prāts! Cilvēkus noindēs! (Ja badā aiziet – sīkums.) Mūsu priekšnieks Auseklis lika steidzīgi čuguna katlā izvārit kartupeļus, ko mana un Dzidras mamma ar prieku arī izdarīja. Nāca lielie kungī. Auseklis rādīja kartupeļu birumu un aicināja nogaršot. Kartupeļi balti, miltaini, apbērti ar dillītēm smaržot smaržoja. Bailīgi ņemot pirmo gabaliņu, priekšnieki bailīgi saskatījās. Pēc brīža čuguniņš tukšs! Arī viņiem tajā laikā ar uzturu bija pavisam bēdīgi.

Taču zem saules nemainīgs ir tikai gadalaiku ritums – viss pāriet, viss mainās.

Gribu vēl pastāstīt – nē, vajag pastāstīt. Viss jau notika likum-sakarīgi... Vēla vasaras nakts. Mūsu māmuļa un vēl viena no mūsējām iet zem krasta lūkot. Ko? Muciņas ar zivīm, kuģi gaidot, tika noveltas pie ūdens upmalā. Treknie Jeņisejas tuguni, līdzīgi reņģēm, asariem, raudām mucinās siltajā saulē uzrūga, pārplēsa koka stīpiņas. Nu, ja izdevās kādu sauju dabūt – ir garša, ir sāļums zupai. Tā viņas abas aizgāja. Mēs, divas pusaudzes meitas, stāvējām krastā. Te pēkšņi izdzirdām lamas, kliedzienu un šāvieni jūkli, vaidus un gārdzienu. Viena no sievietēm ātri skrēja kraujā. Mūsējā, mūsu mammīte, sirds sastinga no prieka un reizē no šausmām par otru bērnu, par viņas jau tumsā klusējošo māti. Vienkājis frontinieks ar šauteni bija stāvējis pie mucinām un sievieti nošāvis – par to saujiņu siko zivišu, ko viņa i nepaņēma. Bet viņai bija atņemts viss – dēls, vīrs, mājas, Dzimentene. Nu atņēma pēdējo – dzīvību.

Beidzās karš. Kā mēs par to uzzinājām? Sādžai tak' nebija nekādu sakaru ar ār pasauli, kur nu vēl ledus iešanas laikā. Vai pastāstīt sīkāk? Aiz upes kļiedza: "Laivu, laivu!" Tas ātri tika izdarīts. Mēs, visa sādža, bijām krastmalā. No četrām mutēm skanēja: "Karš beidzies!" Milzīgas, tīras, zilas debesis, spoža saule. Jeņisejā rimusi vētra, pa to kā kuģi peldēja lieli, balti pēdējie ledus kalni. Ak, cik mēs, izsūtītie, bijām priedīgi! Tūlīt nezin kāpēc visi sāka runāt: Dzimentenē zied ābeles, smaržo ievas mazo upju līčos. Mēs tiksimies mājās utt. Svētā vientiesība! Nekas nemainījās, maizes deva kļuva vēl mazāka, sākās lielā celtniecība. Kam bija prātā sīkās sādžas iemītnieki? Tomēr mēs bijām uzvarējuši ļauno likteni. Sāka pienākt paciņas no Latvijas. Mēs vairs nepampām no mošku kodieniem. Kartupeļi izauga, arī galošas veikalā varēja nopirkt.

Vai bija mīlestība? Diemžēl nē. Sādžās mūsu iespējamie draugi bija vai nu miruši, vai atgriezušies pēc atvaļinājuma Eiropā. Bija jau pāris zēnu, bet es jau apzinājos, ka stāvu ārpus konkurences – vāja, tramīga un lielas mīlestības alkstoša, bet gara un neizskatīga. Bija mums siržu laužējs Modris. Garš augumā, mutīgs un izskatīgs. Kur nu man par viņu domāt! Bet klusībā jau patika gan. Viņš tajā pavasarī dzīvoja pārūpē lopu fermā. Arī mamma tur kopa teļus. Tad nu kādu vakaru viņš nāca pirms ledus iešanas vēl atnest visiem maizi. Un ienāca pie mums. Brāļuks bija aizkūlies uz Ļebeģanku, jo tur jau bija noķerts pirmais hariuss, ļoti garšīga zivs. Tā puikam uzķērās uz paša, no atrastas naglas novilēta āķīša. Kas tad vairs sēdēs mājās? Modris,

noguris no tālā ceļa, apsēdās, tolaik jau dzīvojām atsevišķā istabā. Es stāvēju pie lodziņa, mēs runājāmies. Pēkšņi šis siržu āķītis nāca pie manis, es sastingu – viņa lūpas uz manējām. Skaidri jutu, kā riņķo mūsu planēta ap sauli, acīs satumsa – mans pirmais skūpst! Tad viņš atrāvās no manis un, rādot uz sola nolikto sasalušo turnepsi un lupatiņā ietīto graudu sauju, sacīja: "To tev sūtīja mamma." Kā tad – arī skūpstu... Viss saplaka, aiz lodziņa pārūpē rietēja saule, un viņš aizgāja. Man bija 22 gadi. Rudenī Modris apprecēja vietējo meiteni, kam bija govs un sava būda. Taču gods, kam gods, dzīvo Krievijā ar Zinu vēl šobrīd.

Pienāca gadi, kad beidzās dabīgā atlase. Visi bijām tiem laikiem piemēroti apģērbti un paēduši. Maizes devu saņēmām ik dienu, kartupeļus, arī burkānus un kāpostus iemācījāmies izaudzēt īsajā Sibīrijas vasarā. Nu jau bija vairāk spēka, arī lāpstas puīši uzkala. Visi kaut ko vadījām, arī es, kā jau izglītota jaunava, kā nekā pabeigusi veselas četras klases.

Kolhozā darbu rēķināja tā sauktajās darba dienās. Norma – viena darba diena un tās apmaksa gada beigās – no 20 kapeikām līdz rublim.

Vai pārāk neicilgst mans stāsts? Nu gana bēdu un izmisuma. Vispār jau grūti virspusīgi stāstīt par to, kas iegūlis sīki, dziļi sirdī atmiņās...

Maz ko mēs lasām par sīkajiem piedzīvojumiem tālajā, pret mums ļaunajā Sibīrijā. Nav viegli atrast vārdus. Tomēr man gribas pastāstīt, kā es Sibīrijā ziemā pa upi vedu pastu. Pastu pa upi (cita ceļa jau nebija, vasarā laivas, ziemā zirgu pajūgi pa aizsalušo Jeņiseju) no Jeņiseiskas pilsētas līdz Turuhanskai veda zirgu pajūgos. Katrā kolhozā stalli gaidīja rezervēts spēcīgākais zirgs. Pastis nāca neregulāri – reizi, arī divas, četras un sešas reizes mēnesī. Tikko tālumā uz upes parādījās pajūgs, bija jābūt gatavam i' važonim, i' zirgam. Pastnieks kolhoza kantorī izdzēra tēju, paēda un – tālāk! Važonis biju es. Man patika šis darbs. Pasta zirgu sauca Gņeduha. Atšķirībā no Sibīrijas mazajiem zirdziņiem tā bija liela, brūna ķēve ar zvaigzni pierē. Man bija no kārklu klūgām uzpīta kulba, to nostiprināja uz platām ragavām, lai nekristu ārā pasta maisi un būtu siltāk. Zirgs vienmēr bija paēdis, arī man maize un vārīts kartupelis azotē. Zirgs vienmēr rikšoja pa šauru, iebrauktu ceļu. Pastnieki: cits gulēja, cits runīgs un zinātkārajam važonim bija pateicīga klausītāja prieks. Lai arī bija stiprs sals un ik pa brīžam nācās notraukt lāstekas no skropstām un deguna, taču biju silti ģērbta – kājās velteņi, mugurā briežādas kažoks ar kapuci, rokās pašas audzēta suņa ādas cimdi ar vilnu uz ārpusi. Pamēģini ar kailām rokām sasiet satrūkušu iemaukta auklu – tūliņ roka kļūst balta! Bet, kad iemaucos suņa

cimdos, momentā rokas atsila. Briesmīgi bija, kad trakoja sniega vētras, tomēr nekas – zirgs savu darbu zināja. Lai būtu siltāk, dziedāju gan smeldzīgo – "Ceļš, visapkārt ceļš", gan kareivīgo – "Tīrā laukā, laukā tur zem kārkla", arī drastisko – "Rudens naktī, tumšā, vēlā". Pastnieks klausās, dažreiz arī piebalso: "Gulēt viena iešu".

Reiz vēlā vakarā no blakus sādžas braucu uz mājām. Bija februāra beigas, gaiss auksts, bet jūtamas jau pavasara vēsmas. Zirdziņš rikšoja, es gulēju ragavās kā parasts, dziedāju. Ap pusnakti jutu – paliek auksts, jo nebiju uzvilksu kažoku, sānis – "zempūtis", nakts. Apstādināju zirgu un izlīdu no kulbas, stīvēju mugurā t-veida kažoku. Kamēr ķepurojos cauri kapucei, Gņeduha jau gabalā. Saucu, lai apstājas, bet tā atskatās ar baltu aci un mierīgi turpina ceļu. Sāku skriet, bet šī palūr ar lielo aci un arī skrien. Domas darbojās drudžaini – ko darīt? Nakts, zempūtis momentā aizvelk pēdas, ne uz mājām, ne blakus *stanoku* neaiziet – par maz spēka. Zirgs varēja arī iebrist *torosos*, salauzt kāju – beigas visā ziņā. Pieņēmu izmisuma lēmumu, norāvu kažoku. Gņeduha tikmēr stāvēja. Es viegli sāku skriet, bet šī arī. Norāvu lakatus, visu sniegā. Arī pufaiku, aizlidoja vaļenki arī. Auti norisa. Skrēju un redzēju: gaiši zilās, rūtotās kleitiņas mala sitas gar vatēto bikšu stilbiem. Kailās kājas neprāta skrējienā mina sniegu. Izspūrušos matus pluināja ziemeļu vējš, labi, ka no aizmugures. Viss bija atkarīgs no tā, vai noķersu zirgu. Kur esi šoreiz, mans sargeņģelis? Visu laiku saucu zirgu vārdā, bet tā stingrā riksī, ar lielo aci palūrot, tik uz priekšu. Biju puskaila, zināju, ja nenoķersu, beigsies dzīve, cerības, Dzimtene, mīlestība, bērni, viss... Vēl daži pārcilvēcīgi soļi, un iekēros kulbā. Zirgs auļoja, pārvēlos pāri malai un raustījos klepus lēkmē. Kad atjēdzos, griezu zirgu atpakaļ, pa vienai vien salasīju un apģērbu visas drēbes, iekritu kulbā un – te nu es esmu! Mans sargeņģelis pamāja ar rociņu un aizlidoja. Tādu mūs, žēlojamo, viņam bija daudz. Tajā naktī zuda mans sapnis, kas man bija kopš agras bērnības – dziedāt... Turpmāk kažoku vilku, stāvot zirgam pie galvas. Pāris mēnešus čukstēju, bet atlabu, un uzdziedu arī vēl šobrīd.

Pavasārī Gņeduhai atskrēja kumeliņš, un par labu darbu važonis saņēma 12 darba dienas. Un vai nu var vēlēties vēl ko vairāk par iespēju izdzīvot?!

Dzīvot bez cerībām ir briesmīgi. Vienmēr tomēr paliek vēlēšanās tikt pāri visam briesmīgajam.

1952.gads. Kolhozam bija ganāmpulks, laikam ap 50 slaucamo govju. Bet ganības? Tās taigā neatrast. Bet pārūpē kādus 12 kilometrus uz dienvidiem bija pļavas ar leknu zāli un krāšņām puķēm. Tad ar pašu,

nu jau līdzvērtīgu latviešu spēkiem un padomu uzcirtām kūti, mājeli darbarīkiem un pa pēdējo pavasara ledu turp aizdzinām arī ganāmpulku. Tieši pļavu vidū nu dzīvoja govīs un cilvēki. Ik pa laikam turp aizveda maizi, putraimus, sāli, arī nedaudz cukura. Sievas iestādīja kartupeļus, ne pārāk tālu zvejoja zvejas brigāde. Petrolejas lampas gaismā tik skats uz tālo sādžu, tāda bija tur dzīve. Govīs deva daudz piena – kur to izlietot? Iegādājās brīnummašīnu – seperatoru. Tad visus produktus veda uz garām braucošajiem kuģiem. Visu šo kompleksu vadīja vietējā. Nu un palēnām, par daudz redzami, viņa sāka apgādāt pati sevi. Kopsapulcē mani nolēma sūtīt viņai par palīgu. Es spārnos! Viegls darbs, piens. Tā nu otrajā pavasarī āvu kājas. Mammīte raudāja: "Tu ej uz cietumu." Bet es nokļuvu pie seperatora un sāku griezt. Piena spaiņi bija jāceļ pāri galvai, toties ar vadītājas atļauju varēju dzert vājpienu, cik uziet. Pēc mēneša no izstīdzējušās pusaudzes pārtapu slaidā jaunavā. Man bija 25 gadi. Pa upi gāja daudz kuģu. Vadītāja fermā biju es. Kāda no mums pastāvīgi novēroja lejtecī, vai nenāk kuģis. Tad sākās trauksme, nesām uz laivu piena produktus, dažreiz pat sviestu. Kapteiņi mūsu fermu jau zināja un parasti nedaudz samazināja ātrumu. Vispār jau ārkārtīgi riskants pasākums bija šī pietauvošanās kuģim, it sevišķi, ja tas bija okeāna tvaikonis. Laiva tam blakus kā ods zilonim. Mani gan airos nelaida, tupēju blakus saviem bunduļiem. Pusaudzis gans meta vai ķēra tauvu, stūrē sēdēja naktssargs un virtuozī piegriezta laivu paralēli kuģim.

Trauksme! Nāca lielais jūras velkonis "*Silač*". Mēs ar Dzidru bijām pie ariem, Klāra pie ūdens smelšanas, vecais pie stūres. Neatceros, kam misējās – tauvas sviedējam vai ķērājam, bet tauva gulēja ūdenī. Ūdens šņāca un virpuļoja, un nesa mūs tieši pretī divstāvīgai baržai. Kuģa svilpe rēca, vēl mirklis, un mūs būtu samalis milzu dzelzs kalns un ietriecis dzelmē kā skaidiņu. Gara acīm redzēju pēdējo rītu "Apšeniekos", brāliša zārku blakus lāvai, raudošo māti un manu tikko pašas šūto katūna kleitu ar baltām puķītēm, tad... Sekoja drausmīgs trieciens, laiva burtiski uzlidoja gaisā. Barža, ar roku sataustāma, aizpeldēja garām. Kad attapāmies, airējām cik spēka. Klāra atsmēla ūdeni, bet nezina kāpēc laiva bija pilna ar pienainu ūdeni. Tad ieraudzījām: laivā visā garumā milzīga plaisa no trieciena pret baržu. Klāra bezspēkā saļima, laiva grima... Viss. Nenoturējāmies. Te – brīnums: mēs atkal bijām kājās, bet laiva dziļāk negrima, straume nesa projām biezpiena kurkuļus, aizpeldēja bērza tāss trauks ar krējumu, bet mēs stāvējām līdz kaklam ūdenī uz cieta pamata un blenzām viens otrā. Rēnais vasaras gaiss veldzēja sakarsušo miesu, arī prātu, bet mēs

smējāmie. Līdz kaklam ūdenī, produkti un laiva pagalam, bet mēs smējāmie! Nejauši bijām uzairējušies uz nelielas smilšu sēres, kas uzskalota metrus 10 no krasta. Kuģis nolaida glābšanas laivu, sirēnas kauca, tad, no kuģa ieraudzījuši visas piecas galvas virs ūdens, dzirdot smieklus, laiva tika pacelta, kuģis nopūta skaļu atvadu sveicienu un aizpeldēja. Bet mums par zaudējumiem maza bēda – mēs bijām dzīvi! Nu tik bija jātiek malā. Vēl brīdis, un bijām krastā. Un es atcerējos Blaumaņa vārdus: "Dieva pasaulīt, cik tu esi skaista! Raibā dzīve, cik tu man mīļa!" Arī mans sargeņģelis pamāja ar tuklo rociņu un pazuda krasta upeņu un jāņogu biežņā. Paldies, bet vai tu aizej pavisam?

Nē. Toreiz daudz netrūka, lai mūsu samaltos kauliņus lielā upe izskalotu tuksnesīgā krastā. Bet es, sargeņģeļa vadīta, atgriezos. Un ir mana dzīve, ir sirdsprieks – mazmeitiņas Agnese, Alise un Simona. Ir mani labie bērni Egils un Juta. Esmu es. Tātad nedrīkstu nekad dzīvē būt drūma un neapmierināta.

*LMON 213 – Vijas Smaļķes (dz. Hertele) atmiņas "Māmiņ, vai tā bija?" "Jā, meitiņ".
Liepāja, 2002.g. novembris*

Annas Liepiņas (dz. Vārna) atmiņas
(dz. 1925.g., izsūtīta 1941.g. 14.jūnijā,
atbrīvota 1957.g.)

Dzīvojam Liepājas apriņķa Dunikas pagasta Ozolmežu ciema "Vārnās". Mūsu ģimene – māte Margrieta Vārna (1888–1946), brālis Jānis Vārna (1914–1942), māsa Milda Vārna (dz. 1923.g.), brālis Pēteris Vārna (dz. 1919.g.).

1941.gada 14.jūnija naktī atmodos no stipra klauvējiena pie ārdurvīm. Istabā, kur gulēju, ienāca Dunikas pagasta izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks Birmanis kopā ar armijas virsnieku un pavēlēja celties, lai kopā ar brāļiem, māti un māsu pusstundas laikā atstātu māju. Divi bruņoti karavīri mūs apsargāja. Līdzī atļāva ņemt tikai pašas nepieciešamākās mantas un pārtiku ceļam. Mūs aizveda uz Liepāju, uz Karostu, un iegrūda lopu vagonā. Vecāko brāli no mums atšķīra, viņš bija aizsargu vada komandieris, gāja bojā Kirovas apgabala Vjatlagā 1942.gada 6.augustā. Birmanis, kas uz vietas vadīja izsūtīšanu, 1941.gada jūnijā tika nošauts.

Mūsu ceļš beidzās Krasnojarskas novada Pirovskas rajona kolhozā "Kamenskij". Strādājām kolhozā. Atlīdzība bija minimāla. Pārtikām no līdzpaņemtajām mantām, tās apmainot pret produktiem. 1942.gadā mūsu ģimeni pārsūtīja uz Igarkas pilsētu. Brālis sāka strādāt kuģu būvētavā par amatnieku, bet mēs ar māsu kuģu būvētavā dažādos palīgdarbos. Sliktās veselības dēļ māte nestrādāja. Viņa nomira 1946.gadā. Jauniešiem, kuriem līdz izsūtīšanai nebija pilni 16 gadi, bija iespēja atgriezties Latvijā. Igarkas milicija izdeva viengadīgu pasi ar tiesībām braukt uz Latviju. Atgriezās dzimtenē un sāku strādāt Liepājas rajona saimniecībā "Rolava" par kontrolasistenti. Tomēr 1950.gadā man Liepājas milicijas Iekšlietu daļa pavēlēja atgriezties iepriekšējā izsūtījuma vietā Igarkā. Tur turpināju strādāt kuģu būvētavā par kasieri. Pamatojoties uz lūgumu b. V.Lācim, mūsu ģimenei atļāva atgriezties Latvijas PSR 1957.gadā.

LMON 194 – Aptaujas lapa par deportētajiem, apcietinātajiem par politisko vai reliģisko pārliecību. Anna Liepiņa, 1990.g. 15.marts

Almas Ozolas (dz. Ģiga) atmiņas

(dz. 1929.g., izsūtīta 1941.g. 14.jūnijā, bēgusi 1948.g. 5.septembrī,
atpakaļ nav nosūtīta)

Suņi nikni rej, motoru rūkoņa, bet otrā istabā dzirdu svešas balsis un smagu soļu troksni. "Bērni ceļaties ātrāk, ceļaties", dzirdu mātes balsi.

Viņa steidzīgi met uz grīdas izklātā segā pa rokai paķertās drēbes un veļu, tad sasien stūrus. Otrā segā ietin pēli. Kareivju pavadībā tēvs salicis kastē kūpinātu gaļu, vēl kaut ko divos maisos. Mamma karavīra pavadībā iziet pie akas. Iepriekšējā vakarā baļļā samērķta veļa. Šodien sestdiena, būtu veļas diena. Nosūc palagu pēc palaga un bāž maisā. Govis kūtī sāk maut, jo garām slaucamais laiks. Beidzot visu samet smagās mašīnas kastē un pavēl mums iekāpt. Tālākais viss risinās kā nemaņā.

Izsēdina mūs pie lopu vagonu rindas. Te tik daudz satrauktu, noskumušu cilvēku. Gan jauni, gan veci, gan bērni, kāds vecītis nolikts guļus. Pienāk divi bruņoti vīri un pavēl tēvam iet viņiem līdzī. Tēvs paskatās uz mums tik bēdīgi un tomēr it kā uzmundrinādams teica: "Varbūt es vēl atnākšu". Tie ir viņa pēdējie vārdi, kurus man bija lemts dzirdēt.

Garš tumšs vagona restotiem logiem. Lāviņas divos stāvos. Apmetamies uz virsējās lāviņas. Divi mēneši ceļā. Grūti pierast pie trūcīgās sālās maizes un jocīgās zupas. Mūsu mamma ņēma no maisa slapjo veļu un pie restotā loga mēģina žāvēt. Tas sagādā neērtības un tāpēc slapjā veļa maisā pūst. Kaste ar žāvēto gaļu pazudusi, viens maiss ar miltiem, bet vienā sāls... arī tas labi, jo daudziem tās nav, varam dalīties.

Mūsu vagonā daudzi sāk slimot. Kādai sievietei piedzimst bērniņš. Medicīniskās palīdzības nav un bērniņš nomirst.

Kaut kur Krasnojarskas apkaimē vilciens apstājas un mums liek izkāpt. Te vairākas no apaļiem baļķiem būvētas tukšas barakas, izsisti logi. Apkārt slapjums un dubļi. Visiem jādodas uz kuģu piestātni. Esam uz kuģa, kurš nosaukts Josifa Staļina vārdā. Braucam pa Jenisejas upi, plašu un strauju.

Mūs iepriecina sacīdami, ka mūsu tēvi un vīri mūs sagaidīšot ceļojuma galā un būšot iekārtojuši mitekļus. No kuģa nokāpjām Novosjolasas piekrastē. Uz šejieni sabraukuši apkārtējo un tālāko kolhozu vadītāji, lai saņemtu savam kolhozam darbaspēku. Mūs ved uz 25 km attālo kolhozu "Svetlobova". Mūsu tēvi mūs nesagaida. Tie bijuši meli.

Mūsu dzīvojamā mājiņa kā sērkokociņu kārba – viena istaba ar lielu krievu krāsni, zemiem griestiem, plakanu velēnu jumtu. Uz jumta starp zālēm zied magones! Esam divas ģimenes. Mēs un Mūsiņkundze ar meitām Ainu un Māru. Mūsiņkundze ir skolotāja, labi pārvalda krievu valodu, jo dzīvojusi kādu laiku Maskavā. Viņiem līdz daudz skaistu mantu. Daudzas no mantām viņa iemaina pret pienu un maizi.

Mūsu mammu norīko pie pļaušanas ar rokas izkaptīm pļavās. Te nu mammucim priekšrocība, kā jau lauku cilvēkam. Mūsiņkantei gan klājas grūtāk un vakaros viņa ir piekususi un bēdīga. Es arī gribu "pelnīt" vismaz kārtīgas pusdienas, jo tās te pļavā vāra uz vietas. Tiek vārīta aitas gaļas zupa un prosas biezputra. Nu tad var pieēst pilnu vēderu.

Mans pienākums pļavā, sēdot zirga mugurā, pievilkt kaudzēm sienu. Es ļoti cenšos un brigadieris mani uzslavē. Rudenī, mēs bērni, kas esam skolnieku gados, dodamies uz skolu. Visi pirmā klasē, jo bija jāiemācās valoda. Skola no apaļiem baļķiem būvēta, lieliem, gaišiem logiem. Daudz logos nav stiklu, jo pa vasaru puikas ar kaķenēm izšāvuši. Aukstā laikā sēžam virsdrēbēs, jo lielās telpas piekurināt grūti. Bērni un skolotāji draudzīgi un valodu iemācamies ātri.

Mūsiņkundze un mūsu mamma mežā cērt bērza malku un pieved skolai. Mežs ir tālu, kādus 15 km un vakaros viņas ir nogurušas. Ja vasarā par darbu solīja tikai graudus, tad skola maksā naudu. Tā smagā darbā visu ziemu. Pirmā klase pabeigta, krieviski jau sarunājamies gandrīz brīvi.

Man jāpalīdz mammai. Esam taču četras mutes. Ejam lasīt vārpas. Klimats te kontinentāls, lietus list reti un vārpas, kas palikušas uz lauka, izžūst sausas un graudi nesadīgst. Pavasarī ejam lasīt arī pa ziemu zemē sasalušos kartupeļus. Stērķele gan dažos atmirdz, kā vai varavīksnes krāsās, bet plāceņi izcepas garšīgi, kaut arī visai tumši pelēki, gandrīz melni. Vēl pavasarī tālajās birztalās zied pujuenes un gaiļbiksītes. Pujeņu dzeltenie viducīši ir ēdami, arī gaiļbiksīšu kātiņi garšīgi, kur tad vēl "pučkas", resni zāļu stiebri, kuri ir sulīgi un vidū saldi. Vēl savvaļas sīpoli un platlapainie ķiploki. Čulimas krastos lielā platībā tiek izgāzti no kūtim mēsli. Palu ūdeņi tos ik gadu izskalo. Te aug varenskaistas šampinjonu galviņas. Pati daba sniedz mums roku, trūcumā nonākušiem cilvēkbērniem. Čulimas upe, strauja, likumota, neaprēķināma. Bieži uzbrūk krastā uzbūvētām mājām, bet straujos likumos izveido saliņas.

Mēs, bērni, ātri iemācamies peldēt. Iebrienot ūdenī gar kājām steidzīgi sāk "rubināties" mazās, šaudīgās zivtiņas. Nolemjam, ka jānoķer, iznāks zupa! Tikla vietā izmantojam spilvendrānas. Pa diviem

uzmanīgi velkot, tiešām saķeram gaužam maziņas, taču zivis! Mūsu spilvendrānas, pa akmeņiem velkot, kļuvušas cauras. Ne jau no mammas rājienu bail, bet zinām, ka jaunas nav kur ņemt. Tā mēs cīnāmies par izdzīvošanu.

Vasarā pati dabas māte mūs auklēja, bet ziemā... Ziemas ir stindzinoši aukstas. Vietējie iedzīvotāji visticamāk tur istabā zem krāsnpriekšas. Arī jaundzimušo teliņu ievēd istabā siltumā. Govij no klūgām un kokiem izpīts apaļš "kurvis", kam virsū sakrāmēts siens. Mēsli sasalst, tos katru dienu no rīta izripina laukā. Gandrīz visas govīs bez astēm, tikai nelieli stubeņi, jo tās atsalušas. Ziemas salā viegli apsaldēt seju, to nemaz nejūtot. Tādā gadījumā palīdz zosu tauki.

Kolhozā ar katru gadu kļūst trūcīgāk. Karš turpinās un visus graudus jāsūta armijai. Strādājošiem vāra pusdienas, tāpēc katru rītu kauj pāris aitu. Mēs pamanāmies savākt izmestās zarnas un kungī. Tā mums tiek arī no taukuma un izvāram arī zupu. Tikai kārtīgi jāiztīra un jānokveldina.

Arī asinis savācām. Tas visnepatīkamākais turēt trauku zem garojoša dzīvnieka kakla, no tādām ainām bērnu vajadzētu pasargāt, bet citādi jau nevar pasargāt no bada. Ziemassvētki. Stindzinošs šals. No paša rīta steidzos uz noliktavu rajonu, lai sagādātu ko ēšanai. Šinī reizē man tiek tikai zarnas. Nolemju vēl paskatīties tuvējās (arī pītājās) klētīs, jo durvis vaļā. Sabērtas vairākas graudu čupas. Domāju: "iebēršu cimdos, būs ko izvārīt vakariņās." Gaudi stindzina rokas ledaini. Sarauju pirkstus dūrēs un eju. "Tūliņ izber!" Mani aptur draudīgā krievu valodā pavēloša balss, klāt vēl piekarināti parastie lamu vārdi. Paklausīgi izberu. Salti rokām, salti sirdij, tā gribas kaut ko labu sagādāt Ziemassvētkos! Pārņaku, istaba auksta, mani brālīši ar ragaviņām aizbraukuši uz Čulimas upes saliņām pēc žagariem. Arī viņi cenšas būt noderīgi un rūpēties. Visu paveicam.

Krāsns izkurināta, pa vasaru sarūpētie gaudi izvārīti, arī liekuma tauki čurkst bleķa krūzītē. Gaidām mammu. Vēl nopušķojam ar papīriņiem bērza zaru. Dziļā naktī mamma pārbrauc. Rokā viņai brīnumš – tik skaists apsarmojis, vizošs priedes zars! Esam priecīgi kā jau pa Ziemassvētkiem, kā, lai bērni iztiek bez prieka!

Jaunais gads. Mamma nobēdājusies. Ēdamo krājumi izsīkuši. Zinām, ka Jaunā gada pirmajās dienās labi paziņas cits pie cita dodas apsveikt. Varbūt mēs arī tā varētu? Mēs varētu nodziedāt kādu dziesmu sveicienam. Mamma mums sarūpē maisiņus un mēs ejam. Pie lieveņa rūpīgi noslaukām kājas, tad ievelkam elpu un kautrīgi pieklaucējam. Durvis atveras un laipna balss aicina ienākt. Es tā

drošākā saku: "Mēs atnācām Jūs apsveikt svētkos!" Mēs dziedam pa balsīm "Katru gad' no jauna.." Krievu sieviete klausās un smaida un saka "Malači, paldies bērniņi!", noceļ no plaukta baltu maizes kukulīti un nogriež katram pa brangai maizes rikai. Tikuši ārā, vienu riecieni sadalām, apēdam, pārējos nesīsim mammai. Viņa jau arī šodien nav ēdusi. Jau priecīgāku prātu ejam uz nākamo māju. Durvīs mums pretim iznāk klibs večuks un uzbrēc: "Ko jūs te slaistāties?" "Mēs nākam jūs apsveikt svētkos", es nedroši saku. Durvīs mūsu priekšā aizcērtas. Šī staigāšana tik pazemojoša. Tā mēs ejam māju no mājas. Citur priecīgāk, citur pavīsam klusi skan mūsu dziedātais "Katru gad no jauna". Kādā mājā mūs sagaida vesels bars čalojošu bērnu. Viņi priecīgi klausās mūsu dziedāto apsveikumu, lūdz dziedāt vēl un vēl. Mēs dziedam dažādas latviešu tautas dziesmas. Ir silti un priecīgi. Bērnu vecāmāte izņem no čuguna katliņa ar visu mizu vārītus kartupeļus, sniedz mums sacīdama: "Mums arī šovakar nekā labāka nav." Gan jau viņa zināja, ka arī mums tie ir lielu lielais gardums. Mēs spiežam pie sāniem piebriedušos maisiņus un steidzamies uz mājām. Šovakar mūsu galdā tiks nebaudīti gardumi un smaržīga tēja...

Katru gadu pirmā skolas diena man bēdīga. Noskatos, kā skolas bērni dodas uz skolu. Kaut arī es varētu mācīties! Man jāpalīdz gādāt uzturu, arī pieklājīgu drēbju nav. Nu jau pagājuši trīs gadi, kopš neesmu apmeklējusi skolu. Bērni, ar kuriem mācījos valodu pirmā klasē, jau beiguši ceturto. Es Latvijā biju beigusi četras klases, tagad tā gribējās mācīties. Nevaru nomierināties vairākas dienas. Mamma ar Mūsiņtanti apspriedušas un liek man gatavoties skolai. Mammai jauns darbs, viņa strādā pie aitām. Vasarā gan, ziemā naktis sargā. Jāstaigā apkārt kūtim, jābungo pa pakārtiem lemešiem, jāatbaida vilki. Tā kā aitas cērp reizi gadā, tad viņas, beržoties gar žogu, atstāj vilnas kušķiņus. Mamma tos savāc, uz vārpstiņas savērpj un sašķetina. Tā nu man tagad ir adīti svārciņi un jaciņa. Arī kājās es auju no rupjas dzijas augstas, adītas čības.

Mūsiņtante man atdod vecāsmamma bieza pusjaku. Rokas plecos nokarājas, to jau nosedz no Latvijas līdzpaņemtais mamma austais rūtainais lakats, kura vienu galu apņemu ap kaklu un aizspraužu. Esmu gatava skolai. Skolā pa šiem gadiem kļuvis trūcīgi. Nav tintes. Vārām no sodrējiem, kam ir, kausē ķīmisko zīmuli. Sarkano tinti taisa no sarkano biešu sulās. Grūti ar burtnīcām. Skolā sēdam ar virsdrēbēm. Es tomēr esmu ļoti laimīga, ka varu mācīties. Vispār latvietišu bērni ir labāko skolēnu vidū un skolotāji mūs ciena par centību...

Fotogrāfijas
un
dokumenti

Photography
on
document

Pie savas ģimenes no lēģera pārrodas Jaunzems. Viņa sieva Emma ar bērniem Ēriku un Austru dzīvo mūsu kolhozā. Viņš Latvijā bijis agronoms, viņa dziedātāja. Jaunzems darbu atrod Igrišas sovhoza palīgsaimniecībā "Podsobnaja" par dārzenkopi. Tur vismaz neliela samaksa par darbu naudā. Arī mūsu mammu aicina turpat. Jaunā vieta atrodas 50 km attālumā. Apņemos – skolu nepametišu. Skolotājas mani labi ieredz. Zinādamas manus apstākļus, aicināja uzkopt dzīvokļus, par to paēdinot. Literatūras skolotāja man uzdāvināja kartiņu-reprodukciju no gleznas "Pie bezdibeņa" ar uzrakstu otrā pusē "Mīlu dzīvi pat tad, kad kļūst grūti izdzīvot." Man šī kartiņa mīla un dārga.

Tuvojas kara beigas. Karavīri sūta mājās paciņas ar vācu labumiem. Vienai skolotājai atsūta gleznu, kurā pāri bezdibenim pa laipu iet divi bērni, bet aizmugurē viņus sargā balts, skaists sargeņģelis. Ilgi skatos gleznā un domāju: "Laikam arī man ir labs sargeņģelis".

Piektā klase pabeigta. Salasu lielajā kolhoza laukā sasalušos, izžuvušos kartupeļus, sagatavoju plācenīšus ceļam un dodos pie mammas uz palīgsaimniecību. Kājām jānoiet vismaz 50 km. Šovasar es dūšīgi strādāju.

Man uzticēts neliels vērsēns, kurš tiek iejūgts savādos divričos, kam virsū uzmontēta muca. Mans pienākums savest ūdeni siltumnīcu un lecekšu laistīšanai. Šajā palīgsaimniecībā audzē melones, arbūzus, tomātus, gurķus un kartupeļus. Darbus risina primitīvi. Kartupeļus ar lāpstu gan iestāda rindās. Apstrāde notiek tikai ar kapli. Jaunzems, kā jau agronoms, sadomā ienest citādu apstrādi un kartupeļus vagot. Samontētā arklā tiek iejūgts zirgs un ālava gov. Pie vagu dzišanas norīko mūsu mammu.

No rajona centra pēc dārzeniem atbraucis rajona galvenais vetārsts Mešalkins. Man jāpalīdz sakopt produkciju. Viņš mani uzaiicina savā ģimenē pasaimniekot, kamēr viņa sieva brauks uz Leņņingu gradu kursus. Es piekritu. Manā aprūpē divi bērni – 2 gadi vecs Aļiks un 4 gadi veca meitenīte Lora. Vēl jākopj un jāuzrauga pelēka gov. Beļona. Man sākas rosīga dzīve. Mešalkini inteligenta ģimene. Grāmatu plauktā gan Dikensa, Dž. Londona un Šekspīra darbi. Katru brīvu brīdi cenšos pašķirstīt, palasīt kādu grāmatu. Man jāgataavo arī ēdiens... es cenšos, sarīvēju kartupeļu kukulīšus un pasniedzu ar speķa mērci. Mani saimnieki sajūsmā. Nu man pieprasa itin bieži atkal izvārīt, bet man tā rīvēšana galīgi nepatīk, neko darīt, sakožu zobus un rīvēju... Grūtākais, ka ūdens jānes no Jeņisejas. Katru dienu, ar nēšiem plecos, soļoju pēc ūdens, bet man no aizmugures uzticīgi seko Beloņa...

Kas ir tas spēks, kas aicina gājputnus katru pavasari atpakaļ uz dzimtām vietām? Nerimstošs, neizprotams spēks. Šis spēks valdījis visus šos septiņus gadus pār mums tālajā Sibīrijas zemē. Vienmēr sarunās skanēja "Kad brauksim mājās?" Dažam izdevās izrauties, lai, noķerts no jauna, nokļūtu vēl dzelžainākā sprostā. Tā notika ar Pūķa tanti un viņas Jānīti. Arī es atradu spraugu, lai izrautos. Mēs braucam uz Latviju. Es un Stūrīša kundze. Mums biļete līdz Rīgai ar pārsēšanos Maskavā. Vagonā esam daudz braucēju. Mēs ieņemam vidējos guļamos plauktus. Par tādu izdevību esam apmierinātas, jo negribam ielaisties sarunās ar pārējiem.

Savstarpēji sarunājamies tikai krieviski... ienāk kupejas kaimiņš un pavēsti: "Blakus vagonā dokumentu pārbaude!" Cieši nolūkojas uz mums. Ieklausāmies soļos, sarunās, aiziet minūtes, pusstunda, stunda. Pamazām atslābst saspringtie nervi. Gribas izraudāties, nedrīkst. Latvijas robeža.

Piespiežos pie vagona loga rūts. Acis man tiešām "slapjā vietā", asaras krīt un krīt. Redzu, arī Stūrīša kundze izvelk mutautiņu. Saskatāmies un laimīgi smaidām: "Mūsu ilgotā Dzimtene, mūsu mīļā Latvija!".

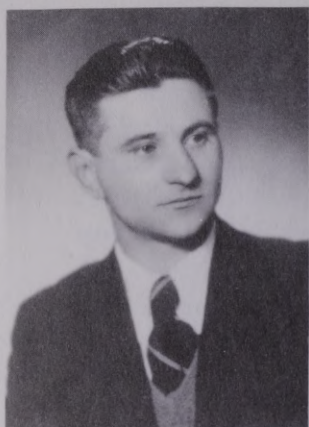
LMON 333 – Almas Ozolas (dz. Ģīga) atmiņas "Sarautais pavediens", 2003./2004.g.

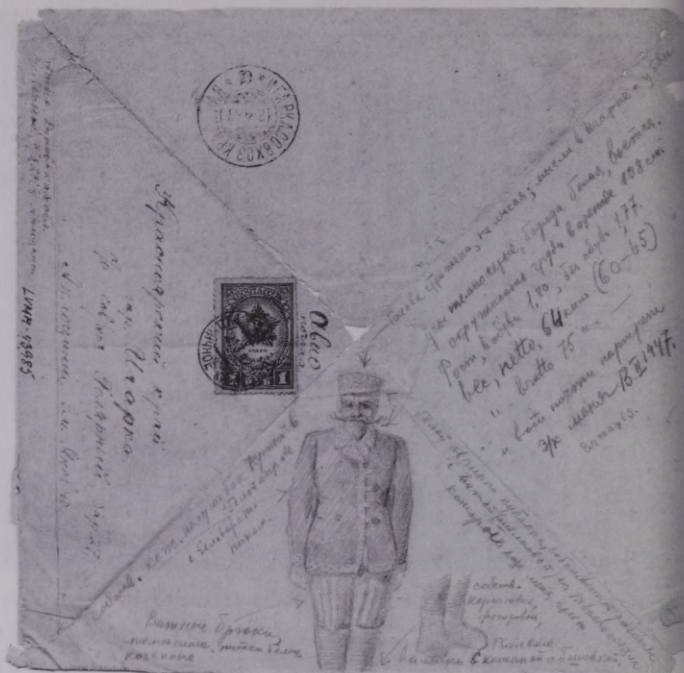
J. Feldmanis Novosibirskas cietumā 1941. g. Liepājas apriņķa lauksaimnieks. Apcietināts par piedalīšanos alternatīvā vēlēšanu saraksta sastādīšanā Saeimas vēlēšanām 1940. g. jūlijā

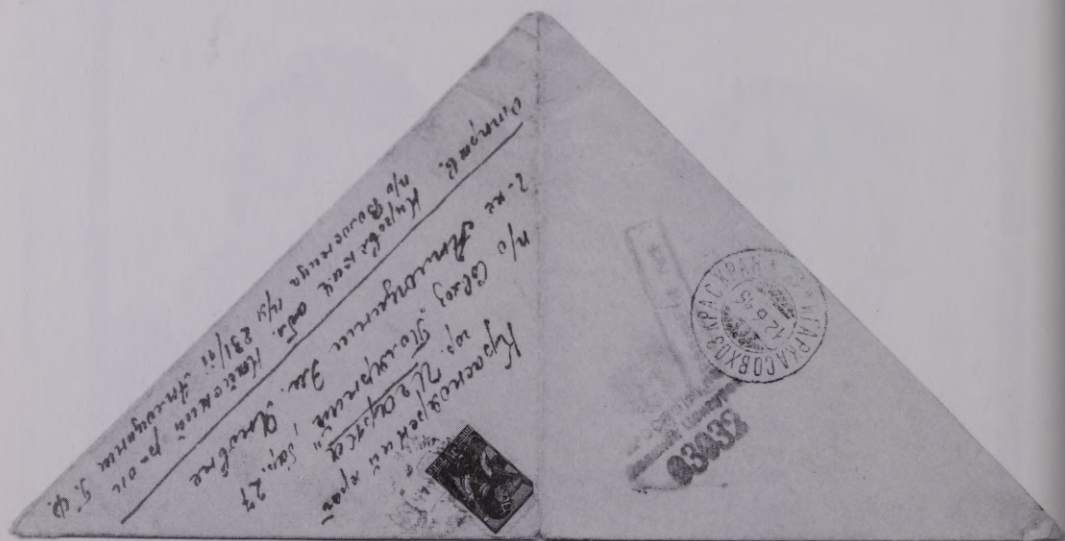
..Dambovics apcietināts 1941. gadā. Pazudis bez vēsts

Fr.Kļava. Strādnieks.
 Latvijas armijas sporta
 kluba futbolists.
 Apcietināts 1941.gadā.
 Pazudis bez vēsts

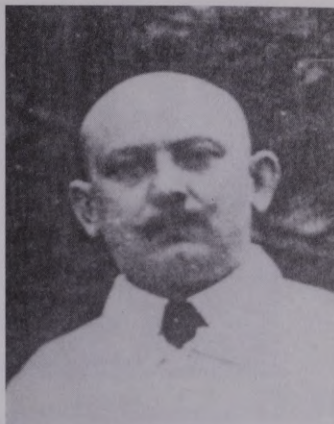
Mākslinieka H.Aplociņa pašportrets. Vjatkas nometne.
 1947.g.

Mākslinieka H.Aplociņa rakstītās vēstules no Vjatlaga ģimenei uz Igarku aploksne ar
 cenzūras spiedogiem. 1945.g.

Ē. Rimbenieks
3., 4. Saeimas deputāts,
Liepājas pilsētas galva
1922.II–1928.XI,
1934.V–1940.VI.
Miris Vjatlagā 1944.g.

L. Lapa
Liepājas pilsētas galva
1928.XI–1934.V.
Miris Vjatlagā 1942.g.

KSEROKOPIJA

Orģināls arh.lietā Nr.14539

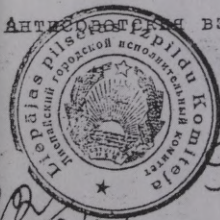
Л А ПЛА, Л е б. / бив. гор. голова/

7/14²

Владелец аптеки, площадь Куршу, гор. Лепая, которая национализирована.
Имеет дом на уль. Шкени №13, который был национализирован, но теперь
возвращен. Дабивается возможности репортрироваться в Германию.

По социальному происхождению-сын торговца, домовладельца.

Антикоммунистические взгляды не выказывает но видимо не доволен.

Вашинский

Председатель Каринчолова Милав

*20
11/11/41*

Liepājas pilsētas Izpildu komitejas priekšsēdētāja V. Biļēviča raksturojums par bijušo Liepājas pilsētas galvu L. Lapu. 1941.g.

Ž. Pelcmanis
Liepājas valsts ģimnāzijas direktors.
Apcietināts par piedalīšanos alternatīvā
vēlēšanu saraksta sastādīšanā Saeimas
vēlēšanām 1940.g. jūlijā. Nošauts
Novosibirskas cietumā 1942.g.

A. Valters Novosibirskas cietumā 1941.g. Liepājas apriņķa
agronoms. Apcietināts par piedalīšanos alternatīvā vēlēšanu
saraksta sastādīšanā Saeimas vēlēšanām 1940.g. jūlijā

O. Baltiņš Novosibirskas cietumā 1941.g. Liepājas apriņķa
mazpulku instruktors. Apcietināts par piedalīšanos alternatīvā
vēlēšanu saraksta sastādīšanā Saeimas vēlēšanām 1940.g. jūlijā

Saraksts

par palīdzības sniegšanu Kļavu ģimenei.

Nr. P.k.	uzvārds, vārds	dzīves vieta	summa	piezīmes.
1	Baiceis Alfrīds	"Baiceis"	100,-	
2	Kļaviņš Oskars	"Dīķis"	100,-	
3	" " Anna	"Kļaviņš"	100,-	
4	Cimeris Zanis	"Būvīdus"	50,-	
5	Bausēniņš Ernests	"Pūcis"	80,-	Reā 150,-
6	Pūce Frīdrihs	"Pūcis"	50,-	(viens tukšs tātis pīci simti) nosūtīts
7	Maniņš Anna	"Zaigars"	100,-	pa tēlgrāfu 8.8.1947
8	Lija Lilijs	"Raudis"	100,-	ar x n t. at d d.
9	Mixanovs Ģirts	"Sokolovs"	100,-	
10	Lanovs Zanis	"Lijonāis"	100,-	
11	Eidiņš Kārlis	"Draņņica"	50	
12	Dolins Kārlis	"Sedalas"	100,-	
13	Bunxa Ernests	"Biraņņica"	100,-	
14	Eidiņš Alfrīds	"Pudņņica"	100,-	
15	Zanovs Zanis	"Cilvēņņica"	60,-	
16	Rupis Līza	"Bjannādi"	50,-	
17	Piekus Ģanis	"Kaltum"	50,-	
18	Opels Alfrīds	"Draņņica"	100,-	
19	Eidiņš Alfrīds	"Pūcis"	100,-	
20	Baiceis Kārlis	"Biraņņica"	50,-	
21	Maniņš Frīds	"Pūcis"	30,-	Kopā 1770,-
22	Alenģis Ida	"Tūlas"	29,-	
23	Saulītis Anna	"Rudņņica"	150,-	
24	Bigelis Olga	"Draņņica"	100,-	
25	Zugs Fēkals	"Anas"	50,-	
26	Ģanis Elea	"Bera"	100,-	
27	Beris Marianna	"Vaiņņica"	50,-	
28	Dimis Frīds			
		Kopā	2240,-	

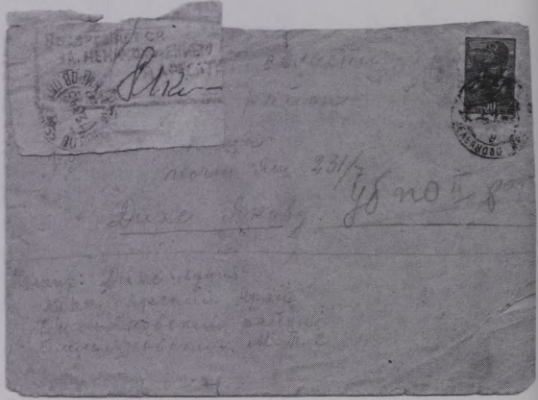
Saraksts par palīdzības sniegšanu izsūtītajai Kļavu ģimenei. Sastādījusi aizvīkņiece L.Leja. 1947.g.

Paziņojums
 Sakara ar Jānu Liguņu, V.Š.P.T.K.
 no 27. v. 409 paziņojin ka Jāns varat
 vadot aresētāni Mātsam Skaldem
 veļu Rīgas cietumā №. 12 un 27 distriktā.
 1940. 27. IV oper. d. p. Vja

Mātsam Ausd. Skalde
 1) 1 kros. kreklis un birkas trīks
 2) 1 kros. kreklis un 200. birkas
 3) 2 Bābataš parati
 4) 2 kros. birkas
 27 marts 1941g māsa
 Dīns Luaja

Paziņojums un atļauja L.Dikai nodot veļu apcietinātajam brālim M.Skaldem Rīgas cietumā Nr.1. 1940./41.g.

Сибирь 31.1943г.
 Мой любимый дорогой муж,
 прости, он меня и он меня
 любит по старому. Яра
 работает в М.Ш.В он
 смаханову считается
 хорошим работником
 любит хорошо. Мои в
 письмо писала что собира-
 лись скоро в наш приезд
 поехать к тебе докун-
 дай. Прощай уже несколько
 месяцев, что в Тобой случилось
 можешь быть забавен?
 Если едем то едем до города
 Красноярска там едут
 наши авто-машинки шоферами
 Кате он Тебя привезет до Кате
 ко мне. Много думаю об Тебе
 и нашего Юеня и друзей.
 Если можешь сам так
 скоро ехай, но пиши мне
 чаще. Твими сам своим руками.
 Обнимаю Тебя по целуем
 крепко крепко. Твоя
 Луя и Яра

L.Dikas vēstule no Sibīrijas vīram uz Vjatlagu. Adresāts vēstulī nesaņēma, jo bija miris, par ko liecina atzīme uz aplokšnes "ub po II razr.". 1943.g.

gaurā
2014

Reiz, Smeļiem Jūs esat no kuruļiem.

Sodan saņēmu Jūsu rakstus Ivarāda vārdā.

Tālu es konsēnāts gulbā utroksēt atēst.

Jūs draudstij rakstā daudi vārdas atāstas
lētinas par dēstis xēnu, par bārnēsu,
Jo es kācē es pālēsi galys abrotāms
Jūs parāstēt tūs trādē kē bārnēs nūn
vāgāsi, Rūt lūs kābē edutāma, bet
to tēnē jūtā vīdē, kā bārnēs bet mūn
par to tēnē jāpāstē. Dēstisem dēp
-vāstisem nūnē dē dēstē nān nēnē

Beiz sākātē es Jūs dēstē stādē xēnē kā
at vāstā parāstē, Jūs Jānu Jūs gāndēt at
tāpat. Jūs par dēstēnu dān nān ko sōpēt

stēt Jūs nēnēnu nēnēnu ošānē n pōn
nētā bet ošā Jūs nēt kōd tōn nētēt un
nēpāt bōt nē dēnān.

At draudstij nō sēst un sēnēt
Jūs dēstisem tēnē dēstisem un nēdēnē
gēdā atkāl pātē par sēnē.

Rūt bārnēsēgs ošānē nēt, par nāndu
vēlēm, Jād pūnānē nēdēnē gulbē

nūnē kā nīnē vōt kēnēnē. Dēstisē dēstē, bet

dēt Jūs pālēnē dāndē dēstē Jānēnē, Jūs vāstānē,
Jūs atāda nēnē. Jēnēngē nē kēpēngē, Jūs vāstē

Ar dēstē dēnē, Jūs tēstēnē bānē pātē bēnē
Jānēnē un bārnēs, Jānēnē nēnē nēst vānē nēnēnēnē

nēt vōt nēnēnē dēnēngē un gēlīgē nēpēngē atāda ut
nēnē nēnēnē, ošā dēnēs un tēdā nēnēnē bēnē

ut vōstē at tēdā. Jēnēngē tē nēt Jūs tēdā ošā
bet nēnēnē pēnēnēnē un tēdā sēnē vōstē ar

dēnēnē nēnēnē dēnēnē. Dāndē Jūs nē tēdā,
bet nānē nēnēnē nēnēnē Jūs Jūs vīnē nēpēnēt

Jūs nēnēnēt nē tēdā nēnē, nēnē vōt kēnē
ar sēnē, nīnē gāndē bēnē nēnēnēnē nē bēnē

Būnēnē, Jēnēngē Jānē nānē vānē vōstē, vōt vīnē
nē kēnēnēnē pātē, dānē vōstēnē Jūs sēt

nē ošānēngēnē. Dēstē pē nūnē bēnē tēnē dēnē
nēnē nēnēnēnē, nēnēt Jūs pōdēngē ošānēnēnē un

atkāl tēngēnē sēnē gāndē. Nēt nēnēnē vāstānē tēnēngē
kā tē nēnēnēnē tēnēnē un sēnēngē. Nēt bet ošānēnē

un vīnēngē, Jūs vānē Jūs nēnē nēnē.

Jūs nūnē dēnēnēnē nēnēt tē nēnēnē nēpēnēt nēnēnē
dēstisēm, bet nēnēnē kā tē ošānēnē. Jūs Jēnēngē,

Sēnēnē Jēnē Jūs pē nūnē bēnē nēnē,
nēnēnēnē gāndēnē nēnē. Jād pānēngēnēnē par

A. Gūtmanis
Kurzemes artilērijas pulka kapteinis.
Izsūtīts aiz Ziemeļu polārā loka uz
Noriļsku. Miris Taišetlagā 1944.g.

A. Zīders pirmais no kreisās, V. Zīders pirmais no labās un notiesātie
vlasovieši–mehanzatori Širinskas rajona sovhozā "Šīras". 1955.g.

A. Vārna pie mātes kapa. Igarka. 1956.g

I.Sedola strādā maizes ceptuvē Igarkas rajona Suškovas sādžā. 1945.g.

V.Hertele 1. rindā pirmā no labās un viņas māte E.O.Hertele
2. rindā pirmā no labās kopā ar citiem izsūtītajiem latviešiem gatavo kūdras
podīņus dēstiem Turuhanskas rajona Ļebeģevas sādžā. 1941.gadā

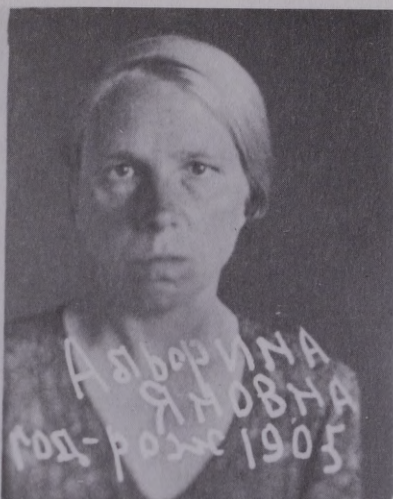
S.Vecvagare kopā ar māti izsūtījumā Sibīrijā.
1946.g.

Liepājas pilsētas galvas
L.Lapas dzīvesbiedre
M.Lapa izsūtījumā "pie salongalda".
1950.gadu sākums

A.Treide izsūtījumā Sibīrijā.
1950.gadu sākums

Izsūtītā A.Toma. Arestēta 1941.gadā par dienasgrāmatas rakstīšanu.
Nošauta Novosibirskas cietumā 1941.gada 29.decembrī

Sibīrijā Misiņu ģimenē dzimušais dēls Visvaldis pie dzīvojamās mītnes. 1950-to gadu vidus

Izsūtītie latvieši ar suņu pajūgiem Taimiras pussalā. 1950-to gadu sākums

Sādža Taimiras pussalā. Sopkargā 1950-to gadu sākums

Jeņiseja vasarā. Zvejas laivas. 1950-to gadu sākums

Dzīve izsūtījumā Taimiras pussalā aiz Ziemeļu polārā loka: No āliņģa izzvegotās zivis-neļma. Pirmā no labās A.Sungale. 1950-to gadu sākums

A.Vītola-Vaidere ar ziemeļbrīžiem. Igarka. 1950-to gadu sākums

Gatavošanās doties uz zveju. Suņu iejūgšana

МВД РСФСР
УПРАВЛЕНИЕ МВД
П О
КРАСНОЯРСКОМУ КРАЮ
18 января 1957 г.
№ 3666
г. Красноярск

дан. паспорт серии Х-111 № 746248
от „25“ II 1957 г.
Маклаковского ПОМ МВД
Енисейского района Красноярского края

СПРАВКА № 3666

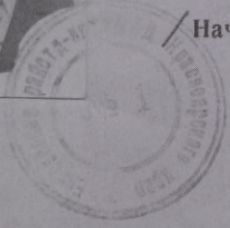
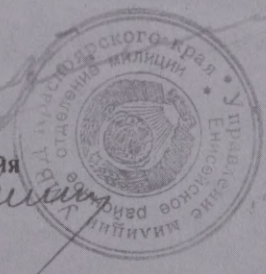
Выдана гражданину (ке) Трейде
Айке - Элите Теремовне,
год рождения 1927 национальность Латышка
уроженцу(ке) Латвийской ССР
гор. Трехули в том, что он(она)
содержался(ась) на спецпоселении с „14 июня“ 1951 г.
по „9 октября“ 1957 г., откуда освобожден(а) на
основании Заключения МВД и
Прокуратуры Латвийской ССР
от 7 января 1957 года.

Справка выдана для получения паспорта в Енисейском
районе, Красноярского края.

Начальник отдела
М. П.

Начальник отделения

1695 - 0-15

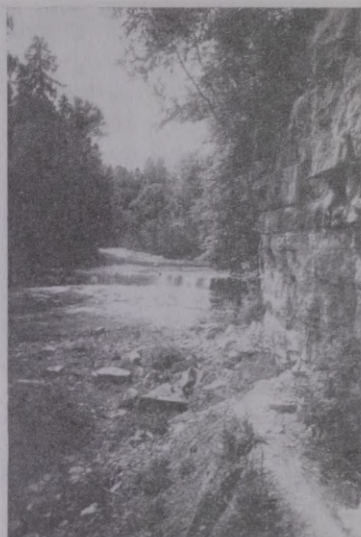
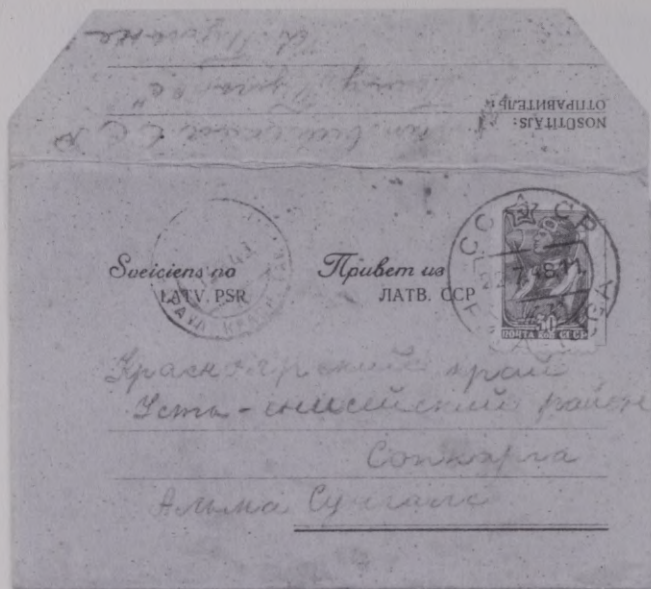
KPFSR Iekšlietu ministrijas Krasnojarskas novada pārvaldes izziņa E.Treidei par to, ka viņa atradās specnometinājumā no 1941.gada 14.jūnija līdz 1957.gada 7.janvārim

Izsūtītie latvieši, igauņi un lietuvieši pavada pēdējā gaitā bijušo Latvijas Zemkopības ministru J.Birznieku. 1955.g.

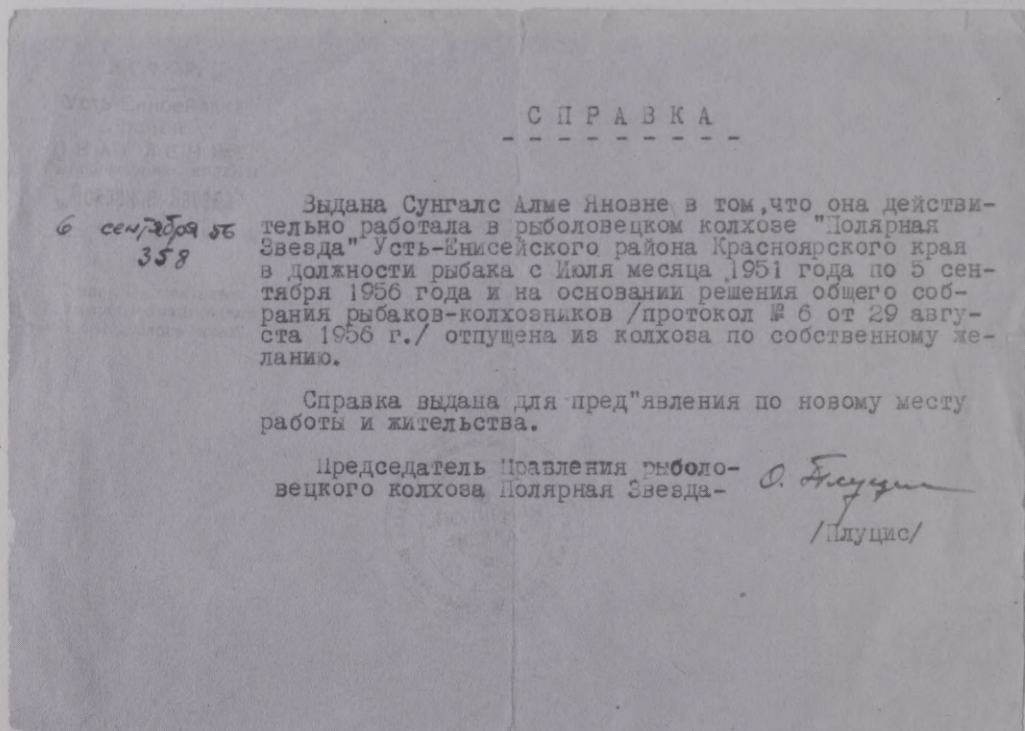
Zvejas brigāde kolhozā "Polārā zvaigzne" Taimiras pussalā. Centrā A.Sungale. 1950-to gadu sākums

Pērses ūdenskritums

Водопад Пепе

Aploksnē "Sveiciens no Latvijas PSR" ar ielīmētu atklātņu "Pērses ūdenskritums" 1948.g.
Pirmo vēstuli no māšas Latvijā A.Sungale saņēma 1945.g. 4.jūlijā

Izziņa A.Sungalei par darbu Taimiras pussalas kolhozā "Polārā zvaigzne" no 1951.–1956.g.

Товтовское.

PSRS Iekšlietu Tautas Komisāriāts — Народный Комиссариат Внутренних Дел СССР
Civilstāvokļa aktu daļa — Отдел актов гражданского состояния

Miršanas apliecība № 61.
Свидетельство о смерти

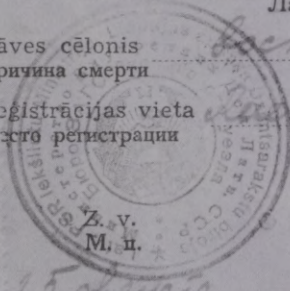
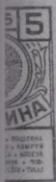
Pilson *Сунгалс Петерис Микелевич*
Гражданин *ин* (uzvārds, vārds, tāva vārds — фамилия, имя, отчество)

miris (-usi) *1941.g. 30. XII. - тухалга девятисот*
умер (-ла) *со дня первого года тридцатого декабря*
(bartiem un skaitļiem gadu, dienu un mēnesi — прописью и цифрами год, число и месяц)

par ko civilstāvokļa aktu mirušo reģistrācijas grāmatā *1948.* gada *17.* dienā
о чем в книге записей актов гражданского состояния о смерти за *1948.* год *17.* дня
ноября mēnesī izdarīts attiecīgs ieraksts.
месяца произведена соответствующая запись.

Miršanas vieta: pilsēta, apriņķis *-* pagasts *-*
Место смерти: город, уезд *-* волость
С.С.С.Р. Latvijas PSR. Vecums *1911.g. рожд.*
Латвийской ССР. Возраст

Nāves cēlonis *Воспаление лёгких*
Причина смерти
reģistrācijas vieta *Ватландские Лёзные Бюро ЗАГС.*
места регистрации Latvijas PSR — Латвийской ССР

Civilstāvokļa aktu biroja pārzinis *П. Даниленко*
Завед. бюро ЗАГС

25. августа 1948. gadā *✓*
года Darbvedis
Делопроизводитель

Izsūtītā P.Sungala miršanas apliecība. 1948.g. Miris 1941.gadā Vjatlagā

*Иск № 132
30/11.56*

СУНГАЛИС АЛЬМЕ ЯНОВИЧЕ

пос. Иннокентьевск

С учёта спецпоселения вы сняты. Документы получите в Карауле.

КОМАНДАНТ ПО УСТЬ-БИНСКОМУ РАЙОНУ
МЛАДШИЙ ЛЕЙТЕНАНТ *Андрюшин* /АНДРОШКИН/

Izziņa par A.Sungales "noņemšanu no specnometinājuma uzskaites". 1956.g.

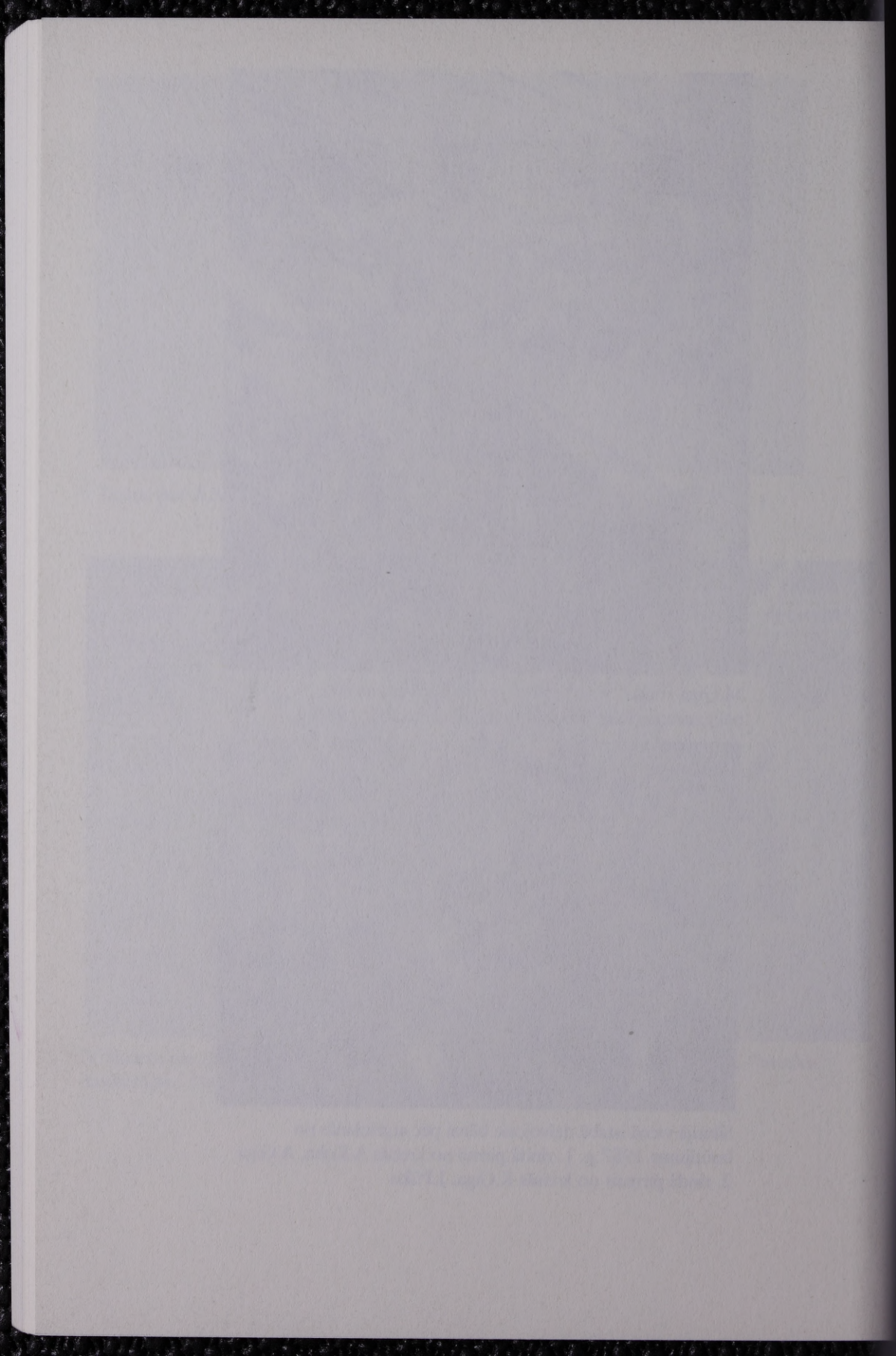
V.Šildere un citas izsūtītās siena pļavā. Uz sejas sieti, lai aizsargātos no t.s. "mošku" kodieniem. 1950-to gadu sākums

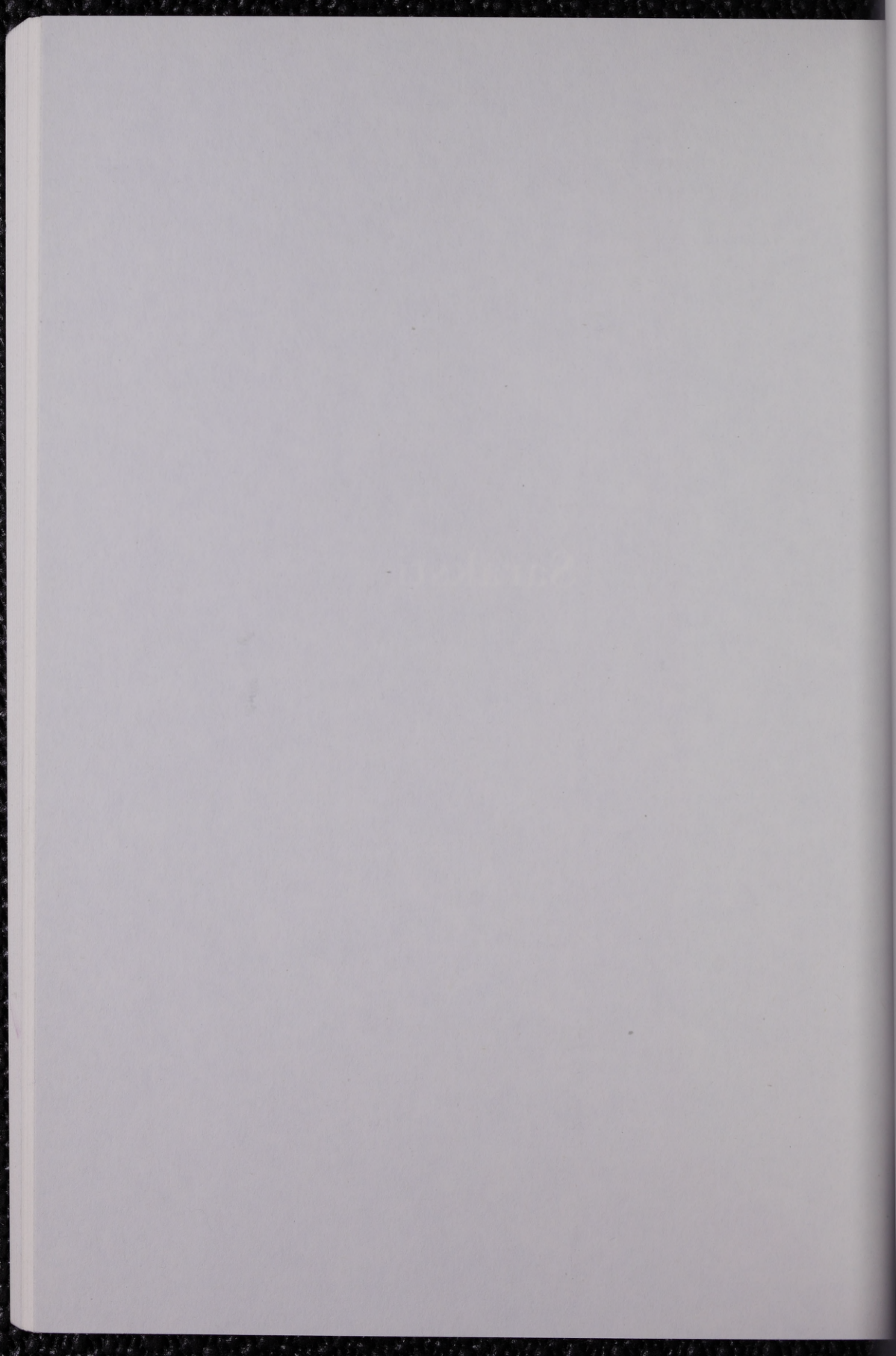
M.Ģiga strādā Novosjolovas rajona Igrišas sovhoza palīgsaimniecības "Podsobnaja" dārzniecībā. 1946.g.

Sībirijā vienā istabā dzīvojošie bērni pēc atgriešanās no izsūtījuma 1957.g. 1. rindā pirmā no kreisās A.Koha, A.Ģiga
2. rindā pirmais no kreisās K.Ģiga, J.Pūķis

Saraksti

Noziegumos pret padomju valsti apsūdzēto Liepājas novada iedzīvotāju saraksts no 1940.g. 17.jūnija līdz 1941.g. 21.jūnijam

- Abramovičs Heinrihs, dz. 1913, Liepāja, arest. 25.04.41. Lieta Nr. P-9482.
Abramovs Nikolajs, dz. 1906, Liepāja, arest. 09.07.40. Lieta Nr. P-3396.
Agrums Aleksandrs, dz. 1914, Liepājas apr. Purmsātu pag., arest. 09.10.40. Lieta Nr. P-6965.
Aleksanders Šaja Volfš, dz. 1906, Liepāja, arest. 01.10.40. Lieta Nr. 7770.
Andersons Krišjānis, dz. 1888, Liepājas apr. Grobiņas pag., arest. 20.09.40. Lieta Nr. P-10993.
Andersons Pauls, dz. 1891, Aizputes apr. Cīravas pag., arest. 11.01.41. Lieta Nr. 7315.
Andužis Jānis Arvīds, dz. 1919, Liepāja, arest. 30.04.41. Lieta Nr. 9733.
Anševics Teodors, dz. 1900, Liepājas apr. Nīcas pag., arest. 11.06.41. Lieta Nr. P-9794.
Apfelbaums Arvīds, dz. 1922, Aizpute, arest. 30.04.41. Lieta Nr. P-10569.
Apkalns (Māže) Jēkabs, dz. 1892, Aizputes apr. Basu pag., arest. 04.10.40. Lieta Nr. P-8111.
Auterhofs Hermanis, dz. 1897, Liepāja, arest. 10.10.40. Lieta Nr. P-8718.
Auza Alfrēds Aleksandrs, dz. 1911, Liepāja, arest. 06.07.40. Lieta Nr. P-9043.
Behšteters Alfrēds, dz. 1897, Liepāja, arest. 15.10.40. Lieta Nr. P-7413.
Beķeris Alberts Žanis, dz. 1906, Liepāja, arest. 13.03.41. Lieta Nr. 37220.
Berķis Arnolds, dz. 1906, Liepājas apr. Aizviķu pag., arest. 21.08.40, atkārtoti arest. 22.05.45.
Lieta Nr. P-1660.
Berlands Ernests, dz. 1897, Liepājas apr. Vecpils pag., arest. 12.04.41. Lieta Nr. 41726.
Bērtulis Arnolds, dz. 1914, Liepāja, arest. 25.05.41. Lieta Nr. P-9823.
Bickis Ilgvars Ēriks, dz. 1917, Liepājas apr. Priekules pag., arest. 06.11.40. Lieta Nr. P-7055.
Birmanis Pēteris, dz. 1908, Liepājas apr. Nīcas pag., arest. 13.03.41. Lieta Nr. 35897.
Birze Jānis, dz. 1905, Liepājas apr. Dunikas pag., arest. 17.08.40. Lieta Nr. P-2232.
Birznieks Hermanis, dz. 1894, Liepājas apr. Klosteres pag., arest. 17.06.41. Lieta Nr. P-6071.
Bormanis Fricis Rūdolfs, dz. 1903, Liepājas apr. Aizviķu pag., arest. 04.03.41. Lieta Nr. 10121.
Brašs Fricis Teodors, dz. 1883, Aizputes apr. Cīravas pag., arest. 25.09.40. Lieta Nr. 9313.
Bredovskis Ernests, dz. 1906, Liepājas apr. Vaiņodes pag., arest. 21.11.40. Lieta Nr. P-8059.
Breners Maše, dz. 1904, Liepājas apr. Durbe, arest. 01.10.40. Lieta Nr. P-208.
Bruderis Antons, dz. 1906, Aizputes apr. Basu pag., arest. 11.06.41. Lieta Nr. 25733.
Bruders Jāzeps, dz. 1898, Aizputes apr. Basu pag., arest. 16.06.41. Lieta Nr. P-2238.
Brundzats-Brunzats Jānis, dz. 1897, Liepājas apr. Bārtas pag., arest. 22.10.40. Lieta Nr. 7262.
Bruzītis Ernests, dz. 1922, Liepājas apr. Dunikas pag., arest. 26.10.40. Lieta Nr. 38018.
Bumbieris Jānis, dz. 1912, Aizputes apr. Lažas pag., arest. 04.04.41. Lieta Nr. 9755.
Bumbulis Artūrs, dz. 1921, Liepājas apr. Rucavas pag., arest. 22.14.40. Lieta Nr. P-9772.
Burtnieks Jānis Voldemārs, dz. 1920, Liepāja, arest. 19.11.40. Lieta Nr. P-2511.
Cālītis Juris, dz. 1910, Liepājas apr. Ezeres pag., arest. 10.03.41. Lieta Nr. P-10779.
Cimmermanis Ernests, dz. 1892, Liepāja, arest. 22.04.41. Lieta Nr. P-8734.
Cinovskis Ernests, dz. 1888, Aizpute, arest. 10.02.41. Lieta Nr. P-6910.
Cipriķis Miervaldis, dz. 1920, Liepājas apr. Durbes pag., arest. 14.11.40. Lieta Nr. P-9968.
Cīrulis Kārlis, dz. 1905, Liepāja, arest. 22.10.40. Lieta Nr. P-10993.
Cīrulis Klāvs, dz. 1903, Liepājas apr. Gaviezes pag., arest. 22.10.40. Lieta Nr. P-10993.
Daizis Miķelis, dz. 1910, Liepājas apr. Nīcas pag., arest. 05.12.40. Lieta Nr. P-6859.
Dambovics Eduards, dz. 1883, Liepāja, arest. 17.04.41.
Dambovics Laimonis, dz. 1918, Liepāja, arest. 16.04.41. Lieta Nr. 37220.
Delands Kārlis, dz. 1923, Aizpute, arest. 05.12.40. Lieta Nr. P-6859.

Delands Oskars, dz. 1889, Aizpute, arest. 03.02.41. Lieta Nr. 7292.
 Dietlavs Klāvs, dz. 1890, Liepājas apr. Grobiņas pag., arest. 10.02.41. Lieta Nr. 25890.
 Diks Gustavs, dz. 1922, Liepāja, arest. 16.04.41. Lieta Nr. P-10569.
 Dilendorfs Fricis Rihards, dz. 1913, Liepāja, arest. 04.06.41. Lieta Nr. P-3884.
 Dobelis Alfrēds, dz. 1903, Aizputes apr. Lažas pag., arest. 30.07.40. Lieta Nr. P-5940.
 Dreimanis Ernests, dz. 1881, Liepājas apr. Vecpils pag., arest. 27.02.41. Lieta Nr. P-10121.
 Druka Kristaps, dz. 1905, Aizputes apr. Kalvenes pag. Bojas muiža, arest. 01.10.40. Lieta Nr. 7800.
 Dzenis Atis Otto, dz. 1898, Liepājas apr. Vecpils pag., arest. 21.09.40. Lieta Nr. 31908.
 Dzenis Veronika, dz. 1906, Liepāja, arest. 07.01.41. Lieta Nr. P-8670.
 Edomskis Aleksandrs, dz. 1898, Liepāja, arest. 31.08.40. Lieta Nr. 7506.
 Einis Fricis, dz. 1910, Aizputes apr. Nīkrāces pag., arest. 22.03.41. Lieta Nr. 7365.
 Eizenharms Francis, dz. 1898, Aizputes apr. Valtaiņu pag., arest. 04.11.40. Lieta Nr. P-7511.
 Elksnis Teodors, dz. 1912, Aizputes apr. Alšvangas pag., arest. 14.10.40. Lieta Nr. P-5376.
 Embriks Ernests, dz. 1900, Liepāja, arest. 21.06.41, Lieta Nr. P-8266.
 Ezers Jānis, dz. 1904, Liepājas apr. Virgas pag., arest. 08.08.40. Lieta Nr. P-8942.
 Ērglis-Ermansons Žanis Augusts, dz. 1902, Aizputes apr. Sakas pag., arest. 22.02.41. Lieta Nr. P-8931.
 Feldmanis Jānis, dz. 1898, Liepājas apr. Rāvas pag., arest. 18.07.40. Lieta Nr. P-1547.
 Feldmanis Jēkabs, dz. 1877, Liepājas apr. Vērgaļu pag., arest. 29.08.40. Lieta Nr. P-7876, P-4362.
 Fenskis Kārlis, dz. 1893, Aizpute, arest. 24.10.40. Lieta Nr. P-10993.
 Formakovs Arsēnijs, dz. 1900, Liepāja, arest. 30.07.40. Lieta Nr. P-1545.
 Franks Persijs, dz. 1902, Liepāja, arest. 23.09.40. Lieta Nr. P-1590.
 Freimanis Ādolfs, dz. 1901, Liepāja, arest. 14.10.40. Lieta Nr. P-6939.
 Freimanis Edvarts Kārlis, dz. 1887, Liepājas apr. Medzes pag., arest. 07.10.40. Lieta Nr. 7576.
 Fridrihsons Aleksandrs, dz. 1896, Aizputes apr. Sakas pag., arest. 31.08.40. Lieta Nr. 11480-u.
 Fridrihsons Arvīds Jānis, dz. 1920, Liepājas apr. Gaviezes pag., arest. 27.04.41. Lieta Nr. P-10613.
 Gailis Reinis, dz. 1889, Liepājas apr. Vecpils pag., arest. 01.11.40. Lieta Nr. P-9980.
 Galperīns Elhons, dz. 1900, Liepāja, arest. 13.08.40. Lieta Nr. P-4466.
 Gertners Jānis, dz. 1902, Liepājas apr. Gaviezes pag., arest. 01.11.40. Lieta Nr. P-8636.
 Gēbelis Miķelis, dz. 1913, Liepāja, arest. 17.09.40. Lieta Nr. P-6246.
 Goldbergs Andrejs, dz. 1896, Aizpute, arest. 25.07.40. Lieta Nr. 7786.
 Gramatis Egons, dz. 1922, Liepāja, arest. 25.02.41. Lieta Nr. 7307.
 Grantiņš Fricis, dz. 1916, Liepāja, arest. 05.06.41. Lieta Nr. 39230.
 Grasmanis Hermanis, dz. 1898, Aizputes apr. Kazdangas pag., arest. 13.04.41. Lieta Nr. 34199.
 Grebers Krišs, dz. 1889, Liepājas apr. Embūtes pag., arest. 10.11.40. Lieta Nr. 7767.
 Griķis Fricis, dz. 1903, Aizputes apr. Sieksātes pag., arest. 20.11.40. Lieta Nr. P-10048.
 Grīnevičs Romualds, dz. 1908, Liepāja, arest. 07.08.40. Lieta Nr. P-1599.
 Grintāls Rolands, dz. 1915, Liepāja, arest. 02.01.41. Lieta Nr. 25472.
 Griņēvičs Stepans, dz. 1911, Aizputes apr. Alšvangas pag., arest. 23.08.40. Lieta Nr. 38100.
 Grundmanis Antons, dz. 1913, Aizputes apr. Alšvangas pag., arest. 26.04.41, atkārtoti arest. 28.11.47. Lieta Nr. 28571.
 Grundmanis Žanis, dz. 1894, Liepājas apr. Kalētu pag., arest. 13.10.40. Lieta Nr. 300.
 Gulbis Jēkabs, dz. 1906, Aizputes apr. Gudenicku pag., arest. 14.05.41. Lieta Nr. 34199.
 Gulbis Rūdolfs Ernests, dz. 1903, Liepājas apr. Vecpils pag., arest. 14.07.40. Lieta Nr. P-1547.
 Gurvičs Zalmans, dz. 1902, Liepāja, arest. 04.1941. Lieta Nr. 11056.
 Ķeņģis Gustavs, dz. 1902, Liepājas apr. Ezeres pag., arest. 10.10.40. Lieta Nr. P-8164.
 Harmsons Fricis, dz. 1907, Liepāja, arest. 13.03.41. Lieta Nr. 35897.
 Hausmanis Nikolajs, dz. 1892, Liepāja, arest. 13.11.40. Lieta Nr. P-7512.

Hermanis Nikolajs, dz. 1896, Liepāja, arest. 12.11.40. Lieta Nr. 30145.
 Ignāts Bierands, dz. 1904, Liepājas apr. Nīcas pag., arest. 20.09.40. Lieta Nr. P-2170.
 Jakševičs Ferdinands, dz. 1902, Liepāja, arest. 27.02.41. Lieta Nr. 10120.
 Jankelsons Nohuns, dz. 1885, Liepājas apr. Grobiņa, arest. 04.12.40. Lieta Nr. P-6951.
 Jankovskis Bruno, dz. 1894, Liepāja, arest. 28.01.41. Lieta Nr. 9487.
 Jankus Alberts, dz. 1900, Liepājas apr. Vaiņodes pag., arest. 23.01.41. Lieta Nr. P-6937.
 Jansons Mārtiņš, dz. 1896, Aizpute, arest. 05.03.41. Lieta Nr. P-10386.
 Jaunarājs Kārlis, dz. 1891, Aizputes apr. Alšvangas pag., dz. 29.10.40. Lieta Nr. 9413.
 Jaunsleinis Miķelis, dz. 1895, Liepāja, arest. 06.07.40. Lieta Nr. P-8331.
 Jaunzems Žanis Rudolfs, dz. 1906, Liepāja, arest. 16.03.41. Lieta Nr. P-10605.
 Jākobsons Ādolfs, dz. 1922, Liepāja, arest. 08.03.41. Lieta Nr. 9702.
 Jākobsons Ernests, dz. 1923, Liepāja, arest. 28.02.41. Lieta Nr. 9702.
 Jāras Miķelis, dz. 1894, Liepāja, arest. 06.08.40. Lieta Nr. 9334.
 Jurka Elizabete Lida Milda, dz. 1920, Liepāja, arest. 16.02.41. Lieta Nr. P-5498.
 Kabiņeckis Rūdolfis, dz. 1905, Liepājas apr. Bārtas pag., arest. 27.09.40. Lieta Nr. 7772.
 Kairis Kaupis, dz. 1894, Liepājas apr. Bārtas pag., arest. 10.01.41. Lieta Nr. P-9773.
 Kalnenieks Jānis, dz. 1915, Liepājas apr. Rucavas pag., arest. 21.04.41. Lieta Nr. P-11024.
 Kalniņš Jānis, dz. 1919, Liepājas apr. Durbes pag., arest. 24.05.41. Lieta Nr. 7325.
 Kaļķis Voldemārs, dz. 1913, Liepājas apr. Vaiņodes pag., arest. 23.09.40. Lieta Nr. P-5949.
 Kandovskis Jāzeps, dz. 1901, Aizputes apr. Alšvangas pag., arest. 27.07.40. Lieta Nr. 7771.
 Kaupiņš Konstantīns, dz. 1913, Liepāja, arest. 04.06.41. Lieta Nr. 7334.
 Kazbuks Jānis, dz. 1902, Liepāja, arest. 19.10.40. Lieta Nr. P-1662.
 Kārklīņš Fridrihs, dz. 1912, Aizputes apr. Gudenieku pag., arest. 21.06.41. Lieta Nr. P-2431.
 Kārklīņš Jānis, dz. 1901, Aizputes apr. Kazdangas pag., arest. 13.05.41. Lieta Nr. 39137.
 Kints Kārlis Georgs, dz. 1914, Aizputes apr. Dzērves pag., arest. 11.02.41. Lieta Nr. P-6576.
 Kivelītis Ādolfs Vilhelms, dz. 1905, Aizputes apr. Kazdangas pag., arest. 21.01.41. Lieta Nr. P-7889.
 Kivelītis Kārlis, dz. 1904, Aizputes apr. Kazdangas pag., arest. 27.09.40. Lieta Nr. 7313.
 Kivelītis Pēteris, dz. 1898, Aizputes apr. Valtaiku pag., arest. 30.04.41. Lieta Nr. P-4887.
 Kļava Fricis, dz. 1909, Liepāja, arest. 08.04.41. Lieta Nr. P-10569.
 Kohs Jānis, dz. 1885, Aizputes apr. Dzērves pag., arest. 08.02.41. Lieta Nr. 37630.
 Kozickis-Fidlers Oļegs, dz. 1912, Liepāja, arest. 10.08.40. Lieta Nr. P-8401.
 Krācejs Andrejs, dz. 1921, Liepājas apr. Nīcas pag., arest. 04.12.40. Lieta Nr. 7298.
 Kreinerts Francis, dz. 1898, Liepājas apr. Dunikas pag., arest. 18.11.40. Lieta Nr. P-9869.
 Krieviņš Mārtiņš, dz. 1901, Liepājas apr. Gaviezes pag., arest. 09.10.40. Lieta Nr. P-6900.
 Krievs Jānis, dz. 1901, Liepājas apr. Tadaiku pag., arest. 31.12.40. Lieta Nr. P-8678.
 Kronbergs Fricis, dz. 1898, Liepājas apr. Izriedes muiža, arest. 22.07.40. Lieta Nr. 44891.
 Krūmkalns Žanis, dz. 1911, Liepāja, arest. 30.04.41. Lieta Nr. 9731.
 Kučmanskis Leonīds, dz. 1914, Liepāja, arest. 19.04.41. Lieta Nr. P-10512.
 Kude Kārlis, dz. 1901, Liepāja, arest. 01.11.40. Lieta Nr. P-6753.
 Kumpis Jānis, dz. 1920, Liepāja, arest. 22.10.40. Lieta Nr. P-8607.
 Kurmis Ernests, dz. 1905, Aizputes apr. Kazdangas pag., arest. 05.11.40. Lieta Nr. P-5962.
 Laipenieks Valdis, dz. 1920, Liepāja, arest. 25.10.40. Lieta Nr. 36477.
 Lanckenfelds Rūdolfis Žanis, dz. 1895, Aizputes apr. Rudbāržu pag., arest. 19.04.41. Lieta Nr. P-7717.
 Lapiņš Miķelis, dz. 1907, Liepājas apr. Nīcas pag., arest. 05.03.41. Lieta Nr. P-11024.
 Leiše Visvaldis Harijs, dz. 1922, Liepāja, arest. 26.10.40. Lieta Nr. 38018.
 Lukevics Rūdolfis, dz. 1902, Liepājas apr. Nīgrandes pag., arest. 12.05.41. Lieta Nr. P-9655.
 Lulla Arvīds, dz. 1900, Liepājas apr. Rucavas pag., arest. 18.06.41. Lieta Nr. P-4877.

Luters Jānis Žanis, dz. 1916, Liepājas apr. Pērkones pag., arest. 17.03.41. Lieta Nr. 37220.
 Luters Kārlis, dz. 1881, Aizputes apr. Dzērves pag., arest. 06.11.40. Lieta Nr. P-6929.
 Ļaviņš Pēteris, dz. 1895, Liepājas apr. Purmsātu pag., arest. 29.05.41. Lieta Nr. P-8273.
 Macenieks Voldemārs, dz. 1922, Liepāja, arest. 08.03.41. Lieta Nr. 9702.
 Mamis Vilhelms, dz. 1904, Liepāja, arest. 23.10.40. Lieta Nr. 36481.
 Mamis Visvaldis, dz. 1911, Liepāja, arest. 24.01.41. Lieta Nr. 36473.
 Mamonovs Ivans, dz. 1897, Liepāja, arest. 08.01.41. Lieta Nr. 7189.
 Mansfelds Ādolfs, dz. 1889, Liepāja, arest. 10.02.41. Lieta Nr. P-6911.
 Martens Augusts, dz. 1897, Liepāja, arest. 27.01.41. Lieta Nr. 9487.
 Matevičs Ādams, dz. 1899, Aizputes apr. Alsungas pag., arest. 12.10.40. Lieta Nr. P-6873.
 Matisons Kārlis, dz. 1901, Aizputes apr. Ulmales pag. Labrags, arest. 16.06.41. Lieta Nr. P-8591.
 Meijers Sergejs, dz. 1919, Liepājas apr. Vaiņodes pag. Bāta, arest. 19.04.41. Lieta Nr. 44565, 10909-u.
 Mers Vulfš, dz. 1892, Liepāja, arest. 09.10.40. Lieta Nr. P-272.
 Mētelis Jāzepts, dz. 1903, Aizputes apr. Basu pag., arest. 18.06.41. Lieta Nr. 34199.
 Miļjanovskis Ādolfs, dz. 1913, Liepāja, arest. 07.08.40. Lieta Nr. 39145.
 Morics Nikolajs, dz. 1920, Liepāja, arest. 15.07.40. Lieta Nr. 30673.
 Narķis Teodors, dz. 1902, Liepājas apr. Vaiņodes pag., arest. 21.02.41. Lieta Nr. P-6423.
 Narmonts Alfons, dz. 1914, Liepāja, arest. 22.04.41. Lieta Nr. P-7708.
 Narvilis Kārlis, dz. 1899, Liepājas apr. Vaiņodes pag., arest. 10.02.41. Lieta Nr. P-6914.
 Neiburgs Ernests, dz. 1921, Liepāja, arest. 30.04.41. Lieta Nr. P-10569.
 Neiburgs Fricis, dz. 1891, Liepājā, arest. 31.01.41. Lieta Nr. 36471.
 Novickis Otto, dz. 1902, Aizputes apr. Ulmales pag., arest. 07.11.40. Lieta Nr. 7257.
 Nūja Miķelis, dz. 1890, Liepājas apr. Rucavas pag., arest. 29.05.41. Lieta Nr. P-8273.
 Ozoliņš Kārlis, dz. 1884, Liepāja, arest. 27.02.41. Lieta Nr. P-6385.
 Ozoliņš Pēteris, dz. 1899, Aizputes apr. Jūrkalnes pag., arest. 10.10.40. Lieta Nr. P-7047.
 Ozols Jānis, dz. 1905, Liepājas apr. Tāšu pag., arest. 04.02.41. Lieta Nr. P-5679.
 Palaps Jēkabs, dz. 1891, Liepājas apr. Bārtas pag., arest. 28.04.41. Lieta Nr. P-6744.
 Pāvels Henrihs, dz. 1908, Liepāja, arest. 30.09.40. Lieta Nr. P-7490.
 Pecs Voldemārs, dz. 1913, Liepāja, arest. 30.10.40. Lieta Nr. P-8523.
 Penke Alfreds, dz. 1910, Liepāja, arest. 15.10.40. Lieta Nr. P-6013.
 Petkevičs Vilhelms Rūdolfs, dz. 1898, Liepāja, arest. 24.01.41. Lieta Nr. 37631.
 Plūdums Kārlis, dz. 1911, Liepāja, arest. 17.12.40. Lieta Nr. P-10601.
 Priednieks Jānis, dz. 1902, Liepājas apr. Priekules pag., arest. 27.08.40. Lieta Nr. P-10640.
 Pukulis Jēkabs, dz. 1878, Liepājas apr. Nīcas pag., arest. 01.01.41. Lieta Nr. P-8086.
 Punga Hermans, dz. 1877, Liepāja, arest. 13.01.41. Lieta Nr. P-1664.
 Purītis Pēteris, dz. 1901, Aizputes apr. Basu pag., arest. 26.02.41. Lieta Nr. 7454.
 Pūpēdis Aleksis, dz. 1893, Aizputes apr. Dzērves pag., arest. 13.09.40. Lieta Nr. P-5880.
 Radīgins Nikolajs, dz. 1893, Liepāja, arest. 31.10.40. Lieta Nr. P-9175.
 Redlihs Fricis, dz. 1892, Aizputes apr. Apriķu pag., arest. 19.09.40. Lieta Nr. P-6242.
 Rieksts Arnolds, dz. 1906, Liepājas apr. Grobiņas pag., arest. 21.04.41. Lieta Nr. 7384.
 Rigelis Raimonds, dz. 1915, Liepāja, arest. 10.06.41. Lieta Nr. 25763.
 Risevs Ignats, dz. 1906, Liepāja, arest. 19.12.40. Lieta Nr. 45142.
 Risovs Ignatijs, dz. 1906, Liepāja, arest. 17.12.40. Lieta Nr. 4843.
 Rītenis Jānis, dz. 1885, Liepājas apr. Nīcas pag., arest. 16.05.41. Lieta Nr. P-5508, P-1173.
 Roga-Ruseiko-Ruzenko Ernests, dz. 1892, Liepājas apr. Vaiņodes pag., arest. 19.02.41.
 Lieta Nr. P-1305.
 Roze Jānis Voldemārs, dz. 1904, Liepājas apr. Durbe, arest. 09.10.40. Lieta Nr. P-8373.

Rubenis Kārlis, dz. 1906, Liepāja, arest. 27.02.41. Lieta Nr. 10121.
 Rudzītis Kārlis, dz. 1920, Liepāja, arest. 28.04.41. Lieta Nr. P-10194.
 Ruika Miķelis, dz. 1896, Liepājas apr. Vecpils pag., arest. 16.09.40. Lieta Nr. P-9697.
 Rupeiks Augusts, dz. 1921, Liepāja, arest. 22.10.40. Lieta Nr. P-8607.
 Rūja Edgars, dz. 1911, Liepāja, arest. 14.03.41. Lieta Nr. 34018.
 Rūsiņš Miķelis, dz. 1903, Liepājas apr. Bārtas pag., arest. 28.04.41. Lieta Nr. 9335.
 Sakelis Alberts, dz. 1896, Aizpute, arest. 07.02.41. Lieta Nr. P-6494.
 Sakss Aleksandrs, dz. 1905, Liepājas apr. Embūtes pag., arest. 15.03.41. Lieta Nr. P-10765.
 Selga Herberts, dz. 1913, Liepāja, arest. 08.04.41. Lieta Nr. P-10569.
 Sermoliņš Pēteris, dz. 1908, Liepāja, arest. 26.04.41. Lieta Nr. P-7855.
 Silarājs Ernests Emils, dz. 1907, Liepāja, arest. 13.03.41. Lieta Nr. 35897.
 Siliņš Antons, dz. 1901, Aizputes apr. Jūrkalnes pag., arest. 07.03.41. Lieta Nr. P-7480.
 Simanovičs Teodors, dz. 1912, Liepāja, arest. 07.02.41. Lieta Nr. P-4909.
 Skabārdis Jānis, dz. 1915, Liepājas apr. Grobiņas pag., arest. 27.10.40. Lieta Nr. P-10708.
 Skreģis Ādolfis Voldemārs, dz. 1904, Liepājas apr. Pērkones pag., arest. 15.04.41. Lieta Nr. P-6071.
 Skriederis Pauls, dz. 1902, Liepāja, arest. 09.10.40. Lieta Nr. P-6964.
 Skudriņš Ernests, dz. 1903, Aizputes apr. Kazdangas pag., arest. 04.02.41. Lieta Nr. P-5379.
 Spariņš Anna, dz. 1890, Aizputes apr. Sieksātes pag., arest. 05.08.40. Lieta Nr. P-203.
 Spuntelis Andrejs, dz. 1908, Liepājas apr. Pērkones pag., arest. 15.04.41. Lieta Nr. P-6071.
 Stenclavs Jānis, dz. 1911, Aizputes apr. Sakas pag., arest. 30.10.40. Lieta Nr. P-7441.
 Stepēns Eduards, dz. 1905, Liepāja, arest. 04.10.40. Lieta Nr. P-5744.
 Strautiņš Žanis, dz. 1909, Liepājas apr. Asītes pag., arest. 16.10.40. Lieta Nr. 34047.
 Strazdiņš Ringolds Kārlis, Aizputes apr. Nīgrandes pag., arest. 14.11.40. Lieta Nr. P-9968.
 Strēlis Artūrs, dz. 1896, Aizpute, arest. 10.01.41. Lieta Nr. P-6319.
 Sudmalis Jānis, dz. 1898, Liepājas apr. Gramzdas pag., arest. 01.03.41. Lieta Nr. 10120.
 Sudmalis Žanis Teodors, dz. 1911, Liepāja, arest. 15.12.40. Lieta Nr. 34479.
 Šakers-Pelcmanis Ansis Žanis, dz. 1896, Liepāja, arest. 17.07.40. Lieta Nr. P-1547.
 Šers Hermans Hiršs Izrails, dz. 1893, Liepāja, arest. 23.10.40. Lieta Nr. 30048.
 Šilders Fricis, dz. 1901, Liepāja, arest. 10.02.41. Lieta Nr. P-8054.
 Šlanks Magnuss, dz. 1912, Liepāja, arest. 10.01.41. Lieta Nr. P-5943.
 Šlisers Andrejs, dz. 1903, Liepāja, arest. 17.03.41. Lieta Nr. P-7719.
 Šmits Olga Elfrīda, dz. 1915, Liepāja, arest. 01.12.40. Lieta Nr. 25472.
 Šneiders Kristaps Alberts, dz. 1913, Liepājas apr. Vecpils pag., arest. 17.03.41. Lieta Nr. P-7648.
 Šteins Juris Aleksandrs, dz. 1920, Liepāja, arest. 19.03.41. Lieta Nr. 41247.
 Šters Rihards, dz. 1907, Liepāja, arest. 27.04.41. Lieta Nr. 7457.
 Štolcs Hugo, dz. 1886, Liepājas apr. Tāšu pag., arest. 18.11.40. Lieta Nr. P-6708.
 Švānfelds Ēriks Vilhelms, dz. 1911, Liepāja, arest. 13.05.41. Lieta Nr. P-7775.
 Tālnora Alfrēds, dz. 1901, Liepāja, arest. 02.04.41. Lieta Nr. 33964.
 Teters Eduards Alfrēds, dz. 1904, Liepāja, arest. 05.02.41. Lieta Nr. P-8561.
 Tilgalis Fricis, dz. 1891, Aizputes apr. Rudbāržu pag., arest. 18.11.40. Lieta Nr. P-9869.
 Timbre Klāvs, dz. 1894, Liepājas apr. Purmsātu pag., arest. 06.12.40. Lieta Nr. P-9980.
 Treide Kristaps, dz. 1898, Liepājas apr. Priekules pag., arest. 22.10.40. Lieta Nr. P-268.
 Tumševics Ilmārs, dz. 1923, Liepāja, arest. 23.10.40. Lieta Nr. P-1647.
 Tunens Jēkabs, dz. 1912, Aizputes apr. Rudbāržu pag., arest. 25.11.40. Lieta Nr. P-8935.
 Ulpe Fricis, dz. 1922, Liepāja, arest. 28.02.41. Lieta Nr. 9702.
 Vaģars Jēkabs, dz. 1890, Liepāja, arest. 21.08.40. Lieta Nr. P-6294.
 Vaitis Rūdolfs, dz. 1908, Liepāja, arest. 19.08.40. Lieta Nr. 10722.

Vaivars Teodors, dz. 1915, Liepāja, arest. 13.03.41. Lieta Nr. 35897.
Valciņš Pāvels, dz. 1895, Liepāja, arest. 22.01.41. Lieta Nr. P-5418.
Valters Arnolds, dz. 1913, Liepāja, arest. 14.07.40. Lieta Nr. P-1547.
Vanags Jānis, dz. 1894, Aizputes apr. Basu pag., arest. 09.10.40. Lieta Nr. P-6932.
Vanags Žanis, dz. 1916, Liepājas apr. Vaiņodes pag., arest. 23.09.40. Lieta Nr. P-5949.
Veiss Harijs, dz. 1922, Liepāja, arest. 20.03.41. Lieta Nr. 7362.
Vesiņš Žanis, dz. 1897, Liepājas apr. Ezeres pag., arest. 22.08.40. Lieta Nr. 9326.
Vilsons Ernests, dz. 1903, Liepājas apr. Durbes pag., arest. 07.09.40. Lieta Nr. P-10993.
Vizulis Ivans, dz. 1886, Liepājas apr. Rucavas pag., arest. 13.09.40. Lieta Nr. P-7019.
Vītoļiņš Eduards, dz. 1922, Liepāja, arest. 30.04.41. Lieta Nr. P-10569.
Volkovskis Vilis Artūrs, dz. 1895, Aizputes apr. Aizputes pag., arest. 16.06.41. Lieta Nr. P-8767.
Zariņš Miķelis, dz. 1892, Liepāja, arest. 09.10.40. Lieta Nr. P-6307.
Zeiberliņš-Jansons Adelaida, dz. 1920, Liepāja, arest. 12.03.41. Lieta Nr. P-4448.
Ziemelis Pēteris, dz. 1899, Liepājas apr. Dunikas pag., arest. 09.10.40. Lieta Nr. P-5950.
Zingulis Žanis Edgars, dz. 1914, Liepāja, arest. 09.10.40. Lieta Nr. 11118-u.
Ziņģis Aleksandrs, dz. 1897, Liepāja, arest. 15.04.41. Lieta Nr. P-8958.
Ziņģis Indriķis, dz. 1905, Aizputes apr. Kalvenes pag., arest. 10.10.40. Lieta Nr. P-7008.
Zīle Kristaps, dz. 1886, Aizputes apr., arest. 20.05.41. Lieta Nr. 9501.
Zīverts Jānis Alberts, dz. 1908, Aizputes apr. Nīkrāces pag., arest. 09.10.40. Lieta Nr. P-8089.
Zīverts Miķelis, dz. 1898, Liepājas apr. Purmsātu pag., arest. 09.10.40. Lieta Nr. 7256.
Zorgevics Jānis Edgars, dz. 1890, Liepāja, arest. 27.09.40. Lieta Nr. P-6304.
Zūzans Raimonds Ilmārs, dz. 1921, Liepāja, arest. 22.10.40. Lieta Nr. P-6960.
Zvejnieks Jānis, dz. 1901, Liepāja, arest. 20.05.41. Lieta Nr. P-7175.
Zvejs Aleksandrs, dz. 1913, Aizputes apr. Cīravas pag., arest. 21.10.40. Lieta Nr. 39444.
Zvejs Indriķis, dz. 1889, Aizputes apr. Sakas pag., arest. 08.10.40. Lieta Nr. 10717.
Zvirgzds Fricis Alberts, dz. 1906, Liepājas apr. Nīgrandes pag., arest. 05.04.41. Lieta Nr. 37218.

*Saraksta izrakstu veicis A.Hoblušins
Saraksts satādīts pēc grāmatas "No NKVD līdz KGB.
Politiskās prāvas Latvijā 1940-1986
Noziegumos pret padomju valsti apsūdzēto
Latvijas iedzīvotāju rādītājs
"/R.Vīksnes un K.Kāngera redakcijā
Rīga: Latvijas Vēstures institūta apgāds, 1999*

1941.g. 14.jūnijā deportēto Liepājas novada iedzīvotāju saraksts

Liepājas apriņķis

Liepāja

- Vītols** Fricis Friča d., dz. 1890, Plūdoņa iela 10 –1 (Rīga, Matīsa iela 13–6), arest. 14.06.41, Molotovas apg. Usollags, nošauts 12.05.42. Lieta Nr. 12952.
- Vītola** Helēna Justīna m., dz. 1900, Plūdoņa iela 10–1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.08.46, nosūt. atpakaļ 15.05.51, atbrīv. 12.07.56. Lieta Nr. 12952.
- Vītols** Tāļivaldis Friča d., dz. 1927, Plūdoņa iela 10–1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēdzis 15.08.46, nosūt. atpakaļ 16.07.51, atbrīv. 12.07.56. Lieta Nr. 12952.
- Vītola** Regīna Friča m., dz. 1930, Plūdoņa iela 10–1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.07.47, nosūt. atpakaļ 15.05.51, atbrīv. 23.12.54. Lieta Nr. 12952.
- Burkevics** Haralds Kārļa d., dz. 1906, Viestura iela 17–9, arest. 14.06.41., Kirovas apg. Vjatlags, miris 06.05.42. Lieta Nr. 13125.
- Burkevica** Elizabete Anna Kristapa m., dz. 1907, Viestura iela 17–9, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 05.07.58. Lieta Nr. 13125.
- Burkevica** Māra Ilga Haralda m., dz. 1936, Viestura iela 17–9, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 20.03.56. Lieta Nr. 13125.
- Lulla** Jānis Andreja d., dz. 1899, Baseina iela 39, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 17.10.41. Lieta Nr. 13140.
- Lulla** Aline Andreja m., dz. 1902, Baseina iela 39, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 29.12.56. Lieta Nr. 13140.
- Barons** Jēkabs Jēkaba d., dz. 1900, Zviedru iela 10–4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 09.10.41. Lieta Nr. 13149.
- Barone** Lidija Andreja m., dz. 1910, Zviedru iela 10–4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., bēgusi 20.11.46, nosūt. atpakaļ 12.08.50, atbrīv. 17.07.56. Lieta Nr. 13149.
- Jaunsleine** Katrīne Miķeļa m., dz. 1883, Zviedru iela 10–4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., atbrīv. 20.11.46. Lieta Nr. 13149.
- Jaunzems** Ernests Jēkaba d., dz. 1901, Terēzes iela 9–6, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, pēc tam nometinājumā Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 24.10.57. Lieta Nr. 13376.
- Jaunzeme** Ilze Friča m., dz. 1877, Terēzes iela 9–6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 16.08.51. Lieta Nr. 13376.
- Jaunzeme** Emma Andreja m., dz. 1902, Terēzes iela 9–6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 24.10.57. Lieta Nr. 13376.
- Jaunzems** Ēriks Ernesta d., dz. 1937, Terēzes iela 9–6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 15.10.57. Lieta Nr. 13376.
- Jaunzeme** Astra Ernesta m., dz. 1940, Terēzes iela 9–6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 15.10.57. Lieta Nr. 13376.

- Jaunzeme** Emīlija Anete Kaspara m., dz. 1896, Terēzes iela 9–6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., mirusi 01.06.47. Lieta Nr. 13376.
- Jaunzems** Jēkabs Mārtiņa d., dz. 1891, Terēzes iela 9–6, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 15.03.42. Lieta Nr. P-9765.
- Dans** Šaja Greinima d., dz. 1886, Graudu iela 39, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 20.08.43. Lieta Nr. 13510.
- Dana** Frīda Natana m., dz. 1886, Graudu iela 39, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., mirusi 11.06.47. Lieta Nr. 13510.
- Kils** Leiba Vulfš Bera d., dz. 1884, Kuršu iela 18, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 22.07.42. Lieta Nr. 13533.
- Kila** Zāra Boruha m., dz. 1887, Kuršu iela 18, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 22.10.57. Lieta Nr. 13533.
- Kils** Mozus Leibas d., dz. 1921, Kuršu iela 18, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 29.10.57. Lieta Nr. 13533.
- Kils** Dāvids Leibas d., dz. 1915, Alejas iela 6–1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 30.10.57. Lieta Nr. 13533.
- Kila** Brahe Leibas m., dz. 1925, Kuršu iela 18, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., bēgusi, nosūt. atpakaļ 20.02.53, atbrīv. 31.08.53. Lieta Nr. 13533.
- Kila** Roza Efraima m., dz. 1917, Alejas iela 6–1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., bēgusi 13.09.46, nosūt. atpakaļ 08.08.52, atbrīv. 30.10.57. Lieta Nr. 13533.
- Kila** Dagona Dāvida m., dz. 1940, Alejas iela 6–1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., bēgusi 13.09.46, nosūt. atpakaļ 08.08.52, atbrīv. 30.10.57. Lieta Nr. 13533.
- Kalpiņš** Ulrihs Ernesta d., dz. 1891, Ausekļa iela 7–2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 16.01.42. Lieta Nr. 14008.
- Kalpiņa** Anna Jorena m., dz. 1888, Ausekļa iela 7–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 24.03.56. Lieta Nr. 14008.
- Loceniece** Antonija Georga m., dz. 1893, Strautu iela 8–4, izsūt. 14.06.41, Kazahijas PSR Karagandas apg. Četas raj., atbrīv. 01.07.50. Lieta Nr. 14080.
- Diners** Bērs, dz. 1880, Skrīveru iela 12, arest. 14.06.41, Smoļenskas apg. Juhnovas noietne, miris 25.06.41. Lieta Nr. 14166.
- Diners** Leo Bera d., dz. 1919, Skrīveru iela 12, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., miris 1942. gada oktobrī. Lieta Nr. 14166.
- Krumbergs** Kārlis Gotharda d., dz. 1886, Brīvības iela 62–4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 17.07.41. Lieta Nr. 14189.
- Krumberga** Anna Mihaila m., dz. 1900, Brīvības iela 62–4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Berjozovskas raj., atbrīv. 04.08.56. Lieta Nr. 14189.
- Krumbergs** Edvīns Kārļa d., dz. 1925, Brīvības iela 62–4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Berjozovskas raj., miris 1942. gadā. Lieta Nr. 14189.
- Krumbergs** Arvids Kārļa d., dz. 1926, Brīvības iela 62–4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Berjozovskas raj., miris 1942. gadā. Lieta Nr. 14189.
- Keire** Jānis Jāņa d., dz. 1877, Ezera iela 14–1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 02.10.41. Lieta Nr. 14190.
- Keire** Anna Kristapa m., dz. 1880, Ezera iela 14–1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., mirusi 1945. gadā. Lieta Nr. 14190.
- Keire** Aleksandrs Jāņa d., dz. 1915, Ezera iela 14–1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas

nov. Pirovskas raj., atbrīv. 15.11.56. Lieta Nr. 14190.

Keire Mirdza Jāņa m., dz. 1919., Ezera iela 14-1, izsūt. 14.06.41., Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 19.03.56. Lieta Nr. 14190.

Keire Tamāra Avdeja m., dz. 1916., Ezera iela 14-1, izsūt. 14.06.41., Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 14.11.56. Lieta Nr. 14190.

Abramovičs Simons Ābrama d., dz. 1864, Sporta iela 3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 14.08.41. Lieta Nr. 14202.

Balkinda Paula Simona m., dz. 1909, Sporta iela 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 07.02.57. Lieta Nr. 14202.

Balkinds Jakirs Soela d., dz. 1941, Sporta iela 3, izsūt. 14.06.41. Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., miris 1941. gada jūlijā. Lieta Nr. 14202.

Veisbahs Teodors Jānis Gusta d., dz. 1884, Rucavas iela 5, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 29.08.42. Lieta Nr. 14213.

Veisbaha Margarieta Jāņa m., dz. 1885, Rucavas iela 5, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjолоvas raj., mirusi 1947. gadā. Lieta Nr. 14213.

Veisbahs Jānis Jāņa d., dz. 1927, Rucavas iela 5, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjолоvas raj., atbrīv. 20.09.56. Lieta Nr. 14213.

Elks Jānis Jēkaba d., dz. 1874, Rīgas iela 9, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 19.04.42. Lieta Nr. 14221.

Elka Anna Ernesta m., dz. 1881, Rīgas iela 9, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., mirusi 31.01.43. Lieta Nr. 14221.

Jankovičs Aleksandrs Pauļa d., dz. 1891, K. Valdemāra iela 32-15, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 25.04.42. Lieta Nr. 14225.

Jankoviča Natālija Viktora m., dz. 1896, K. Valdemāra iela 32-15, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 26.07.56. Lieta Nr. 14225.

Jankovičs Juris Aleksandra d., dz. 1924, K. Valdemāra iela 32-15, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 26.06.56. Lieta Nr. 14225.

Jankoviča Ruta Aleksandra m., dz. 1921, K. Valdemāra iela 32-15, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 24.06.56. Lieta Nr. 14225.

Vizulis Augusts Augusta d., dz. 1900, Baznīcas iela 2-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 07.05.42. Lieta Nr. 14232.

Veinis Francis Miķeļa d., dz. 1904, Dorupes iela 23-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 20.04.42. Lieta Nr. 14233.

Venskevičs Teodors Kārļa d., dz. 1906, Koku iela 8, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 25.04.42. Lieta Nr. 14234.

Venskeviča Emilija Miķeļa m., dz. 1905, Koku iela 8, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Berjозovskas raj., atbrīv. 15.12.46. Lieta Nr. 14234.

Venskeviča Ruta Teodora m., dz. 1940, Koku iela 8, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Berjозovskas raj., atbrīv. 30.08.46. Lieta Nr. 14234.

Deksne Ausma Alfrēda m., dz. 1928, Koku iela 8, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Berjозovskas raj., atbrīv. 30.08.46. Lieta Nr. 14234.

Mackus Lina Miķeļa m., dz. 1881, Koku iela 8, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Berjозovskas raj., mirusi 1943. gadā. Lieta Nr. 14234.

Dombrovskis Jānis Indriķis Andreja d., dz. 1904, Ukstiņa iela 63-5, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 10.05.42. Lieta Nr. 14240.

Liperts Ābrams Marka d., dz. 1864, Graudu iela 43/45, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 09.09.41. Lieta Nr. 14255.

- Liperte** Anete Jūlija m., dz. 1867, Graudu iela 43/45, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., mirusi 12.05.44. Lieta Nr. 14255.
- Perelmans** Josels Leibas d., dz. 1883, A. Pumpura iela 11-6, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 23.04.42. Lieta Nr. 14273.
- Perelmane** Eta (Ete) Samuila m., dz. 1885, A. Pumpura iela 11-6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., bēgusi, nosūt. atpakaļ 08.09.50, mirusi 05.08.53. Lieta Nr. 14273.
- Perelmans** Aleksandrs Šmerels Josela d., dz. 1917, A. Pumpura iela 11-6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., bēdzis 14.08.46, nosūt. atpakaļ 08.09.50, atbrīv. 31.07.58. Lieta Nr. 14273.
- Matīss** Paulis Edvarda d., dz. 1891, Rožu laukums 3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 27.04.42. Lieta Nr. 14282.
- Matīsa** Elfrīda Emīla m., dz. 1906, Rožu laukums 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., atbrīv. 15.11.46. Lieta Nr. 14282.
- Matīsa** Silvija Pauļa m., dz. 1940, Rožu laukums 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., atbrīv. 15.11.46. Lieta Nr. 14282.
- Svars** Andrejs Aleksandra d., dz. 1898, Vidusceļa iela 14, arest. 16.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 02.12.41. Lieta Nr. 14333.
- Toms** Andrejs Arnolds Jāņa d., dz. 1915, Jaunā iela 7, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 27.09.41. Lieta Nr. 14341.
- Toma** Ella Ādolfā m., dz. 1915, Jaunā iela 7, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 24.01.56. Lieta Nr. 14341.
- Šenbergers** Izraēls Simona d., dz. 1885, A. Upīša iela 4-9, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 03.12.41. Lieta Nr. 14345.
- Šenbergere** Fanija Hirša m., dz. 1904, A. Upīša iela 4-9, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., mirusi 05.11.47. Lieta Nr. 14345.
- Šenbergers** Simons Izraēla d., dz. 1923, A. Upīša iela 4-9, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., bēdzis 15.11.47., nosūt. atpakaļ, atbrīv. 19.05.58. Lieta Nr. 14345.
- Šenbergere** Civa Izraēla m., dz. 1920, A. Upīša iela 4-9, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 15.11.47. Lieta Nr. 14345.
- Skuja** Kārlis Pēteris Andreja d., dz. 1894, Annas iela 12, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 02.03.42. Lieta Nr. 14367.
- Skuja** Emīlija Otto m., dz. 1894, Annas iela 12, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 05.04.56. Lieta Nr. 14367.
- Sērdienis** Arnolds Miķeļa d., dz. 1896, Rīgas iela 19, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 05.05.42. Lieta Nr. 14373.
- Sērdiene** Anna Jāņa m., dz. 1898, Rīgas iela 19, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 31.01.57. Lieta Nr. 14373.
- Sņiķeris** Ernests Jāņa d., dz. 1886, Šķūņu iela 21-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 07.12.41. Lieta Nr. 14389.
- Sņiķere** Anna Jēkaba m., dz. 1897, Šķūņu iela 21-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 26.02.57. Lieta Nr. 14389.
- Sņiķeris** Ivars Ernesta d., dz. 1932, Šķūņu iela 21-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 06.11.54. Lieta Nr. 14389.
- Sņiķere** Ināra Ernesta m., dz. 1937, Šķūņu iela 21-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 09.01.56. Lieta Nr. 14389.

Alfjorovs Andrejs Vladimira d., dz. 1889, Indriķa iela 5–6, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 03.07.42. Lieta Nr. 14398.

Alfjorova Jeļena Ivana m., dz. 1892, Indriķa iela 5–6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.02.48, nosūt. atpakaļ 24.01.49, atbrīv. 04.02.56. Lieta Nr. 14398.

Alfjorova Irina Andreja m., dz. 1924, Indriķa iela 5–6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.02.48, nosūt. atpakaļ 24.01.49, atbrīv. 04.02.56. Lieta Nr. 14398.

Vaiņevics Kārlis Jēkaba d., dz. 1884, Vaļņu iela 26–1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 15.04.42. Lieta Nr. 14409.

Vaiņevica Līze Indriķa m., dz. 1888, Vaļņu iela 26–1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 11.05.48, nosūt. atpakaļ 24.06.49, atbrīv. 28.03.56. Lieta Nr. 14409.

Garozā Rūdolfs Kārļa d., dz. 1911, Ganību iela 43–3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 26.05.42. Lieta Nr. 14420.

Garozā Genovefā Jāzepa m., dz. 1907, Ganību iela 43–3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 23.08.56. Lieta Nr. 14420.

Garozā Ojārs Rūdolfa d., dz. 1937, Ganību iela 43–3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 23.08.56. Lieta Nr. 14420.

Garozā Andrejs Rūdolfa d., dz. 1940, Ganību iela 43–3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 23.08.56. Lieta Nr. 14420.

Brekters Visvaldis Andreja d., dz. 1903, Dorupes iela 22/24–4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 05.06.42. Lieta Nr. 14446.

Brektere Alma Jāņa m., dz. 1911, Dorupes iela 22/24–4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 28.05.57. Lieta Nr. 14446.

Beķeris Jēkabs Jēkaba d., dz. 1904, Apšu iela 5–3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 24.04.42. Lieta Nr. 14455.

Beķere Lilija Jāņa m., dz. 1898, Apšu iela 5–3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 15.09.47. Lieta Nr. 14455.

Beķere Ilga Jēkaba m., dz. 1933, Apšu iela 5–3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 15.10.46. Lieta Nr. 14455.

Beķere Līgita Jēkaba m., dz. 1935, Apšu iela 5–3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 15.09.47. Lieta Nr. 14455.

Vaiņevics Ansis Jēkaba d., dz. 1881, Klaipēdas iela 14–18, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 16.07.42. Lieta Nr. 14458.

Vaiņevica Emīlija Pētera m., dz. 1893, Klaipēdas iela 14–18, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 04.01.57. Lieta Nr. 14458.

Meijere Anna Jēkaba m., dz. 1896, Bārtas iela 7–5, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 23.02.56. Lieta Nr. 14458.

Meijere Benita Ēvalda m., dz. 1931, Bārtas iela 7–5, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas rajons, atbrīv. 12.03.56. Lieta Nr. 14458.

Zariņš Oļģerts Kārļa d., dz. 1902, Peldu iela 27–2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 04.07.42. Lieta Nr. 14488.

Zariņa Elza Pētera m., dz. 1903, Peldu iela 27–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., bēgusi 25.01.48, nosūt. atpakaļ 10.03.50, atbrīv. 12.03.56. Lieta Nr. 14488.

Zariņš Zigurds Oļģerta d., dz. 1930, Peldu iela 27–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 25.11.46. Lieta Nr. 14488.

- Zariņa** Daina Oļģerta m., dz. 1935, Peldu iela 27-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 25.11.46. Lieta Nr. 14488.
- Zēbers** Kārlis Jura d., dz. 1911, Karlines iela 21-7, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 04.07.42. Lieta Nr. 14491.
- Zīverts** Miķelis Edvarts Jāņa d., dz. 1907, Hermaņa iela 11-8, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 23.04.42. Lieta Nr. 14495.
- Krūms** Rūdolfs Jāņa d., dz. 1903, Annas iela 8-4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 04.06.42. Lieta Nr. 14500.
- Krūma** Marija Jāņa m., dz. 1898, Annas iela 8-4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., tiesāta, nošauta 29.12.42. Lieta Nr. 14500.
- Krūms** Laimonis Edgars Rūdolfa d., dz. 1927, Annas iela 8-4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 09.06.46. Lieta Nr. 14500.
- Kurce** Gotfrīds Jāņa d., dz. 1893, Liepu iela 23, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 02.05.42. Lieta Nr. 14501.
- Kurce** Polina Hermaņa m., dz. 1906, Liepu iela 23, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 27.04.57. Lieta Nr. 14501.
- Kurce** Arianna Gotfrīda m., dz. 1938, Liepu iela 23, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 27.04.57. Lieta Nr. 14501.
- Kronbergs** Ulrihs Ģirta d., dz. 1888, Kalna iela 6-1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 09.06.42. Lieta Nr. 14528.
- Kronberga** Made Ernesta m., dz. 1889, Kalna iela 6-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., mirusi 03.04.54. Lieta Nr. 14528
- Libermanis** Aleksejs Zāmuēla d., dz. 1892, Dzintara iela 16-3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 17.05.42. Lieta Nr. 14535.
- Libermane** Helēna Dāvida m., dz. 1895, Dzintara iela 16-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., mirusi 1953. gadā. Lieta Nr. 14535.
- Libermanis** Daniels Alekseja d., dz. 1928, Dzintara iela 16-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 29.04.58. Lieta Nr. 14535.
- Lapa** Leonhards Mārtiņa d., dz. 1882, Šķūņu iela 13/15-1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 18.06.42. Lieta Nr. 14539.
- Lapa** Millija Andreja m., dz. 1882, Šķūņu iela 13/15-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 09.03.56. Lieta Nr. 14539.
- Mazurkevičs** Ferdinands Jāņa d., dz. 1891, Baseina iela 7-26, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 04.05.42. Lieta Nr. 14555.
- Selga** Milda Friča m., dz. 1906, Baseina iela 7-26, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 12.05.52. Lieta Nr. 14555.
- Neiss** Leiba Bera d., dz. 1902, Avotu iela 11-1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 29.05.42. Lieta Nr. 14561.
- Neisa** Marija Benjamiņa m., dz. 1903, Avotu iela 11-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 21.02.56. Lieta Nr. 14561.
- Neiss** Šaja Leibas d., dz. 1927, Avotu iela 11-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 15.06.48. Lieta Nr. 14561.
- Neiss** Benjamiņš Leibas d., dz. 1931, Avotu iela 11-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 20.06.47. Lieta Nr. 14561.
- Polītovs** Konstantīns Ivana d., dz. 1905, Dārza iela 29-18, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.07.42. Lieta Nr. 14573.
- Priedols** Žanis Kārļa d., dz. 1901, Dzirnau iela 8-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg.

- Vjatlags, miris 18.07.42. Lieta Nr. 14575.
- Priedola** Elvira Miķeļa m., dz. 1895, Dzirnau iela 8-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 1947. gadā. Lieta Nr. 14575.
- Priedols** Arvīds Žaņa d., dz. 1926, Dzirnau iela 8-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 14575.
- Priedols** Daumants Žaņa d., dz. 1931, Dzirnau iela 8-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 14575.
- Priedola** Elza Žaņa m., dz. 1928, Dzirnau iela 8-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 14575.
- Heide** Pēteris Jēkaba d., dz. 1893, Ūdeņu iela 10-3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 11.07.42. Lieta Nr. 14584.
- Heide** Johanna Andreja m., dz. 1901, Ūdeņu iela 10-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 25.04.56. Lieta Nr. 14584.
- Grāvelsiņš** Kārlis Alberts Pētera d., dz. 1898, Baterijas iela 5-7, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov., citu ziņu nav. Lieta Nr. 14869.
- Zakss** Bērs Mihaila d., dz. 1891, Vitolu iela 3a-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 31.08.41. Lieta Nr. 14905.
- Zaksa** Natālija Hirša m., dz. 1895, Vitolu iela 3a-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 27.02.42. Lieta Nr. 14905.
- Zakss** Jēkabs Bera d., dz. 1921, Vitolu iela 3a-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 27.02.42. Lieta Nr. 14905.
- Zaksa** Heņa Bera m., dz. 1926, Vitolu iela 3a-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 27.02.42. Lieta Nr. 14905.
- Allažs** Kristaps Kristapa d., dz. 1888, A. Pumpura iela 5-1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 29.01.43. Lieta Nr. 14944.
- Allaža** Lina Ernesta m., dz. 1894, A. Pumpura iela 5-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 02.07.47, nosūt. atpakaļ 25.06.51, atbrīv. 20.04.56. Lieta Nr. 14944.
- Allaža** Dzidra Kristapa m., dz. 1925, A. Pumpura iela 5-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., mirusi 1947. gadā. Lieta Nr. 14944.
- Alšvangers** Haims Vulfā d., dz. 1897, K. Valdemāra iela 19, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, pēc tam noņemtinājumā Krasnojarskas nov. Kanskas raj., miris 14.04.55. Lieta Nr. 14945.
- Alšvangers** Ete Haima m., dz. 1898, K. Valdemāra iela 19, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., bēgusi 12.04.47, nosūt. atpakaļ 25.07.50, atbrīv. 06.11.56. Lieta Nr. 14945.
- Birznieks** Jānis Jāņa d., dz. 1895, Tiesas iela 3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, pēc tam noņemtinājumā Komi APSR Intā, miris 05.10.55. Lieta Nr. 14950.
- Birzniece** Katrīna Miķeļa m., dz. 1897, Tiesas iela 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 26.07.56. Lieta Nr. 14950.
- Birznieks** Uldis Jāņa d., dz. 1936, Tiesas iela 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 15.09.47. Lieta Nr. 14950.
- Bergs** Nikolajs Pāvila d., dz. 1915, Matrožu iela 5, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, pēc tam noņemtinājumā Krasnojarskas nov., atbrīv. 26.03.56. Lieta Nr. 14951.
- Berga** Zinaīda Ignata m., dz. 1914, Matrožu iela 5, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 15.04.56. Lieta Nr. 14951.

- Buivide** Anna Pētera m., dz. 1907, T. Breikša iela 24–14, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 26.03.51, pēc tam noņemtajumā Krasnojarskas nov., atbrīv. 25.07.55. Lieta Nr. 14952.
- Bērziņš** Kārlis Teodora d., dz. 1902, Jaunā iela 12a–2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 05.08.43. Lieta Nr. 14954.
- Bērziņa** Johanna Līna Jēkaba m., dz. 1911, Jaunā iela 12a–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 20.11.56. Lieta Nr. 14954.
- Baumanis** Johans Kārlis Jēkaba d., dz. 1906, Toma iela 6–2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 05.06.43. Lieta Nr. 14955, P–5778.
- Baumane** Elza Anastasija m., dz. 1906, Toma iela 6–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., atbrīv. 26.10.46. Lieta Nr. 14955.
- Berkovičs** Perecs Īzaka d., dz. 1909, Peldu iela 20, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, pēc tam noņemtajumā Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., miris 22.01.57. Lieta Nr. 14956.
- Berkoviča** Hese Lea Izraēla m., dz. 1913, Peldu iela 20, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 06.04.57. Lieta Nr. 14956.
- Berkoviča** Karmele Pereca m., dz. 1936, Peldu iela 20, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 02.03.56. Lieta Nr. 14956.
- Berkoviča** Noima Pereca m., dz. 1934, Peldu iela 20, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 17.09.55. Lieta Nr. 14956.
- Vilsons** Fricis Jāņa d., dz. 1904, Ziemeļu iela 10, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, 28.11.42 piespriesti 10 gadi ieslodzījumā, citu ziņu nav. Lieta Nr. 14964, P–8512.
- Vinskevičs** Teodors Kārļa d., dz. 1909, Koku iela 8, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 25.04.42. Lieta Nr. 14965.
- Gūtmanis** Indriķis Kārļa d., dz. 1897, Lielā iela 1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 23.06.44, pēc tam noņemtajumā Krasnojarskas nov. Tjuhtetas raj., bēdzis 15.08.47, nosūt. atpakaļ 24.08.50, atbrīv. 01.11.54. Lieta Nr. 14970.
- Gūtmane** Irma Jēkaba m., dz. 1902, Lielā iela 1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., bēgusi 15.08.47, nosūt. atpakaļ 24.08.50, atbrīv. 20.09.56. Lieta Nr. 14970.
- Gūtmanis** Olafs Indriķa d., dz. 1927, Lielā iela 1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., bēdzis 15.08.47, nosūt. atpakaļ 20.11.50, atbrīv. 20.09.56. Lieta Nr. 14970.
- Grīnfelds** Kārlis Jēkaba d., dz. 1885, Zemnieku iela 20a, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 26.11.42. Lieta Nr. 14971.
- Grīnfelde** Marija Jāņa m., dz. 1895, Zemnieku iela 20a, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 01.04.56. Lieta Nr. 14971.
- Gutermanis** Iciks Falka d., dz. 1898, Palmu iela 1–8, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.04.42. Lieta Nr. 14972.
- Gutermane** Marija Ābrama m., dz. 1900, Palmu iela 1–8, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 10.06.57. Lieta Nr. 14972.
- Dāvids** Meiers Borisa d., dz. 1882, Toma iela 64–1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 15.05.44, pēc tam noņemtajumā Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., bēdzis 15.04.47, nosūt. atpakaļ 09.10.50, atbrīv. 03.05.56. Lieta Nr. 14976.
- Dāvida** Nehe Haima m., dz. 1882, Toma iela 64–1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., bēgusi, nosūt. atpakaļ 09.10.50, mirusi 29.04.56. Lieta Nr. 14976.
- Dūkstenieks** Rūdolfs Andreja d., dz. 1889, Raiņa iela 8–1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 20.04.43. Lieta Nr. 14978, P–5765.

- Dūksteniece** Alma Jūlija Kārļa m., dz. 1881, Raiņa iela 8-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.11.47, nosūt. atpakaļ 24.11.49, atbrīv. 27.05.54. Lieta Nr. 14978.
- Dūksteniece** Laimdota Andreja m., dz. 1926, Raiņa iela 8-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 15.10.46. Lieta Nr. 14978.
- Dūksteniece** Lidija Erna Andreja m., dz. 1928, Raiņa iela 8-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., mirusi 1941. gadā. Lieta Nr. 14978.
- Zonbergs** Frīdrihs Frīdriha d., dz. 1890, K. Valdemāra iela 18-5, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 21.06.43. Lieta Nr. 14982.
- Zonberga** Eiženija Jāņa m., dz. 1893, K. Valdemāra iela 18-5, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 01.11.48. Lieta Nr. 14982.
- Zonbergs** Juris Frīdriha d., dz. 1923, K. Valdemāra iela 18-5, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 21.09.56. Lieta Nr. 14982.
- Zonberga** Astra Frīdriha m., dz. 1921, K. Valdemāra iela 18-5, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 01.11.48. Lieta Nr. 14982.
- Zivarte** Anna Emīlija Friča m., dz. 1901, Viestura iela 38, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., tiesāta, nošauta 25.07.42. Lieta Nr. 14986.
- Zivarts** Laimonis Jāņa d., dz. 1922, Viestura iela 38, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., atbrīv. 22.09.54. Lieta Nr. 14986.
- Jofe** Šimanis Kasriela d., dz. 1878, Graudu iela 54, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 26.06.44. Lieta Nr. 14987.
- Jofe** Feiga Ābrama m., dz. 1881, Graudu iela 54, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 25.08.47. Lieta Nr. 14987.
- Kilēvics** Arvids Frīcis Jāņa d., dz. 1907, Indriķa iela 1-3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, nošauts 19.03.42. Lieta Nr. 14992, 38870.
- Kilēvica** Anete Indriķa m., dz. 1898, Indriķa iela 1-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., atbrīv. 04.11.56. Lieta Nr. 14992.
- Goldbergs** Jēkabs Judela d., dz. 1879, Lāču iela 51-1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 06.04.42. Lieta Nr. 14994.
- Goldberga** Roza Hirša m., dz. 1890, Lāču iela 51-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov., citu ziņu nav. Lieta Nr. 14994.
- Goldbergs** Jūda Jēkaba d., dz. 1913, Lāču iela 51-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov., citu ziņu nav. Lieta Nr. 14994.
- Goldbergs** Leibs Jēkaba d., dz. 1915, Lāču iela 51-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov., citu ziņu nav. Lieta Nr. 14994.
- Keire** Arvids Jāņa d., dz. 1908, Lāču iela 38, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 24.01.43. Lieta Nr. 14995, P-7382.
- Keire** Helēna Benedikta m., dz. 1911, Lāču iela 38, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.08.47, nosūt. atpakaļ 03.06.50, atbrīv. 10.08.56. Lieta Nr. 14995.
- Karasins** Josifs Jēkaba d., dz. 1900, Lielā iela 4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 25.12.45, pēc tam noņemtajumā Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., atbrīv. 03.05.56. Lieta Nr. 14996.
- Karasina** Brohe Josifā m., dz. 1878, Lielā iela 4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 03.05.56. Lieta Nr. 14996.
- Karasina** Reina Jura m., dz. 1908, Lielā iela 4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 05.03.56. Lieta Nr. 14996.

Landaua Soņa Falka m., dz. 1897, Rožu laukums 12, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 24.03.44, pēc tam noņemtajumā, mirusi 12.02.54. Lieta Nr. 14998.

Landaus Fredis Garija d., dz. 1923, Rožu Laukums 12, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 19.06.58. Lieta Nr. 14998.

Lurjē Braina Ošera m., dz. 1885, Rožu iela 20–3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 05.04.56. Lieta Nr. 14999.

Lurjē Jūda Samuila d., dz. 1885, Rožu iela 20–3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 05.04.56. Lieta Nr. 14999.

Dauguris Roberts Jāņa d., dz. 1899, K. Marksa iela 63, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 01.07.42. Lieta Nr. 15029.

Daugure Minna Mārtiņa m., dz. 1904, K. Marksa iela 63, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 24.07.56. Lieta Nr. 15029.

Zuļģis Voldemārs Bernharda d., dz. 1913, Aldara iela 33–4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 27.11.42. Lieta Nr. 15032.

Zuļģe Alma Anna Gustava m., dz. 1912, Aldara iela 33–4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 28.02.56. Lieta Nr. 15032.

Stengrevics Eduards Miķeļa d., dz. 1901, Diķu iela 10–2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, pēc tam noņemtajumā, atbrīv. 25.04.56. Lieta Nr. 15048.

Stengrevica Valija Friča m., dz. 1906, Diķu iela 10–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., mirusi 06.12.55. Lieta Nr. 15048.

Stengrevica Benita Dzintra Eduarda m., dz. 1933, Diķu iela 10–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., atbrīv. 03.05.56. Lieta Nr. 15048.

Lēmanis Arvids Jāņa d., dz. 1905, Skolas iela 3–2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 26.06.43. Lieta Nr. 15078, P-7389.

Lēmane Alvīne Anša m., dz. 1896, Skolas iela 3–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 07.05.56. Lieta Nr. 15078.

Lēmane Arīda Arvīda m., dz. 1929, Skolas iela 3–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 04.09.46. Lieta Nr. 15078.

Levensone Sāra Benca m., dz. 1872, Zāļu iela 6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., mirusi 1941. gadā. Lieta Nr. 15080.

Levensons Hermans Ābrama d., dz. 1902, Zāļu iela 6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 07.03.56. Lieta Nr. 15080.

Joffe Mērija Ābrama m., dz. 1898, Zāļu iela 6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 19.06.56. Lieta Nr. 15080.

Joffe Makss Aleksandra d., dz. 1925, Zāļu iela 6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 04.06.56. Lieta Nr. 15080.

Joffe Benjamiņš Aleksandra d., dz. 1931, Zāļu iela 6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 04.06.56. Lieta Nr. 15080.

Malamets Konstantīns Grigorija d., dz. 1906, Alejas iela 2–1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 27.07.43. Lieta Nr. 15083.

Misiņš Pauls Kārļa d., dz. 1915, Jūrmalas iela 33/35–2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 16.03.43, pēc tam noņemtajumā Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 18.02.60. Lieta Nr. 15085.

Misiņa Elfrīda Ernesta m., dz. 1904, Jūrmalas iela 33/35–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 13.09.56. Lieta Nr. 15085.

Malkins Nikolajs Aleksandra d., dz. 1881, Dzintaru iela 44, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 20.05.43. Lieta Nr. 15086.

Malkina Katrīna Jāņa m., dz. 1884, Dzintaru iela 44, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., mirusi 24.12.47. Lieta Nr. 15086.

Mūsiņa Alma Kārļa m., dz. 1900, Siena iela 8, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 05.06.57. Lieta Nr. 15087.

Mūsiņa Aina Kārļa m., dz. 1933, Siena iela 8, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 18.10.54. Lieta Nr. 15087.

Mūsiņa Māra Kārļa m., dz. 1939, Siena iela 8, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 05.06.57. Lieta Nr. 15087.

Mūsiņa Jūlija, dz. 1864, Siena iela 8, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., mirusi 1943. gadā. Lieta Nr. 15087.

Pudzens Jēkabs Miķeļa d., dz. 1903, Lielā iela 3-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 20.10.41. Lieta Nr. 15090.

Pudzena Ieva Jēkaba m., dz. 1895, Lielā iela 3-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.12.47, nosūt. atpakaļ 14.10.49, atbrīv. 30.10.56. Lieta Nr. 15090.

Pudzens Elmārs Jēkaba d., dz. 1929, Lielā iela 3-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēdzis, nosūt. atpakaļ 13.09.50, atbrīv. 30.10.56. Lieta Nr. 15090.

Pudzena Biruta Jēkaba m., dz. 1937, Lielā iela 3-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi, nosūt. atpakaļ 25.07.50, atbrīv. 30.10.56. Lieta Nr. 15090.

Pontags Roberts Ernesta d., dz. 1900, Kuģnieku iela 3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 30.05.43. Lieta Nr. 15091, P-7222.

Pontaga Elza Marija Kristapa m., dz. 1872, Kuģnieku iela 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., mirusi 26.08.55, Beļskas ciemā. Lieta Nr. 15091.

Pontaga Māra Ernesta m., dz. 1906, Kuģnieku iela 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., citu ziņu nav. Lieta Nr. 15091.

Pontags Edvīns Ernesta d., dz. 1907, Kuģnieku iela 8-1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 06.11.43, pēc tam noņemtajumā Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 22.06.57. Lieta Nr. 15094.

Pontaga Nora Alīse Ernesta m., dz. 1906, Kuģnieku iela 8-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., mirusi 17.03.54. Lieta Nr. 15094.

Rozenbergs Mozus Zāmuēla d., dz. 1901, Peldu iela 56-1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 24.07.43. Lieta Nr. 15098.

Rozenberga Grune Leiba m., dz. 1900, Peldu iela 56-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 30.07.56. Lieta Nr. 15098.

Rozenberga Ella Mozus m., dz. 1934, Peldu iela 56-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., mirusi 1941. gadā. Lieta Nr. 15098.

Rusinieks Josifs Jakova d., dz. 1884, Lielā iela 6-1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 22.12.43. Lieta Nr. 15099.

Rusiniece Rahele Raisa Ovseja m., dz. 1882, Lielā iela 6-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Krasnojarska, atbrīv. 08.09.47. Lieta Nr. 15099.

Rusinieks Ezra Josifa d., dz. 1914, Lielā iela 6-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Krasnojarska, atbrīv. 08.09.47. Lieta Nr. 15099.

Rusiniece Roza Josifa m., dz. 1915, Lielā iela 6-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Krasnojarska, atbrīv. 08.09.47. Lieta Nr. 15099.

Grāvere Olga Nikolaja m., dz. 1895, Avotu iela 4-3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, mirusi 07.04.43. Lieta Nr. 15107.

Spektors Izraēls Eliasa d., dz. 1891, Alejas iela 31-4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 06.11.43. Lieta Nr. 20350.

Spektora Sāra Meiera m., dz. 1901, Alejas iela 31-4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 1946. gadā. Lieta Nr. 20350.

Spektors Elija Izraēla d., dz. 1923, Alejas iela 31-4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 1946. gadā. Lieta Nr. 20350.

Spektors Honons Izraēla d., dz. 1926, Alejas iela 31-4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 01.09.45. Lieta Nr. 20350.

Spektora Rasja Izraēla m., dz. 1922, Alejas iela 31-4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 1946. gadā. Lieta Nr. 20350.

Freija Līna Ernesta m., dz. 1895, Virsnieku iela 7/9, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 26.11.45. Lieta Nr. 15154.

Freijs Aleksandrs Kārļa d., dz. 1890, Virsnieku iela 7/9, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., citu ziņu nav. Lieta Nr. 15154.

Truba Mikēlis Jura d., dz. 1906, Salmu iela 21, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 07.07.43. Lieta Nr. 15155.

Truba Marta Matīsa m., dz. 1908, Salmu iela 21, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 27.11.56. Lieta Nr. 15155.

Vecbaštiks Jēkabs Pētera d., dz. 1901, Bernātu iela 51, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 28.03.42. Lieta Nr. 15193.

Radzjulis Vaclavs Onufrija d., dz. 1905, Klaipēdas iela 1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 29.03.42. Lieta Nr. 15272.

Ūpens Eižens Jāņa d., dz. 1890, Franču iela 4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, citu ziņu nav. Lieta Nr. 15273, P-5709.

Ūpena Zinaīda Kārļa m., dz. 1897, Franču iela 4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., atbrīv. 07.06.57. Lieta Nr. 15273.

Ūpena Irēna Eižena m., dz. 1923, Franču iela 4, izsūt. 15.11.48, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., atbrīv. 20.09.55. Lieta Nr. 15273.

Helmans Dāvids Mozus d., dz. 1900, Kr. Barona iela 11, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 07.07.57. Lieta Nr. 15274.

Helmans Leonīds Dāvida d., dz. 1928, Kr. Barona iela 11, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 09.06.46. Lieta Nr. 15274.

Čikste Hermanis Jāņa d., dz. 1900, Zviedru iela 12-6, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 26.10.43. Lieta Nr. 15275.

Čikste Emma Jāņa m., dz. 1902, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., bēgusi 11.03.47, nosūt. atpakaļ 01.11.49, atbrīv. 30.07.56. Lieta Nr. 15275.

Cigankovs Dāvids Pankrata d., dz. 1890, Liepu iela 15-5, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 10.10.41. Lieta Nr. 15276, P-1629.

Cigankova Olga Paula m., dz. 1898, Liepu iela 15-5, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., mirusi 01.02.47. Lieta Nr. 15276.

Cigankova Lidija Dāvida m., dz. 1921, Liepu iela 15-5, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 19.03.55. Lieta Nr. 15276.

Cigankova Vera Dāvida m., dz. 1922, Liepu iela 15-5, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 02.11.54. Lieta Nr. 15276.

Šeihods Hiršs Josēla d., dz. 1894, Loču iela 3-6, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 26.11.45, pēc tam noņemtinājumā, atbrīv. 27.08.57. Lieta Nr. 15278.

Šeihoda Base Leizera m., dz. 1895, Loču iela 3-6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., bēgusi 15.04.47, nosūtīta atpakaļ 27.07.50, atbrīv. 27.08.57. Lieta Nr. 15278.

Šļapočniks Aleksandrs Izraēla d., dz. 1897, K. Valdemāra iela 6-5, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 11.05.43. Lieta Nr. 15280.

Šļapočnika Sāra Filipa m., dz. 1898, K. Valdemāra iela 6-5, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 06.09.54. Lieta Nr. 15280.

Šers Ābrams Mozus Haima d., dz. 1894, K. Marksa iela 29-9, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, pēc tam noņemtinājumā, atbrīv. 23.05.57. Lieta Nr. 15281.

Šera Sāra Hona m., dz. 1904, K. Marksa iela 29-9, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., mirusi 05.04.46. Lieta Nr. 15281.

Šera Mirjama Ābrama m., dz. 1934, K. Marksa iela 29-9, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 18.10.54. Lieta Nr. 15281.

Šera Rahele Ābrama m., dz. 1939, K. Marksa iela 29-9, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 10.06.57. Lieta Nr. 15281.

Jureviča Paulīne Andreja m., dz. 1894, Bērzu iela 11, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 14.06.51, pēc tam noņemtinājumā Krasnojarskas nov. Tasejevas raj., atbrīv. 21.03.56. Lieta Nr. 15285, P-4432.

Elerts Eduards Sīmaņa d., dz. 1900, Emīlijas iela 9, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 25.12.42. Lieta Nr. 15286.

Elerte Anna Jēkaba m., dz. 1901, Emīlijas iela 9, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 11.02.57. Lieta Nr. 15286.

Elerte Ausma Eduarda m., dz. 1926, Emīlijas iela 9, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 11.02.57. Lieta Nr. 15286.

Fēlaus Žanis Ādama d., dz. 1894, Saules iela 4-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 10.07.43. Lieta Nr. 15298, P-8616.

Epšteins Ruvens Henans Mozus d., dz. 1905, Toma iela 1-3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 22.05.44. Lieta Nr. 15301.

Zvejnieks Voldemārs Kaspara d., dz. 1902, Toma iela 44-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 01.04.42. Lieta Nr. 15592, P-7425.

Zvejniece Anna Jēkaba m., dz. 1904, Toma iela 44-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., bēgusi 24.05.47, nosūt. atpakaļ 10.10.49, atbrīv. 21.06.56. Lieta Nr. 15592.

Zvejniece Benita Natālija Voldemāra m., dz. 1930, Toma iela 44-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., bēgusi, nosūt. atpakaļ 29.01.53, atbrīv. 21.06.56. Lieta Nr. 15592.

Cals Īzaks Mozus d., dz. 1895, Peldu iela 9, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 05.03.43. Lieta Nr. 15700.

Cala Taube Bera m., dz. 1901, Peldu iela 9, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., bēgusi 11.10.47, nosūt. atpakaļ 12.06.50, atbrīv. 18.06.56. Lieta Nr. 15700.

Cals Mihails Īzaka d., dz. 1922, Peldu iela 9, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., bēdzis 11.10.47, nosūt. atpakaļ 12.06.50, atbrīv. 18.06.56. Lieta Nr. 15700.

Cala Mina Īzaka m., dz. 1926, Peldu iela 9, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., bēgusi 11.10.47, nosūt. atpakaļ 12.06.50, atbrīv. 18.06.56. Lieta Nr. 15700.

Hercenbergs Georgs Leonarda d., dz. 1896, Ģimnāzijas iela 4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 08.05.42. Lieta Nr. 15731.

Hercenberga Līne Nikolaja m., dz. 1904, Ģimnāzijas iela 4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 22.11.55. Lieta Nr. 15731.

- Hercenbergs** Leonards Georga d., dz. 1934, Ģimnāzijas iela 4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 18.08.50. Lieta Nr. 15731.
- Hiršhorns** Šabse Leiba Pereca d., dz. 1895, Vītolu iela 3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 15.04.42. Lieta Nr. 15733.
- Hiršhorna** Klāra Moiseja m., dz. 1892, Vītolu iela 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., bēgusi 15.07.48, nosūt. atpakaļ 11.04.52, atbrīv. 20.06.58. Lieta Nr. 15733.
- Hiršhorns** Ruve Šabses d., dz. 1919, Vītolu iela 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., bēdzis 15.07.48, nosūt. atpakaļ 11.04.52, atbrīv. 20.06.58. Lieta Nr. 15733.
- Hiršhorna** Roza Šabses m., dz. 1921, Vītolu iela 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., bēgusi 15.07.48, nosūt. atpakaļ 11.04.52, atbrīv. 25.05.56. Lieta Nr. 15733.
- Hiršhorna** Čile Šabses m., dz. 1922, Vītolu iela 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., bēgusi 15.07.48, nosūt. atpakaļ 11.04.52, atbrīv. 20.06.58. Lieta Nr. 15733.
- Štīls** Ferdinands Aleksandra d., dz. 1907, T. Breikša iela 43, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 24.12.41. Lieta Nr. 15739.
- Šīla** Vera Jaņa m., dz. 1914, T. Breikša iela 43, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., mirusi 26.07.48. Lieta Nr. 15739.
- Štīls** Ferdinands Ferdinandā d., dz. 1938, T. Breikša iela 43, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 01.12.48. Lieta Nr. 15739.
- Ābelīte** Ieva Jēkaba m., dz. 1876, Bruņenieku iela 18–2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, mirusi 28.12.42. Lieta Nr. 15749.
- Ābelīte** Betija Jēkaba m., dz. 1872, Bruņenieku iela 18–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., mirusi 07.04.51. Lieta Nr. 15749.
- Aronštams** Makss Izraēla d., dz. 1890, K. Valdemāra iela 6–4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 09.01.42. Lieta Nr. 15750.
- Bauce** Aleksandrs Kārļa d., dz. 1910, Dārza iela 35–1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 04.11.41. Lieta Nr. 15767.
- Bauce** Oļga Alise Pētera m., dz. 1911, Dārza iela 35–1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., bēgusi 15.04.47, nosūt. atpakaļ 03.04.50, atbrīv. 06.02.57. Lieta Nr. 15767.
- Bauce** Rinalda Aleksandra m., dz. 1937, Dārza iela 35–1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., atbrīv. 23.03.46. Lieta Nr. 15767.
- Vegners** Ernests Augusta d., dz. 1886, Zāļu iela 52, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.01.42. Lieta Nr. 15778.
- Vegnere** Ženija Ādama m., dz. 1896, Zāļu iela 52, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Igarka, citu ziņu nav. Lieta Nr. 15778.
- Glāzers** Bers Hozias d., dz. 1889, Sarkanflotes iela 9–4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 05.03.42. Lieta Nr. 15783.
- Glāzere** Mērija Haima m., dz. 1881, Sarkanflotes iela 9–4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jeņiseiskas raj., mirusi 18.01.56. Lieta Nr. 15783.
- Glāzers** Jēkabs Bera d., dz. 1926, Sarkanflotes iela 9–4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jeņiseiskas raj., miris 03.12.53. Lieta Nr. 15783.
- Hermere** Līna Bera m., dz. 1919, Sarkanflotes iela 9–4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jeņiseiskas raj., atbrīv. 27.06.55. Lieta Nr. 15783.

- Hermers** Hone Levina d., dz. 1915, Sarkanflotes iela 9-4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jeņisejskas raj., atbrīv. 14.03.55. Lieta Nr. 15783.
- Hiršbergs** Hiršs Solomona d., dz. 1880, Ozolu iela 14-6, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 26.02.42. Lieta Nr. 15784.
- Hiršberga** Amālija Jankela m., dz. 1888, Ozolu iela 14-6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 13.03.56. Lieta Nr. 15784.
- Dirbergs** Viktors Vilhelma d., dz. 1881, Saules iela 5-1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 18.04.42. Lieta Nr. 15791.
- Dirberga** Olga Pētera m., dz. 1890, Saules iela 5-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kanskas raj., atbrīv. 22.11.55. Lieta Nr. 15791.
- Zebba** Lācars Zāmuēla d., dz. 1882, Graudu iela 41-4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 13.03.42. Lieta Nr. 15796.
- Zebba** Paula Pauline Josifa m., dz. 1890, Graudu iela 41-4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., mirusi 10.11.49. Lieta Nr. 15796.
- Kabalkins** Zālams Morduha d., dz. 1877, Vītolu iela 3a-3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 20.08.42. Lieta Nr. 15799.
- Kabalkina** Feiga Boruha m., dz. 1885, Vītolu iela 3a-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jeņisejskas raj., atbrīv. 03.06.47. Lieta Nr. 15799.
- Krauze** Fricis Jāņa d., dz. 1879, K. Valdemāra iela 31-1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 22.02.42. Lieta nr. 15800.
- Krauze** Margrieta Sīmaņa m., dz. 1880, K. Valdemāra iela 31-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi, nosūt. atpakaļ 23.09.49, mirusi 11.02.50. Lieta Nr. 15800.
- Krašauskis-Krauze** Fricis Voldemārs Friča d., dz. 1909, K. Valdemāra iela 31-1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.04.43. Lieta Nr. 15800.
- Krašauska-Krauze** Asta Helēna Andersa m., dz. 1913, K. Valdemāra iela 31-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 25.04.56. Lieta Nr. 15800.
- Krašauskis-Krauze** Vilis Svens Friča d., dz. 1937, K. Valdemāra iela 31-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 25.04.56. Lieta Nr. 15800.
- Karlsons** Jēkabs Krišjāņa d., dz. 1879, K. Marksa iela 17-16, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 19.01.42. Lieta Nr. 15801.
- Karlsonē** Anna Jāņa m., dz. 1899, K. Marksa iela 17-16, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ustjeņisejas raj., mirusi 30.10.50. Lieta Nr. 15801.
- Kroms** Hiršs Hilela d., dz. 1876, A. Upiša iela 13-15, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 07.01.42. Lieta Nr. 15804.
- Kroma** Sāra Hinda Motela m., dz. 1884, A. Upiša iela 13-15, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov., citu ziņu nav. Lieta Nr. 15804.
- Liepa** Kārlis Teodora d., dz. 1908, Ukstiņa iela 17-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 03.02.42. Lieta Nr. 15809.
- Liepa** Tusedla Mārtiņa m., dz. 1914, Ukstiņa iela 17-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 22.05.57. Lieta nr. 15809.
- Maus** Dāvids Hozias d., dz. 1899, Zāļu iela 17, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 01.04.42. Lieta Nr. 15812.
- Maus** Estere Jākaba m., dz. 1902, Zāļu iela 17, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 07.12.56. Lieta Nr. 15812.

Maus Eduards Dāvida d., dz. 1936, Zāļu iela 17, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 15.11.54. Lieta Nr. 15812.

Rudbahs Oskars Nikolaja d., dz. 1883, Sarkanflotes iela 22, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 20.06.42. Lieta Nr. 15817.

Uļjanskis Jāzeps Dominika d., dz. 1881, Peldu iela 46, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 31.01.42. Lieta Nr. 15823.

Uļjanska Līze Jāņa m., dz. 1887, Peldu iela 46, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 24.04.47. Lieta Nr. 15823.

Cihs Kalmans Mihaila d., dz. 1890, Lielā iela 20-3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 20.07.42. Lieta Nr. 15828.

Ciha Beta Haima m., dz. 1900, Lielā iela 20-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 01.10.58. lieta nr. 15828.

Cihs Emanuels Kalmana d., dz. 1925, Lielā iela 20-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 07.09.57. Lieta Nr. 15828.

Cihs Hiršs Leiba Kalmana d., dz. 1928, Lielā iela 20-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 07.09.57. Lieta Nr. 15828.

Zelķins Hilels Hirša d., dz. 1886, Kuršu iela 1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 05.08.45. Lieta Nr. 16037.

Zelķina Hanna Josela m., dz. 1892, Kuršu iela 1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., mirusi 13.09.46. Lieta Nr. 16037.

Zelķins Ošers Josifs Hilela d., dz. 1924, Kuršu iela 1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 15.03.46. Lieta Nr. 16037.

Helmūts Žanis Andreja d., dz. 1901, Jūrmalas iela 37-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 16.01.44. Lieta Nr. 16045.

Helmūte Malvīne Labrenča m., dz. 1905, Jūrmalas iela 37-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., bēgusi 15.09.47, nosūt. atpakaļ 1949. gadā, atbrīv. 27.08.56. Lieta Nr. 16045.

Helmūts Inārs Žaņa d., dz. 1934, Jūrmalas iela 37-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 26.10.46. Lieta Nr. 16045.

Helmūts Armands Žaņa d., dz. 1938, Jūrmalas iela 37-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 26.10.46. Lieta Nr. 16045.

Magidsons Ābrams Hackela d., dz. 1905, Toma iela 44-5, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 28.04.43. Lieta Nr. 20380.

Magidsonē Sofija Īzaka m., dz. 1911, Toma iela 44-5, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 03.05.56. Lieta Nr. 20380.

Magidsons Aleksandrs Ābrama d., dz. 1936, Toma iela 44-5, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 03.05.56. Lieta Nr. 20380.

Magidsonē Isja Ābrama m., dz. 1931, Toma iela 44-5, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 24.08.46. Lieta Nr. 20380.

Ozoliņš Ernests Kārļa d., dz. 1884, T. Breikša iela 45, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 29.03.42. Lieta Nr. 16397.

Ozoliņa Emīlija Jenkus m., dz. 1890, T. Breikša iela 45, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 10.12.56. Lieta Nr. 16397.

Ozoliņa Biruta Ernesta m., dz. 1923, T. Breikša iela 45, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 10.12.56. Lieta Nr. 16937.

Libers Edgars Andreja d., dz. 1897, Meža iela 20, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 19.03.42. Lieta Nr. 16400.

- Libere** Irma Jēkaba m., dz. 1905, Meža iela 20, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., bēgusi 15.09.47, nosūt. atpakaļ 15.02.50, atbrīv. 07.01.57. Lieta Nr. 16400.
- Libers** Andrejs Edgara d., dz. 1937, Meža iela 20, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 15.11.46. Lieta Nr. 16400.
- Gulbis** Kārlis Krista d., dz. 1905, A. Pumpura iela 9–2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 24.04.43. Lieta Nr. 16545.
- Gulbe** Ieva Emilija Jēkaba m., dz. 1907, A. Pumpura iela 9–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 01.02.57. Lieta Nr. 16545.
- Grodskis** Eduards Feliksa d., dz. 1907, Viestura iela 50–3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 02.05.43. Lieta Nr. 17395.
- Grodka** Jadviga Stepana m., dz. 1906, Viestura iela 50–3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 06.04.56. Lieta Nr. 17395.
- Grodskis** Romualds Eduarda d., dz. 1935, Viestura iela 50–3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 11.10.54. Lieta Nr. 17395.
- Grodka** Regīna Eduarda m., dz. 1938, Viestura iela 50–3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., citu ziņu nav. Lieta Nr. 17395.
- Veide** Lea Mirele Hirša m., dz. 1898, Ģimnāzijas iela 22–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., mirusi 03.05.52. Lieta Nr. 17493.
- Veide** Hiršs Ārona d., dz. 1933, Ģimnāzijas iela 22–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 15.10.56. Lieta Nr. 17493.
- Veide** Pesi Ārona m., dz. 1931, Ģimnāzijas iela 22–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., bēgusi 15.06.47, nosūt. atpakaļ 10.11.50. atbrīv. 15.10.56. Lieta Nr. 17493.
- Veide** Gesi Ārona m., dz. 1925, Ģimnāzijas iela 22–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov., Kazačinskas raj., bēgusi 15.06.47, nosūt. atpakaļ. 10.11.50. atbrīv. 24.08.46. Lieta Nr. 17493.
- Podiņš** Kārlis Anša d., dz. 1909, Krūmu iela 24–6, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 18.04.43. Lieta Nr. 17593.
- Podiņa** Vilma Mārtiņa m., dz. 1910, Krūmu iela 24–6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.09.47, nosūt. atpakaļ 29.11.49, atbrīv. 27.01.56. Lieta Nr. 17593.
- Podiņš** Ivars Kārļa d., dz. 1937, Krūmu iela 24–6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 15.08.46. Lieta Nr. 17593.
- Upe** Ernests Krišs Matisa d., dz. 1896, Vidusceļa iela 31, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 19.08.43. Lieta Nr. 17679, P–7235.
- Upe** Emīlija Aleksandra m., dz. 1904, Vidusceļa iela 31, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 26.07.57. Lieta Nr. 17679.
- Upe** Aina Ernesta m., dz. 1927, Vidusceļa iela 31, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 26.07.57. Lieta Nr. 17679.
- Martinsona** Neha Hirša m., dz. 1898, Miķeļa iela 21–1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, pēc tam noņemtināmā, atbrīv. 23.04.56. Lieta Nr. 17770.
- Martinsons** Šolems Šloms Josifā d., dz. 1896, Miķeļa iela 21–1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 23.04.56. Lieta Nr. 17770.
- Martinsons** Tobiass Šolema d., dz. 1932, Miķeļa iela 21–1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., bēdzis 01.10.47, nosūt. atpakaļ 02.10.50, atbrīv. 18.10.54. Lieta Nr. 17770.

- Martinsone** Civja Šolema m., dz. 1931, Miķeļa iela 21-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., bēgusi 01.10.47, nosūt. atpakaļ 02.10.50, atbrīv. 17.03.56. Lieta Nr. 17770.
- Atupe** Milda Jāņa m., dz. 1891, Viestura iela 25, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 02.07.47, nosūt. atpakaļ 06.07.48, atbrīv. 05.06.56. Lieta Nr. 17797.
- Atupe** Leonīds Kristapa d., dz. 1921, Viestura iela 25, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 13.08.46. Lieta Nr. 17797.
- Atupe** Milda Kristapa m., dz. 1924, Viestura iela 25, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 13.08.46. Lieta Nr. 17797.
- Krisvalde** Taube, dz. 1913, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov., citu ziņu nav. Lieta Nr. 17866.
- Žureviča** Jevgeņija Mendela m., dz. 1901, Salmu iela 20, izsūt. 14.06.41, Kazahijas PSR, Karagandas apg. Karaganda, citu ziņu nav. Lieta Nr. 17880.
- Šnitke** Ieva Debora Mendela m., dz. 1907, Zāļu iela 44, izsūt. 14.06.41, Kazahijas PSR Karagandas apg. Četas raj., atbrīv. 05.08.57. Lieta Nr. 17884.
- Strautniece** Marija Pētera m., dz. 1901, Hermaņa iela 15, izsūt. 14.06.41, Kazahijas PSR, Karagandas apg. Četas raj., atbrīv. 29.05.63. Lieta Nr. 17885.
- Diks** Jēkabs Anša d., dz. 1893, Republikas iela 18-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 19.02.43. Lieta Nr. 17889.
- Dika** Lūcija Anša m., dz. 1901, Republikas iela 18-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 13.04.57. Lieta Nr. 17889.
- Diks** Hugo Jēkaba d., dz. 1920, Republikas iela 18-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 07.06.57. Lieta Nr. 17889.
- Šenbergers** Morduhs Leiba d., dz. 1898, Kr. Barona iela 43-3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 20.03.42. Lieta Nr. 17944.
- Šenbergere** Hene Lazara m., dz. 1895, Kr. Barona iela 43-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 25.08.56, Lieta Nr. 17944.
- Šenbergers** Lācars Morduha d., dz. 1929, Kr. Barona iela 43-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 02.08.56. Lieta Nr. 17944.
- Šenbergers** Serajs Morduha d., dz. 1932, Kr. Barona 43-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 01.11.54. Lieta Nr. 17944.
- Šenbergers** Simons Morduha d., dz. 1930, Kr. Barona iela 43-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 13.09.46. Lieta Nr. 17944.
- Aplociņš** Hermanis Friča d., dz. 1891, Peldu iela 27, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 19.04.51, pēc tam nometinājumā Krasnojarskas nov. Dolgijmostas raj., miris 28.05.58. Lieta Nr. 17951, P-6335.
- Aplociņa** Emilija Jāņa m., dz. 1892, Peldu iela 27, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., mirusi 1950. gadā. Lieta Nr. 17951.
- Aplociņa** Skaidrīte Hermaņa m., dz. 1920, Peldu iela 27, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 10.07.58. Lieta Nr. 17951.
- Balkinda** Šeina Zahara m., dz. 1903, Raiņa iela 33-6, izsūt. 14.06.41, Kazahijas PSR, Karagandas apg. Četas raj., atbrīv. 06.07.67. Lieta Nr. 17975.
- Šlemers** Alfrēds Frīdriha d., dz. 1901, T. Breikša iela 43-7, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 06.03.42. Lieta Nr. 17996.
- Šlemere** Ida Frīdriha m., dz. 1900, T. Breikša iela 43-7, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 03.07.58. Lieta Nr. 17996.

Miķelšone Liba Vulfa m., dz. 1903, Zāļu iela 28, izsūt. 14.06.41, Kazahijas PSR, Karagandas apg. Četas raj., atbrīv. 06.07.67. Lieta Nr. 18738.

Miķītis Artūrs Marijas d., dz. 1895, Jaunā iela 7-1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 28.10.41. Lieta Nr. 19334.

Miķīte Milda Gustava m., dz. 1894, Jaunā iela 7-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., atbrīv. 18.05.56. Lieta Nr. 19334.

Miķīte Dagna Artūra m., dz. 1927, Jaunā iela 7-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., atbrīv. 20.03.56. Lieta Nr. 19334.

Reinis Žanis Andreja d., dz. 1899, Puķu iela 3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 28.02.42. Lieta Nr. 19347.

Reine Otilija Mārtiņa m., dz. 1900, Puķu iela 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 15.01.57. Lieta Nr. 19347.

Gulbis Ādolfs Vilhelms Andreja d., dz. 1913, Rolava iela 12-12, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 23.01.42. Lieta Nr. 19370.

Gulbe Vera Līze Jāņa m., dz. 1919, Rolava iela 12-12, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 26.08.55. Lieta Nr. 19370.

Valdmanis Andrejs Kristapa d., dz. 1907, Dārza iela 26-8, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 27.02.42. Lieta Nr. 19376.

Valdmane Marija Jāņa m., dz. 1909, Dārza iela 26-8, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., atbrīv. 29.08.54. Lieta Nr. 19376.

Kohs Krišs Jura d., dz. 1891, Jūras iela 20-4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 11.12.41. Lieta Nr. 19386.

Koha Anna Ata m., dz. 1896, Jūras iela 20-4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 13.02.57. Lieta Nr. 19386.

Koha Astrīda Kriša m., dz. 1932, Jūras iela 20-4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., bēgusi, nosūt. atpakaļ 22.04.53, atbrīv. 13.02.57. Lieta Nr. 19386.

Cimurs Kārlis Hugo Andža d., dz. 1899, A. Pumpura iela 9, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 27.08.42. Lieta Nr. 19448.

Cimure Zenija Maksima m., dz. 1891, A. Pumpura iela 9, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 27.03.57. Lieta Nr. 19448.

Asaris Ludvigs Jānis Pētera d., dz. 1901, Jukuma iela 4-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 23.12.41. Lieta Nr. 19544.

Asare Karmelite Jēkaba m., dz. 1917, Jukuma iela 4-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 06.05.57. Lieta Nr. 19544.

Mucenieks Fricis Jāņa d., dz. 1890, Sūnu iela 25-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 09.01.42. Lieta Nr. 19856.

Muceniece Ženija Frīdriha m., dz. 1890, Sūnu iela 25-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 01.04.56. Lieta Nr. 19856.

Grotups Indriķis Friča d., dz. 1894, Ezera iela 7-7, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.07.42. Lieta Nr. 19954.

Kurpe Andrejs Jēkaba d., dz. 1905, Vaļņu iela 5-9, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 25.10.41. Lieta Nr. 19960.

Kacs Maksis Hackela d., dz. 1886, Viestura iela 17-3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 29.08.41. Lieta Nr. 19963.

Kaca Nehama Vulfa m., dz. 1896, Viestura iela 17-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 27.07.56. Lieta Nr. 19963.

- Kaca** Irēna Makša m., dz. 1936, Viestura iela 17-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 02.12.55. Lieta Nr. 19963.
- Freiberģs** Pauls Otto d., dz. 1887, Baznīcas iela 16-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 14.05.42. Lieta Nr. 20013.
- Freiberģa** Anna Kārļa m., dz. 1884, Baznīcas iela 16-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 27.09.56. Lieta Nr. 20013.
- Jančenko** Jānis Jemeljana d., dz. 1898, Ukstiņa iela 44-10, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 19.01.43. Lieta Nr. 20015.
- Briedis** Nikolajs Jura d., dz. 1896, Peldu iela 3-6, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 05.06.42. Lieta Nr. 20033.
- Briede** Ieva Jāņa m., dz. 1903, Peldu iela 3-6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 01.03.56. Lieta Nr. 20033.
- Stengrevica** Anna Henriha m., dz. 1903, Graudu iela 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., atbrīv. 19.03.56. Lieta Nr. 20071.
- Rīzenberģa** Katrīne Elizabete Miķeļa m., dz. 1877, Graudu iela 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., mirusi 1943. gadā. Lieta Nr. 20071.
- Stengrevics** Normunds Gotfrīda d., dz. 1930, Graudu iela 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., atbrīv. 15.07.47. Lieta Nr. 20071.
- Stengrevics** Leonīds Gotfrīda d., dz. 1927, Graudu iela 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., atbrīv. 15.07.47. Lieta Nr. 20071.
- Fitiņš** Artūrs Matīsa d., dz. 1902, Zāļu iela 7-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.07.41. Lieta Nr. 20079.
- Fitiņa** Klāra Mārtiņa m., dz. 1905, Zāļu 7-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 01.07.47, nosūt. atpakaļ 01.07.52, atbrīv. 18.06.56. Lieta Nr. 20079.
- Fitiņa** Ligita Artūra m., dz. 1931, Zāļu iela 7-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 20.11.46, nosūt. atpakaļ 30.11.50, atbrīv. 12.04.56. Lieta Nr. 20079.
- Fitiņa** Aija Artūra m., dz. 1933, Zāļu iela 7-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 20.09.46, nosūt. atpakaļ 30.11.50, atbrīv. 12.04.56. Lieta Nr. 20079.
- Ozoliņš** Aleksandrs Jāņa d., dz. 1884, Saules iela 4-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 26.09.41. Lieta Nr. 20109.
- Ozoliņa** Emma Jāņa m., dz. 1892, Saules iela 4-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 10.07.56. Lieta Nr. 20109.
- Jaunzems** Arvīds Andrejs Jēkaba d., dz. 1899, A. Upīša iela 4-1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 19.05.42. Lieta Nr. 20128.
- Jaunzeme** Anna Miķeļa m., dz. 1911, A. Upīša iela 4-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.09.47, nosūt. atpakaļ 07.03.49, atbrīv. 24.01.56. Lieta Nr. 20128.
- Jaunzems** Jānis Arvīda d., dz. 1939, A. Upīša iela 4-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 08.12.46. Lieta Nr. 20128.
- Jaunzeme** Astrīda Arvīda m., dz. 1937, A. Upīša iela 4-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 20.09.46. Lieta Nr. 20128.
- Zilbers** Otto Rūdolfš Jāņa d., dz. 1898, Hermaņa iela 11-7, arest. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kraslags, nošauts 31.12.41. Lieta Nr. 20150.
- Buka** Ida Pētera m., dz. 1894, Saules iela 5-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., mirusi 23.03.43. Lieta Nr. 20237.

- Aleksanders** Mārtiņš Marijas d., dz. 1892, Tiklu iela 11–8, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 14.08.43. Lieta Nr. 20254.
- Feine** Jeļena Fjodora m., dz. 1897, Sarkanarmijas iela 77, izsūt. 14.06.41, Kazahijas PSR, Karagandas apg. Četas raj., atbrīv. 15.07.67. Lieta Nr. 20306.
- Veinreihis** Movša Simona d., dz. 1895, K. Marksa iela 2–2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 11.01.46. Lieta Nr. 20335.
- Šaca** Meri Simona m., dz. 1904, K. Marksa iela 2–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 21.09.57. Lieta Nr. 20335.
- Šaca** Mina Ābrama m., dz. 1936, K. Marksa iela 2–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 11.04.56. Lieta Nr. 20335.
- Šaca** Benita Ābrama m., dz. 1933, K. Marksa iela 2–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 10.09.54. Lieta Nr. 20335.
- Šacs** Simons Ābrama d., dz. 1931, K. Marksa iela 2–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 21.09.57. Lieta Nr. 20335.
- Šacs** Ābrams Benciona d., dz. 1904, K. Marksa iela 2–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 21.09.57. Lieta Nr. 20335.
- Mihelšone** Hana Ābrama m., dz. 1874, Liepu iela 21, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 15.07.43. Lieta Nr. 20347.
- Mihelšons** Mihails Savēlija d., dz. 1905, Liepu iela 21, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 11.02.56. Lieta Nr. 20347.
- Mihelšone** Paula Jakima m., dz. 1906, Liepu iela 21, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 01.07.49. Lieta Nr. 20347.
- Mihelšone** Monika Mihaila m., dz. 1934, Liepu iela 21, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 01.07.49. Lieta Nr. 20347.
- Vestermans** Morduhs Izraēla d., dz. 1887, Graudu iela 54, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 10.08.43, pēc tam noņemtajā Krasnojarskas nov. Jeņiseiskas raj., bēdzis 15.10.47, nosūt. atpakaļ 29.07.49, atbrīv. 05.06.56. Lieta Nr. 20352.
- Vestermane** Dora Meiera m., dz. 1895, Graudu iela 54, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., bēgusi 15.10.47, nosūt. atpakaļ 29.07.49, atbrīv. 05.06.56. Lieta Nr. 20352.
- Vestermane** Gita Morduha m., dz. 1929, Graudu iela 54, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., bēgusi 15.10.47, nosūt. atpakaļ 29.07.49, atbrīv. 06.06.56. Lieta Nr. 20352.
- Vestermane** Sofija Morduha m., dz. 1927, Graudu iela 54, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., bēgusi 15.10.47, nosūt. atpakaļ 29.07.49, atbrīv. 02.06.54. Lieta Nr. 20352.
- Kapilovskis** Zāmuels Fjodora d., dz. 1883, Tiesas iela 3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 10.11.43. Lieta Nr. 20359.
- Kapilovska** Basja Rahima m., dz. 1879, Tiesas iela 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., mirusi 11.05.46. Lieta Nr. 20359.
- Lisikovs** Ivans Maksima d., dz. 1875, Alejas iela 6–6, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 30.09.41. Lieta Nr. 20478.
- Zauers–Zaure** Jēkabs Lapiņa d., dz. 1892, Peldu iela 45–2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 25.10.41. Lieta Nr. 20774.
- Zauere** Alma Auguste Teodora m., dz. 1903, Peldu iela 45–2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 16.05.56. Lieta Nr. 20774.

- Garozā** Fricis Jāņa d., dz. 1912, Riepu iela 3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 30.07.42. Lieta Nr. 20785.
- Garozā** Jānis Ģirta d., dz. 1871, Riepu iela 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jeņiseiskas raj., miris 11.12.42. Lieta Nr. 20785.
- Kadiķis** Rūdolfš Žanis Jāņa d., dz. 1899, Strautu iela 36-4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 18.04.42. Lieta Nr. 20802.
- Kadiķe** Anna Anša m., dz. 1904, Strautu iela 36-4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov., citu ziņu nav. Lieta Nr. 20802.
- Kadiķis** Harijs Rūdolfā d., dz. 1940, Strautu iela 36-4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov., citu ziņu nav. Lieta Nr. 20802.
- Kadiķe** Diāna Rūdolfā m., dz. 1939, Strautu iela 36-4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov., atbrīv. 20.09.46. Lieta Nr. 20802.
- Skabardis** Ernests Arvids Nikolaja d., dz. 1900, Frīdriha iela 8-6, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 29.12.41. Lieta Nr. 20824.
- Skabarde** Estere Kristapa m., dz. 1908, Frīdriha iela 8-6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., mirusi 25.04.45. Lieta Nr. 20824.
- Skabarde** Bilīta Ernesta m., dz. 1937, Frīdriha iela 8-6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 20.09.46. Lieta Nr. 20824.
- Stūrītis** Andrejs Klāva d., dz. 1886, Cenkones iela 9-1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 13.11.41. Lieta Nr. 20825.
- Stūrīte** Alise Antona m., dz. 1893, Cenkones iela 9-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 15.09.48. Lieta Nr. 20825.
- Saule-Sleinis** Krišjānis Krišjāņa d., dz. 1871, Tiesas iela 3-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 29.12.41. Lieta Nr. 20828.
- Saule-Sleine** Anna Berta Ēvalda m., dz. 1895, Tiesas iela 3-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., mirusi 14.06.44. Lieta Nr. 20828.
- Saule-Sleine** Anna Ausma Krišjāņa m., dz. 1930, Tiesas iela 3-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., bēgusi 10.09.46, nosūt. atpakaļ 10.03.52, atbrīv. 20.07.58. Lieta Nr. 20828.
- Saule-Sleine** Astra Krišjāņa m., dz. 1928, Tiesas iela 3-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., bēgusi 10.09.46, nosūt. atpakaļ 10.03.52, atbrīv. 20.07.58. Lieta Nr. 20828.
- Zīle** Kristaps Jāņa d., dz. 1886, Rīgas iela 3-9, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 14.11.41. Lieta Nr. 20832.
- Zīle** Marija Andreja m., dz. 1880, Rīgas iela 3-9, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 15.09.47. Lieta Nr. 20832.
- Plānics** Kārlis Ievas d., dz. 1912, Stārķu iela 16-3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 26.11.41. Lieta Nr. 20833.
- Plānica** Ieva Friča m., dz. 1891, Stārķu iela 16-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 18.10.56. Lieta Nr. 20833.
- Plānica** Gotlība Zelma Jura m., dz. 1910, Stārķu iela 16-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 18.10.56. Lieta Nr. 20833.
- Putniņš** Kārlis Mārtiņa d., dz. 1899, Ukstiņa iela 41-3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 04.12.42. Lieta Nr. 21101, P-7241.
- Putniņa** Līna Toma m., dz. 1905, Ukstiņa iela 41-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., citu ziņu nav. Lieta Nr. 21101.
- Putniņš** Leopolds Kārļa d., dz. 1930, Ukstiņa iela 41-3, izsūt. 14.06.41,

Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., citu ziņu nav. Lieta Nr. 21101.

Putniņš Zigurds Kārļa d., dz. 1938, Ukstiņa iela 41-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 16.11.46. Lieta Nr. 21101.

Muižulis Kārlis Jēkaba d., dz. 1888, Brīvības iela 103-3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, nošauts 16.01.42. Lieta Nr. 462 R, P-5579.

Muižule Augustīne Jēkaba m., dz. 1890, Brīvības iela 103-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 13.10.47, nosūt. atpakaļ 27.03.50, atbrīv. 09.10.56. Lieta Nr. 462 R.

Muižulis Alfrēds Kārļa d., dz. 1927, Brīvības iela 103-3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 09.10.56. Lieta Nr. 462 R.

Ļagins Jevgeņijs Pētera d., dz. 1902, Vitolu iela 27/33-5, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 01.11.41. Lieta Nr. 471 R, P-1640.

Ļagina Alma Andreja m., dz. 1902, Vitolu iela 27/33-5, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 12.11.42. Lieta Nr. 471 R.

Petrovs Nikolajs Pāvella d., dz. 1902, Augusta iela 5-5, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 20.04.51, pēc tam noņemtajā Krasnojarskas nov. Uderejas raj., atbrīv. 14.06.56. Lieta 475 R.

Petrova Karlīna Alvīne Jēkaba m., dz. 1901, Augusta iela 5-5, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jeņiseiskas raj., tiesāta, nošauta 29.12.42. Lieta Nr. 475 R.

Petrovs Juris Georgs Nikolaja d., dz. 1926, Augusta iela 5-5, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jeņiseiskas raj., citu ziņu nav. Lieta Nr. 475 R.

Biezais Jānis Kārļa d., dz. 1901, Viestura iela 44-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 13.06.51, pēc tam noņemtajā Krasnojarskas nov., atbrīv. 26.09.56. Lieta Nr. 510 R, P-2087.

Biezā Milda Jāņa m., dz. 1914, Viestura iela 44-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 10.04.56. Lieta Nr. 510 R.

Biezais Jānis Jāņa d., dz. 1940, Viestura iela 44-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 10.04.56. Lieta Nr. 510 R.

Lipmans Dāvids Ovseja d., dz. 1886, Kaktu iela 43-26, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.06.43. Lieta Nr. 538 R.

Lipmane Breina Luisa m., dz. 1890, Kaktu iela 43-26, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., bēgusi, nosūt. atpakaļ 22.05.50, mirusi 01.12.55. Lieta Nr. 538 R.

Lipmane Ada Dāvida m., dz. 1921, Kaktu iela 43-26, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., bēgusi 04.04.47, nosūt. atpakaļ 22.05.50, atbrīv. 17.11.56. Lieta Nr. 538 R.

Lipmane Ruta Dāvida m., dz. 1921, Kaktu iela 43-26, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., bēgusi 04.04.47, nosūt. atpakaļ 22.05.50, atbrīv. 15.07.55. Lieta Nr. 538 R.

Šatenšteina Rahele Lācara m., dz. 1905, Jūrmalas iela 1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., bēgusi 15.02.47, nosūt. atpakaļ 15.02.49, atbrīv. 14.02.57. Lieta Nr. 542 R.

Šatenšteins Benjamiņš Borisa d., dz. 1907, Jūrmalas iela 1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., bēdzis 15.02.47, nosūt. atpakaļ 15.02.49, atbrīv. 14.02.57. Lieta Nr. 542 R.

Šatenšteins Bers Benjamiņa d., dz. 1936, Jūrmalas iela 1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 15.02.47. Lieta Nr. 542 R.

- Šatenšteina** Sāra Benjamiņa m., dz. 1940, Jūrmalas iela 1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., bēgusi 15.02.47, atpakaļ nav nosūt. Lieta Nr. 542 R.
- Zamuelsons** Juzefs Mozus d., dz. 1898, Kuršu iela 21-6, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 11.03.42. Lieta Nr. 543 R.
- Zamuelsonē** Feize Hackela m., dz. 1893, Kuršu iela 21-6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 04.06.56. Lieta Nr. 543 R.
- Zamuelsons** Jaheskels Juzefa d., dz. 1926, Kuršu iela 21-6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 20.09.46. Lieta Nr. 543 R.
- Zamuelsons** Izraēls Mozus Juzefa d., dz. 1927, Kuršu iela 21-6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 11.11.56. Lieta Nr. 543 R.
- Zamuelsonē** Malē Juzefa m., dz. 1930, Kuršu iela 21-6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 08.03.56. Lieta Nr. 543 R.
- Rathaus** Hermanis Moiseja d., dz. 1896, Uzvaras iela 20, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.05.43. Lieta Nr. 548 R.
- Rathausa** Hava Eva Arkādija m., dz. 1897, Uzvaras iela 20, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 08.09.56. Lieta Nr. 548 R.
- Rathaus** Ārons Arkādijš Hermaņa d., dz. 1928, Uzvaras iela 20, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 04.06.56. Lieta Nr. 548 R.
- Rathaus** Mozus Maksims Hermaņa d., dz. 1929, Uzvaras iela 20, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 19.05.56. Lieta Nr. 548 R.
- Rathausa** Anna Hermaņa m., dz. 1929, Uzvaras iela 20, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 25.02.57. Lieta Nr. 548 R.
- Haits** Šmerels Hirša d., dz. 1902, Rolava iela 24-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 22.05.42. Lieta Nr. 573 R.
- Haita** Simha Mona m., dz. 1887, Rolava iela 24-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 05.09.57. Lieta Nr. 573 R.
- Haits** Haine Šmerela d., dz. 1930, Rolava iela 24-2, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 05.09.57. Lieta Nr. 573 R.
- Zarovskis** Kārlis Matveja d., dz. 1906, Jaunā iela 10-6, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 31.03.42. Lieta Nr. 9802.
- Zarovska** Elza Jāņa m., dz. 1905, Jaunā iela 10-6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., atbrīv. 15.12.46. Lieta Nr. 9802.
- Zarovskis** Zīgurds Kārļa d., dz. 1937, Jaunā iela 10-6, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj., atbrīv. 26.10.46. Lieta Nr. 9802.
- Triecis** Kārlis Aleksandrs Jāņa d., dz. 1895, Brīvības iela 29-1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 08.10.43. Lieta Nr. 14920, P-7534.
- Triece** Vilma Kārļa m., dz. 1903, Brīvības iela 29-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 22.01.57. Lieta Nr. 14920.
- Triece** Valda Kārļa m., dz. 1928, Brīvības iela 29-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 09.04.56. Lieta Nr. 14920.
- Triece** Ināra Kārļa m., dz. 1939, Brīvības iela 29-1, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 15.07.54. Lieta Nr. 14920.
- Ādamsons** Ernests Paula d., dz. 1905, Parka iela 2-5, arest. 14.06.41, Novosibirskas apg. Novosibirskas cietums Nr. 1, miris 30.03.42. Lieta Nr. P-10714.
- Bekmanis** Jānis Jēkaba d., dz. 1893, Viestura iela 24-2, arest. 14.06.41, Novosibirskas apg. Novosibirskas cietums Nr. 1, miris 12.04.42. Lieta Nr. P-6813.

- Biezais** Juris (Georgs) Jura d., dz. 1898, Karosta, 1. rajons, 15-2 (24. teritoriālais strēlnieku korpuss), arest. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Noriļlags, atbrīv. 04.01.51. Lieta Nr. P-2174.
- Bļinovs** Nikolajs Vasilija d., dz. 1875, Alejas iela 5-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 04.10.41. Lieta Nr. P-9646.
- Cāns** Jānis Aleksandra d., dz. 1905, Baterijas iela 8-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 06.03.44. Lieta Nr. P-5696.
- Dobelis** Fricis Pētera d., dz. 1895, Rāmavas iela 13-1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 25.05.42. Lieta Nr. P-5432.
- Dreimanis** Jānis Andža d., dz. 1889, Kapsētas iela 10-17, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 18.12.41. Lieta Nr. P-9728.
- Gleicmanis** Ernests Kārļa d., dz. 1881, Vītolu iela 2-8, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 01.12.41. Lieta Nr. P-1675.
- Grīnšteins** Jānis Miķeļa d., dz. 1900, Viestura iela 115-4, arest. 12.06.41, Novosibirskas apg. Siblags, miris 01.09.43. Lieta Nr. 9735.
- Gūtmanis** Alberts Pētera d., dz. 1910, Graudu iela 21-4 (24. teritoriālais strēlnieku korpuss), arest. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Noriļlags, miris 15.09.44 Taišetlagā. Lieta Nr. P-10976.
- Holma** Helēna Filiciana m., dz. 1898, Zaļu iela 13-1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, citu ziņu nav. Lieta Nr. P-8522.
- Juiņa** Oskars Jāņa d., dz. 1902, Tvaika iela 4 (24. teritoriālais strēlnieku korpuss), arest. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Noriļlags, miris 05.10.43. Lieta Nr. P-8771.
- Juriks-Jurka** Žanis Jāņa d., dz. 1888, Strautu iela 4-4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 30.12.41. Lieta Nr. P-9763.
- Kronbergs** Nikolajs Frīdriha d., dz. 1896, Šķūņu iela 1-9, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 16.07.43. Lieta Nr. P-7195.
- Meiere** Karlina Otto m., dz. 1903, Dārzu iela 53-3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 05.03.46. Lieta Nr. P-7459.
- Melliņš** Edgars Jēkaba d., dz. 1905, Viestura iela 18-2 (24. teritoriālais strēlnieku korpuss), arest. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Noriļlags, atbrīv. 30.12.50. Lieta Nr. P-2181.
- Meždreija** Ādolfs Miķelis Jāņa d., dz. 1910, Apšu iela 26, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, 05.12.42 piespriesti 10 gadi ieslodzījumā, citu ziņu nav. Lieta Nr. P-7306.
- Nazincevs** Boriss Semjona d., dz. 1902, Zaļā iela 15-4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 06.05.42. Lieta Nr. P-7239.
- Orlovs** Ivans Aleksandra d., dz. 1907, T. Breikša iela 27-5, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 28.04.43. Lieta Nr. P-8574.
- Piebalgs** Vilis Jēkabs Mārtiņa d., dz. 1893, Dārza iela 35-6, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 27.08.42. Lieta Nr. P-10022.
- Rozentāls** Kārlis Friča d., dz. 1912, Terēzes iela 22-2, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 01.08.42. Lieta Nr. P-1195.
- Sakvars** Augusts Jāņa d., dz. 1887, Rožu laukums 12-5a, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, citu ziņu nav. Lieta Nr. P-7390.
- Sarkanābols** Augusts Jāņa d., dz. 1903, Liepu iela 29-1, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 31.12.41. Lieta Nr. P-9758.
- Šteinerts** Kārlis Kārļa d., dz. 1873, Kuršu iela 17, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 20.01.42. Lieta Nr. P-10039.

Šube Nikolajs Aleksandra d., dz. 1904, K. Marksa iela 53-9, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 09.11.41. Lieta Nr. P-9686.

Treide Fricis Ēvalda d., dz. 1897, Mālu iela 6-5, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 23.07.42. Lieta Nr. P-9759.

Tumševics Žanis Sīmaņa d., dz. 1895, Tiesas iela 4-2 (24. teritoriālais strēlnieku korpus), arest. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Noriļlags, miris 15.11.48. Lieta Nr. P-8781.

Upītis Voldemārs Friča d., dz. 1899, Aldaru iela 18 (24. teritoriālais strēlnieku korpus), arest. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Noriļlags, miris 02.08.43. Lieta Nr. P-6794.

Durbe

Rišis Fricis Jāņa d., dz. 1901, Raiņa iela 27, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 29.08.52, pēc tam nometinājumā, atbrīv. 04.06.56. Lieta Nr. 17528.

Riše Elvīra Jāņa m., dz. 1907, Raiņa iela 27, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov., Taimiras (Dolganu-Ņencu) nac. apv. Dudinka, mirusi 1942. gadā. Lieta Nr. 17528.

Riše Lija Friča m., dz. 1931, Raiņa iela 27, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov., Taimiras (Dolganu-Ņencu) nac. apv. Dudinka, atbrīv. 15.08.47. Lieta Nr. 17528.

Riše Selita Friča m., dz. 1935, Raiņa iela 27, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov., Taimiras (Dolganu-Ņencu) nac. apv. Dudinka, atbrīv. 15.08.47. Lieta Nr. 17528.

Vaidzība Augusts Jāņa d., dz. 1882, Raiņa iela 21, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 03.09.41. Lieta Nr. 20849.

Vaidzība Maija Andreja m., dz. 1889, Raiņa iela 21, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., bēgusi 30.07.47. Lieta Nr. 20849.

Vaidzība Zenta Augusta m., dz. 1924, Raiņa iela 21, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., bēgusi 30.07.47. Lieta Nr. 20849.

Grobiņa

Reķis Alfrēds Augusta d., dz. 1898, Lielā iela 107, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, nošauts 10.01.42. Lieta Nr. 13275, 44737.

Reķe Anna Jāņa m., dz. 1910, Lielā iela 107, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjолоvas raj., atbrīv. 12.06.57. Lieta Nr. 13275.

Reķis Imants Alfrēda d., dz. 1939, Lielā iela 107, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjолоvas raj., atbrīv. 12.06.57. Lieta Nr. 13275.

Reķe Velta Alfrēda m., dz. 1931, Lielā iela 107, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjолоvas raj., atbrīv. 12.06.57. Lieta Nr. 13275.

Reķe Dzidra Alfrēda m., dz. 1932, Lielā iela 107, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjолоvas raj., atbrīv. 12.06.57. Lieta Nr. 13275.

Blumbergs Josels Jankela d., dz. 1886, Lielā iela 49/50, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 20.09.41. Lieta Nr. 20297.

Priekule

Švāns Alfrēds Ernests Viļa d., dz. 1912, Zāļu iela 17, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 15.08.43. Lieta Nr. 17890.

Švāne Alma Jāņa m., dz. 1913, Zāļu iela 17, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 06.06.57. Lieta Nr. 17890.

Plācenis Miķelis Roberts Antona d., dz. 1910, Aizputes iela 14, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 04.02.42. Lieta Nr. 19403.
Plācene Anna Marta Friča m., dz. 1909, Aizputes iela 14, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 28.05.56. Lieta Nr. 19403.
Plācenis Aivars Miķeļa d., dz. 1936, Aizputes iela 14, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 15.02.57. Lieta Nr. 19403.
Plācenis Juris Miķeļa d., dz. 1939, Aizputes iela 14, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 15.02.57. Lieta Nr. 19403.
Plācenis Gunārs Miķeļa d., dz. 1933, Aizputes iela 14, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 15.02.57. Lieta Nr. 19403.

Aisteres pagasts

Novadnieks Fricis Jāņa d., dz. 1903, Ziles, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 25.02.42. Lieta Nr. 13765.
Novadniece Anna Kristapa m., dz. 1907, Ziles, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Berjozovskas raj., bēgusi 15.04.47, nosūt. atpakaļ 24.06.50, atbrīv. 11.07.56. Lieta Nr. 13765.
Novadnieks Zigurds Friča d., dz. 1937, Ziles, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Berjozovskas raj., bēdzis 15.04.47, nosūt. atpakaļ 07.08.50, atbrīv. 11.07.56. Lieta Nr. 13765.
Apogs Žanis Ādama d., dz. 1904, Kužas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 03.07.42. Lieta Nr. 14396.
Apogs Ādams Krišjāņa d., dz. 1869, Kužas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., miris 1941. gadā. Lieta Nr. 14396.
Apoga Lība Anša m., dz. 1871, Kužas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 05.07.47. Lieta Nr. 14396.
Apoga Elizabete Jura m., dz. 1916, Kužas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 05.07.47. Lieta Nr. 14396.
Reinholds Kārlis Kristapa d., dz. 1893, Krievi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 26.12.41. Lieta Nr. 14594.
Reinholds Kristaps, dz. 1866, Krievi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., miris 15.09.42. Lieta Nr. 14594.
Reinholde Anna, dz. 1865, Krievi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., mirusi 22.11.42. Lieta Nr. 14594.
Reinholde Mirdza Kārļa m., dz. 1926, Krievi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 25.02.56. Lieta Nr. 14594.
Penkulis Ādolfš Ādama d., dz. 1904, Kreijas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 08.06.43. Lieta Nr. 15095, P-5387.
Penkule Matilde Jāņa m., dz. 1901, Kreijas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., bēgusi 15.08.47, nosūt. atpakaļ 10.07.50, atbrīv. 02.11.56. Lieta Nr. 15095.
Penkulis Imants Ādolfā d., dz. 1933, Kreijas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., bēdzis 23.12.46, nosūt. atpakaļ 10.07.50, atbrīv. 02.11.56. Lieta Nr. 15095.
Penkulis Viesturs Ādolfā d., dz. 1934, Kreijas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., bēdzis 23.12.46, nosūt. atpakaļ 10.07.50, atbrīv. 06.11.56. Lieta Nr. 15095.

Penkule Biruta Ādolda m., dz. 1939, Kreijas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., bēgusi 23.12.46, nosūt. atpakaļ 10.07.50, atbrīv. 02.11.56. Lieta Nr. 15095.

Teležis Jēkabs Jāņa d., dz. 1889, Mednieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 27.11.43. Lieta Nr. 15156, P-8592.

Teleže Elizabete Jāņa m., dz. 1895, Mednieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 20.03.56. Lieta Nr. 15156.

Novadnieks Kristaps Ernesta d., dz. 1898, Novadnieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 07.02.42. Lieta Nr. 20190.

Novadniece Marija Maija Jēkaba m., dz. 1902, Novadnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 1947. gadā. Lieta Nr. 20190.

Novadniece Mirdza Kristapa m., dz. 1930, Novadnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., mirusi 1942. gadā. Lieta Nr. 20190.

Aizvīķu pagasts

Kļava (Kopštāls) Jānis Mades d., dz. 1897, Skujiņas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 09.02.42. Lieta Nr. 12890, 15073, P-7194.

Kļava Anna Friča m., dz. 1895, Skujiņas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 17.03.56. Lieta Nr. 12890.

Kļava Voldemārs Jāņa d., dz. 1921, Skujiņas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 01.07.47. Lieta Nr. 12890.

Kļava Elmārs Jāņa d., dz. 1934, Skujiņas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 01.07.47. Lieta Nr. 12890.

Kļava Milda Jāņa m., dz. 1920, Skujiņas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 19.03.56. Lieta Nr. 12890.

Kļava Austrā Jāņa m., dz. 1927, Skujiņas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 17.03.56. Lieta Nr. 12890.

Spraude Fricis Dāvida d., dz. 1894, Krauļi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, nošauts 15.01.42. Lieta Nr. 13274, 42516.

Spraude Katrīna, dz. 1867, Krauļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., citu ziņu nav. Lieta Nr. 13274.

Spraude Irma Didriķa m., dz. 1907, Krauļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.02.48, nosūt. atpakaļ 08.10.49, atbrīv. 19.02.60. Lieta Nr. 13274.

Spraude Aivars Friča d., dz. 1938, Krauļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., miris 1944. gadā. Lieta Nr. 13274.

Spraude Laima Friča m., dz. 1941, Krauļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., mirusi 1948. gadā. Lieta Nr. 13274.

Ķipsts Kārlis Pētera d., dz. 1890, Smaiži, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 11.04.42. Lieta Nr. 14305.

Ķipste Līne Antonija Pētera m., dz. 1899, Smaiži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 15.03.57. Lieta Nr. 14305.

Ķipsts Eduards Pētera d., dz. 1902, Bēti, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 05.05.42. Lieta Nr. 14311.

Banga Oskars Jāņa d., dz. 1896, Sapniši, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 15.08.42. Lieta Nr. 15014.

Banga Hermīne Jūlija Krista m., dz. 1896, Sapniši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 19.02.57. Lieta Nr. 15014.

Banga Gunārs Oskara d., dz. 1925, Sapnīši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., miris 1943. gadā. Lieta Nr. 15014.

Banga Zeltīte Hermīne Oskara m., dz. 1928, Sapnīši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., mirusi 1943. gadā. Lieta Nr. 15014.

Eidiņš Žanis Jāņa d., dz. 1900, Vilniši, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 30.12.41. Lieta Nr. 20830.

Eidiņa Alvīne Friča m., dz. 1900, Vilniši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov., atbrīv. 20.06.55. Lieta Nr. 20830.

Eidiņš Tāivaldis Žaņa d., dz. 1928, Vilniši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov., atbrīv. 20.06.55. Lieta Nr. 20830.

Eidiņš Aleksandrs Gustavs Indriķa d., dz. 1890, Ozoli, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, nošauts 15.01.42. Lieta Nr. 44763.

Asītes pagasts

Preiss Žanis Friča d., dz. 1909, Preikšas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 27.11.41. Lieta Nr. 13144.

Preisa Biruta Ādolfa m., dz. 1911, Preikšas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 23.05.57. Lieta Nr. 13144.

Preiss Gunārs Žaņa d., dz. 1936, Preikšas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., miris 1942. gadā. Lieta Nr. 13144.

Range Ernests Kārļa d., dz. 1896, Vistiņas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 04.10.41. Lieta Nr. 14361.

Range Anna Kriša m., dz. 1899, Vistiņas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 03.10.56. Lieta Nr. 14361.

Range Velta Mirdza Ernesta m., dz. 1928, Vistiņas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 25.08.56. Lieta nr. 14361.

Range Aija Emīlija Ernesta m., dz. 1938, Vistiņas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 03.10.56. Lieta Nr. 14361.

Veidemanis Fricis Ēvalda d., dz. 1910, Druvas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 08.07.42. Lieta Nr. 14456.

Veidemane Malvīne Frīda m., dz. 1920, Druvas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 21.06.57. Lieta Nr. 14456.

Veidemane Ārija Friča m., dz. 1939, Druvas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 21.06.57. Lieta Nr. 14456.

Kārkliņš Ēvalds Friča d., dz. 1900, Elkas Vecvagari, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 23.02.51, pēc tam nometinājumā, miris 06.07.53. Lieta Nr. 15071.

Kārkliņa Vilhelmīne Jāņa m., dz. 1901, Elkas Vecvagari, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 09.05.57. Lieta Nr. 15071.

Kārkliņš Jānis Ēvalda d., dz. 1929, Elkas Vecvagari, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., miris 1949. gadā. Lieta Nr. 15071.

Kārkliņš Kārlis Ēvalda d., dz. 1935, Elkas Vecvagari, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 09.04.57. Lieta Nr. 15071.

Kārkliņa Mirdza Ēvalda m., dz. 1934, Elkas Vecvagari, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 09.04.57. Lieta Nr. 15071.

Kārkliņa Anna Ēvalda m., dz. 1932, Elkas Vecvagari, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., mirusi 1941. gadā. Lieta Nr. 15071.

Rūja Alfrēds Viļa d., dz. 1900, Saulieši, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 28.05.43. Lieta Nr. 15144.

Rūja Lilija Kārļa m., dz. 1900, Saulieši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 15.05.56. Lieta Nr. 15144.

Rūja Jūlijs Alfrēda d., dz. 1922, Saulieši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 21.12.56. Lieta Nr. 15144.

Kuršinskis Ernests Pētera d., dz. 1891, Apsīši, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 13.04.42. Lieta Nr. 19307.

Kuršinska Jūlija Frīdriha m., dz. 1897, Apsīši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 31.10.56. Lieta Nr. 19307.

Kuršinska Lidija Ernesta m., dz. 1931, Apsīši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 31.10.56. Lieta Nr. 19307.

Kuršinska Velta Ernesta m., dz. 1934, Apsīši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 24.10.56. Lieta Nr. 19307.

Gaidže Jānis Miķeļa d., dz. 1896, Zeidaki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 21.06.43. Lieta Nr. 20470.

Gaidže Amālija Matīsa m., dz. 1900, Zeidaki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 18.07.58. Lieta Nr. 20470.

Gaidže Valentīna Jāņa m., dz. 1927, Zeidaki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 18.07.58. Lieta Nr. 20470.

Gaidže Anna Jāņa m., dz. 1931, Zeidaki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 29.04.58. Lieta Nr. 20470.

Gaidže Erna Jāņa m., dz. 1936, Zeidaki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 23.04.58. Lieta Nr. 20470.

Bārtas pagasts

Šteins Voldemārs Jēkaba d., dz. 1912, Siliņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 19.09.42. Lieta Nr. 13159.

Šteina Erna Matīsa m., dz. 1913, Siliņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 06.07.50. Lieta Nr. 13159.

Šteins Skumants Voldemāra d., dz. 1938, Siliņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., miris 1941. gada decembrī. Lieta Nr. 13159.

Šteins Valdis Voldemāra d., dz. 1939, Siliņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., miris 1941. gada decembrī. Lieta Nr. 13159.

Kairis Jēkabs Jāņa d., dz. 1881, Kaires, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, nošauts 07.01.42. Lieta Nr. 13514.

Kaire Anna Josifā m., dz. 1882, Kaires, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., mirusi 12.10.45. Lieta Nr. 13514.

Ruņģis Arvids Pētera d., dz. 1908, Sיעיני, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 29.09.43. Lieta Nr. 15145.

Ruņģe Marija Kārļa m., dz. 1911, Sיעיני, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.09.47, nosūt. atpakaļ 04.10.50, atbrīv. 19.03.56. Lieta Nr. 15145.

Ruņģis Uldis Arvīda d., dz. 1938, Sיעיני, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēdzis 15.09.47, nosūt. atpakaļ 04.10.50, atbrīv. 19.03.56. Lieta Nr. 15145.

Brizga Miķelis Miķeļa d., dz. 1899, Podiņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 19.06.42. Lieta Nr. 15756.

Brizga Anna Miķeļa m., dz. 1904, Podiņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 09.05.57. Lieta Nr. 15756.

Brizga Žanis Haralds Miķeļa d., dz. 1929, Podiņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 09.11.46. Lieta Nr. 15756.

Bunkas pagasts

Geistauts Juris Toma d., dz. 1903, Beņķi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 11.10.41. Lieta Nr. 13181.

Geistauts Toms, dz. 1870, Beņķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., miris 1943. gadā. Lieta Nr. 13181.

Geistauta Ķērsta Jura m., dz. 1881, Beņķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 02.04.57. Lieta Nr. 13181.

Geistauta Karolīna Kriša m., dz. 1905, Beņķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 25.04.57. Lieta Nr. 13181.

Namnieks Jukums Jāņa d., dz. 1903, Dravnieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 10.12.41. Lieta Nr. 14325.

Namniece Līze Jēkaba m., dz. 1902, Dravnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 25.06.58. Lieta Nr. 14325.

Namnieks Jānis Jukuma d., dz. 1927, Dravnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., miris 05.04.53. Lieta Nr. 14325.

Namnieks Kārlis Tāļivaldis Jukuma d., dz. 1929, Dravnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 20.05.58. Lieta Nr. 14325.

Namniece Valija Jukuma m., dz. 1934, Dravnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 04.01.57. Lieta Nr. 14325.

Lieģis Kārlis Hermaņa d., dz. 1903, Smēdnieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 27.03.42. Lieta Nr. 15076.

Lieģe Anna Mada m., dz. 1897, Smēdnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 29.01.58. Lieta Nr. 15076.

Lukažis Miķelis Pētera d., dz. 1886, Āboliņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 02.02.42. Lieta Nr. 19481.

Lukaže Made Jura m., dz. 1891, Āboliņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., mirusi 1942. gadā. Lieta Nr. 19481.

Lukažis Alfrēds Miķeļa d., dz. 1925, Āboliņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēdzis 15.07.47, nosūt. atpakaļ 18.11.50, atbrīv. 05.06.57. Lieta Nr. 19481.

Lukažis Miķelis Miķeļa d., dz. 1927, Āboliņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., miris 1941. gadā. Lieta Nr. 19481.

Lukaže Milda Miķeļa m., dz. 1933, Āboliņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., mirusi 1941. gadā. Lieta Nr. 19481.

Lukaže Emilija Miķeļa m., dz. 1923, Āboliņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 13.02.57. Lieta Nr. 19481.

Zviedris Ernests Pētera d., dz. 1900, Zemgales, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 18.04.42. Lieta Nr. P-9735.

Dunikas pagasts

Sungalis Pēteris Miķeļa d., dz. 1910, Sungaļi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 30.12.41. Lieta Nr. 13241.

Sungale Alma Jāņa m., dz. 1917, Sungaļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 26.07.56. Lieta Nr. 13241.

Vārna Jānis Jāņa d., dz. 1914, Vārnas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 06.08.42. Lieta Nr. 15770.

Vārna Margrieta Miķeļa m., dz. 1888, Vārnas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., mirusi 10.01.46. Lieta Nr. 15770.

Vārna Pēteris Jāņa d., dz. 1919, Vārnas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 09.05.57. Lieta Nr. 15770.

Vārna Milda Jāņa m., dz. 1923, Vārnas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 07.05.57. Lieta Nr. 15770.

Vārna Anna Jāņa m., dz. 1925, Vārnas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 09.05.57. Lieta Nr. 15770.

Tamužs Miķelis Pētera d., dz. 1885, Sprūdi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 08.09.41. Lieta Nr. 19922.

Tamuža Ilze Miķeļa m., dz. 1885, Sprūdi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 25.05.56. Lieta Nr. 19922.

Tamuža Anna Miķeļa m., dz. 1913, Sprūdi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 11.04.56. Lieta Nr. 19922.

Veidemanis Juris Toma d., dz. 1889, Raudišķi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 04.10.41. Lieta Nr. 20020.

Veidemane Geda Jāņa m., dz. 1886, Raudišķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 20.03.56. Lieta Nr. 20020.

Kalniņš Rihards Voldemārs Reiņa d., dz. 1905, Dunikas skola, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 06.10.43. Lieta Nr. P-6711.

Durbes pagasts

Roķivils Jānis Jēkaba d., dz. 1891, Roķi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 10.11.41. Lieta Nr. 14387.

Roķivils Jānis Tāļivaldis Jāņa d., dz. 1925, Roķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov., citu ziņu nav. Lieta Nr. 14387.

Penkulis Atis Jēkaba d., dz. 1893, Stoķi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 06.06.42. Lieta Nr. 14572.

Penkule Anna Jura m., dz. 1899, Stoķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 13.06.56. Lieta Nr. 14572.

Penkulis Imants Ata d., dz. 1938, Stoķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 13.06.56. Lieta Nr. 14572.

Penkulis Ernests Ata d., dz. 1940, Stoķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 13.06.56. Lieta Nr. 14572.

Penkule Lūcija Ata m., dz. 1940, Stoķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., mirusi 1941. gadā. Lieta Nr. 14572.

Brikmanis Niklāvs Jukuma d., dz. 1901, Bunči, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 28.08.43. Lieta Nr. 15013.

Brikmane Emma Nikolaja m., dz. 1903, Bunči, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., bēgusi 31.07.47, nosūt. atpakaļ 15.07.50, atbrīv. 27.07.56. Lieta Nr. 15013.

Brikmanis Ilgonis Niklāva d., dz. 1933, Bunči, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., bēdzis 31.07.47, nosūt. atpakaļ 15.07.50, atbrīv. 27.07.56. Lieta Nr. 15013.

Brikmanis Zigurds Niklāva d., dz. 1935, Bunči, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., miris 1944. gadā. Lieta Nr. 15013.

Brikmane Līvija Niklāva m., dz. 1939, Bunči, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., bēgusi 31.07.47, nosūt. atpakaļ 15.07.50, atbrīv. 27.07.56. Lieta Nr. 15013.

Sloka Jānis Jāņa d., dz. 1895, Liepkalni, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 26.05.42. Lieta Nr. 17984.

Sloka Vera Jāņa m., dz. 1897, Liepkalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 15.07.58. Lieta Nr. 17984.

Sloka Oļģerts Jāņa d., dz. 1925, Liepkalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 11.07.58. Lieta Nr. 17984.

Sloka Longins Jāņa d., dz. 1925, Liepkalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., miris 1945. gadā. Lieta Nr. 17984.

Sloka Astrīda Erna Jāņa m., dz. 1922, Liepkalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 05.04.56. Lieta Nr. 17984.

Jansons Ernests Kriša d., dz. 1893, Zeltiņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 30.05.42. Lietas Nr. 19386.

Jansone Anna Jāņa m., dz. 1896, Zeltiņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 13.05.57. Lieta Nr. 19386.

Embūtes pagasts

Kļava Ādolfs Mārīņa d., dz. 1907, VEDIKI, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 15.09.41. Lieta Nr. 13513.

Kļava Minna Kārļa m., dz. 1909, VEDIKI, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 01.10.47, nosūt. atpakaļ 29.05.51, atbrīv. 17.07.57. Lieta Nr. 13513.

Kļava Viktors Ādolfā d., dz. 1938, VEDIKI, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēdzis 01.10.47, nosūt. atpakaļ 29.05.51, atbrīv. 17.07.57. Lieta Nr. 13513.

Bērends Fricis Jāņa d., dz. 1906, Upenieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 17.06.43. Lieta Nr. 15125, P-7218.

Jansons Otto Jura d., dz. 1904, Lāči, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 21.01.42. Lieta Nr. P-9767.

Jurševskis Kārlis Leona d., dz. 1910, Jaunzemi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 05.12.41. Lieta Nr. P-10041.

Saulīte Lūcija Anna Artūra m., dz. 1914, Anšiņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 1946. gada oktobrī, pēc tam noņemtajumā Krasnojarskas nov. Lieta Nr. P-5219.

Saulītis Arnolds Friča d., dz. 1909, Anšiņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 19.05.43. Lieta Nr. P-5742.

Ezeres pagasts

Arķis Eduards Jāņa d., dz. 1902, Līgotnes, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 03.05.42. Lieta Nr. 13204.

Arķe Otilija Kārļa m., dz. 1913, Līgotnes, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 11.08.45, nosūt. atpakaļ 05.01.50, atbrīv. 24.07.56. Lieta Nr. 13204.

Arķe Dagmāra Eduarda m., dz. 1932, Līgotnes, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 11.08.45, atbrīv. 20.09.46. Lieta Nr. 13204.

Puķevics Voldemārs Jukuma d., dz. 1894, Baļķi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 03.05.42. Lieta Nr. 14581.
Puķevica Milda Jukuma m., dz. 1898, Baļķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 24.04.57. Lieta Nr. 14581.
Grantiņš Gustavs Arnolds Gusta d., dz. 1907, Kampaiši, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 07.12.41. Lieta Nr. P-9721.

Gaviezes pagasts

Gūtmanis Kārlis Kriša d., dz. 1897, Stacijas māja 3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 21.04.42. Lieta Nr. 15023.
Gūtmane Olga Kārļa m., dz. 1903, Stacijas māja 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 16.09.57. Lieta Nr. 15023.
Gūtmanis Gunārs Kārļa d., dz. 1930, Stacijas māja 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 19.05.58. Lieta Nr. 15023.
Gūtmane Skaidrīte Kārļa m., dz. 1933, Stacijas māja 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 19.05.58. Lieta Nr. 15023.
Gūtmane Daila Kārļa m., dz. 1935, Stacijas māja 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 18.04.57. Lieta Nr. 15023.
Gūtmane Aina Kārļa m., dz. 1927, Stacijas māja 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 01.12.46. Lieta Nr. 15023.
Kopštāls Andrejs Kristapa d., dz. 1903, Alekši, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 26.08.43. Lieta Nr. 15068, P-6191.
Kopštāla Fanija Aleksandra m., dz. 1908, Alekši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 16.09.47, nosūt. atpakaļ 16.03.49, atbrīv. 19.06.54. Lieta Nr. 15068.
Kopštāls Tāivaldis Andreja d., dz. 1928, Alekši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., citu ziņu nav. Lieta Nr. 15068.
Kopštāla Līvija Andreja m., dz. 1934, Alekši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 16.09.47. Lieta Nr. 15068.
Landers Kārlis Voldemārs Kārļa d., dz. 1903, Stari, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 30.10.43, (miris 26.08.43). Lieta Nr. 15075, P-6207.
Landere Marija Friča m., dz. 1906, Stari, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 18.10.57. Lieta Nr. 15075.
Landere Ilga Ārija Kārļa m., dz. 1937, Stari, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 12.10.55. Lieta Nr. 15075.
Rasmanis Ernests Ulriha d., dz. 1901, Rasmaņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 01.05.43. Lieta Nr. 15146.
Rasmane Anna Ernesta m., dz. 1901, Rasmaņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 25.06.58. Lieta Nr. 15146.
Rasmanis Ilmārs Ernesta d., dz. 1933, Rasmaņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 17.05.58. Lieta Nr. 15146.
Hasmanis Eduards Leonharda d., dz. 1915, Mazgaviezes, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 08.09.43, pēc tam nometinājumā, atbrīv. 25.05.55. Lieta Nr. 17586.
Hasmane Alma Friča m., dz. 1914, Mazgaviezes, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolas raj., atbrīv. 07.06.55. Lieta Nr. 17586.
Zīverts Jānis Salma d., dz. 1883, Strautiņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 24.03.42. Lieta Nr. 20356.

Zīverte Bille Jāņa m., dz. 1887, Strautiņi, izsūt. 14.06.41, atbrīv. 07.05.56. Lieta Nr. 20356.

Dzenis Ernests Bernāta d., dz. 1886, Ģentes, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 28.01.42. Lieta Nr. P-9727.

Šukters Jānis Klāva d., dz. 1900, Kalna Dekšņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 26.10.42. Lieta Nr. P-8549.

Gramzdas pagasts

Ģībietis Ādolfs Jāņa d., dz. 1907, Vecģībieši, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 23.05.43. Lieta Nr. 17547.

Ģībiete Anna Ērmaņa m., dz. 1870, Vecģībieši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., mirusi 1948. gadā. Lieta Nr. 17547.

Ģībiete Emīlija Ella Friča m., dz. 1905, Vecģībieši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 18.09.57. Lieta Nr. 17547.

Ģībiete Ingrīda Gunta Ādolfa m., dz. 1936, Vecģībieši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., mirusi 1943. gadā. Lieta Nr. 17547.

Ģībiete Vizma Ādolfa m., dz. 1940, Vecģībieši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., mirusi 1943. gadā. Lieta Nr. 17547.

Ģībietis Fricis Zāmuēla d., dz. 1911, Dārznieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 22.03.42. Lieta Nr. 17948.

Ģībiete Alma Jāņa m., dz. 1913, Dārznieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 17.07.57. Lieta Nr. 17948.

Hasmane Meta Antona m., dz. 1896, Diķsaimniecība, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 08.03.60. Lieta Nr. 19938.

Hasmanis Uldis Viktora d., dz. 1921, Diķsaimniecība, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., miris 15.01.42. Lieta Nr. 19938.

Hasmanis Viktors Viktora d., dz. 1924, Diķsaimniecība, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., miris 11.10.46. Lieta Nr. 19938.

Hasmanis Gunārs Viktora d., dz. 1927, Diķsaimniecība, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 16.02.57. Lieta Nr. 19938.

Hasmane Biruta Viktora m., dz. 1914, Diķsaimniecība, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 07.07.58. Lieta Nr. 19938.

Grobiņas pagasts

Snīpens Alfons Krišs d., dz. 1902, Mežsētas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 23.11.41. Lieta Nr. 14339.

Snīpena Vilma Vilhelma m., dz. 1904, Mežsētas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 09.10.56. Lieta Nr. 14339.

Andersons Jēkabs Klāva d., dz. 1882, Mežabērtules, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 28.05.43. Lieta Nr. 15011.

Andersone Matilde Indriķa m., dz. 1893, Mežabērtules, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 25.06.58. Lieta Nr. 15011.

Andersons Kārlis Jēkaba d., dz. 1918, Mežabērtules, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 25.06.58. Lieta Nr. 15011.

Alēns Kārlis Jēkaba d., dz. 1905, Alēni, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.03.42. Lieta Nr. 15746.

Alēna Milda Jēkaba m., dz. 1912, Alēni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas

raj., bēgusi 15.01.47, nosūt. atpakaļ 10.04.51, atbrīv. 17.01.57. Lieta Nr. 15476.
Alēns Andris Kārļa d., dz. 1940, Alēni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., citu ziņu nav. Lieta Nr. 15476.
Alēns Jānis Kārļa d., dz. 1937, Alēni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 15.01.47. Lieta Nr. 15476.
Kalniņš Fricis Jāņa d., dz. 1899, Māliņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 16.04.42. Lieta Nr. 20497.
Kalniņa Elīza Minna Anša m., dz. 1912, Māliņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 15.10.47. Lieta Nr. 20497.
Kalniņš Vilis Friča d., dz. 1935, Māliņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 1946. gadā. Lieta Nr. 20497.
Lauva Jānis Jāņa d., dz. 1911, Zaļais Mežs, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 22.10.41. Lieta Nr. P-9658.

Kalētu pagasts

Gaušis Fricis Miķeļa d., dz. 1894, Pamatskolas māja, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, pēc tam noņemtajā Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 07.01.60. Lieta Nr. 15022.
Gauše Emilija Frīdriha m., dz. 1903, Pamatskolas māja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 19.07.58. Lieta Nr. 15022.
Gaušis Artūrs Friča d., dz. 1940, Pamatskolas māja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., miris 02.02.42. Lieta Nr. 15022.
Gauše Ārija Friča m., dz. 1938, Pamatskolas māja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 29.04.58. Lieta Nr. 15022.
Gauše Cilda Friča m., dz. 1935, Pamatskolas māja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 29.04.58. Lieta Nr. 15022.
Feldmanis Kārlis Anša d., dz. 1894, Brieži, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 02.07.43. Lieta Nr. 17680, P-9233.
Feldmane Ieva Jāņa m., dz. 1895, Brieži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 08.02.57. Lieta Nr. 17680.
Feldmanis Mārtiņš Kārļa d., dz. 1937, Brieži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu apg., atbrīv. 08.02.57. Lieta Nr. 17680.
Feldmanis Imants Kārļa d., dz. 1931, Brieži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 08.02.57. Lieta Nr. 17680.
Feldmane Ausma Kārļa m., dz. 1929, Brieži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 08.02.57. Lieta Nr. 17680.
Feldmane Zelma Kārļa m., dz. 1925, Brieži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 08.02.57. Lieta Nr. 17680.
Piziks Matīss Klāva d., dz. 1890, Upespiziki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 05.10.41. Lieta Nr. 19404.
Pizika Karolīna Jāņa m., dz. 1901, Upespiziki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 31.05.57. Lieta Nr. 19404.
Piziks Imants Matīsa d., dz. 1924, Upespiziki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 31.05.57. Lieta Nr. 19404.
Piziks Jānis Matīsa d., dz. 1929, Upespiziki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., miris 1949. gadā. Lieta Nr. 19404.
Sedols Miķelis Jēkaba d., dz. 1899, Sedoli, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags,

miris 07.02.42. Lieta Nr. 19526.

Sedola Ilze Jāņa m., dz. 1899, Sedoli, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 01.04.57. Lieta Nr. 19526.

Sedols Visvaldis Miķeļa d., dz. 1931, Sedoli, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēdzis 15.10.47, nosūt. atpakaļ 27.09.50, atbrīv. 03.04.57. Lieta Nr. 19526.

Sedola Herta Miķeļa m., dz. 1925, Sedoli, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.10.47, nosūt. atpakaļ 03.10.50, atbrīv. 15.09.58. Lieta Nr. 19526.

Sedola Lonija Miķeļa m., dz. 1927, Sedoli, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 09.04.57. Lieta Nr. 19526.

Sedola Vera Miķeļa m., dz. 1926, Sedoli, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 20.11.56. Lieta Nr. 19526.

Krotēs pagasts

Birziņš Krišs Simaņa d., dz. 1886, Melderi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 23.04.42. Lieta Nr. 14184.

Birziņa Emma Kriša m., dz. 1910, Melderi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 03.04.57. Lieta Nr. 14184.

Birziņš Jānis Kriša d., dz. 1926, Melderi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 15.07.48. Lieta Nr. 14184.

Hūns Jānis Jāņa d., dz. 1875, Sprinģēni, arest. 14.06.41, Kirovas nov. Vjatlags, miris 01.02.42. Lieta Nr. 14386.

Hūna Elizabete, dz. 1877, Sprinģēni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov., citu ziņu nav. Lieta Nr. 14386.

Laivenieks Žanis Andreja d., dz. 1907, Brūveri, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 07.01.42. Lieta Nr. 14543.

Laiveniece Dārta Jāņa m., dz. 1882, Brūveri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 26.04.54. Lieta Nr. 14543.

Laiveniece Jūlija Andreja m., dz. 1905, Brūveri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 09.05.57. Lieta Nr. 14543.

Laivenieks Rolands Alfrēds Žaņa d., dz. 1934, Brūveri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 25.04.57. Lieta Nr. 14543.

Laivenieks Jēkabs Žaņa d., dz. 1938, Brūveri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 09.05.57. Lieta Nr. 14543.

Laiveniece Aina Žaņa m., dz. 1938, Brūveri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., mirusi 1950. gadā. Lieta Nr. 14543.

Laiveniece Alvīne Andreja m., dz. 1909, Brūveri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 26.04.54, Lieta Nr. 14543.

Dēlands Kārlis Jāņa d., dz. 1877, Priednieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 24.12.41. Lieta Nr. 14591.

Dēlande Lavīze Jura m., dz. 1879, Priednieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 28.02.56. Lieta Nr. 14591.

Medzes pagasts

Atmats Alfrēds Jāņa d., dz. 1896, Gobzemji, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 27.06.42. Lieta Nr. 14394.

- Atmata** Betija Andreja m., dz. 1899, Gobzemji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 09.05.57. Lieta Nr. 14394.
- Atmata** Velta Alfrēda m., dz. 1919, Gobzemji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 09.05.57. Lieta Nr. 14394.
- Kalnītis** Juris Kristapa d., dz. 1892, Danči, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.01.42. Lieta Nr. 19415.
- Kalnīte** Emīlija Miķeļa m., dz. 1900, Danči, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 25.04.57. Lieta Nr. 19415.
- Kalnītis** Kārlis Jura d., dz. 1923, Danči, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 25.04.57. Lieta Nr. 19415.
- Kalnīte** Dzidra Jura m., dz. 1928, Danči, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 19.06.54. Lieta nr. 19415.
- Kalnīte** Astrīda Jura m., dz. 1932, Danči, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 25.04.57. Lieta Nr. 19415.
- Kazerauskis** Andrejs Pētera d., dz. 1877, Kazerauskas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 24.07.42. Lieta Nr. 19730.
- Kazerauska** Ida Pētera m., dz. 1897, Kazerauskas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.05.47, nosūt. atpakaļ 01.11.50, atbrīv. 29.03.58. Lieta Nr. 19730.
- Kazerauska** Austrā Andreja m., dz. 1926, Kazerauskas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.05.47, nosūt. atpakaļ 01.11.50, atbrīv. 22.10.56. Lieta Nr. 19730.
- Kazerauska** Rita Andreja m., dz. 1931, Kazerauskas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.05.47, nosūt. atpakaļ 01.11.50, atbrīv. 22.10.56. Lieta Nr. 19730.
- Kazerauska** Spodra Andreja m., dz. 1932, Kazerauskas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 31.08.46, nosūt. atpakaļ 01.11.50, atbrīv. 29.03.58. Lieta Nr. 19730.

Nicas pagasts

- Bumbulis** Jānis Miķeļa d., dz. 1897, Žibji, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 24.12.42. Lieta Nr. 15012.
- Bumbule** Maiga Anša m., dz. 1909, Žibji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 29.09.56. Lieta Nr. 15012.
- Bumbulis** Gunārs Jāņa d., dz. 1933, Žibji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 28.02.48. Lieta Nr. 15012.
- Spirģis** Jēkabs Jāņa d., dz. 1876, Spirģi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 15.01.42. Lieta Nr. 15151.
- Spirģe** Anna Anša m., dz. 1883, Spirģi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., mirusi 1945. gadā. Lieta Nr. 15151.
- Spirģis** Andrejs Jēkaba d., dz. 1911, Spirģi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 01.04.57. Lieta Nr. 15151.
- Spirģe** Katrīne Jēkaba m., dz. 1920, Spirģi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 09.04.57. Lieta Nr. 15151.
- Streņģis** Ansis Jāņa d., dz. 1907, Puļķi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 26.11.42. Lieta Nr. 15687.
- Streņģis** Jānis Miķeļa d., dz. 1884, Puļķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ustjeņisejas raj., bēdzis 15.10.46. Lieta Nr. 15687.

- Streņģe** Maiga Jāņa m., dz. 1888, Puļķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ustjeņisejas raj., bēgusi 15.10.46, atpakaļ nav nosūt. Lieta Nr. 15687.
- Streņģe** Anna Jāņa m., dz. 1916, Puļķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., bēgusi 11.03.48, nosūt. atpakaļ 10.02.50, atbrīv. 31.03.56. Lieta Nr. 15687.
- Streņģe** Virma Anša m., dz. 1938, Puļķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 11.03.48. Lieta Nr. 15687.
- Streņģis** Jānis Jāņa d., dz. 1913, Puļķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 17.09.57. Lieta Nr. 15687.
- Streņģe** Margarita Jāņa m., dz. 1923, Puļķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 01.02.57. Lieta Nr. 15687.
- Bumbulis** Jēkabs Jāņa d., dz. 1900, Skaras, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 10.04.42. Lieta Nr. 15761.
- Bumbule** Anna Jēkaba m., dz. 1897, Skaras, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 24.06.57. Lieta Nr. 15761.
- Bumbule** Vilma Jēkaba m., dz. 1924, Skaras, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 15.03.57. Lieta Nr. 15761.
- Bumbule** Līvija Jēkaba m., dz. 1930, Skaras, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., bēgusi 15.09.46, nosūt. atpakaļ 22.04.52, atbrīv. 21.07.56. Lieta Nr. 15761.
- Kviešons** Konstantīns Jāņa d., dz. 1906, Pagastmāja, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 19.03.43. Lieta Nr. 17651.
- Kviešone** Anna Miķeļa m., dz. 1912, Pagastmāja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 06.01.48. Lieta Nr. 17651.
- Kviešone** Laima Konstantīna m., dz. 1938, Pagastmāja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 15.11.48. Lieta Nr. 17651.
- Silenieks** Andrejs Anša d., dz. 1903, Gudriķi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 10.01.42. Lieta Nr. 17766.
- Sileniece** Margarita Jāņa m., dz. 1913, Gudriķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., bēgusi 15.02.48, nosūt. atpakaļ 04.12.48, atbrīv. 31.10.56. Lieta Nr. 17766.
- Silenieks** Ansis Andreja d., dz. 1936, Gudriķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 25.02.48. Lieta Nr. 17766.
- Silenieks** Jānis Andreja d., dz. 1938, Gudriķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 25.02.48. Lieta Nr. 17766.
- Antmanis** Vilis Jura d., dz. 1903, Daudzeņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.03.42. Lieta Nr. 17980.
- Antmane** Anna Andreja m., dz. 1911, Daudzeņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 06.10.47, nosūt. atpakaļ 07.07.50, atbrīv. 03.07.58. Lieta Nr. 17980.
- Antmanis** Ilgvars Viļa d., dz. 1938, Daudzeņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēdzis 30.12.46, nosūt. atpakaļ 31.08.50, atbrīv. 03.07.58. Lieta Nr. 17980.
- Antmane** Ilga Viļa m., dz. 1934, Daudzeņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 28.08.46, nosūt. atpakaļ 31.07.50, atbrīv. 19.03.56. Lieta Nr. 17980.
- Šēnbergs** Augusts Indriķa d., dz. 1904, Mācītājmāja, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 13.06.42. Lieta Nr. 19450.

Šēnberga Milda Jāņa m., dz. 1907, Mācītājmāja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.08.47, nosūt. atpakaļ 20.12.48, atbrīv. 11.05.57. Lieta Nr. 19450.
Šēnbergs Mārtiņš Vilis Augusta d., dz. 1938, Mācītājmāja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēdzis 20.09.46, nosūt. atpakaļ 20.12.48, atbrīv. 10.05.57. Lieta Nr. 19450.
Šēnbergs Andrejs Guntis Augusta d., dz. 1935, Mācītājmāja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēdzis 20.09.46, nosūt. atpakaļ 20.12.48, atbrīv. 25.04.57. Lieta Nr. 19450.
Bumbulis Rūdolfs Miķeļa d., dz. 1914, Dūkuri, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 09.09.42. Lieta Nr. 19820.
Bumbule Ieva Irma Toma m., dz. 1914, Dūkuri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 05.04.56. Lieta Nr. 19820.
Bumbule Aina Rūdolfa m., dz. 1941, Dūkuri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., citu ziņu nav. Lieta Nr. 19820.
Šmiukšis Jānis Jāņa d., dz. 1889, Ozolnieki, izsūt. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 15.12.41. Lieta Nr. 502 R.
Šmiukše Katrīna Jāņa m., dz. 1908, Ozolnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjолоvas raj., atbrīv. 25.03.57. Lieta Nr. 502 R.
Šmiukše Aina Jāņa m., dz. 1932, Ozolnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjолоvas raj., atbrīv. 29.10.54. Lieta Nr. 502 R.

Nigrandes pagasts

Petrovskis Jukums Anša d., dz. 1896, Lejnietki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 15.05.43. Lieta Nr. 15096.
Petrovska Jūlija Ernesta m., dz. 1892, Lejnietki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 09.10.56. Lieta Nr. 15096.
Petrovskis Voldemārs Jukuma d., dz. 1925, Lejnietki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 23.03.57. Lieta Nr. 15096.
Petrovska Melita Jukuma m., dz. 1930, Lejnietki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 09.10.56. Lieta Nr. 15096.
Burģele Marta Anna Jāņa m., dz. 1906, Braslas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 28.02.51, pēc tam nometinājumā Novosibirskas apg. Vengerovas raj., atbrīv. 24.03.56. Lieta Nr. 15096.
Valters Gustavs Friča d., dz. 1902, Strēļi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 11.04.43. Lieta Nr. 15501.
Valtere Alma Žaņa m., dz. 1908, Strēļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.09.47, nosūt. atpakaļ 20.03.50, atbrīv. 29.07.56. Lieta Nr. 15501.
Valters Rihards Gustava d., dz. 1936, Strēļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēdzis 15.09.47, nosūt. atpakaļ 20.03.50, atbrīv. 29.07.56. Lieta Nr. 15501.
Valtere Ārija Gustava m., dz. 1933, Strēļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.09.47, nosūt. atpakaļ 20.03.50, atbrīv. 29.07.56. Lieta Nr. 15501.
Zelmenis Jānis Jura d., dz. 1883, Kalni, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 07.10.42. Lieta Nr. 17470.
Zelmene Olga Jāņa m., dz. 1888, Kalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 30.09.47, nosūt. atpakaļ 28.03.49, atbrīv. 02.10.56. Lieta Nr. 17470.
Jansons Alberts Jēkabs Jāņa d., dz. 1911, Roziši, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 21.04.42. Lieta Nr. P-9647.

Piziks Alfons Jēkaba d., dz. 1895, Izpildkomitejas māja, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 02.10.41. Lieta Nr. P-9678.

Pērkones pagasts

Dzintarnieks Miķelis Andreja d., dz. 1885, Vecdzintarnieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 18.12.41. Lieta Nr. 13763.

Dzintarniece Līzbete Miķeļa m., dz. 1887, Vecdzintarnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 16.09.56. Lieta Nr. 13763.

Dzintarnieks Indriķis Miķeļa d., dz. 1919, Vecdzintarnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 16.09.56. Lieta Nr. 13763.

Dzintarniece Mirdza Miķeļa m., dz. 1921, Vecdzintarnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 16.09.56. Lieta Nr. 13763.

Zendale Līze Jāņa m., dz. 1880, Bernāti, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, mirusi 07.07.42. Lieta Nr. 14487.

Prīkules pagasts

Dūksteniece Ērika Friča m., dz. 1909, Upenieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučānu raj., atbrīv. 21.03.57. Lieta Nr. 17182.

Dūkstenieks Aivars Rūdolfa d., dz. 1934, Upenieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučānu raj., atbrīv. 21.03.57. Lieta Nr. 17182.

Dūksteniece Elga Rūdolfa m., dz. 1940, Upenieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučānu raj., atbrīv. 21.03.57. Lieta Nr. 17182.

Dūksteniece Ilze Jāņa m., dz. 1880, Upenieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučānu raj., citu ziņu nav. Lieta Nr. 17182.

Dūkstenieks Jēkabs, dz. 1875, Upenieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučānu raj., citu ziņu nav. Lieta Nr. 17182.

Čeksters Jānis Jāņa d., dz. 1897, Jaunkalni, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 09.03.42. Lieta Nr. 19949.

Čekstere Līna Jāņa m., dz. 1903, Jaunkalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jeņiseiskas raj., atbrīv. 02.07.57. Lieta Nr. 19949.

Čeksters Jānis Jāņa d., dz. 1928, Jaunkalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jeņiseiskas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 19949.

Čekstere Līvija Jāņa m., dz. 1932, Jaunkalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jeņiseiskas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 19949.

Piziks Kārlis Indriķa d., dz. 1905, Osteles, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 04.10.41. Lieta Nr. P-9769.

Purmsātu pagasts

Sprūds Fricis Indriķa d., dz. 1907, Siliņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 21.07.42. Lieta Nr. 15819.

Sprūda Milda Ludviga m., dz. 1912, Siliņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 11.06.57. Lieta Nr. 15819.

Sprūds Uldis Friča d., dz. 1940, Siliņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 11.06.57. Lieta Nr. 15819.

Sprūds Imants Indriķa d., dz. 1923, Siliņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 27.03.57. Lieta Nr. 15819.

Rāvas pagasts

Disterhefts Jūlijs Ludvīga d., dz. 1902, Lieceniēki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 24.09.42. Lieta Nr. 13163.

Disterhefta Heiza Emīlija Andreja m., dz. 1897, Lieceniēki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 30.07.58. Lieta Nr. 13163.

Disterhefta Natālija Jūlija m., dz. 1926, Lieceniēki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., mirusi izsūtījumā. Lieta Nr. 13163.

Disterhefta Mirdza Jūlija m., dz. 1928, Lieceniēki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 16.05.58. Lieta Nr. 13163.

Lieceniēce Trīne Kārļa m., dz. 1861, Lieceniēki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., citu ziņu nav. Lieta Nr. 13163.

Ronis Ernests Andža d., dz. 1910, Burtņiēki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 30.07.42. Lieta Nr. 14246.

Rone Ērika Jēkaba m., dz. 1913, Burtņiēki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., bēgusi 15.07.47, nosūt. atpakaļ 04.03.50, atbrīv. 31.07.56. Lieta Nr. 14246.

Ronis Gunvaldis Ernesta d., dz. 1934, Burtņiēki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., bēdzis 15.08.46, nosūt. atpakaļ 04.03.50, atbrīv. 31.07.56. Lieta Nr. 14246.

Ronis Austris Ernesta d., dz. 1937, Burtņiēki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., bēdzis 15.08.46, nosūt. atpakaļ 04.03.50, atbrīv. 31.07.56. Lieta Nr. 14246.

Ronis Andris Ernesta d., dz. 1939, Burtņiēki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., bēdzis 15.08.46, nosūt. atpakaļ 04.03.50, atbrīv. 31.07.56. Lieta Nr. 14246.

Kleinbergs Ansis Kriša d., dz. 1896, Kalņeniēki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 19.06.42. Lieta Nr. 14508.

Kleinberga Alvīne, dz. 1869, Kalņeniēki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov., citu ziņu nav. Lieta Nr. 14508.

Kleinberga Berta Jūlija m., dz. 1899, Kalņeniēki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov., citu ziņu nav. Lieta Nr. 14508.

Vizulis Pēteris Alberts Gusta d., dz. 1909, Pagastmāja, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.05.43. Lieta Nr. P-8627.

Rucavas pagasts

Sēdols Miķelis Jēkaba d., dz. 1910, Pūpēži, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 28.08.42. Lieta Nr. 13173.

Sēdola Margrieta Miķeļa m., dz. 1914, Pūpēži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Dudinka, atbrīv. 05.04.56. Lieta Nr. 13173.

Sēdola Ārija Miķeļa m., dz. 1939, Pūpēži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Dudinka, mirusi izsūtījumā. Lieta Nr. 13173.

Brušvits Jānis Toma d., dz. 1899, Brušviti, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.11.41. Lieta Nr. 14210.

Brušvits Imants Jāņa d., dz. 1929, Brušviti, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 14210.

Brušvite Rasma Jāņa m., dz. 1926, Brušviti, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., mirusi 1946. gadā. Lieta Nr. 14210.

Brušvite Valda Jāņa m., dz. 1927, Brušviti, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 14210.

Pūķis Jānis Jura d., dz. 1901, Krūmkalni, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 11.11.42. Lieta Nr. 15097.

Pūķe Anna Jāņa m., dz. 1907, Krūmkalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., bēgusi 16.08.48, nosūt. atpakaļ 27.08.48, atbrīv. 25.02.57. Lieta Nr. 15097.

Pūķis Jānis Jāņa d., dz. 1934, Krūmkalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., bēdzis 16.08.48, nosūt. atpakaļ 27.08.48, atbrīv. 01.06.57. Lieta Nr. 15097.

Runnis Jānis Anša d., dz. 1909, Paurupes krejotava, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 29.03.42. Lieta Nr. 15147.

Runne Herta Jura m., dz. 1912, Paurupes krejotava, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 20.11.56. Lieta Nr. 15147.

Runne Dzidra Jāņa m., dz. 1941, Paurupes krejotava, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., mirusi 1941. gadā. Lieta Nr. 15147.

Kauliņš Miķelis Jāņa d., dz. 1902, Kauliņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 04.05.47. Lieta Nr. 17416.

Kauliņa Zelma Kārļa m., dz. 1914, Kauliņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kazačinskas raj., atbrīv. 20.10.55. Lieta Nr. 17416.

Jaunciems Jānis Miķeļa d., dz. 1895, Urbāni, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.10.42. Lieta Nr. 17467.

Jaunciema Ieva Miķeļa m., dz. 1901, Urbāni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 15.01.48. Lieta Nr. 17467.

Jaunciems Arvīds Jāņa d., dz. 1939, Urbāni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 15.10.46. Lieta Nr. 17467.

Jaunciems Jānis Jāņa d., dz. 1934, Urbāni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 15.10.46. Lieta Nr. 17467.

Jaunciema Ausma Jāņa m., dz. 1929, Urbāni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 15.10.46. Lieta Nr. 17467.

Jaunciema Ilma Jāņa m., dz. 1931, Urbāni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 15.01.48. Lieta Nr. 17467.

Ģīga Miķelis Miķeļa d., dz. 1903, Galuvēji, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 23.06.42. Lieta Nr. 19297.

Ģīga Margrieta Jāņa m., dz. 1909, Galuvēji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 17.08.56. Lieta Nr. 19297.

Ģīga Kārlis Miķeļa d., dz. 1938, Galuvēji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 17.08.56. Lieta Nr. 19297.

Ģīga Vilnis Miķeļa d., dz. 1932, Galuvēji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., atbrīv. 05.06.46. Lieta Nr. 19297.

Ģīga Alma Miķeļa m., dz. 1929, Galuvēji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj., bēgusi 05.09.48, atpakaļ nav nosūt. Lieta Nr. 19297.

Treide Hermanis Jēkaba d., dz. 1894, Svērmeri, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 11.02.42. Lieta Nr. 19494.

Treide Margarita Andreja m., dz. 1896, Svērmeri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 05.02.57. Lieta Nr. 19494.

Treide Arnolds Hermaņa d., dz. 1926, Svērmeri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 05.02.57. Lieta Nr. 19494.

Treide Elita Aina Hermaņa m., dz. 1927, Svērmeri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 09.02.57. Lieta Nr. 19494.

Silasproģis Miķelis Miķeļa d., dz. 1910, Pauru ciems, Buša māja, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 01.05.42. Lieta Nr. P-5446.

Tadaiķu pagasts

Kanders Jēkabs Klāva d., dz. 1902, Bablāni, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 13.05.43. Lieta Nr. 15063.

Kandere Alvīne Jorena m., dz. 1905, Bablāni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 31.10.56. Lieta Nr. 15063.

Kandere Skaidrīte Jēkaba m., dz. 1940, Bablāni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 31.10.56. Lieta Nr. 15063.

Freidis Rūdolfs Frīdriha d., dz. 1900, Pakalniņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 05.04.42. Lieta Nr. 19728.

Freide Neonila Jakova m., dz. 1919, Pakalniņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 02.10.54. Lieta Nr. 19728.

Kušķis Jānis Jāņa d., dz. 1904, Kušķi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 08.08.42. Lieta Nr. 20487.

Kušķe Līze, dz. 1877, Kušķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., mirusi izsūtījumā. Lieta Nr. 20487.

Kušķe Anna Ernesta m., dz. 1912, Kušķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 15.05.56. Lieta Nr. 20487.

Kušķe Ausma Jāņa m., dz. 1934, Kušķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 15.08.56. Lieta Nr. 20487.

Kušķe Spodra Jāņa m., dz. 1936, Kušķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 08.06.56. Lieta Nr. 20487.

Kušķis Laimonis Jāņa d., dz. 1933, Kušķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., miris 1941. gada decembrī. Lieta Nr. 20487.

Kušķis Elmārs Jāņa d., dz. 1940, Kušķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., miris 1941. gada jūlijā. Lieta Nr. 20487.

Šimanis Jānis Ludvīga d., dz. 1906, Ceriņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, pēc tam noņemtajumā Krasnojarskas nov. Igarkā, atbrīv. 21.06.56. Lieta Nr. 465 R.

Šimane Anna Andreja m., dz. 1912, Ceriņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 01.12.56. Lieta Nr. 465 R.

Šimanis Andris Jāņa d., dz. 1940, Ceriņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., miris 1941. gadā. Lieta Nr. 465 R.

Tāšu pagasts

Zvirbulis Jānis Jēkaba d., dz. 1886, Skuķi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 15.11.41. Lieta Nr. 13155.

Zvirbule Elizabete Jāņa m., dz. 1903, Skuķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 01.08.56. Lieta Nr. 13155.

Lauris Jānis Miķeļa d., dz. 1896, Lauri, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 11.07.42. Lieta Nr. 15673.

Laure Liliņa Eduarda m., dz. 1896, Lauri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.10.47, nosūt. atpakaļ 07.03.50, atbrīv. 26.06.56. Lieta Nr. 15673.

Lauris Aivars Jāņa d., dz. 1938, Lauri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bedzis 01.12.46, nosūt. atpakaļ 29.11.50, atbrīv. 26.06.56. Lieta Nr. 15673.

Lauris Vitauts Jāņa d., dz. 1925, Lauri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēdzis 01.10.47, nosūt. atpakaļ 29.11.50, atbrīv. 26.06.56. Lieta Nr. 15673.

Laure Laimdota Jāņa m., dz. 1930, Lauri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 01.12.46, nosūt. atpakaļ 29.11.50, atbrīv. 26.06.56. Lieta Nr. 15673.

Vaiņodes pagasts

Dambis Voldemārs Jēkaba d., dz. 1898, Vaiņodes kooperatīva māja, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 05.05.42. Lieta Nr. 13751.

Dambe Aline Kristapa m., dz. 1902, Vaiņodes kooperatīva māja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 20.03.56. Lieta Nr. 13751.

Valters Fricis Kārļa d., dz. 1907, Jumači, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 13.03.51, pēc tam nometinājumā Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 09.03.60. Lieta Nr. 15018.

Valtere Elza Ādolfa m., dz. 1913, Jumači, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 25.02.57. Lieta Nr. 15018.

Valters Andris Friča d., dz. 1940, Jumači, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 18.02.57. Lieta Nr. 15018.

Valters Kārlis Kārļa d., dz. 1901, Mazkrūtaiņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 10.06.44. Lieta Nr. 15019.

Valtere Anna Amālija Jura m., dz. 1906, Mazkrūtaiņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 12.09.47, nosūt. atpakaļ 12.03.49, atbrīv. 22.03.56. Lieta Nr. 15019.

Valters Juris Kārļa d., dz. 1939, Mazkrūtaiņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 25.11.46. Lieta Nr. 15019.

Valters Elmārs Arvis Kārļa d., dz. 1932, Mazkrūtaiņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 15.07.46. Lieta Nr. 15019.

Valtere Vaida Kārļa m., dz. 1936, Mazkrūtaiņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 25.11.46. Lieta Nr. 15019.

Valters Ādolfs Jāņa d., dz. 1880, Simaitišķi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, citu ziņu nav. Lieta Nr. 15020, P-7339.

Valtere Līze Kārļa m., dz. 1884, Simaitišķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 25.02.57. Lieta Nr. 15020.

Valters Vilis Ādolfa d., dz. 1910, Simaitišķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 28.02.57. Lieta Nr. 15020.

Valtere Nadežda Ņikifora m., dz. 1920, Simaitišķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 18.02.57. Lieta Nr. 15020.

Valtere Austra Viļa m., dz. 1936, Simaitišķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., citu ziņu nav. Lieta Nr. 15020.

Valters Gunārs Viļa d., dz. 1937, Simaitišķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 18.02.57. Lieta Nr. 15020.

Gārnis Leopolds Pētera d., dz. 1901, Elkuzemes dzirnavas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 31.03.43. Lieta Nr. 15024, P-7099.

Gārne Marija Andreja m., dz. 1918, Elkuzemes dzirnavas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 03.07.58. Lieta Nr. 15024.

Gārne Austra Leopolda m., dz. 1940, Elkuzemes dzirnavas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 03.07.58. Lieta Nr. 15024.

Vecpils pagasts

Baumanis Andrejs Ernesta d., dz. 1886, Strēlnieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 27.02.42. Lieta Nr. 13231.

- Baumane** Līze Matīsa m., dz. 1889, Strēlnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 27.12.56. Lieta Nr. 13231.
- Baumane** Austra Andreja m., dz. 1924, Strēlnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 27.12.56. Lieta Nr. 13231.
- Milgrāvis** Jānis Jāņa d., dz. 1884, Druvas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 21.04.42. Lieta Nr. 14291.
- Milgrāve** Nellija Jāņa m., dz. 1905, Druvas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 24.01.57. Lieta Nr. 14291.
- Šēnfelds** Žanis Arnolds Jāņa d., dz. 1915, Dzeņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 26.06.43. Lieta Nr. 15282.
- Bergholcs** Mārtiņš Jāņa d., dz. 1900, Līņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 08.05.43. Lieta Nr. 15282.
- Ēvelis** Ģirts Ernesta d., dz. 1883, Dipelāni, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 30.09.41. Lieta Nr. P-9687.

Vērgales pagasts

- Zeims** Fricis Žaņa d., dz. 1906, Izdegas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 16.06.43. Lieta Nr. 15031.
- Zeima** Anlīze Anna Anša m., dz. 1881, Izdegas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 26.06.48, nosūt. atpakaļ 08.06.49, atbrīv. 04.06.56. Lieta Nr. 15031.
- Zeima** Marta Jāņa m., dz. 1913, Izdegas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 20.12.56. Lieta Nr. 15031.
- Zeima** Māra Friča m., dz. 1933, Izdegas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 24.06.48. Lieta Nr. 15031.
- Zeima** Laura Friča m., dz. 1937, Izdegas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 02.12.55. Lieta Nr. 15031.
- Kalče** Anna Andreja m., dz. 1902, Dzirnāvnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 13.06.57. Lieta Nr. 15069.
- Kalče** Vladimirs Jāņa d., dz. 1906, Dzirnāvnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., bēdzis 20.09.46, nosūt. atpakaļ 28.09.49, atbrīv. 20.08.55. Lieta Nr. 15069.
- Kalče** Kristaps Vladimira d., dz. 1931, Dzirnāvnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., bēdzis, nosūt. atpakaļ 28.09.49, atbrīv. 20.08.55. Lieta Nr. 15069.
- Karlsons** Mārtiņš Andreja d., dz. 1903, Zemgaļi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 20.10.43. Lieta Nr. 15070, P-7102.
- Karlsons** Andrejs Mārtiņa d., dz. 1871, Zemgaļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., miris 1946. gadā. Lieta Nr. 15070.
- Karlsonē** Līze Mārtiņa m., dz. 1876, Zemgaļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj., atbrīv. 13.06.57. Lieta Nr. 15070.
- Bērziņš** Jēkabs, dz. 1893, Dižtiņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 18.02.42. Lieta Nr. 17051.
- Bērziņa** Elizabete Pāvila m., dz. 1874, Dižtiņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., mirusi 1943. gadā. Lieta Nr. 17051.
- Vidiņš** Žanis Jāņa d., dz. 1898, Vidiņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 01.02.42. Lieta Nr. 19516.

Vidiņa Anna Kristapa m., dz. 1905, Vidiņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 28.05.57. Lieta Nr. 19516.

Vidiņa Gaida Žaņa m., dz. 1927, Vidiņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 01.11.48, nosūt. atpakaļ 18.07.50, atbrīv. 28.05.57. Lieta Nr. 19516.

Tirums-Peters Māris Jorena d., dz. 1902, Kalna Kristapi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 21.02.42. Lieta Nr. 19537.

Tiruma Lina Indriķa m., dz. 1904, Kalna Kristapi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Turuhanskas raj., atbrīv. 25.06.57. Lieta Nr. 19537.

Virgas pagasts

Skābārdis Fricis Miķeļa d., dz. 1905, Rubeži, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 20.12.41. Lieta Nr. 13536.

Skābārde Elza Jāņa m., dz. 1918, Rubeži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēgusi 15.12.48, nosūt. atpakaļ 04.11.49, atbrīv. 15.11.56. Lieta Nr. 13536.

Skābārdis Edgars Friča d., dz. 1938, Rubeži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 15.12.48. Lieta Nr. 13536.

Plācenis Eduards Miķeļa d., dz. 1903, Ceklauši, Kirovas apg. Vjatlags, miris 08.10.41. Lieta Nr. 14359.

Plācene Vera Jāņa m., dz. 1915, Ceklauši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 24.06.58. Lieta Nr. 14359.

Plācene Emilija Miķeļa m., dz. 1898, Ceklauši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 15.10.47. Lieta Nr. 14359.

Toms Kārlis Alberts Jāņa d., dz. 1901, Birznieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 15.09.43. Lieta Nr. 15157.

Toma Alvīne Jāņa m., dz. 1905, Birznieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., tiesāta, nošauta 29.12.41. Lieta Nr. 15157.

Toms Uldis Kārļa d., dz. 1928, Birznieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 10.10.46. Lieta Nr. 15157.

Toms Gunārs Kārļa d., dz. 1929, Birznieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 10.10.46. Lieta Nr. 15157.

Toma Rita Kārļa m., dz. 1931, Birznieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 10.10.46. Lieta Nr. 15157.

Toma Dace Kārļa m., dz. 1937, Birznieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 10.10.46. Lieta Nr. 15157.

Šavrovs Boriss Afanasija d., dz. 1913, Pagastmāja, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 11.03.43. Lieta Nr. 15283.

Šavrova Vilma Jāņa m., dz. 1913, Pagastmāja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., tiesāta, nošauta 19.03.42. Lieta Nr. 15283.

Šavrovs Jānis Borisa d., dz. 1938, Pagastmāja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., citu ziņu nav. Lieta Nr. 15283.

Šavrovs Juris Borisa d., dz. 1940, Pagastmāja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., citu ziņu nav. Lieta Nr. 15283.

Putra Jānis Roberts Pētera d., dz. 1914, Rožlejas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 31.03.43. Lieta Nr. P-9195.

Žakars Mārtiņš Ģirta d., dz. 1886, Staļu Anti, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 07.05.43. Lieta Nr. P-7093.

Ziemupes pagasts

Štokmanis Fricis Andrejs Andreja d., dz. 1896, Kalējkristi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, 05.12.42 piespriesti 10 gadi ieslodzījumā, pēc tam nometinājumā, atbrīv. 17.11.56. Lieta Nr. 15150, P-7423.

Štokmane Lina Jāņa m., dz. 1898, Kalējkristi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 04.12.56. Lieta Nr. 15150.

Štokmane Valda Astrīda Friča m., dz. 1933, Kalējkristi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 18.09.54. Lieta Nr. 15150.

Brēdiķis Augusts Mārča d., dz. 1906, Ciemiņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.04.42. Lieta Nr. 15758.

Brēdiķe Anna Augusta m., dz. 1919, Ciemiņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., atbrīv. 14.04.57. Lieta Nr. 15758.

Brēdiķe Biruta Anna Augusta m., dz. 1940, Ciemiņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., mirusi 1941. gadā. Lieta Nr. 15758.

Kohs Kārlis Jakoba (Akopa) d., dz. 1905, Jātnieki, arest. 14.06.41, Sverdlovskas apg. Sevrallags, miris 27.11.41. Lieta Nr. P-10047.

Aizputes apriņķis

Aizpute

Pētersons Fricis Jāņa d., dz. 1895, Avotu iela 4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 18.04.42. Lieta Nr. 13752.

Pētersone Ženiņa Jāņa m., dz. 1896, Avotu iela 4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.05.57. Lieta Nr. 13752.

Pētersons Laimonis Friča d., dz. 1924, Avotu iela 4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.05.57. Lieta Nr. 13752.

Augusts Otto Hermanis Ievalds Kristapa d., dz. 1900, Jelgavas iela 14, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 20.02.42. Lieta Nr. 16044.

Lerhs Kārlis Jāņa d., dz. 1897, Kuldīgas iela 5, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 29.01.50, pēc tam nometinājumā Krasnojarskas nov. Abanas raj., atbrīv. 30.08.56. Lieta Nr. 16463, P-3169.

Lerha Alise Simaņa m., dz. 1894, Kuldīgas iela 5, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Abanas raj., bēgusi 15.09.46, nosūt. atpakaļ 10.01.50, atbrīv. 30.08.56. Lieta Nr. 16463.

Peters Krišs Miķeļa d., dz. 1900, Upes iela 15, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 03.05.43. Lieta Nr. 16466, P-7424.

Petere Auguste Emma Anša m., dz. 1901, Upes iela 15, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 03.01.57. Lieta Nr. 16466.

Jirgensons Jānis Kristapa d., dz. 1891, Liepājas iela 3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, citu ziņu nav. Lieta Nr. 16514, P-7231.

Jirgensone Lidija Andža m., dz. 1890, Liepājas iela 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., mirusi 30.11.43. Lieta Nr. 16514.

Jirgensons Ilgvars Jāņa d., dz. 1930, Liepājas iela 3, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 10.09.46. Lieta Nr. 16514.

Liepiņš Eduards Mārtiņa d., dz. 1910, Cepla iela 8, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 20.11.43. Lieta Nr. 16596, P-7111.

Liepīņa Irma Andreja m., dz. 1910, Cepļa iela 8, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 31.01.57. Lieta Nr. 16596.

Matisons Jānis Mārtiņa d., dz. 1899, Kuldīgas iela 10, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 20.10.43. Lieta Nr. 16600, P-5657.

Matisonē Elza Kriša m., dz. 1900, Kuldīgas iela 10, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., mirusi 22.02.54. Lieta Nr. 16600.

Stabulnieks Jānis Friča d., dz. 1897, 1. Maija iela 28, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, nošauts 10.01.43. Lieta Nr. 16912, P-5816.

Stabulniece Auguste Mārtiņa m., dz. 1901, 1. Maija iela 28, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 27.02.57. Lieta Nr. 16912.

Stabulniece Gundega Jāņa m., dz. 1924, 1. Maija iela 28, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 05.01.57. Lieta Nr. 16912.

Stabulniece Rasma Jāņa m., dz. 1925, 1. Maija iela 28, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 19.06.56. Lieta Nr. 16912.

Burka Jēkabs Friča d., dz. 1895, Zaļumu iela 4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 02.08.43. Lieta Nr. 17607, P-6356.

Burka Lība Andreja m., dz. 1889, Zaļumu iela 4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., bēgusi 15.06.47, nosūt. atpakaļ 26.10.48, atbrīv. 07.08.54. Lieta Nr. 17607.

Burka Līvija Jēkaba m., dz. 1933, Zaļumu iela 4, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., atbrīv. 15.06.47. Lieta Nr. 17607.

Štorha Lidija Līze Indriķa m., dz. 1911, Lielā iela 12, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, pēc tam noņemtajumā Novosibirskas apg. Ustjarkas raj., atbrīv. 04.05.56. Lieta Nr. 17779, P-3919.

Sedols Kārlis Klāva d., dz. 1892, Avotu iela 4a, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 04.01.42. Lieta Nr. 19539, P-8557.

Sedola Anna Jāņa m., dz. 1896, Avotu iela 4a, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., mirusi 11.03.43. Lieta Nr. 19539.

Sedols Ilgvars Kārļa d., dz. 1923, Avotu iela 4a, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 16.08.57. Lieta Nr. 19539.

Sedola Rasma Velga Kārļa m., dz. 1922, Avotu iela 4a, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.05.57. Lieta Nr. 19539.

Ulpe Kērsa, dz. 1869, Avotu iela 4a, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., citu ziņu nav. Lieta Nr. 19539.

Ķivelītis Frīcis Friča d., dz. 1893, Avotu iela 4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 25.12.43. Lieta Nr. P-5622.

Rimbenieks-Rībenieks Ēvalds Krista d., dz. 1888, Upes iela 4, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 20.01.44. Lieta Nr. P-6717.

Štrauss Pauls Jāņa d., dz. 1913, Kalēju iela 3, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 20.05.51, pēc tam noņemtajumā Krasnojarskas nov., atbrīv. 10.05.56. Lieta Nr. P-7566.

Aizputes pagasts

Zeiburlīnš Žanis Jāņa d., dz. 1901, Žibas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 27.11.41. Lieta Nr. 13099.

Bumbieris Ernests Jāņa d., dz. 1881, Dūki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 19.09.41. Lieta Nr. 13133.

- Bumbieris** Voldemārs Ernesta d., dz. 1924, Dūki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 12.05.56. Lieta Nr. 13133.
- Hertele** Erna Jāņa m., dz. 1905, Apšenieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 25.10.56. Lieta Nr. 19443.
- Hertelis** Ilgvars Aleksandra d., dz. 1932, Apšenieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., miris 1943. gada martā. Lieta Nr. 19443.
- Hertelis** Aivars Aleksandra d., dz. 1939, Apšenieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 25.10.56. Lieta Nr. 19443.
- Hertele** Vija Aleksandra m., dz. 1928, Apšenieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 06.07.54. Lieta Nr. 19443.
- Zauls** Ansis Ernesta d., dz. 1897, Remeši, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 29.12.41. Lieta Nr. 19476.
- Zaula** Emilija Jēkaba m., dz. 1901, Remeši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 13.02.57. Lieta Nr. 19476.
- Zaula** Austrā Anša m., dz. 1923, Remeši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 13.02.57. Lieta Nr. 19476.
- Zaula** Lidija Anša m., dz. 1925, Remeši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras nov., atbrīv. 13.02.57. Lieta Nr. 19476.
- Zemgalis** Juris Hermaņa d., dz. 1899, Zemgaļi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 24.07.42. Lieta Nr. 19891.
- Zemgale** Šarlote Jēkaba m., dz. 1896, Zemgaļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 20.04.57. Lieta Nr. 19891.
- Zemgale** Velta Jura m., dz. 1931, Zemgaļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 20.04.57. Lieta Nr. 19891.
- Lulle** Ernests Jāņa d., dz. 1894, Vēres, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 29.12.41. Lieta Nr. 20270, P-10011.
- Lulle** Bille, dz. 1891, Vēres, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., mirusi 1943. gada augustā. Lieta Nr. 20270.
- Lulle** Gunārs Ernesta d., dz. 1932, Vēres, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 15.08.46. Lieta Nr. 20270.
- Grundmanis** Andrejs Betmeja d., dz. 1900, Vecvagari, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 10.03.42. Lieta Nr. 20509.
- Grundmane** Lote Jāņa m., dz. 1898, Vecvagari, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., bēgusi 11.08.47, nosūt. atpakaļ 12.02.48, atbrīv. 01.12.55. Lieta Nr. 20509.
- Grundmanis** Alfrēds Andreja d., dz. 1927, Vecvagari, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., atbrīv. 15.10.46. Lieta Nr. 20509.
- Grundmanis** Gunārs Andreja d., dz. 1934, Vecvagari, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., atbrīv. 15.08.46. Lieta Nr. 20509.
- Buse** Voldemārs Ernesta d., dz. 1892, Drijas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 14.02.52. Lieta Nr. P-7478.

Alšvangas pagasts

- Cīrulis** Jānis Mārtiņa d., dz. 1905, Kunduri, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 24.02.42. Lieta Nr. 13230.
- Cīrule** Anna Jāzepa m., dz. 1906, Kunduri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 01.08.56. Lieta Nr. 13230.

Cīrulis Arvīds Jāņa d., dz. 1930, Kunduri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., miris 19.12.45. Lieta Nr. 13230.

Cīrule Māra Biruta Jāņa m., dz. 1940, Kunduri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., mirusi 10.10.41. Lieta Nr. 13230.

Cīrule Valija Jāņa m., dz. 1933, Kunduri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 08.12.46. Lieta Nr. 13230.

Klūģis Ādams Jāņa d., dz. 1880, Klūģi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 25.02.42. Lieta Nr. 13237.

Klūģe Katrīna Krista m., dz. 1905, Klūģi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 19.11.56. Lieta Nr. 13237.

Klūģis Eduards Ādama d., dz. 1930, Klūģi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., bēdzis 15.09.46, nosūt. atpakaļ 25.10.50, atbrīv. 09.12.54. Lieta Nr. 13237.

Klūģis Gunārs Ādama d., dz. 1932, Klūģi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., bēdzis 15.09.46, nosūt. atpakaļ 25.10.50, atbrīv. 23.11.54. Lieta Nr. 13237.

Klūģe Ilga Ādama m., dz. 1931, Klūģi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., bēgusi 15.09.46, nosūt. atpakaļ 25.10.50, atbrīv. 29.02.56. Lieta Nr. 13237.

Klūģe Māra Ādama m., dz. 1936, Klūģi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., bēgusi 15.09.46, nosūt. atpakaļ 25.10.50, atbrīv. 19.11.56. Lieta Nr. 13237.

Enģelis Pēteris Kristapa d., dz. 1907, Vilplūči, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 10.04.42. Lieta Nr. 14222.

Enģele Lūcija Pētera m., dz. 1905, Vilplūči, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 02.07.56. Lieta Nr. 14222.

Pikša Ādams Pētera d., dz. 1872, Silenieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 11.04.42. Lieta Nr. 14299.

Pikša Anna Pētera m., dz. 1874, Silenieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 28.12.56. Lieta Nr. 14299.

Pikša Jānis Ādama d., dz. 1906, Silenieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 15.11.41. Lieta Nr. 14299, P-10025.

Pinkulis Jāzeps Jāņa d., dz. 1904, Silenieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.07.42. Lieta Nr. 14576.

Pinkule Marija Ādama m., dz. 1905, Silenieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 19.11.56. Lieta Nr. 14576.

Pinkulis Viktors Jāzeps d., dz. 1940, Silenieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 19.11.56. Lieta Nr. 14576.

Cīrulis Jāzeps Mārtiņa d., dz. 1907, Vindoli, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 09.04.43. Lieta Nr. 16913, P-7430.

Cīrule Marija Jāņa m., dz. 1919, Vindoli, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 05.03.57. Lieta Nr. 16913.

Cīrulis Laimonis Jāzeps d., dz. 1938, Vindoli, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 15.08.47. Lieta Nr. 16913.

Silis Jāzeps Pētera d., dz. 1896, Būriņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 31.12.41. Lieta Nr. P-10030.

Aprīķu pagasts

Reinholds Ādams Jāņa d., dz. 1897, Jaunzemji, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 29.09.41. Lieta Nr. 13211.

Reinholde Lavīze Jura m., dz. 1896, Jaunzemji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., bēgusi 15.12.46, nosūt. atpakaļ 20.11.50, atbrīv. 27.07.56. Lieta Nr. 13211.

Reinholds Harijs Ādama d., dz. 1929, Jaunzemji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 13211.

Reinholds Gunārs Ādama d., dz. 1932, Jaunzemji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., bēdzis 15.09.46, nosūt. atpakaļ 20.11.50, atbrīv. 27.07.56. Lieta Nr. 13211.

Asītis Jēkabs Andža d., dz. 1891, Krastiņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 08.11.41. Lieta Nr. 14193.

Asīte Anna Žaņa m., dz. 1903, Krastiņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., atbrīv. 29.02.56. Lieta Nr. 14193.

Asītis Jānis Jēkaba d., dz. 1934, Krastiņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 14193.

Asīte Aija Jēkaba m., dz. 1936, Krastiņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 14193.

Treimanis Kārlis Hermaņa d., dz. 1897, Kaupji, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 21.07.43. Lieta Nr. 16625, P-7233.

Treimane Grieta Jēkaba m., dz. 1898, Kaupji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., atbrīv. 29.02.56. Lieta Nr. 16625.

Gaiķis Arvīds Viļa d., dz. 1908, Priednieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 31.03.42. Lieta Nr. 19367.

Gaiķe Alma Kristapa m., dz. 1914, Priednieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 12.08.57. Lieta Nr. 19367.

Salnājs (Jaunskungs) Fricis Edgars Hugo Ērmaņa d., dz. 1906, Čīgas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 26.05.44. Lieta Nr. P-7402.

Basu pagasts

Kaltenieks Jānis Toma d., dz. 1901, Krastiņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.08.41. Lieta Nr. 14319.

Kalteniece Marija Miķeļa m., dz. 1904, Krastiņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 05.02.57. Lieta Nr. 14319.

Kaltenieks Voldemārs Jāņa d., dz. 1929, Krastiņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., bēdzis 22.10.46, nosūt. atpakaļ 09.01.50, atbrīv. 05.02.57. Lieta Nr. 14319.

Virbulis Jānis Inta d., dz. 1906, Krastkalni, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 22.11.41. Lieta Nr. 19337.

Virbule Anna Miķeļa m., dz. 1906, Krastkalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 14.11.56. Lieta Nr. 19337.

Virbulis Gunārs Jāņa d., dz. 1934, Krastkalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 14.11.56. Lieta Nr. 19337.

Virbule Elīne Marija Jāņa m., dz. 1937, Krastkalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 14.11.56. Lieta Nr. 19337.

Virbule Ausma Emilija Jāņa m., dz. 1939, Krastkalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., mirusi 1941. gadā. Lieta Nr. 19337.

Volkovskis Fricis Žanis Viļa d., dz. 1905, Līdumi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 15.12.41. Lieta Nr. 20784.

Volkovska Lidija Andreja m., dz. 1908, Līdumi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.07.56. Lieta Nr. 20784.

Cīravas pagasts

Kaufmanis Ansis Kriša d., dz. 1902, Smilkši, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 20.05.42. Lieta Nr. 14510.

Kaufmane Matilde Friča m., dz. 1906, Smilkši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 10.10.56. Lieta Nr. 14510.

Kaufmane Indra Anša m., dz. 1941, Smilkši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., mirusi 11.09.41. Lieta Nr. 14510.

Ābele Teodors Augusts Gusta d., dz. 1906, Mežniecība, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 28.02.42. Lieta Nr. 15748.

Ābele Valentīna Friča m., dz. 1917, Mežniecība, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 17.09.56. Lieta Nr. 15748.

Sprūde Fricis Klāva d., dz. 1890, Mežniecība, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 21.07.42. Lieta Nr. 15748, P-8153.

Sprūde Velta Friča m., dz. 1924, Mežniecība, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.09.56. Lieta Nr. 15748.

Strazdiņš Nikolajs Jāņa d., dz. 1902, Strazdiņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 28.06.43. Lieta Nr. 16530, P-6712.

Strazdiņa Elizabete Indriķa m., dz. 1910, Strazdiņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 29.10.56. Lieta Nr. 16530.

Strazdiņa Edīte Nikolaja m., dz. 1940, Strazdiņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 29.10.56. Lieta Nr. 16530.

Krasts Ernests Jāņa d., dz. 1910, Alejas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 28.02.43. Lieta Nr. 17653, P-8659.

Krasta Anna Pētera m., dz. 1903, Alejas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 05.11.56. Lieta Nr. 17653.

Krasta Velta Ernesta m., dz. 1939, Alejas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 10.08.54. Lieta Nr. 17653.

Stabulnieks Andrejs Friča d., dz. 1889, Kalnāji, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 01.02.42. Lieta Nr. 19911.

Stabulniece Made Kriša m., dz. 1890, Kalnāji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., mirusi 18.10.53. Lieta Nr. 19911.

Stabulnieks Valdis Andreja d., dz. 1925, Kalnāji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 17.02.57. Lieta Nr. 19911.

Goldmanis Kārlis Jāņa d., dz. 1904, Īlēni, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 06.01.43. Lieta Nr. P-6349.

Dunalkas pagasts

Burģelis Augusts Jāņa d., dz. 1903, Dunalkas mežniecība, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 16.03.43. Lieta Nr. 16401, P-8603.

Burģele Lilija Jēkaba m., dz. 1911, Dunalkas mežniecība, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 29.11.56. Lieta Nr. 16041.

Burģelis Jānis Augusta d., dz. 1939, Dunalkas mežniecība, izsūt. 14.06.41, miris ceļā. Lieta Nr. 16401.

Mūrnieks Andrejs Jāņa d., dz. 1893, Sanderi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags,

miris 09.01.42. Lieta Nr. 16601.

Mūrniece Līna Pētera m., dz. 1899, Sanderi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., atbrīv. 27.03.57. Lieta Nr. 16601.

Mūrnieks Alfrēds Andreja d., dz. 1930, Sanderi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., atbrīv. 27.03.57. Lieta Nr. 16601.

Rītiņš Godhards Voldemārs Kārļa d., dz. 1908, Kurpnieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 06.05.43. Lieta Nr. 17671, P-7397.

Rītiņa Helēna Marija Niklāva m., dz. 1918, Kurpnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., atbrīv. 21.06.56. Lieta Nr. 17671.

Rītiņa Mārīte Gotharda m., dz. 1940, Kurpnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., mirusi 1941. gada novembrī. Lieta Nr. 17671.

Doniņš Augusts Jēkaba d., dz. 1898, Zemturi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 19.01.42. Lieta Nr. 20206.

Doniņa Irēna Alise Jāņa m., dz. 1905, Zemturi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., mirusi 02.03.44. Lieta Nr. 20206.

Dzērves pagasts

Lejnieks Ernests Kārļa d., dz. 1912, Aņas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 17.06.42. Lieta Nr. 13226.

Lejniece Hedvīga Emilija Viļa m., dz. 1920, Aņas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 26.07.56. Lieta Nr. 13226.

Lejniece Biruta Ernesta m., dz. 1940, Aņas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., mirusi 1941. gadā. Lieta Nr. 13226.

Vilsons Alberts Ādama d., dz. 1906, Sērdieņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 20.05.42. Lieta Nr. 14457.

Vilsone Milda Jāņa m., dz. 1911, Sērdieņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 01.11.56. Lieta Nr. 14457.

Ernests (Vilsons) Laimonis Jāņa (Alberta) d., dz. 1930, Sērdieņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 01.11.56. Lieta Nr. 14457.

Erneste (Vilsone) Biruta Jāņa (Alberta) m., dz. 1932, Sērdieņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., mirusi 1942. gadā Dudinkā. Lieta Nr. 14457.

Erneste (Vilsone) Skaidrīte Jāņa (Alberta) m., dz. 1935, Sērdieņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., mirusi 1942. gadā Dudinkā. Lieta Nr. 14457.

Vilsone Rasma Alberta m., dz. 1939, Sērdieņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., mirusi 1941. gadā. Lieta Nr. 14457.

Lejnieks Ernests Ernesta d., dz. 1892, Drubeži, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 05.11.43. Lieta Nr. 16345, P-5563.

Lejniece Anna Kristapa m., dz. 1900, Drubeži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., bēgusi 19.03.48, nosūt. atpakaļ 30.06.50, atbrīv. 26.11.56. Lieta Nr. 16345.

Lejnieks Visvaldis Ernesta d., dz. 1928, Drubeži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., bēdzis 31.08.46, nosūt. atpakaļ 01.07.50, atbrīv. 26.11.56. Lieta Nr. 16345.

Lejniece Emilija Ernesta m., dz. 1923, Drubeži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., bēgusi 31.08.46, nosūt. atpakaļ 01.07.50, atbrīv. 29.11.56. Lieta Nr. 16345.

Skroderēna Marija Alvīne Kristapa m., dz. 1912, Skroderēni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 19.02.60. Lieta Nr. 16528.

Skroderēna Mirdza Līna Rūdolfa m., dz. 1938, Skroderēni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 19.02.60. Lieta Nr. 16528.

Skroderēna Sarmīte Emīlija Rūdolfa m., dz. 1940, Skroderēni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., mirusi 1941. gadā. Lieta Nr. 16528.

Štrauss Roberts Ernesta d., dz. 1890, Birzes, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.03.42. Lieta Nr. 19351.

Štrausa Jūle Kārļa m., dz. 1885, Birzes, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., mirusi 06.07.50 Igarkā. Lieta Nr. 19351.

Štrauss Kārlis Roberta d., dz. 1922, Birzes, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., miris 1943. gadā Igarkā. Lieta Nr. 19351.

Štrauss Zigurds Roberta d., dz. 1940, Birzes, izsūt. 14.06.41, citu ziņu nav. Lieta Nr. 19351.

Štrausa Elza Roberta m., dz. 1919, Birzes, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., atbrīv. 02.11.56. Lieta Nr. 19351.

Caune Voldemārs Andreja d., dz. 1901, Šudiķi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 27.04.43. Lieta Nr. P-7209.

Gansons Andrejs Voldemārs Nikolaja d., dz. 1912, Sņiķeri, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 11.05.42. Lieta Nr. P-5428.

Rīgelis Raimonds Andreja d., dz. 1915, Kalniņi, arest. 10.06.41, Staļingradas apg. Astrahaņas cietums, nošauts 28.11.41. Lieta Nr. 25763.

Skuja Mārtiņš Jāņa d., dz. 1906, Briedis (24. teritoriālais strēlnieku korpus), arest. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Noriļlāgs, miris 15.11.42. Lieta Nr. P-9991.

Gudenieku pagasts

Meiris Ādams Jāņa d., dz. 1905, Seņķi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 27.09.41. Lieta Nr. 14263.

Meire Marija Jāzepa m., dz. 1910, Seņķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., atbrīv. 05.04.57. Lieta Nr. 14263.

Meire Valentīna Ādama m., dz. 1935, Seņķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., atbrīv. 26.10.46. Lieta Nr. 14263.

Krievs Dāvis Dāvja d., dz. 1895, Gudenieku skola, izsūt. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 23.04.42. Lieta Nr. 14313.

Krieva Elizabete Ernesta m., dz. 1904, Gudenieku skola, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., atbrīv. 27.02.56. Lieta Nr. 14313.

Krieva Astra Ligita Dāvja m., dz. 1930, Gudenieku skola, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., mirusi 1950. gada otrajā pusē. Lieta Nr. 14313.

Strujevskis Pēteris Jāņa d., dz. 1901, Dižstrujas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 20.04.43. Lieta Nr. 16470, P-9889.

Strujevska Grieta Bērtuļa m., dz. 1913, Dižstrujas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 06.08.56. Lieta Nr. 16470.

Strujevskis Arvīds Pētera d., dz. 1937, Dižstrujas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 06.08.56. Lieta Nr. 16470.

Āpsis Jēkabs Jāņa d., dz. 1910, Skoliņas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 17.06.43. Lieta Nr. 16511, P-7602.

- Āpse** Grieta Jāņa m., dz. 1907, Skoliņas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Tasejevas raj., mirusi pirms 1946. gada. Lieta Nr. 16511.
- Āpsis** Antons Jēkaba d., dz. 1939, Skoliņas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Tasejevas raj., atbrīv. 28.08.46. Lieta Nr. 16511.
- Āpse** Cecilija Jēkaba m., dz. 1936, Skoliņas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Tasejevas raj., atbrīv. 28.08.46. Lieta Nr. 16511.
- Āpse** Marta Jēkaba m., dz. 1937, Skoliņas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Tasejevas raj., atbrīv. 28.08.46. Lieta Nr. 16511.
- Brūders** Jāzeps Jāņa d., dz. 1890, Kaibuti, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 06.10.41. Lieta Nr. 19420.
- Brūdere** Trīne Jēkaba m., dz. 1884, Kaibuti, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 12.02.57. Lieta Nr. 19420.
- Brūders** Jānis Jāzeps d., dz. 1917, Kaibuti, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 12.02.57. Lieta Nr. 19420.
- Prūsis** Andrejs Jāzeps d., dz. 1906, Dižruņģi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 11.10.41. Lieta Nr. P-9675.

Jūrkalnes pagasts

- Zikmanis** Jāzeps Mārta d., dz. 1894, Pagastmāja, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 02.07.42. Lieta Nr. 14483.
- Zikmane** Elizabete Friča m., dz. 1901, Pagastmāja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 22.02.57. Lieta Nr. 14483.
- Zikmane** Melita Jāzeps m., dz. 1935, Pagastmāja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 06.11.54. Lieta Nr. 14483.
- Kviesis** Jānis Jāņa d., dz. 1897, Vecarāji, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 13.07.41. Lieta Nr. 17995.
- Kviese** Marija Jāņa m., dz. 1895, Vecarāji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., mirusi 1943. gadā. Lieta Nr. 17995.
- Kviesis** Antons Jāņa d., dz. 1922, Vecarāji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 12.07.58. Lieta Nr. 17995.
- Enģelis** Ādams Krista d., dz. 1877, Pāži, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 23.04.42. Lieta Nr. 19824.
- Enģele** Anna Jura m., dz. 1882, Pāži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., bēgusi 15.07.47, nosūt. atpakaļ 29.10.48, atbrīv. 17.09.54. Lieta Nr. 19824.
- Vārpiņš** Kristis Andža d., dz. 1900, Darvdedži, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 06.08.42. Lieta Nr. 20129.
- Vārpiņa** Katrīna Ādama m., dz. 1890, Darvdedži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., bēgusi 11.07.47, nosūt. atpakaļ 06.11.50, atbrīv. 15.12.55. Lieta Nr. 20129.
- Vārpiņš** Valdis Krista d., dz. 1929, Darvdedži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 11.07.47. Lieta Nr. 20129.
- Vārpiņa** Ārija Krista m., dz. 1932, Darvdedži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 29.08.46. Lieta Nr. 20129.
- Māliņš** Antons Jāņa d., dz. 1907, Mežmaļi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 10.09.43, pēc tam noņemtinājumā Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., bēdzis 01.05.47, nosūt. atpakaļ 21.06.50, atbrīv. 26.08.54. Lieta Nr. 433 R.

Māliņa Margarita Marija Jāņa m., dz. 1919, Mežmaļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., bēgusi 01.05.47, nosūt. atpakaļ 17.01.51, atbrīv. 29.10.55. Lieta Nr. 433 R.

Māliņš Augusts Antona d., dz. 1939, Mežmaļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., bēdzis 01.05.47, nosūt. atpakaļ 17.01.51, atbrīv. 26.08.54. Lieta Nr. 433 R.

Siliņš Ādams Jāņa d., dz. 1912, Jūrkalnes skola, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 23.04.43. Lieta Nr. P-8441.

Kalvenes pagasts

Avotiņš Kārlis Jāņa d., dz. 1895, Kalvenes stacijas māja, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 10.02.42. Lieta Nr. 13111.

Avotiņa Janīna Jāņa m., dz. 1900, Kalvenes stacijas māja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 10.10.56. Lieta Nr. 13111.

Avotiņa Helēna Kārļa m., dz. 1929, Kalvenes stacijas māja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., bēgusi 26.10.46, nosūt. atpakaļ 11.02.52, atbrīv. 10.10.56. Lieta Nr. 13111.

Miramis Silvīo Arvīda d., dz. 1900, Jasmīni, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 20.07.42. Lieta Nr. 13238.

Mirama Alīse Jūlija m., dz. 1900, Jasmīni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 30.08.56. Lieta Nr. 13238.

Mirama Brigita Silvīo m., dz. 1936, Jasmīni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 20.02.56. Lieta Nr. 13238.

Kalējs Jēkabs Andreja d., dz. 1895, Kalēji, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 21.12.42. Lieta Nr. 16284.

Kalēja Maiga Andreja m., dz. 1894, Kalēji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.12.56. Lieta Nr. 16284.

Kalējs Jānis Jēkaba d., dz. 1923, Kalēji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., miris 1943. gadā. Lieta Nr. 16284.

Kalējs Jēkabs Jēkaba d., dz. 1924, Kalēji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 20.09.57. Lieta Nr. 16284.

Kalēja Elza Jēkaba m., dz. 1927, Kalēji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., mirusi 05.08.43. Lieta Nr. 16284.

Kalēja Dzidra Jēkaba m., dz. 1934, Kalēji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.12.56. Lieta Nr. 16284.

Klabis Alberts Matīsa d., dz. 1902, Kalvenes skola, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 21.12.42. Lieta Nr. 16593.

Klabe Lūcija Indriķa m., dz. 1906, Kalvenes skola, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.07.46. Lieta Nr. 16593.

Klabis Jānis Alberta d., dz. 1940, Kalvenes skola, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.07.46. Lieta Nr. 16593.

Ulmanis Jānis Viļa d., dz. 1900, Pagastmāja, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 25.03.42. Lieta Nr. 16626.

Reihenbahs Rūdolfs Miķeļa d., dz. 1882, Tebras, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 10.11.41. Lieta Nr. 19356.

Reihenbaha Made Kristapa m., dz. 1885, Tebras, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 29.05.57. Lieta Nr. 19356.

- Reihenbahs** Ernests Rūdolfa d., dz. 1921, Tebras, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Igarka, atbrīv. 31.05.57. Lieta Nr. 19356.
- Reihenbahs** Alberts Rūdolfa d., dz. 1920, Tebras, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 29.05.57. Lieta Nr. 19356.
- Reihenbahs** Arvīds Rūdolfa d., dz. 1928, Tebras, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 31.05.57. Lieta Nr. 19356.
- Reihenbaha** Velta Rūdolfa m., dz. 1925, Tebras, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 31.05.57. Lieta Nr. 19356.

Kazdangas pagasts

- Malks** Krišs Jēkaba d., dz. 1895, Grieži, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 03.10.41. Lieta Nr. 13227.
- Malka** Emilija Jura m., dz. 1903, Grieži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 04.07.56. Lieta Nr. 13227.
- Malks** Elmārs Kriša d., dz. 1932, Grieži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 15.08.46. Lieta Nr. 13227.
- Malks** Tāļivaldis Kriša d., dz. 1931, Grieži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 15.08.46. Lieta Nr. 13227.
- Malks** Aivars Kriša d., dz. 1937, Grieži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., miris 26.08.41. Lieta Nr. 13227.
- Štrauss** Alberts Jēkaba d., dz. 1901, Kazdangas Lauksaimniecības skola, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 25.09.43. Lieta Nr. 14050.
- Štrausa** Elvīra Andža m., dz. 1910, Kazdangas Lauksaimniecības skola, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., bēgusi 15.09.47, nosūt. atpakaļ 26.01.49, atbrīv. 31.01.56. Lieta Nr. 14050.
- Vitols** Vilnis Andreja d., dz. 1934, Kazdangas Lauksaimniecības skola, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 19.08.46. Lieta Nr. 14050.
- Ozoliņš** Kārlis Ādama d., dz. 1898, Roņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 21.03.42. Lieta Nr. 14294.
- Ozoliņš** Laimonis Kārļa d., dz. 1924, Roņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 15.12.46. Lieta Nr. 14294.
- Ozoliņš** Ēriks Kārļa d., dz. 1929, Roņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 14294.
- Sviestiņš** Fricis Friča d., dz. 1901, Kazdangas Lauksaimniecības skola, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 04.02.42. Lieta Nr. 15681.
- Sviestiņa** Vilma Mārtiņa m., dz. 1901, Kazdangas Lauksaimniecības skola, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 30.06.56. Lieta Nr. 15681.
- Sviestiņš** Egils Friča d., dz. 1936, Kazdangas Lauksaimniecības skola, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., miris 1942. gada otrajā pusē. Lieta Nr. 15681.
- Sviestiņš** Alvis Friča d., dz. 1939, Kazdangas Lauksaimniecības skola, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.07.55. Lieta Nr. 15681.
- Bierands** Žanis Ērmaņa d., dz. 1901, Ausekļi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 27.01.42. Lieta Nr. 15760.
- Bierande** Emma Ieva Kārļa m., dz. 1911, Ausekļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., bēgusi 01.07.47, nosūt. atpakaļ 24.03.50, atbrīv. 04.02.57. Lieta Nr. 15760.

- Bierande** Vizma Žaņa m., dz. 1934, Ausekļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., bēgusi 01.07.47, nosūt. atpakaļ 24.03.50, atbrīv. 04.02.57. Lieta Nr. 15760.
- Bierande** Ausma Žaņa m., dz. 1935, Ausekļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., bēgusi 01.07.47, nosūt. atpakaļ 24.03.50, atbrīv. 04.02.57. Lieta Nr. 15760.
- Priednieks** Kārlis Ulriha d., dz. 1905, Juriši, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 04.01.42. Lieta Nr. 20815.
- Priedniece** Elza Dāvja m., dz. 1905, Juriši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.06.48. Lieta Nr. 20815.
- Priednieks** Ivars Kārļa d., dz. 1931, Juriši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 24.08.46. Lieta Nr. 20815.
- Priednieks** Jānis Kārļa d., dz. 1933, Juriši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 24.08.46. Lieta Nr. 20815.

Klosteres pagasts

- Megnis** Pēteris Andreja d., dz. 1883, Bricenieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 02.12.41. Lieta Nr. 14551.
- Megne** Katrīne Pētera m., dz. 1884, Bricenieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., pēdējās ziņas 24.02.46. Lieta Nr. 14551.
- Alksnis** Mārtiņš Jēkaba d., dz. 1894, Kalniņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 15.12.41. Lieta Nr. 16140.
- Alksne** Berta Artūra m., dz. 1911, Kalniņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 05.07.56. Lieta Nr. 16140.
- Alksne** Erna Mārtiņa m., dz. 1928, Kalniņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., mirusi 07.12.42. Lieta Nr. 16140.
- Alksne** Dzidra Mārtiņa m., dz. 1930, Kalniņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 05.07.56. Lieta Nr. 16140.
- Polence** Marija Vilhelma m., dz. 1879, Kalniņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., mirusi 1942. gadā. Lieta Nr. 16140.
- Mūrniece** Amālija Andreja m., dz. 1918, Zelmeņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 15.08.46. Lieta Nr. 16364.
- Birznieks** Hermanis Kristapa d., dz. 1894, Birznieki, arest. 14.06.41, Staļingradas apg. Astrahaņas cietums Nr. 2, nošauts 14.03.42. Lieta Nr. 16447, P-6071.
- Birzniece** Elza Mārtiņa m., dz. 1902, Birznieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 06.05.57. Lieta Nr. 16447.
- Birznieks** Aivars Hermaņa d., dz. 1936, Birznieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., miris 1942. gadā. Lieta Nr. 16447.
- Birznieks** Gunārs Hermaņa d., dz. 1932, Birznieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 06.05.57. Lieta Nr. 16447.
- Birzniece** Aina Hermaņa m., dz. 1929, Birznieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 06.05.57. Lieta Nr. 16447.
- Fride** Ernests Mārtiņa d., dz. 1881, Mierkalni, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 18.10.42. Lieta Nr. 16629, P-7365.
- Fride** Karlīne Mārtiņa m., dz. 1884, Mierkalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 06.05.57. Lieta Nr. 16629.
- Porietis** Jāzeps Jēkaba d., dz. 1889, Porieši, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 17.05.51, pēc tam noņemtajumā Krasnojarskas nov. Uderejas raj. Lieta Nr. 17814, P-3144.

Poriete Ieva Jēkaba m., dz. 1888, Porieši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., mirusi 1943. gadā. Lieta Nr. 17814.

Porietis Miervaldis Jāzeps d., dz. 1926, Porieši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 15.11.47. Lieta Nr. 17814.

Porietis Arnolds Jāzeps d., dz. 1927, Porieši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 15.11.47. Lieta Nr. 17814.

Poriete Ilga Jāzeps m., dz. 1930, Porieši, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 15.11.47. Lieta Nr. 17814.

Tomšēvics Kristaps Mārtiņa d., dz. 1900, Atvari, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 11.01.42, Lieta Nr. 19436, P-10707.

Tomšēvica Eda Jura m., dz. 1894, Atvari, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 06.05.57. Lieta Nr. 19436.

Tomšēvics Kristaps Kristapa d., dz. 1931, Atvari, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 06.05.57. Lieta Nr. 19436.

Tomšēvica Milda Kristapa m., dz. 1927, Atvari, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 06.05.57. Lieta Nr. 19436.

Brūders Jānis Edvarta d., dz. 1904, Naglas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 28.03.43. Lieta Nr. P-7600.

Lažas pagasts

Neiburgs Žanis Ēvalda d., dz. 1898, Lejas Dzirkāļi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, nošauts 10.01.42. Lieta Nr. 13320, 44154.

Neiburga Karolīna Pētera m., dz. 1900, Lejas Dzirkāļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., atbrīv. 17.06.57. Lieta Nr. 13320.

Neiburgs Ervīns Žaņa d., dz. 1920, Lejas Dzirkāļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., atbrīv. 17.06.57. Lieta Nr. 13320.

Neiburgs Ojārs Žaņa d., dz. 1929, Lejas Dzirkāļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., atbrīv. 01.09.46. Lieta Nr. 13320.

Priede Mārtiņš Mārtiņa d., dz. 1893, Kalni, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.10.41. Lieta Nr. 14356.

Priede Paulīne Kriša m., dz. 1904, Kalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., bēgusi 15.10.47, nosūt. atpakaļ 06.11.48, atbrīv. 29.04.57. Lieta Nr. 14356.

Priede Kārlis Mārtiņa d., dz. 1940, Kalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 14356.

Priede Malda Mārtiņa m., dz. 1927, Kalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 14356.

Priede Laimdota Mārtiņa m., dz. 1931, Kalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 14356.

Priede Aija Mārtiņa m., dz. 1936, Kalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 14356.

Kārklīšs Jānis Mārtiņa d., dz. 1891, Druvas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 01.06.42. Lieta Nr. 14507.

Kārklīņa Anna Jāņa m., dz. 1903, Druvas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 06.06.57. Lieta Nr. 14507.

Kārklīņa Valda Jāņa m., dz. 1932, Druvas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 14507.

Kārklīņa Ilma Jāņa m., dz. 1934, Druvas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov.

Ujaras raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 14507.
Didrihsons Jēkabs Andreja d., dz. 1893, Smaiļi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 19.01.43. Lieta Nr. 16363, P-7308.
Didrihsone Lina Indriķa m., dz. 1915, Smaiļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 16363.
Didrihsone Dzintra Jēkaba m., dz. 1939, Smaiļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 16363.
Didrihsons Klāvs Andreja d., dz. 1897, Mazlaža, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 27.12.42. Lieta Nr. P-9726.
Štrauss Dāvids Kārļa d., dz. 1898, Pilskalni, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 15.05.42. Lieta Nr. 19456.
Štrausa Līze Uldriķa m., dz. 1898, Pilskalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 11.02.57. Lieta Nr. 19546.
Štrauss Visvaldis Dāvida d., dz. 1922, Pilskalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 11.02.57. Lieta Nr. 19546.
Štrausa Velta Dāvida m., dz. 1931, Pilskalni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 15.10.46. Lieta Nr. 19546.
Pornieks Jānis Jāņa d., dz. 1897, Čūri, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 02.10.42. Lieta Nr. P-8158.
Ulmane Marija Ērmaņa m., dz. 1900, adrese nav zināma, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, mirusi 27.04.42. Lieta Nr. P-9681.

Nikrāces pagasts

Frickaus Fricis Jura d., dz. 1896, Ošenieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 25.08.42. Lieta Nr. 13176.
Frickaua Alīse Kristapa (Kriša) m., dz. 1911, Ošenieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 23.04.57. Lieta Nr. 13176.
Frickaus Laimonis Friča d., dz. 1927, Ošenieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 04.10.57. Lieta Nr. 13176.
Frickaua Ausma Friča m., dz. 1940, Ošenieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 04.10.47. Lieta Nr. 13176.
Šterns Eduards Jāņa d., dz. 1903, Sudmaļi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 26.04.42. Lieta Nr. 14220.
Šterna Matilde Marija Viļa m., dz. 1909, Sudmaļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 27.04.56. Lieta Nr. 14220.
Kārklīšs Teodors Jāņa d., dz. 1879, Jaunzemji, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 27.10.41. Lieta Nr. 14318.
Akerfelds Mārtiņš Jēkaba d., dz. 1902, Jaunzemji, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 17.05.43. Lieta Nr. 16441, P-5604.
Akerfelde Anna Jāņa m., dz. 1895, Jaunzemji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 11.09.47. Lieta Nr. 16441.
Akerfelde Skaidrīte Mārtiņa m., dz. 1937, Jaunzemji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.10.46. Lieta Nr. 16441.
Zīverte Emīlija Kārļa m., dz. 1890, Kalniņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 02.10.56. Lieta Nr. 16513.
Jaunzems Kārlis Jāņa d., dz. 1895, Federi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 07.06.42. Lieta Nr. 20507.

Jaunzeme Lidija Ernesta m., dz. 1896, Federi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., bēgusi 17.11.47, nosūt. atpakaļ 06.08.48, atbrīv. 18.06.56. Lieta Nr. 20507.
Jaunzems Arnis Kārļa d., dz. 1924, Federi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., atbrīv. 30.10.56. Lieta Nr. 20507.

Jaunzeme Mirdza Kārļa m., dz. 1936, Federi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 20507.

Reidlihs Miķelis Miķeļa d., dz. 1898, Gūras, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 13.02.42. Lieta Nr. 21119, P-9994.

Reidliha Ženija Jēkaba m., dz. 1906, Gūras, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Abanas raj., mirusi pirms 1946. gada rudens. Lieta Nr. 21119.

Reidlihs Laimonis Miķeļa d., dz. 1935, Gūras, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Abanas raj., miris pirms 1946. gada rudens. Lieta Nr. 21119.

Reidliha Vija Miķeļa m., dz. 1929, Gūras, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Abanas raj., atbrīv. 25.09.46. Lieta Nr. 21119.

Rudbāržu pagasts

Birzniēks Kārlis Kārļa d., dz. 1885, Zīles, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 28.10.41. Lieta Nr. 13134.

Birzniece Ilze Sīmaņa m., dz. 1896, Zīles, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučānu raj., mirusi 15.06.56. Lieta Nr. 13134.

Birzniēks Voldemārs Kārļa d., dz. 1925, Zīles, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučānu raj., atbrīv. 14.06.57. Lieta Nr. 13134.

Birzniēks Jānis Kārļa d., dz. 1927, Zīles, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučānu raj., atbrīv. 06.06.57. Lieta Nr. 13134.

Birzniēks Alģirts Fricis Kārļa d., dz. 1928, Zīles, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučānu raj., atbrīv. 15.06.57. Lieta Nr. 13134.

Birzniēks Rūdolfs Kārļa d., dz. 1931, Zīles, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučānu raj., atbrīv. 14.06.57. Lieta Nr. 13134.

Birzniēks Kārlis Visvaldis Kārļa d., dz. 1923, Zīles, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučānu raj., miris laikā no 1946. līdz 1949. gadam. Lieta Nr. 13134.

Grīnbergs Arvīds Friča d., dz. 1897, Pagastmāja, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 13.02.42. Lieta Nr. 19299.

Grīnberga Elfrīda Viļuma m., dz. 1902, Pagastmāja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., bēgusi 1947. gadā, nosūt. atpakaļ 09.01.52, atbrīv. 12.02.57. Lieta Nr. 19299.

Grīnbergs Gunārs Arvīda d., dz. 1931, Pagastmāja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., bēdzis 20.09.46, nosūt. atpakaļ 09.01.52, atbrīv. 31.10.55. Lieta Nr. 19299.

Grīnbergs Jānis Arvīda d., dz. 1934, Pagastmāja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., bēdzis 20.09.46, nosūt. atpakaļ 09.01.52, atbrīv. 15.02.57. Lieta Nr. 19299.

Grīnberga Nora Arvīda m., dz. 1932, Pagastmāja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., bēgusi 20.09.46, nosūt. atpakaļ 09.01.52, atbrīv. 12.02.57. Lieta Nr. 19299.

Grīnberga Aina Arvīda m., dz. 1929, Pagastmāja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., bēgusi 20.09.46, nosūt. atpakaļ 09.01.52, atbrīv. 12.02.57. Lieta Nr. 19299.

Birzniēks Ernests Sīmaņa d., dz. 1887, Raņķi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, citu ziņu nav. Lieta Nr. 19873, P-5641.

Birzniece Elvīra, dz. 1877, Raņķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., bēgusi 1947. gada jūnijā, citu ziņu nav. Lieta Nr. 19873.

Lubāns Broņislavs Antona d., dz. 1908, Ozoldruvas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 06.11.41. Lieta Nr. 20106.

Lubāne Klementīne Kazimira m., dz. 1920, Ozoldruvas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 11.04.56. Lieta Nr. 20106.

Lubāns Antons Broņislava d., dz. 1940, Ozoldruvas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., miris 1941. gada augustā. Lieta Nr. 20106.

Lubāne Irēna (Irīna) Broņislava m., dz. 1939, Ozoldruvas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 11.04.56. Lieta Nr. 20106.

Pilskalns Jēkabs Miķeļa d., dz. 1895, Ķeiri, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 04.09.43. Lieta Nr. P-6245.

Sakas pagasts

Tērauds (Štālbergs) Jānis Kārļa d., dz. 1900, Štubji, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 06.05.42. Lieta Nr. 20146.

Tērauda (Štālberga) Ieva Bērtuļa m., dz. 1867/1868, Štubji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., mirusi 02.10.44. Lieta Nr. 20146.

Tērauds Visvaldis Jāņa d., dz. 1926, Štubji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 02.09.47. Lieta Nr. 20146.

Tērauds Jānis Jāņa d., dz. 1927/1928, Štubji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 13.09.46. Lieta Nr. 20146.

Lieljuksis Kristaps Jāņa d., dz. 1873, Dandzenieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 30.11.41. Lieta Nr. 14332.

Lieljukse Anna Andreja m., dz. 1886, Dandzenieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., mirusi 19.06.54. Lieta Nr. 14332.

Lieljukse Vera Kristapa m., dz. 1927, Dandzenieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., bēgusi 26.09.46. Lieta Nr. 14332.

Teteris Alfrēds Dāvida d., dz. 1897, Straumēni, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 25.09.41. Lieta Nr. 14362.

Tetere Katrīna Miķeļa m., dz. 1863, Straumēni, izsūt. 14.06.41, citu ziņu nav. Lieta Nr. 14362.

Tetere Marta Elizabete Andreja m., dz. 1895, Straumēni, izsūt. 14.06.41, citu ziņu nav. Lieta Nr. 14362.

Teteris Juris Alfrēda d., dz. 1925, Straumēni, izsūt. 14.06.41, citu ziņu nav. Lieta Nr. 14362.

Lasmanis Ādams Jāņa d., dz. 1908, Stemberes (Stembres), arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 21.05.42. Lieta Nr. 14537.

Lasmane Anna Inta m., dz. 1867, Stemberes (Stembres), izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., mirusi 15.12.43. Lieta Nr. 14537.

Lasmane Alma Matīsa m., dz. 1908, Stemberes (Stembres), izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 17.07.56. Lieta Nr. 14537.

Lasmane Māra Ādama m., dz. 1935, Stemberes (Stembres), izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 01.07.47. Lieta Nr. 14537.

Klāvsons Otto Emīls Ernesta d., dz. 1899, Kļaviņas, arest. 14.06.41, Kirovas apg.

- Vjatlags, miris 09.10.42. Lieta Nr. 16549, P-7130.
- Klāvsone** Anna Malvīne Andža m., dz. 1901, Kļaviņas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 28.01.57. Lieta Nr. 16549.
- Klāvsons** Arnolds Otto d., dz. 1927, Kļaviņas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 28.01.57. Lieta Nr. 16549.
- Klāvsons** Edmunds Otto d., dz. 1930, Kļaviņas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., miris 1942. gada otrajā pusē. Lieta Nr. 16549.
- Klāvsone** Mudra Otto m., dz. 1932, Kļaviņas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 30.08.56. Lieta Nr. 16549.
- Šnipke** Augusts Jēkaba d., dz. 1896, Lejzemnieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.09.49. Lieta Nr. 17338.
- Šnipke** Līna Indriķa m., dz. 1901, Lejzemnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 25.04.57. Lieta Nr. 17338.
- Šnipke** Raimonds Augusta d., dz. 1935, Lejzemnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 05.06.57. Lieta Nr. 17338.
- Šnipke** Vilma Augusta m., dz. 1924, Lejzemnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 25.09.57. Lieta Nr. 17338.
- Šnipke** Antra Augusta m., dz. 1941, Lejzemnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj., atbrīv. 25.09.57. Lieta Nr. 17338.
- Rudzītis** Ernests Friča d., dz. 1892, Krasti, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 07.10.41. Lieta Nr. 19871.
- Rudzīte** Matilde Klāva m., dz. 1901, Krasti, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., mirusi 03.01.44. Lieta Nr. 19871.
- Rudzītis** Osvalds Ernesta d., dz. 1925, Krasti, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 15.09.54. Lieta Nr. 19871.
- Rudzīte** Dzidra Ernesta m., dz. 1926, Krasti, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 26.08.54. Lieta Nr. 19871.
- Rudzīte** Milvija Ernesta m., dz. 1933, Krasti, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 26.08.54. Lieta Nr. 19871.
- Zemturis** Frīcis Jāņa d., dz. 1905, Pāvilosta, Brīvības iela 10, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 31.01.42. Lieta Nr. 20798.
- Zemture** Rozālija Friča m., dz. 1909, Pāvilosta, Brīvības iela 10, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., citu ziņu nav. Lieta Nr. 20798.
- Zemture** Lilija Friča m., dz. 1934, Pāvilosta, Brīvības iela 10, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., atbrīv. 24.08.46. Lieta Nr. 20798.
- Ābelīte** Nikolajs Jāņa d., dz. 1902, Mācītājmuiža, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, pēc tam noņemtajā Kazahijas PSR Džambulas apg. Kurdaļas raj., atbrīv. 15.08.46. Lieta Nr. 21096, P-7344.
- Ābelīte** Zelma Jāņa m., dz. 1896, Mācītājmuiža, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., mirusi 15.12.43. Lieta Nr. 21096.
- Ābelīte** Arnis Nikolaja d., dz. 1936, Mācītājmuiža, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.08.46. Lieta Nr. 21096.
- Landers** Jēkabs Miķeļa d., dz. 1882, Brenolti, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 02.06.42. Lieta Nr. P-5437.
- Ozoliņš** Eduards Jāņa d., dz. 1912, Pagastmāja, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 09.05.42. Lieta Nr. P-9667.
- Smiksts** Alfrēds Zamuēla d., dz. 1904, Pienotava, arest. 14.06.41, Kirovas apg.

Vjatlags, miris 12.03.42. Lieta Nr. P-5819

Sieksātes pagasts

Zemurbējs Fricis Kriša d., dz. 1883, Ķipji, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.07.42. Lieta Nr. 14479, P-9699.

Zemurbēja Jūle Kriša m., dz. 1894, Ķipji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., atbrīv. 21.09.56. Lieta Nr. 14479.

Zemurbējs Krišs Friča d., dz. 1913, Ķipji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj., bēdzis 15.05.47, nosūt. atpakaļ 05.10.50, atbrīv. 21.09.56. Lieta Nr. 14479.

Zemurbējs Artūrs Friča d., dz. 1928, Ķipji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., atbrīv. 21.09.56. Lieta Nr. 14479.

Zemurbējs Alberts Friča d., dz. 1932, Ķipji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., atbrīv. 21.09.56. Lieta Nr. 14479.

Zemurbējs Arnolds Friča d., dz. 1934, Ķipji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., atbrīv. 21.09.56. Lieta Nr. 14479.

Alksnītis Hermanis Pētera d., dz. 1894, Bākūži, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 18.02.42. Lieta Nr. 20088, P-6699.

Alksnīte Anete Jāņa m., dz. 1902, Bākūži, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj., atbrīv. 20.03.56. Lieta Nr. 20088.

Jākobsons Kārlis Kristapa d., dz. 1888, Liepas, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 27.02.42. Lieta Nr. 20130.

Jākobsons Milda Adelīne Ādama m., dz. 1902, Liepas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., bēgusi 23.12.46, nosūt. atpakaļ 13.10.49, atbrīv. 10.10.56. Lieta Nr. 20130.

Jākobsons Ernests Kārļa d., dz. 1919, Liepas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., pēdējās ziņas 1945. gadā. Lieta Nr. 20130.

Jākobsons Imants Visvaldis Kārļa d., dz. 1935, Liepas, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., bēdzis 23.12.46, atpakaļ nav nosūt. Lieta Nr. 20130.

Ansons Kārlis Jēkaba d., dz. 1913, Kušni, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, 25.11.42 piespriesti 10 gadi ieslodzījumā, citu ziņu nav. Lieta Nr. P-6334.

Bergs Juris Jāņa d., dz. 1905, Poriņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 31.03.42. Lieta Nr. P-8501.

Ulmales pagasts

Raibarts Jānis Jēkaba d., dz. 1876, Dravnieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 08.01.42. Lieta Nr. 13544.

Raibarte Margrieta Jorena m., dz. 1874, Dravnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., mirusi 1944. gada rudenī. Lieta Nr. 13544.

Raibarts Pēteris Jāņa d., dz. 1900, Dravnieki, izsūt. 14.06.41, miris Sverdlovskā ceļā uz izsūtījuma vietu. Lieta Nr. 13544.

Raibarts Alfrēds Jāņa d., dz. 1916, Dravnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., bēdzis 15.10.47, nosūt. atpakaļ 17.11.50, atbrīv. 30.12.56. Lieta Nr. 13544.

Vārpiņa Marija Jāņa m., dz. 1905, Dravnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., bēgusi 05.05.47, nosūt. atpakaļ 30.10.48, atbrīv. 01.09.57. Lieta Nr. 13544.

- Vārpiņš** Jānis Andža d., dz. 1897, Dravnieki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, atbrīv. 28.02.51, pēc tam nometinājuma Novosibirskas apg. Vengerovas raj., 1952. gada augustā nosūt. uz Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj. pie ģimenes, atbrīv. 13.08.57. Lieta Nr. 13544, P-6223.
- Vārpiņa** Apolonija Jāņa m., dz. 1935, Dravnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 13544.
- Vārpiņš** Arvīds Jāņa d., dz. 1931, Dravnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 13544.
- Ozoliņš** Mārtiņš Jāņa d., dz. 1895, Jotiki, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 28.11.41. Lieta Nr. 14181.
- Ozoliņa** Anna Andreja m., dz. 1900, Jotiki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., mirusi 22.04.43. Lieta Nr. 14181.
- Ozoliņš** Edvards Mārtiņa d., dz. 1932, Jotiki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., miris 1942. gada rudenī. Lieta Nr. 14181.
- Ozoliņš** Kārlis Mārtiņa d., dz. 1926, Jotiki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 05.06.56. Lieta Nr. 14181.
- Ozoliņš** Alberts Mārtiņa d., dz. 1933, Jotiki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 26.12.56. Lieta Nr. 14181.
- Ozoliņš** Artūrs Mārtiņa d., dz. 1935, Jotiki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 29.04.56. Lieta Nr. 14181.
- Ozoliņš** Kārlis Mārtiņa d., dz. 1898, Ozoliņi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 03.09.43. Lieta Nr. 15711, P-7493.
- Ozoliņa** Vilma Jēkaba m., dz. 1914, Ozoliņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., bēgusi 24.12.46, nosūt. atpakaļ 31.03.49, atbrīv. 14.06.56. Lieta Nr. 15711.
- Ozoliņa** Alma Kārļa m., dz. 1939, Ozoliņi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 24.12.46. Lieta Nr. 15711.
- Ādolfs** (Ādolfijs) Kārlis Mārtiņa d., dz. 1888, Marķevici, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 12.01.42. Lieta Nr. 15752.
- Ādolfa** (Ādolfija) Līze Jēkaba m., dz. 1888, Marķevici, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., mirusi 1944. gadā Igarkā. Lieta Nr. 15752.
- Ādolfs** (Ādolfijs) Arnolds Kārļa d., dz. 1923, Marķevici, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., miris 1942. gada pavasarī Igarkā. Lieta Nr. 15752.
- Ādolfs** (Ādolfijs) Kārlis Edvīns Kārļa d., dz. 1926, Marķevici, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., miris 1942. gada pavasarī Igarkā. Lieta Nr. 15752.
- Ruņģevics** Jāzeps Pētera d., dz. 1902, Upmaļi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 10.05.43. Lieta Nr. 16526.
- Ruņģevica** Katrīne Ādama m., dz. 1902, Upmaļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Turuhanskas raj., mirusi 04.08.43. Lieta Nr. 16526.
- Ruņģevics** Valdis Jāzeps d., dz. 1928, Upmaļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Turuhanskas raj., atbrīv. 20.10.46. Lieta Nr. 16526.
- Ruņģevics** Alberts Jāzeps d., dz. 1932, Upmaļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Turuhanskas raj., atbrīv. 20.10.46. Lieta Nr. 16526.
- Ruņģevica** Hermīne Jāzeps m., dz. 1930, Upmaļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Turuhanskas raj., atbrīv. 20.10.46. Lieta Nr. 16526.
- Putniņš** Kārlis Jāņa d., dz. 1902, Gulbji, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 28.12.43. Lieta Nr. 17669, P-5700.

Putniņa Anna Friča m., dz. 1899, Gulbji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., bēgusi 15.07.47, nosūt. atpakaļ 12.08.49, atbrīv. 20.06.55. Lieta Nr. 17669.

Putniņš Zigurds Kārļa d., dz. 1932, Gulbji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., atbrīv. 15.07.47. Lieta Nr. 17669.

Putniņa Miranda Kārļa m., dz. 1935, Gulbji, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., atbrīv. 15.11.46. Lieta Nr. 17669.

Grencis Jānis Mārtiņa d., dz. 1884, Krasti, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 04.04.42. Lieta Nr. 501 R, P-4377.

Grencē Līze Friča m., dz. 1885, Krasti, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., bēgusi 15.11.47, nosūt. atpakaļ 20.01.50, atbrīv. 03.07.58. Lieta Nr. 501 R.

Grencis Valdis Jāņa d., dz. 1921, Krasti, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., bēdzis 09.08.47, nosūt. atpakaļ 07.03.49, atbrīv. 03.07.58. Lieta Nr. 501 R.

Grencē Līna Jāņa m., dz. 1925, Krasti, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj., bēgusi 26.10.46, nosūt. atpakaļ 13.10.49, atbrīv. 14.04.58. Lieta Nr. 501 R.

Valtaiķu pagasts

Brūvers Kārlis Bērtoļa d., dz. 1872, Brūveri, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 21.11.41. Lieta Nr. 14208.

Brūvere Herta Kārļa m., dz. 1920, Brūveri, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., atbrīv. 25.07.58. Lieta Nr. 14208.

Māters Andžs Jāņa d., dz. 1900, Birzgaļi, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 14.04.42. Lieta Nr. 14288.

Mātere Ženija Indriķa m., dz. 1903, Birzgaļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., bēgusi 15.07.47, nosūt. atpakaļ 28.01.49, atbrīv. 20.05.57. Lieta Nr. 14288.

Māters Juris Andža d., dz. 1934, Birzgaļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., bēdzis 15.09.46, nosūt. atpakaļ 17.10.50, atbrīv. 16.11.56. Lieta Nr. 14288.

Māters Jānis Arnis Andža d., dz. 1939, Birzgaļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., bēdzis 15.09.46, nosūt. atpakaļ 17.10.50, atbrīv. 20.05.57. Lieta Nr. 14288.

Mātere Zenta Andža m., dz. 1926, Birzgaļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., bēgusi 15.09.46, nosūt. atpakaļ 17.10.50, atbrīv. 30.08.56. Lieta Nr. 14288.

Mātere Ilga Andža m., dz. 1929, Birzgaļi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ujaras raj., bēgusi 15.09.46, nosūt. atpakaļ 17.10.50, atbrīv. 20.05.57. Lieta Nr. 14288.

Strauts (Andersons) Krišs Otto d., dz. 1895, Kubli, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 02.10.41. Lieta Nr. 14336.

Strauta Ieva Andreja m., dz. 1900, Kubli, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Manas raj., bēgusi 15.07.47, nosūt. atpakaļ 11.01.51, atbrīv. 02.03.56. Lieta Nr. 14336.

Strauta Aina Kriša m., dz. 1928, Kubli, izsūt. 11.01.51, Krasnojarskas nov. Tasejevas raj., atbrīv. 21.05.56. Lieta Nr. 14336.

Ross Kārlis Frīdriha d., dz. 1902, Lejaskrogs, arest. 14.06.41, Kirovas apg. Vjatlags, miris 21.10.43. Lieta Nr. 14902.

Rosa Marta Augusta m., dz. 1900, Lejaskrogs, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., bēgusi 25.02.43, tiesāta 25.03.43, nosūt. atpakaļ pēc soda izciešanas 28.07.52, atbrīv. 17.04.58. Lieta Nr. 14902.

Ross Ivars Kārļa d., dz. 1936, Lejaskrogs, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 14902.

Ross Gunārs Kārļa d., dz. 1937, Lejaskrogs, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 14902.

Rosa Liliāna Kārļa m., dz. 1932, Lejaskrogs, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 16.02.56. Lieta Nr. 14902.

Rosa Daina Kārļa m., dz. 1941, Lejaskrogs, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 15.09.46. Lieta Nr. 14902.

Kreiča Ieva Anža m., dz. 1870, Lejaskrogs, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj., atbrīv. 28.04.56. Lieta Nr. 14902.

*Saraksta izrakstu veikuši S.Šēniņa, A.Hoblušins
Saraksts sastādīts pēc grāmatas "Aizvestie. 1941.gada 14.jūnijs."
Rīga; Latvijas Valsts arhīvs, 2001.*

Izsūtījumā Sibīrijā dzimušie bērni, no citurienes izsūtītie, kas dzīvo Liepājas novadā

- Aļļa Aija**, dz. izsūtījumā 1948, Krasnojarskas nov. Dzeržinskas raj.
Antmane Mārīte, dz. izsūtījumā 1942, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj.
Biezais Pēteris, dz. izsūtījumā 1941, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj.
Birziņa Vija, dz. izsūtījumā 1942, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj.
Cīrulis Jānis, dz. izsūtījumā 1941, Krasnojarskas nov. Ujaras raj.
Dreiblats Jānis, dz. 1940, Ilūkstes apr. Suseja, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Dzeržinskas raj.
Elksnis Imants, dz. 1938, Jēkabpils apr. Sēlpils, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Nazarovas raj.
Eihvalde Daina, dz. izsūtījumā 1951, Krasnojarskas nov. Tasejevas raj.
Eistere Inese, dz. 1933, Rīga, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Tasejevas raj.
Erlecka Ināra, dz. izsūtījumā 1952, Krasnojarskas nov.
Elksnis Haralds, dz. 1936, Jēkabpils apr. Sēlpils, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Nazarovas raj.
Fūrmanis Juris, dz. izsūtījumā 1947, Krasnojarskas nov.
Freidis Vitālijs, dz. izsūtījumā 1953, Krasnojarskas nov.
Germeris Arjeis, dz. izsūtījumā 1942, Krasnojarskas nov. Jeņisejskas raj.
Germeris Boriss, dz. izsūtījumā 1949, Krasnojarskas nov. Jeņisejskas raj.
Godfrīdsonē Silvija, dz. izsūtījumā 1950, Krasnojarskas nov.
Gončarova Iraida, dz. izsūtījumā 1952, Krasnojarskas nov.
Gurjanova Dzidra, dz. 1929, Rīgas apr. Inčukalna pag., izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Kozuļkas raj.
Jusupovs Aleksandrs, dz. izsūtījumā 1953, Krasnojarskas nov. Igarkas raj.
Kandere Mārīte, dz. izsūtījumā 1942, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj.
Karelova Ludmila, dz. 1919, Ventspils, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj.
Krauja Haralds, dz. 1950, Liepājas apr. Tadaikū pag. izsūt. 29.11.50. Krasnojarskas nov. Ribinskas raj.
Kviešone Māra, dz. izsūtījumā 1942, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj.
Lagzdiņa Tamāra, dz. izsūtījumā 1953, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj.
Lapsa Viesturs, dz. 1936, Ilūkstes apr. Salienas pag., izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Tasejevas raj.
Lejniece Gerarda, dz. 1928, Ludzas apr. Pasienas pag., izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Dzeržinskas raj.
Liepiņa Kaija, dz. 1937, Ventspils apr. Ziras pag., izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj.
Māliņa Agrita, dz. izsūtījumā 1950, Novosibirskas apg. Ustjarskas raj.
Māters Andrejs, dz. izsūtījumā 1954, Krasnojarskas nov.
Meiris Alfons, dz. izsūtījumā 1942, Krasnojarskas nov. Partizanskas raj.
Mendere Lidija, dz. izsūtījumā 1955, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj.
Mirošņika Natālija, dz. izsūtījumā 1954, Krasnojarskas nov.
Misiņš Visvaldis, dz. izsūtījumā 1946, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj.
Mūsiņš Jānis, dz. 1936, Ventspils apr. Dundaga, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj.

Penkulis Tāļivaldis, dz. izsūtījumā 1942, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj.
Perelmans Josifs, dz. izsūtījumā 1945, Krasnojarskas nov. Kanskas raj.
Puteklis Andrejs, dz. izsūtījumā 1949, Krasnojarskas nov. Tasejevas raj.
Puteklis Jānis, dz. izsūtījumā 1947, Krasnojarskas nov. Tasejevas raj.
Puteklis Oskars, dz. izsūtījumā 1954, Krasnojarskas nov. Tasejevas raj.
Puteklis Harijs, dz. 1922, Daugavpils apr. Līvāni, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Tasejevas raj.
Rolavs Juris, dz. 1940, Ventspils, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Sovetskas raj.
Rītiņš Juris, dzimis un miris ceļā uz izsūtījumu
Rītiņš Vladimirs, dz. izsūtījumā 1948, Krasnojarskas nov. Suhobuzimskas raj.
Rūja Ludmila, dz. izsūtījumā 1957.
Sitņikova Irina, dz. izsūtījumā 1953, Krasnojarskas nov.
Stegmane Aija, dz. 1940, Kuldīgas apr. Skrunda, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj.
Streņģe Daina, dz. izsūtījumā 1941, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj.
Streņģis Pēteris, dz. izsūtījumā 1951, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj.
Strižņova Svetlana, dz. izsūtījumā 1951, Krasnojarskas nov.
Strižņovs Juris, dz. izsūtījumā 1955, Krasnojarskas nov.
Strižņovs Valērijs, dz. izsūtījumā 1953, Krasnojarskas nov.
Švāne Raisma, dz. izsūtījumā 1941, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj.
Tilgale Helga, dz. 1929, Valka, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Bujovskas raj.
Urkauska Māra, dz. izsūtījumā 1942, Krasnojarskas nov.
Vage Ludmila, dz. izsūtījumā 1955, Krasnojarskas nov.
Vanags Laimonis, dz. 1928, Kuldīgas apr. Skrunda, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj.
Vecvagare Smaida, dz. 1936, Bauskas apr. Vecumnieki, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Boļšojuluļas raj.
Vicovska Lūcija, dz. izsūtījumā 1954, Krasnojarskas nov.
Vidiņš Andrejs, dz. 1935, Ventspils apr., izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj.
Zaldeniņks Kārlis, dz. izsūtījumā 1942, Krasnojarskas nov.
Zundovska Vera, dz. 1929, Kuldīgas apr. Turlava, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Jemeljanovas raj.
Zīders Andris, dz. 1937, Kuldīgas apr. Ranķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj.
Zīders Māris, dz. 1939, Kuldīgas apr. Ranķi, izsūt. 14.06.41, Krasnojarskas nov. Ribonskas raj.

Sarakstu sastādīja S.Šēniņa, A.Hoblušins

Bibliogrāfija (periodika)

- Stengrevics G.** Aculiecinieka ziņojums par latviešu izsūtīšanu uz padomiju : Kā viņi aizbrauca [1941.g. 14.jūnija rītā no Liepājas] / G. Stengrevics // Kurzemes Vārds. – Nr.95 (1941, 19.okt.), 3.lpp.
- Liepājas dzīve : [svētdien piemiņas akts pilsētas teātrī pieminot boļševiku aizvestos tautiešus] // Kurzemes Vārds. – Nr.134 (1942, 12.jūn.), 6.lpp.
- 14.jūnijs – latviešu tautas nacionālā sēru diena : [Iekšlietu ģenerāldirektora ģen. O.Dankera vadībā iestāžu un organizāciju pārstāvju sapulce nolemj 14.jūniju pasludināt par sēru dienu] // Kurzemes Vārds. – Nr.125 (1942, 2.jūn.), 2.lpp.
- Liepāja piemin aizvestos latviešu patriotus // Kurzemes Vārds. – Nr.137 (1942, 16.jūn.), 6.lpp.
- Liepājas drūmākās dienas : [1941.gada 14.jūniju atceroties] // Kurzemes Vārds. – Nr.136 (1942, 14.jūn.), [1.] lpp.
- Liepājas dzīve : [svētdien – aizvesto tautiešu piemiņas akts Liepājas teātra telpās] // Kurzemes Vārds. – Nr.132 (1942, 10.jūn.), 6.lpp.
- Paskaidrojums aizvesto latviešu mantu jautājumā : [nevienam nav tiesību uz aizvesto mantu, mantojumu, līdz aizvestie atgriezīsies, jāglabā] // Kurzemes Vārds. – Nr.134 (1942, 12.jūn.), 5.lpp.
- Daļa aizvesto latviešu nodarbināti Sibīrijas kolchozos : [nenoskaidrota informāc.] // Kurzemes Vārds. – Nr.135 (1942, 13.jūn.), [1.] lpp.
- Sēru bērzi kritušo varoņu un aizvesto latviešu piemiņai [Liepājā]. – Saturs: Bārtā dēstīs liepu un ozolu aleju ; Piemiņas kociņi Pērkones pag. ; Darba vietas ģimenes dienā apdāvinās daudz bērnu ģimenes // Kurzemes Vārds. – Nr.111 (1942, 15.maijs), 6.lpp.
- Sēru bērzi jūrmalas apstādījumos [Liepājā] : [pieminot kritušos varoņus un aizvestos tautiešus] // Kurzemes Vārds. – Nr.114 (1942, 19.maijs), 6.lpp.
- Arums E.** Latviešu sēru dienā / E.Arums // Kurzemes Vārds. – Nr.138 (1942, 17.jūn.). – 6.lpp.
- Svinīga sēde un akti aizvesto latviešu piemiņai : [Liepājā] // Kurzemes Vārds. – Nr.136 (1942, 14.jūn.). – 6.lpp.
- Tā viņus izsūtīja : pie ģimenēm, kuru piederīgos 14.jūnijā aizrāva boļševiku asiņainais terors // Kurzemes Vārds. – Nr.136 (1942, 14.jūn.), 4.lpp.
- Piemiņas akts Apriķos (Liepājas raj.) : [piemiņas akts 1941.g. 14.jūn. izsūtītajiem tautiešiem] // Kurzemes Vārds. – Nr.138 (1942, 17.jūn.), 6.lpp.
- Aizputnieki sēro : par čekistu upuriem un aizvestiem patriotiem // Kurzemes Vārds. – Nr.138 (1942, 17.jūn.), 6.lpp.
- Tauta sēro : [atceroties 1941.gada 14.jūniju] // Kurzemes Vārds. – Nr.136 (1942, 14.jūn.), [1.] lpp.
- Liepājas drūmākā diena : [atceroties 1941.gada 14.jūniju]. – Paraksts: J.R. // Kurzemes Vārds. – Nr.137 (1943, 13.jūn.), 3.lpp.
- Četrpadsmitais jūnijs : [tautas sēru diena]. – Paraksts: A.V. // Kurzemes Vārds. – Nr.137 (1944, 14.jūn.), [1.] lpp.
- Alksne L.** Hermanis Aplociņš Sibīrijā : [par Liepājas mākslas vidusskolas direktora, mākslinieka H.Aplociņa izsūtījumu uz Sibīriju] / L.Alksne // Latvju Māksla. – 1980 (Nr.7), 661.–663.lpp.
- Godīgs skatiens uz savu pagātni : [par speciālas komisijas darbu, kura izskata pilsoņu lūgumus atzīt par nepamatotu viņu izsūtīšanu no Latv. PSR administratīvā kārtā] / komentē komisijas vad. L.Bartkevičs // Komunists. – (1988, 9.jūn.)
- . – Т.р. krievu val. laikr. "Коммунист" (1988, 9.jūn.).
- Krāmere A.** Deportācija : [par deportāciju : sakarā ar viņas izsūtīšanu no Liepājas 1941.gada 14.jūnijā pirmo reizi un 1950.gada maijā otro reizi. Publicēta daļa no plašāk uzrakstītās "Dzīves hronikas"] / A.Krāmere // Padomju Jaunatne. – (1988, 7.sept.).

- Buriņa Aina.** Atcerēsimies patiesību! : [Liepājas Vēstures un mākslas muzejā sākas tematisko pasākumu cikls "Septītā plauja" veltīts 1941.g. un 1949.g. staļiniskās deportācijas upuru piemiņai] / Aina Buriņa // Komunisti. – Nr.54 (1989, 21.marts). – 3.lpp.
– T.p. krievu val. laikr. "Коммунист" Nr.54 (1989, 21.marts).
- Buriņa Aina.** Staļina deportācijas. Un par ko?... : [par 1941.gada 14.jūnija deportācijām : sakarā ar tematiskās izstādes "Septītā plauja" atklāšanu Liepājas Vēstures un mākslas muzejā] / Aina Buriņa. – (Atcerēsimies patiesību) // Komunisti. – Nr.112 (1989, 14.jūn.), 3.lpp.
– T.p. krievu val. laikr. "Коммунист" Nr.112 (1989, 14.jūn.).
- Kārklis N.** Upurus pieminot : [atceres pasākumi Liepājā 1941.g. 14.jūnijā deportēto cilvēku piemiņai] / N.Kārklis. – (Atcerēsimies patiesību) // Komunisti. – Nr.114 (1989, 16.jūn.), [1.] lpp.
– T.p. krievu val. laikr. "Коммунист" Nr.114 (1989, 16.jūn.).
- Kožuškeviča S.** 25 gadi – ar mīlestību : [par Vecpils (Liepājas raj.) skolotājas Rasmus Ziņģes (Reimanes) likteni Sibīrijā pēc izsūtīšanas 1941.g.] / S.Kožuškeviča // Komunisti. – Nr.57 (1989, 24.marts), 3.lpp.
– T.p. krievu val. laikr. "Коммунист" Nr.57 (1989, 24.marts).
- Kroders G.** Aptumsams : [atmiņas par 1941.gada 14.jūnija izsūtīšanu un dzīvi Sibīrijā, arī par brāli O.Kroderu] / G.Kroders // Lit. un Māksla. – Nr. (1989, 13., 27.maijs), 15.– 16.lpp. : il.
- Sarma S.** Septītās plaujas upurus pieminot : [inform. par izstādi "Septītā plauja" par 1941.g. 14.jūnija un 1949.g. 25.marta deportācijām Liepājas Vēstures un mākslas muzejā] / S.Sarma // Komunisti. – Nr.116 (1989, 20.jūn.), 2.lpp.
– T.p. krievu val. laikr. "Коммунист" Nr.116 (1989, 20.jūn.).
- Staļiniski represēto piemiņas vakaļa dalībnieku aicinājums : [prasot atzīt staļinistu organizētās masu deportācijas no Latvijas 1941.gada 14.jūnijā, 1949.gada 25.martā, kā arī citos pēckara gados par noziegumiem pret cilvēci] // Komunisti. – Nr.63 (1989, 1.apr.), 2.lpp.
– T.p. krievu val. laikr. "Коммунист" Nr.63 (1989, 1.apr.).
- Treigūts Reinis.** Staļinisma upuru piemiņai : [par izstādi "Septītā plauja" Liepājas Vēstures un mākslas muzejā, kurā atspoguļoti mat. par 1941.gada 14.jūnija un 1949.gada 25.marta notikumiem Liepājas novadā] / Reinis Treigūts // Ļeņina Ceļš. – Nr.72 (1989, 20.jūn.). – 3.lpp.
- Gudriķis J.** Jūnijs. Toreiz – 1941.gadā / J.Gudriķis // Ļeņina Ceļš. – Nr.69 (1989, 13.jūn.), 2.lpp.
- Jirģensons I.** Aizpute – Sibīrija – Aizpute : [aizputnieka I.Jirģensona (Liepājas raj.) atmiņas par izsūtīšanu uz Sibīriju 1941.gada 14.jūn.] / I.Jirģensons // Ļeņina Ceļš. – (1989, 26.aug.). – 3.lpp.
- Rasa Zīgurd.** Pirmais direktors jeb tāds mūžs : [par pirmo Liepājas Lietišķas mākslas vidusskolas direktoru Hermani Aplociņu : sakarā ar viņa ģimenes izsūtīšanu 1941.g.14.jūn.] / Zīgurd Rasa // Liepājas Vārds. – (1989, 26.apr.), [1.] lpp. : il.
- Anspaks Antons.** Staļinisma upuru dzīves stāsti : [par represēto aptaujas organizēšanu Liepājā] / Antons Anspaks // Liepājas Vārds. – Nr.9 (1989, 18.sept.), 4.lpp.
- Spaile J.** Tāpat kā toreiz – spīts... : [Latvijas politiski represēto apvienības aicinājums izdot likumu par noilguma termiņa nepiemērošanu attiecībā uz noziegumiem pret cilvēci tām personām, kuras organizējušas, vadījušas, kūdiņušas uz slepkavībām, paverdzināšanu, izsūtīšanu un citām cietsirdībām Latvijas teritorijā] / J.Spaile, represēto kluba dalībnieks // Liepājas Vārds. – Nr.11 (1989, 23.okt.), 3.lpp.
- "Pēc VK(b)P CK un PSRS Tautas komisāru Padomes 1941. gada 14.maija lēmuma..." : [par Liepājas Mākslas vidusskolas dibinātāja Hermaņa Aplociņa izsūtīšanu uz Sibīriju : sakarā ar pārapbedīšanu Liepājas kapos] // Kurzemes Vārds. – Nr.90 (1990, 16.maijs), [3.] lpp. : foto.
- No Dzimtenes atrautie : [1940. un 1941.gadā no Liepājas un apriņķa izvesto cilvēku saraksts] // Kurzemes Vārds. – (1990, 8., 11., 13., 14., 15., 18., 20., 21., 22., 28.dec. 1991, 3., 4., 5., 8., 10., 11., 16., 17., 18., 19.janv.)
– T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде". Nr. 90 (1990, 8., 11., 13., 14., 15., 18., 20., 21., 28. dec. 1991, 3., 4., 5., 8., 10., 11., 16., 17., 18., 19. aug.)

- Audriņš D.** Ziedi un mūžīga piemiņa : tuvojas 14.jūnijs – latviešu tautas sāpju diena : [piemiņas pasākumi Liepājā] / D.Audriņš // Kurzemes Vārds. – (1990, 1.jūn.)
 . – T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде" (1990, 1.jūn.).
- Bendorfa Velga.** Dzīve turpinās : [par bijušā latviešu armijas virsnieka Jāņa Puriņa likteni pēc 1941.g. 14.jūnija, dzīvi izsūtījumā, rehabilitāciju. Dzīvo Liepājā] / Velga Bendorfa // Liepājas Vārds. – Nr.19 (1990, 17.janv.), 3.lpp. : il.
- Grēns Jānis.** Pielikums pie aptaujas lapas : [atmiņas par izsūtījumu 1941.gada 14.jūnijā un dzīvi izsūtījumā. Atgriešanās. Dzīvo Liepājā] / Jānis Grēns // Kurzemes Vārds. – Nr.112., 113., 114., 115. (1990, 14., 15., 16., 19.jūn.)
 . – T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде" Nr.112., 113., 114., 115. (1990, 14., 15., 16., 19.jūn.).
- Treide Arnolds.** Asarām slācītās vēstures lappuses : 14.jūnijs – staļinisma represiju upuru piemiņas diena / Arnolds Treide // Liepājas Vārds. – Nr.15 (1990), 13.jūn. : [1.] lpp.
- Vidiņš Juris.** Baigā vasara : [atmiņas par 1941.g. jūnija deportācijām] / Juris Vidiņš // Brīvā Latvija (VFR). – (1988, 25.apr.; 2., 9., 16., 23. 30.maijs; 6., 13., 20.jūn.; 4., 11., 18., 25.jūl.; 2., 8., 22., 29.aug.; 5.sept.), 2.lpp.
- Audare M.** Asinšlāse ābeles zarā : atmiņu skice : [par Kalvenes pag. dzīvojošās Kalēju ģimenes izsūtīšanu 1941.g. 14.jūn. (Liepājas raj.)] / M.Audare // Kursas Laiks. – Nr.69 (1990, 14.jūn.), 3.lpp.
- Audriņš D.** Ziedi un mūžīga piemiņa : tuvojas 14.jūnijs – Latvijas Tautas sāpju diena : [par gaidāmajiem atceres pasākumiem Liepājas novadā] / D.Audriņš // Kurzemes Vārds. – Nr. (1990, 31.maijs), lpp.
- Dienu gaitā : [inform. par 14.jūnija piemiņas atzīmēšanu Liepājas rajonā] // Kursas Laiks. – Nr.70 (1990, 16.jūn.). – [1.] lpp. : il.
- Jansons R.** "...lidzi kā mantojumu" : [durbenieka R.Jansona (Liepājas raj.) vēstules no izsūtījuma vietas Vorkutā, kur atradās no 1945.g.– 1955.g.] / sagat. F.Plostnieks; foto A.Hibneris // Kursas Laiks. – Nr.69 (1990, 14.jūn.), [1.], 3.lpp. : il.
- Līgute Dz.** "...tā kā laužti liepu zari, Sibīrijā lēni vist" : [14.jūnija piemiņas atzīmēšana pie Tores stacijas (Liepājas raj.)] / Dz.Līgute // Kursas Laiks. – Nr.71 (1990, 19.jūn.). – 3.lpp. : il.
- Muciņš L.** Sausā dokumentu valodā... : [daļa dokumentu no Valsts drošības komitejas arhīviem, kas safabricēti Aizputē 1941.g. 14.jūn., uz kuru pamata arestēti un izsūtīti vietējie iedzīvotāji] / L.Muciņš // Kursas Laiks. – Nr.69 (1990, 14.jūn.), 3.lpp.
- Spinga L.** Par taisnību, kas nīdēta : [par Liepājas rajona represēto sapulci Grobiņā 13.janv. (Liepājas raj.), kurā nolēma apvienoties ar Liepājas represēto klubu] / L.Spinga // Kursas Laiks. – Nr.7 (1990, 18.janv.). – 3.lpp. : il.
- Strēlis J.** Litene – Komsomoļska – Vorkuta : [Latvijas armijas kaprāļa J.Strēļa atmiņas par notikumiem no 1941.g. 6.marta Latvijas armijas izformēšanā: apšaušanu, apcietināšanu un izsūtīšanu] / J.Strēlis; pierakst. Leons Spinga // Kursas laiks. – Nr.120., 121. (1990, 9., 11.okt.). – 3.lpp. : il.
- Anspaks Antons.** Kam jāizlemj? : par piemiņas vietu represētajiem : [Liepājā] / Antons Anspaks // Liepājas Vārds. – Nr.17 (1990, 6.jūl.), [1.] lpp.
- Treide Arnolds.** Ziedi – Dzimtenes sāpju piemiņai : [izsūtīto] rehabilitācija turpinās. Vai taisnība beidzot uzvarējusi? / Arnolds Treide // Liepājas Vārds. – Nr.11/12 (1991, 27.marts), [1.] lpp.
- Botija A.** Liepājas meitenes bērnības atmiņas : [par deportāciju 1940.g.] / A.Botija // Kurzemes Vārds. – (1991, 23.marts)
 . – T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде" (1991, 23.marts).
- Buriņa Aina.** "Ub. po II raz." : [par Liepājas maiznieku biedrības meistara, latviešu strēlnieka Dika ģimenes, viņa dzīvesbiedres Lūcijas brāļa robežsarga Matīsa Skaldes apcietināšanu 1940.g. un sekojošo deportāciju 1941.g. Mat. no ģimenes arhīva] / Aina Buriņa // Kurzemes Vārds. – Nr.110 (1991, 8.jūn.), [1.], 2.lpp. : il.

- . – T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде" Nr.111 (1991, 11.jūn.).
- Rolava L.** Atceros tos Ziemassvētkus : [izsūtījumā pie Polārā loka, Gorošinas ciemā 1942.g.] / L.Rolava // Kurzemes Vārds. – (1991, 24.dec.).
- Treide Arnolds.** Kamēr vien Latvijā dzīvos cilvēki : [atmiņas par 1941.g. 14.jūnija deportāciju] / A.Treide // Kurzemes Vārds. – (1991, 7.jūn.).
- . – T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде" (1991, 7.jūn.).
- Smaļķe Vija.** Vai var vēl ko vairāk gribēt? : [liepājnieces atmiņas par 1941.g. 14.jūn. izsūtīšanu uz Sibīriju] / Vija Smaļķe // Kurzemes Vārds. – (1991, 14.jūn.).
- . – T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде" (1991, 14.jūn.).
- Kaļiņina-Sedola H.** Toreiz, kad sniegs bija silts : [Kalētu pag. (Liepājas raj.) dzīvojošās Sedolu ģimenes deportācija 1941.g. 14.jūn. Atmiņas] / H. Kaļiņina-Sedola // Kurzemes Vārds. – Nr. (1991, 11., 12., 13.jūn.).
- . – T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде" Nr. (1991, 11., 12., 13.jūn.).
- Rūsiņš J.** Nedzīstošā sāpe ; Smeldze pusgadsimta garumā : 14.jūnijs – komunistiskā terora upuru piemiņas diena / J.Rūsiņš, M.Audare // Kursas Laiks. – Nr.69 (1991, 13.jūn.), 2.lpp.
- Šneidere I.** ...Un tad nāca 14.jūnijs : [represijas Latvijā, Liepājas novadā] / I.Šneidere // Kursas Laiks. – Nr.68 (1991, 11.jūn.), 2.lpp.
- Rubins Rihards.** Kā dzīpars liedagā : Hermanis Aplocīnam – 100 : [par Liepājas lietišķās mākslas vidusskolas pirmo direktoru. Par viņa ģimenes izsūtīšanu 1941.g. 14.jūn. un dzīvi Sibīrijā] / Rihards Rubins // Liepājas Vārds. – Nr.13 (1991, 5.apr.), 2.lpp.
- Staļinisma upuri : [Krievijā un PSRS no 1920.g. līdz 1953.g.] / no "Dagens Nyheter", 17.06.91. tulk. Ilmārs Briška. – Saturs: Maksimālie skaitļi ; Kā karā ; Brāļu kapi // Nr.28. – ISSN Liepājas Vārds. – 1991, 26.jūl. (3.lpp.).
- "Atmiņu lauskas" : [par grāmatu, kas iznākusi Rakstnieku savienības literatūras biroja un izdevn. "Burtnieks" apgādā 14.jūnija un Latvijas bolševizācijas upuru piemiņas nedēļas priekšvakarā. Autori – bijušie represētie, arī liepājnieks M.Zihmanis]. – Paraksts: "L.V." // Liepājas Vārds. – Nr.22 (1991, 14.jūn.), [1.] lpp.
- Gūtmanis Dāvis.** Vidberga Baigais gads : [par 1941.g. deportācijas upuriem velt. māksl. Sigismunda Vidberga grafiku izstādi galerijā "Ars Centrs" Liepājā] / Dāvis Gūtmanis // Kursas Laiks. – (1998, 17.jūn.), 5.lpp.
- Vindavs Aivars.** 14.jūnija atcerei : [dzeja] / Aivars Vindavs // Kurzemes Vārds. – Nr.113 (1991, 13.jūn.), 3.lpp.
- Smaļķe V.** Atmiņas, atmiņas... : [atmiņas par izsūtījuma gadiem Sibīrijā (izsūtīta 1941.g.14.jūn. no Liepājas)] / V.Smaļķe // Kurzemes Vārds. – (1992, 13.jūn.).
- . – T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде" (1992, 13.jūn.).
- Atteka R.** "Gudriķu" Mallītes sārju ceļi : [par Otaņķu pag. (Liepājas raj.) "Gudriķu" māju iedzīvotājas Margrietas Silnieces (Otaņķes) likteni – divas reizes izsūtīta uz Sibīriju] / R.Atteka. – (Likteņstāsti) // Kursas Laiks. – Nr.75 (1992, 27.jūn.). – 2.lpp.
- Auzers Romans.** Viņi palika Vjatlagā : [autoram zināmo, 1941.g. 14. jūn. izsūtīto, nomocīto un nonāvēto Vjatlagas lēģeri (Kirovas apgabals), uzvārdu saraksts] / Romans Auzers // Kursas Laiks. – Nr.63 (1992, 11.jūn.), 2.lpp.
- Boris O.** 1941.gada 14.jūnijs Gaviezē, Grobiņā : [Aizputes skolnieka, aculiecinieka atmiņas par 1941.gada 13., 14.jūnija izsūtīšanas norisi]. – (Komunistiskā terora upuru piemiņai) // Kursas Laiks. – Nr.69 (1992, 13.jūn.), 2.lpp.
- Rūsiņš Jēkabs.** Vēsture brīdina! : Divu jūniju un vēl citu datumu atgādinājums : [atceroties 1940.g. 17.jūn. un 1941.g. 14.jūn.] / Jēkabs Rūsiņš // Kursas Laiks. – Nr.71 (1992, 18.jūn.), 2.lpp.
- Buriņa A.** Tautas traģēdiju atceroties : [materiāli Liepājas muzejā par 1941.g. izsūtāmo sarakstu

- vācējiem 1941.g. Padomju laika Liepājas milicijas priekšnieka M.Botlankera līdzdalība] / A.Burija // Kurzemes Vārds. – (1993, 11.jūn.)
 . – T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде" (1993, 11.jūn.).
- Tautas sēru diena Liepājā : [atceroties 1941.gada 14.jūn.] // Kurzemes Vārds. – (1993, 15.jūn.)
 . – T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде" (1993, 15.jūn.).
- Smalķe Vija.** Visu mūžu – atmiņas : [atmiņas par 1941.g. 14.jūn. izsūtījuma gados piedzīvoto] / Vija Smalķe // Kurzemes Vārds. – (1993, 15.jūn.)
 . – T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде" (1993, 15.jūn.).
- Reimanis Arnolds.** Atmiņu lauskas : [atmiņas par pārdzīvoto ceļā uz lēģeri Noriņskā un verga dzīvi tur] / Arnolds Reimanis. – (14.jūnijs – Komunistiskā terora upuru piemiņas diena) // Kursas Laiks. – Nr.70., 71., 72., 76., 77., 78., 79., 80. (1993, 12., 15., 17., 29.jūn.; 1., 3., 6., 8.jūl.).
- Sitņikova V.** Viņi tā mācīti : [atmiņas par izsūtījumu uz Sibīriju] / V.Sitņikova ; pierakst. Līvija Leine // Kurzemes Vārds. – (1994, 23.febr.)
 . – T.p. laikr. "Курземес Варде" (1994, 23.febr.).
- Zihmanis M.** Es vēlos mājās pārnākt... : [pārdomas, 1941.g. 14.jūn. deportāciju sakarā] / M.Zihmanis. – (25.marts – Komunistiskā terora upuru piemiņas diena) // Kursas Laiks. – Nr.47 (1994, 25.marts). – 2.lpp.
- Armijas štāba Administratīvās daļas priekšnieka uzziņa par pulkvežleitnanta V.Hasmaņa darbību Liepājā (V.Hasmanis 1940.g. 4. VII atvaļināts no kara dienesta. 1941.g. 14.jūn. deportēts) : 4.dokuments. – (Vēstures avoti) // Latvijas Vēsture. – Nr.1 (1994), 56.– 58.lpp.
- Smalķe Vija.** Vai tā patiešām bija? : [atceras 1941.gada 14.jūn. izsūtīšanu un dzīvi izsūtījumā aiz Polārā loka sādžā Lebedevo] / Vija Smalķe // Kurzemes Vārds. – (1994, 16., 18.jūn.)
 . – T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде" (1994, 16., 18.jūn.).
- Caune Alberts.** Izsūtīto ešaloni : [dzeja] / Alberts Caune // Kursas Laiks. – Nr.92 (1994, 14.jūn.), [1.] lpp.
- Kaža Juris.** 14.jūniju pieminēt, vai aizkavēt tā atkārtošanos? : [pārdomas] / Juris Kaža. – (Šodien godināsim komunistiskā terora upuru piemiņu) // Kursas Laiks. – Nr.92 (1994, 14.jūn.), [1.], 2.lpp.
- Burija Aina.** Asiņainās desmitgades sākums : [cilvēku iznīcināšana 1.padomju okupācijas gadā Latvijā, Liepājā 1940./1941.g. Upuru reģistrēšana Liepājā. "Baigā gada" kartotēkas atrašana Centrālkašos septiņdesmito gadu sāk.] / Aina Burija // Kurzemes Vārds. – (1995, 14.jūn.), 4.lpp. : fot.
 . – T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде" (1995, 14.jūn.).
- Matīss G.** Liepājas kašos atrod cinka kasti ar kartotēku : [ar ziņām par 1940./1941.g. represiju upuriem] / G.Matīss. – Saturs: Kapracis atrod cinka kasti ; Kasti paņem zemessargi ; Kaste ierakta pēc 1944.gada ; Kapi kļuvuši par ziņu dienestu // Kurzemes Ekspresis. – Nr.56 (1995, 19.jūl.). – 4.lpp.
- Kulmanis J.** Liepājā atrasto kartotēku aprakusi jauniešu kustība "Nacionālā sardze" : [1940./1941.g. represēto kartotēka] / J.Kulmanis // Diena. – (1995, 19.jūl.), [1.], 3.lpp.
 . – T.p. krievu val. laikr. "Диена" (1995, 19.jūl.), [1.], 3.lpp.
- Pāvilute Aina.** Piemiņas akmens Pāvilstā : [inform. par piemiņas akmens komunistiskā terora represētajiem atklāšanu Pāvilstā] / Aina Pāvilute // Kursas Laiks. – Nr.60 (1995, 25.marts), [1.] lpp.
- Gūtmanis Olafs.** 14.jūnijā : [dzeja] / Olafs Gūtmanis. – (14.jūnijs – komunistiskā terora upuru piemiņas diena) // Kursas Laiks. – Nr.114 (1995, 14.jūn.), [1.] lpp.
- Feldmanis Pēteris.** Izsūtījumā Sibīrijā : [Medzes pagasta (Liepājas raj.) iedzīvotāja atmiņas] / Pēteris Feldmanis. – (14.jūnijs – komunistiskā terora upuru piemiņas diena) // Kursas Laiks. – Nr.114 (1995, 14.jūn.), 2.lpp.

Kopštāls Ilmārs. Zobu sāpes Sibīrijā : [zobu sāpes un to ārstēšana Sibīrijas gaumē] / Ilmārs Kopštāls. – (14.jūnijs – komunistiskā terora upuru piemiņas diena) // Kursas Laiks. – Nr.114 (1995, 14.jūn.), 2.lpp.

Mums katram tikai viena dzīve : [atmiņas par dzīvi izsūtījumā Krievijas ziemeļos] / L.Stengrēvica, O.Gūtmanis, A.Treide un Dz.Nazarova ; pierakst. Līvija Leine // Kurzemes Vārds. – (1996, 14.jūn.).

Dāvis J. 14.jūnijs – atcerēties vai aizmirst? / J.Dāvis. – Saturs: Genocīds tika rūpīgi plānots ; Latvijas Heidrihs un viņa komanda ; Nāves engēļi šodien // Rīta Ekspresis. – Nr. (1996, 14.jūn.), 1., 3.lpp.

Krastiņa A. 14.jūnijs pārtrauca viņu bērnību : [arī par G.Tomu no Liepājas, kura vecākus 1941.g. 14.jūnija naktī izsūtīja uz Sibīriju] / A.Krastiņa // Diena. – (1996, 14.jūn.), 7.lpp.

Rolava L. Atmiņas, kas neizbālē... : [atmiņas par 1941.g. 14.jūnija izsūtīšanu] / L.Rolava // Kurzemes Vārds. – 1996, 7.jūn. – 5.lpp. – T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде" (1996, 7.jūn.), 8.lpp.

Avens V. No kādas žurkas dzīves : 25.marts – komunistiskā terora upuru piemiņas diena : [1941.g. un 1949.g. deportācijas skaitļos. Arī autora atmiņas] / V.Avens // Kursas Laiks. – Nr.591996, 23.marts. – 2.lpp.

Atteka Rasma. ...un Mocartmūzika tev dzīvē zaigos : [Gaviezes (Liepājas raj.) skolotāju Oto un Almas Boru pārdzīvotais izsūtījumā Sibīrijā] / Rasma Atteka ; tekstā stāsta Alma Bore. – (Šodien – komunistiskā terora upuru piemiņas diena). – Saturs: 1941.gada 14.jūnijs ; Pēc daudziem daudziem gadiem ; Liktenis pavedieni ; Vecā albuma stāsts ; Trīmdas ceļos ; Pasaulē visur ir skaisti ; "Pie almiņām" ; Gulaga ceļos ; Tādi nu mēs esam ; Neaizliegt sevi, nenoliegt citus // Kursas Laiks. – Nr.115 (1996, 14.jūn.), 2.lpp. : il.

Leine Līvija. Piemiņas diena Liepājā : [par 1941.gada 14.jūn. atceres pasākumiem] / Līvija Leine // Kurzemes Vārds. – (1997, 16.jūn.), 2.lpp.

. – T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде" (1997, 16.jūn), 2.lpp.

Gūtmanis Dāvis. Sibīrijas epizodes : [liepājnieces Vijas Smalķes atmiņas par ģimenes izsūtījumu uz Sibīriju 1941.g. 14.jūnijā] / Vija Smalķe ; pierakst. Dāvis Gūtmanis // Kurzemes Ekspresis. – (1997, 25.marts), 10.lpp.

Knaģis I. Par tālajiem, smagajiem ceļiem : [par piecu vīru braucienu uz Vjatlagu un Soļikamsku, lai tur nomocītajiem cilvēkiem uzliktu piemiņas krustus : Latvijas un izsūtījuma laika vēstures pētnieka stāstījums, Liepājā, Latviešu biedrības namā] / I.Knaģis ; pierakst. Līvija Leine // Kurzemes Vārds. – (1997, 27.janv.), 4.lpp.

Kazāks J. ...Un sākās Golgātas ceļš : [izvesto un represēto skaits Latvijā no 1940.g. – 1953.g.] / J.Kazāks. – (14.jūnijs – komunistiskā terora upuru piemiņas diena) // Kursas Laiks. – Nr.114 (1997, 14.jūn.), 2.lpp.

Zivarts L. Dzimšanas dienas dāvana : [par izsūtīšanu, dzīvi Sibīrijā, vecāku likteni un atgriešanos : saruna ar L. Zivartu no Liepājas] / L.Zivarts ; pierakst. Līvija Leine // Kurzemes Vārds. – Nr. (1997, 14.jūn.), 3., 4.lpp.

. – T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде" Nr. (1997, 14.jūn.).

Rolava L. Atmiņas, kas neizbālē : [atceras 1941.gada 14.jūn. izsūtīšanu uz Tālajiem Austrumiem, dzīvi tur] / L.Rolava // Kurzemes Vārds. – Nr. (1997, 14.jūn.), 4.lpp.

Lagzdiņa Ārija. Viss nav velti : [dzeja] 14.jūnija sēru dienai / Ārija Lagzdiņa // Kursas Laiks. – Nr.114 (1997, 14.jūn.). – 2.lpp.

Līgute Dz. Viņu piemiņa allaž dzīvos : [par atceres brīdi Nīcā (Liepājas raj.) : sakarā ar komunistiskā terora upuru piemiņas akmens iesvētīšanu] / Dz.Līgute // Kursas Laiks. – (1997, 17.jūn.), [1.] lpp.

Gūtmanis Dāvis. Vidberga Baigais gads : [par 1941.g. deportācijas upuriem velt. māksl. Sigismunda Vidberga grafiku izstādī galerijā "Ars Centrs" Liepājā] / Dāvis Gūtmanis // Kursas

Laiks. – (1998, 17.jūn.), 5.lpp.

Cimermāne Edīte Rīta. Divreiz izsūtīta un vēlas patiesību : [Liepājas raj. Dunikas pag. "Vecvagaru" māju iedzīvotājas Edītes Rītas Cimmermanes atmiņas par izsūtīšanu uz Sibīriju 1941.g. un 1949.g.] / pierakst. Marina Mariņina // Kursas Laiks. – (1998). – 13.jūn., 5.lpp. : il. Par Sacimas deputātu iesniegto pieteikumu par lietas ierosināšanu : LR Satversmes tiesas lēm. : [Par LR Ministru kab. noteik. par kārtību, kādā atdodama manta vai atlidzināma tās vērtība personām, kuru administratīvā izsūtīšana no LPSR atzīta par nepamatotu atbilstību likumam "Par politiski represētās personas statusa noteikšanu komunistiskajā un nacistiskajā režīmā cietušajiem"] // Latvijas Vēstnesis. – 1998. – 8.apr. – 9.lpp.

Mauriņa Zenta. Bartolomēja nakts : [fragm. no grām. "Dzelzs aizbīdņi lūst" par 1941.g. deportāciju] / Zenta Mauriņa // Kurzemes Vārds. – (1991). – 14.jūn. . – T.p. krievu. laikr. "Курземес Вардс". (1991, 14. jūn.)

Meistere Daina. "Vārdi ir, kas latvju sirdī Deg un kvēl, un nenodziest" : [izstāde Komunistiskā terora upuru piemiņai "Pirms piecdesmit gadiem" Liepājas vēstures un mākslas muzejā] / Daina Meistere, Ints Grāsis // Kurzemes Vārds. – (1999.). – 26.marts, [1.]lpp. : il. . – T.p. kr. laikr. "Курземес Вардс". (1999, 26. marts)

Kleinšmite Dina. Laukakmeņi sargā piemiņu : [Liepājas raj. izveidotās atceres vietas, izsūtītos tautiešus pieminot] / Dinna Kleinšmite. – (Vēsture). – Saturs: Pieminekļi top LTF laikos ; Par maz to, kuri atceras ; Būs jaunas atceres vietas // Kursas Laiks. – (1999.). – 12.jūn., 4.lpp. : Fot.: [Nīcas pagasta komunisma terora piemiņas skulptūra. Tēlniece Māra Bergmane ; Piemiņas akmens Durbes baznīcas dārzā ; Piemiņas akmens pie Tores stacijas Grobiņas pag. ; Piemiņas akmens Liepājas Centrālkapos.

Liepājnieki atceras deportācijās cietušos : [par piemiņas pasāk. sakarā ar 14.jūn. – Komunistiskā terora upuru piemiņas dienu] / sagat. Dzintra Zorgevica // Rīta Ekspresis. – (1999). – 15.jūn., [1.], 3.lpp. : il.

Pelcmane Sarmīte. Atklāj vēl vienu piemiņas zīmi represētajiem : [Priekule. Liepājas raj.] // Kursas Laiks. – Nr.115 (1999, 15.jūn.). – [1.] lpp.il.

Par katru izsūtījumā pavadīto gadu – 28 lati : [LR Ekonomijas ministrija izstrādājusi noteikumu projektu par naudas kompensācijas izmaksas kārtību politiski represētajām personām, kas iesniegts valdībai apstiprināšanai] / mater. sagat. Anna Līdaka, Modris Zihmanis. – Saturs: Kompensācijas saņemšanai nepieciešama jaunā parauga apliecība; Represētie vēl var pieprasīt sertifikātus; Skaidro Modris Zihmanis // Rīta Ekspresis. – (1999.). – 10.nov., 2.lpp.

Zorgevica Dzintra. Izstāde deportācijas upuru piemiņai : [Liepājas Vēstures un mākslas muzejā skatāma temat. izstāde "Liktenīgie četrdesmitie"] // Rīta Ekspresis. – (Kultūra, izglītība). – (2000). – 8.jūn., 5.lpp. : il.

Deportācijas atceras tikai sirmgalvj : [piemiņas pasākumi Liepājā: sakarā ar 1941.g. 14.jūn. deportācijām]. – (Sabiedrība, kultūra). – Saturs: Atmiņu brīdis muzejā // Rīta Ekspresis. – (2000). – 15.jūn., 5.lpp. : il.

Tišheizere Edīte. Izsaka sāpes un protestu : [par piemiņas pasākumiem Liepājā: sakarā ar 1941.g. 14.jūn. deportācijām no Latvijas] / Edīte Tišheizere, Viktors Ulberts. – (Liepājā. Latvijā). – Saturs: Nelaiž pie konsulāta; Uzņem filmu bērniem; Cilvēki uztic relikvijas; Taps Okupācijas muzejs // Kursas Laiks. – (2000). – 15.jūn., 5.lpp. : il.

Tas bija sen? Tas bija nesen! : [Veltas Kuršinskas, Veras Peniķes, Veltas Rangas, Hugo Dika un Līnas Germeres atmiņas par 1941.g. 14.jūn. izsūtīšanu] / apkopoja Līvija Leine // Kurzemes Vārds. – (2000.). – 14.jūn., 6.–7.lpp.

Leine Līvija. Viens piliens no sāpju jūras : [Komunistiskā genocīda upuru piemiņai veltītos pasākumus Liepājā ievadīja Vēstures un mākslas muzeja izstādes "Liktenīgie četrdesmitie"] ofi-

ciāla atklāšana] // Kurzemes Vārds. – (2000. – 15.jūn., [1.]lpp. : il.

. – T.p. krievu laikr. "Курземес Варде". (2000, 15. jūn.)

Brancis Imants. Lielā sāpju diena : [par izstādes "Liktenīgie četrdesmitie" atklāšanu Liepājas Vēstures un mākslas muzejā, piemiņas brīdi pilsētas Centrālajā kapsētā pie represiju upuru piemiņas akmens] / Imants Brancis // Kurzemes Ekspresis. – Nr.114 (2000, 15.jūn.), 6.lpp. : il.

Gūža Mirdza. Sāpju rūdītais Lauru dzimtas ceļš : [par Lauru ģimenes (no Rolavas, Liepājas raj.) izsūtīšanu uz Sibīriju 1941. un 1950. gadā]. – (Vēsture). – Saturs: Sākas sūra dzīve pusbadā un aukstumā ; Lai tiktu Sibīrijā, uzdodas par vīru un sievu ; Tālumā sadraudzējas trīs latviešu ģimenes ; Kolhoznieki raud par čaklajiem strādniekiem ; Darba tikuma nodod bērniem un mazbērniem // Kursas Laiks. – (2001). – 22. marts, 12. lpp. : il.

Treide Arnolds. Atmiņu un sāpju nedēļa : [saruna ar Liepājas Politiski represēto kluba priekšsēdētāju Arnoldu Treidi : sakarā ar atceres pasākumiem 1941.g. 14.jūn. masu deportāciju piemiņai] / sarun. Līvija Leine. – (1941.gada 14.jūnijs – 2001.gada 14.jūnijs) // Kurzemes Vārds. – (2001.). – 12.jūn., 5.lpp. : il.

. – T.p. krievu laikr. "Курземес Варде". (2001,12. jūn.)

Smaļķe Vija. Meitene no pirmās sādžas aiz polārā loka : [par ģimenes izsūtīšanu uz Sibīriju 1941.g. 14.jūn. un dzīvi izsūtījumā : saruna ar Viju Smaļķi no Liepājas] / Vija Smaļķe ; sarun. Līvija Leine. – (Saruna) // Kurzemes Vārds. – (2001). – 13.jūn., 6.–7.lpp. : il.

. – T.p. krievu laikr. "Курземес Варде". (2001, 14.jūn.)

Plostnieks Frīcis. Sāpju un skaudruma apjausma uzreiz neatnāk : [par kalētnieces (Liepājas raj.) Guntas Strēles ģimenes izsūtīšanu uz Sibīriju 1941. gada 14.jūn.] / tekstā stāsta Gunta Strēle // Kursas Laiks. – (Likteņstāsts). – Saturs: Uzplaiksni apziņā; Cērt melnā diena; Pārved sauju; Zilenes lasa līdzās pekainim; Nav lielākas varonības; Stīpras dzimtas neizmirst. – (2001). – 14.jūn., 5.lpp. : il.

Zeļenko Dzidra. Pieminot represijās nomocītos Latvijas armijas virsniekus : visas tautas liktenis skāra arī [Liepājas] Karostas garnizona karavīrus : [par notikumiem 1941. gadā 14.jūn.]. – (Vēsture). – Saturs: Jānis Stulpiņš; Pauls Apinis; Mārtiņš Kūlis // Kursas Laiks. – (2001). – 14.jūn., 8.lpp. : il.

Rubīns Rihards. Liepāja. pro et contra : [par 1941.g. deportācijām Liepājā] / Rihards Rubīns // Literatūra un Māksla Latvijā. – (2001). – 14.jūn., 6.lpp.

Lieģis Harijs. Harija Lieģa atmiņas : [par 1941.g. 14.jūn. deportāciju un dzīvi izsūtījumā] / pierakst. Elmārs Henriņš // Kurzemes Vārds. – Saturs: Aizbraukšana; Ceļš; Un vilciens apstājās; Darbs un maize; Lai aizmirstu mocekļa dzīvi; Sibīrijas vasaras; Kam laimējās, tie dzīvoja; Un mēs palikām bez mātes; Atkal mājās. – (2001.). – 14.jūn., 5.lpp. : il.

Sesks Uldis. 14.jūnija atcere nenozīmē kavēšanos tikai pagātnē : [Liepājas domes priekšsēdētāja viedoklis] // Kurzemes Vārds. – (2001.). – 14.jūn., [1.]lpp.

. – T.p. krievu laikr. "Курземес Варде". (2001, 14.jūn.)

Ar atmiņu smagumu cauri mūžam : [par liepājnieku Margietas un Harija Putekļu pardzīvoto 1941.gada 14.jūn. izsūtījumā Sibīrijā] / tekstā stāsta Margieta un Harijs Putekļi // Kurzemes Vārds. – (Cilvēks nedēļas centrā). – (2001.). – 16.jūn., 8.lpp. : il.

Rubīns Rihards. "Gudrais kalnā nerāpsies, gudrais kalnam apkārt ies" : [Liepāja. 1941.gada 14.jūnijs] // Kurzemes Vārds. – (2001.). – 21.jūn., 5.lpp. : zim.

. – T.p. krievu laikr. "Курземес Варде". (2001, 21.jūn.)

Piemiņas grāmata cietušajiem un bojā gājušajiem : [Liepājas CZB atsūtīta Latvijas Valsts arhīva sagatavotā un grāmatu apgāda "Nordik" izdotā grāmata "Aizvestie", kurā apkopoti materiāli par 1941.g. 14.jūn. deportācijām]. – (Jaunumi) // Kurzemes Vārds. – (2001). – 13.jūl., 2.lpp.

. – T.p. krievu laikr. "Курземес Варде". (2001, 13. jūl.)

Pāvulīte Aina. No liktenīgajiem sarakstiem nepazudīsi pat sniega vētrā : [par Liepājas raj.

otaņķnieces Mirdzas Streņģes dzīvi Sibīrijā un Latvijā] // Kursas Laiks. – Saturs: Nemiera laiki klauvē pie durvīm; Vīrus un tēvus vairs nesatiek; Zivis fronteī, nevis ķērājiem; Laulības slēdz dzimtenes baznīcā. – Nr.35 (2002, 23.marts), 5.lpp. : il.

Zīders Andris Jānis. Bērniņa, kas palika Sibīrijā : [par dzīvi izsūtījumā : saruna ar liepājnieku Andri Jāni Zīderu, kas 1941.g.14.jūn. deportēts uz Sibīriju, Latvijā atgriezies 1961.gadā] / pierakst. Līvija Leine. – (Saruna) // Kurzemes Vārds. – Nr.137 (2002, 14.jūn.), 6.–7.lpp. : il.
. – T.p. krievu laikr. "Курземес варде" Nr.137 (2002, 14.jūn.).

Plostnieks Fricis. Pat Sibīrijas ceļi nekavē "Urbānu" atdzimšanu : [par Liepājas raj. Rucavas pagasta Jaunciemu ģim. zemnieku saimniecību "Urbāni". Jāņa Jaunciema izsūtījumu uz Sibīriju 1941.g. un 1949.g.]. – Saturs: Viena istabiņa tomēr atradusies; Divreiz pa moku ceļu; Pieradis pie nemierīgas dzīves; Rucavniekos kā savējos iejutusies; Teic satikšanu ar vīramāti; Sēta atgūst seno godību; Gaida ābeļziedu puteni // Kursas Laiks. – ISSN 1407–6004. – Nr.19 (2003, 13.febr.), 5.,10.lpp. : il.

Leine Līvija. Represētajiem ir tiesības. Kāpēc neizmantot? : [par padomju laika represēto tiesībām un dažādiem sociāliem atvieglojumiem] // Kurzemes Vārds. – ISSN 14078902. – Nr.84 (2003, 9.apr.), 7.lpp.

. – T.p. krievu laikr. "Курземес Варде" Nr.84. (2003, 9.apr.)

Poriņa Milda. Kaut reizi vēlreiz varētu dzimteni redzēt : [Liepājas raj. pāvilostnieces M. Poriņas atmiņas par Elizabetes Hartmanes Mūžu un Sibīrijā pieredzēto]. – Saturs: Kas bēgs, tiks nošauts; Bet ēst tik ļoti gribas; Dzīvība — graša vērtā; Pāris komatu, un nu brīvas; Uz zemi, kur var maizi dabūt // Kursas Laiks. – ISSN 1407–6004. – Nr.71 (2003, 14.jūn.), 5.lpp. : il.

Reķe–Skalde Dzidra. Jāni Birznieku un citus likteņbiedrus atceroties : [Liepājas raj. otaņķnieces Dz. Reķes–Skaldes atmiņas par Latvijas zemkopības ministru Jāni Birznieku : sakarā ar 1941.g. deportāciju] / Dzidra Reķe–Skalde. – Saturs: Birznieka bērēs sanāk visi; Tas pats Pūķu Jānis; Ceļotāja par baltu velti; Šodien grūti savējos pazīt // Kursas Laiks. – ISSN 1407–6004. – Nr.2 (2004, 6.janv.), 5.lpp. : il.

Pāvilīte Aina. Savi vērti, sava dziesma un savas mājas jānotur : [par krotēnieku (Liepājas raj.) Jāni Birziņu : sakarā ar izsūtījumā uz Sibīriju un pēckara Latvijā piedzīvoto] / Aina Pāvilīte ; tekstā stāsta Jānis Birziņš. – Saturs: Lai bērniem ir dzīvei pamats ; Putraimui maīselis tāla ceļa maizei ; Sovhozā vismaz algu maksā ; Jāstrādā dūšīgi, katra zivtiņa – karam ; Vērti uz mājas braukšanu atveras ; Lejas parks līgojas no ovācijām ; Bez kora nevar. Bez futbola arī ; Bērni un mazbērni atkal iet pasaulē // Kursas Laiks. – ISSN 1407–6004. – Nr.53 (2004, 8.maijs), 8., 9.lpp. : il.

Pāvilīte Aina. Tēva meitai laime pūrā : [par Otaņķu pagasta "Mazpickēnos" (Liepājas raj.) dzīvojošās Dzidras Skaldes (dz. Reķe) atmiņas par izsūtījumu 1941.g. jūnijā un Sibīrijā piedzīvoto, atgriešanos] / Aina Pāvilīte ; tekstā stāsta Dzidra Skalde. – Saturs: Vainadziņus uz sliedēm nepin ; Darba pietiek, maizes nav ; "Nebēdājiet, vīri ar rozēm sagaidīs..." ; Arī ar dzimteni jāsarod // Kursas Laiks. – ISSN 1407–6004. – Nr.68 (2004, 12.jūn.), 5., 12.lpp. : il.

Eihvalde Vera. Baisie ceļi pusmūža garumā : [stāsts par izsūtījumu Sibīrijā] / Vera Eihvalde // Kursas Laiks. – ISSN 1407–6004. – Nr.68, 71 (2004, 12.jūn., 19.jūn.), 10.lpp. : il.

Pāvilīte Aina. Mājas, mājas, dzimtās mājas : [par pensionētās Liepājas farmaceites Valdas Kārklīņas dzimtas vēsturi un izsūtījumā uz Sibīriju piedzīvoto] / Aina Pāvilīte ; tekstā stāsta Valda Kārklīņa. – Saturs: Vēstījums ; Saimnieks jaunai varai nav vēlams ; Jābrauc uz Latviju, lai ietu skolā ; Mājas atkal ieskatās savējiem acīs // Kursas Laiks. – ISSN 1407–6004. – Nr.112 (2004, 25.sept.), 5., 12.lpp. : il.

Sedola Kaļiņina Herta. Atmiņas par dzīvi katorgas zemē : [Hertas Sedolas Kaļiņinas no Liepājas raj. Kalētiem atmiņas par dzīvi izsūtījumā Sibīrijā] / Herta Sedola Kaļiņina. – (Vēsture). – Saturs: [Fragmenti no kalētniecei Dzidrai Glagovskai sūtītajām vēstulēm] ; Hertas stāsts // Kursas

Laiks. – ISSN 14076004. – Nr.70 (2005, 14.jūn.), 9. – 10.lpp. : il.

Kantāne Anita. Kopā skarbās atmiņās : [par Komunistiskā genocīda upuru piemiņas dienai veltīto pasākumu un piemiņas plāksnes atklāšanu mazpulku kustības aizsācējam Latvijā Rihardam Voldemāram Kalniņam pie Sikšņu pamatskolas ēkas (Liepājas raj.)] / Anita Kantāne. – (14.jūnijs). – Saturs: Skolotājs izsūtījumu neiztur ; Vecmāmiņa slēpjas maizes krāsnī ; Pārdzīvo divas deportācijas ; Audzināti patriotisma garā ; Satiekas Sibīrijas draudzenes ; Jaunie likteņstāstus neaizmirst // Kursas Laiks. – ISSN 14076004. – Nr.71 (2005, 16.jūn.), 6.–7.lpp. : il.

Imbovica Indra. "...bet saknes jau vējš neizplēš..." : [inform. par represēto, viņu ģimenes locekļu un draugu atmiņu pēcpusdienu Liepājas muzeja nodaļā "Liepāja okupāciju režimos"] / Indra Imbovica. – (Jaunumi) // Kurzemes Vārds. – ISSN 1407–8902. – Nr.142 (2005, 18.jūn.), 3.lpp. : il.

. – T.p. elektroniskajā versijā pieejams tīmeklī WWW.URL:

<http://www.kurzemes-vards.lv/?doc=32452>

. – T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде" Nr.142 (2005, 18.jūn.), 3.lpp.

Pāvulīte Aina. Tu brīnums, Latvijā kokos aug āboli! : [Veltas Mernajas atmiņas par dzīvi Sibīrijā pēc 1941.g. deportācijas no Dunalkas pag. (Liepājas raj.)] / Aina Pāvulīte ; tekstā stāsta V.Mernaja. – (Mūžs). – Saturs: Kučiera mugura tik plata ; Tā taču tava mamma ; "Es arī gribētu pagāršot" ; Sargeņģeli aizved uz Sibīriju ; Jābrauc uz miļajām mājām // Kursas Laiks. – ISSN 14076004. – Nr.131 (2005, 5.nov.), 5., 12.lpp. : il.

Leine Līvija. Kas nesīs atmiņas tālāk? : [par Liepājas Politiski represēto kluba priekšsēdētāja Arnolda Treida deportāciju uz Sibīriju 1941. gadā] / Līvija Leine ; tekstā stāsta Arnolds Treide. – (Dienas tēma). – Saturs: Kas notika 1941. gada 14. jūnijā? ; Vai to cilvēks var izturēt? // Kurzemes Vārds. – ISSN 14078902. – Nr.137 (2006, 14.jūn.), 7.lpp. : il.

. – T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде" Nr. 137 (2006, 14.jūn.), 8.lpp.

. – T.p. elektroniskajā versijā pieejams tīmeklī WWW. URL:

<http://www.kurzemes-vards.lv/?doc=37436>.

Tilgale Helga. Māte teica: "Vaidiņa nomīra" : [par deportāciju uz Sibīriju 1941. gadā : saruna ar izsūtīto liepājnieci] / Helga Tilgale ; pierakst. Līvija Leine. – (Saruna) // Kurzemes Vārds. – ISSN 14078902. – Nr. 137 (2006, 14.jūn.), 8., 9.lpp. : il.

. – T.p. krievu val. laikr. "Курземес Варде" Nr. 137 (2006, 14.jūn.), 6., 7.lpp.

. – T.p. elektroniskajā versijā pieejams tīmeklī WWW. URL:

<http://www.kurzemes-vards.lv/?doc=37449>.

Štrausa Sarmīte. Latviete ar traktoru, dziesmu un mežģinēm : [par Liepājas raj. Nīcas pag. dzīvojošās Dzidras Bauļkalnes dzīves gājumu] / Sarmīte Štrausa ; tekstā stāsta Dz.Bauļkalne. – (Mūžs). – Saturs: No Latvijas pavasara Sibīrijas ziemā ; Skolā runāt drīkst tikai krieviski ; Izsūtītajiem uztic lopu aprūpi ; Mamma uztur latvisko garu ; Mājās neviens negaida ; Izvēlas mācīties par mehanizatori ; Tautas fronte Kazdangā atstāj piemiņu // Kursas Laiks. – ISSN 14076004. – Nr.71 (2006, 17.jūn.), 11.–12.lpp. : il.

Pāvulīte Aina. "Kad kritis egle, kritīšu es" : [par Liepājas raj. Virgas pag. dzīvojošās Elzas Skābardes deportāciju 1941.g un 1949.g. otro reizi. Dzīvi svešumā] / Aina Pāvulīte ; tekstā stāsta E.Skābarde. – (Mūžs). – Saturs: Neparedzēja, ka būs tik briesmīgi ; Izkaisīti pa plašo Sibīriju ; Nu ir izaugusi zaļā maizīte ; Un vēlreiz spaidu darbos ; Ticu, Dievs man ir bijis līdzās // Kursas Laiks. – ISSN 14076004. – Nr.97 (2006, 19.aug.), 11.–12.lpp. : il.

Treide Arnolds. "Gara, auksta ziema..." : [par deportācijām un represēto piemiņas saglabāšanas pasākumiem] / Arnolds Treide // Helikons. – Nr. 2(12) (2006, maijs), 61.lpp. : il.

Sarakstu sastādīja M. Morozova

Vietvārdi

A

Abana (pils.)	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Ačinska (pils.)	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Aizpute (pils.)	Latvijas PSR, Liepājas raj.
Akniste (pils.)	Latvijas PSR, Ilūkstes raj.
Allaži (c.)	Latvijas PSR, Cēsu raj.
Amūra (u.)	KPFSR, Habarovskas nov. Tālie Austrumi
Angara (u.)	KPFSR, Irkutskas apg., Krasnojarskas nov.
Angarska (pils.)	KPFSR, Irkutskas apg.
Apriķi (c.)	Latvijas PSR, Liepājas raj.
Artjuhina (pils.)	KPFSR, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj.

B

Barnaula (pils.)	KPFSR, Altaja nov.
Bauska (pils.)	Latvijas PSR, Bauskas raj.
Beļska (pils.)	KPFSR, Krasnojarskas nov., Pirovskas raj.
Bernāti (c.)	Latvijas PSR, Liepājas raj.
Berjozova (pils.)	KPFSR, Krasnojarskas nov., Sovetskas raj.
Berjuzovskas raj.	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Bogučanu raj.	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Boļšeulujas raj.	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Buganaļa (pils.)	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Bunka (c.)	Latvijas PSR, Liepājas raj.

C

Carsoje Selo (tagad Puškina) (pils.)	KPFSR, Ļeņingradas apg.
---	-------------------------

Č

Čegumeja (pils.)	KPFSR, Krasnojarskas nov. Bogučanu raj.
Čeļabinska (pils.)	KPFSR, Čeļabinskas apg.
Četa (pils.)	Kazahijas PSR, Karagandas apg.
Čulima (u.)	KPFSR, Krasnojarskas nov., Tomskas apg.

D

Daugavpils (pils.)	Latvijas PSR
Diksona (pils.)	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Golgijmostas raj.	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Dudinka (pils.)	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Dundaga (pils.)	Latvijas PSR, Talsu raj.
Dunika (c.)	Latvijas PSR, Liepājas raj.
Dzeržinska (pils.)	KPFSR, Krasnojarskas nov.

G

Galaņina (pils.)	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Gavieze (c.)	Latvijas PSR, Liepājas raj.
Grobiņa (pils.)	Latvijas PSR, Liepājas raj.

E

Elkšņi (c.)	Latvijas PSR, Jēkabpils raj.
Embūte (c.)	Latvijas PSR, Liepājas raj.

Ē

Ēdole (c.)	Latvijas PSR, Kuldīgas raj.
------------	-----------------------------

H	
Hatanga (pils.)	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Hakasija	KPFSR, Hakasijas aut. apv.
I	
Inta (pils.)	KPFSR, Komi APSR
Iļtjukova (c.)	KPFSR, Krasnojarskas nov. Novosjolovas raj.
Igarka (pils.)	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Ivļega (nometn.)	KPFSR, Sverdlovskas apg.
J	
Jaunpiebalga (pils.)	Latvija, Cēsu raj.
Jelgava (pils.)	Latvija
Jeniseja (u.)	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Jenisejskas raj.	KPFSR, Krasnojarskas nov. Jemelajanovkas raj.
	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Jugla (u.)	Latvijas PSR, Rīgas raj.
F	
Feodosija (pils.)	Ukrainas PSR, Krīma
L	
Lazarevka (s.)	KPFSR, Krasnojarskas nov. Dolgijmostas raj.
Lestene (c.)	Latvijas PSR, Jelgavas raj.
Liepāja (pils.)	Latvijas PSR
Livāni (pils.)	Latvijas PSR, Jēkabpils raj.
Ļ	
Ļena (u.)	KPFSR Krasnojarskas nov.
Ļeņingrada (pils.)	KPFSR
K	
Kaļiņingrada (pils.)	KPFSR
Kaņa (u.)	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Kanska (pils.)	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Karaganda (nometn.)	Kazahijas PSR, Karagandas apg.
Kazdanga (c.)	Latvijas PSR, Liepājas raj.
Kazačinskas raj.	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Keta (u.)	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Kijeva (pils.)	Ukrainas PSR
Kolka (c.)	Latvijas PSR
Krasnojarska (pils.)	KPFSR
Kursiši (c.)	Latvijas PSR, Kuldīgas raj.
Ķ	
Ķoniņciems (c.)	Latvijas PSR, Kuldīgas raj.
P	
Petropavlovska (c.)	KPFSR, Omskas nov., Boļšerečnas raj.
Pērkone (c.)	Latvija, Liepājas raj.
Pirovska (pils.)	KPFSR, Krasnojarskas nov. Pirovskas raj.
Pirovskas raj.	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Podtjosova (pils.)	KPFSR, Krasnojarskas nov. Jenisejskas raj.
Priekule (pils.)	Latvijas PSR, Liepājas raj.
Priekule (c.)	Latvijas PSR, Cēsu raj.
R	
Rēzekne (pils.)	Latvijas PSR
Ribinskas raj.	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Rīga (pils.)	Latvijas PSR

Rolava (c.)	Latvijas PSR, Liepājas raj.
Rucava (c.)	Latvijas PSR, Liepājas raj.
S	
Sevurallags (nometn.)	KPFSR, Sverdlovskas apg.
Siblags (nometn.)	KPFSR, Novosibirskas apg.
Siktivkara (pils.)	KPFSR, Komi APSR
Soļanka (pils.)	KPFSR, Krasnojarskas nov. Ribinskas raj.
Soļikamska (pils.)	KPFSR
Sopkarga (c.)	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Sovetskas raj.	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Sverdlovskas apg.	KPFSR
T	
Tasejeva (pils.)	KPFSR, Krasnojarskas nov. Kanskas raj.
Tasejevas raj.	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Taimiras–Nencu nac.apv.	KPFSR
Taišetlags (nometn.)	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Tāši (c.)	Latvijas PSR, Liepājas raj.
Tjuhetas raj.	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Turlava(c.)	Latvijas PSR, Kuldīgas raj.
Turuhanskas raj.	KPFSR, Krasnojarskas nov.
U	
Uderejas raj.	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Usma (c.)	Latvijas PSR, Talsu raj.
Usoļlags (nometn.)	KPFSR, Molotovas apg.
Ustjeņisejskas raj.	KPFSR, Krasnojarskas nov.
V	
Vaņino (pils.)	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Vaiņode (pils.)	Latvijas PSR, Liepājas raj.
Vecpils (c.)	Latvijas PSR, Liepājas raj.
Vecumnieki (pag.)	Latvijas PSR, Bauskas raj.
Vengerovas raj.	KPFSR, Krasnojarskas nov.
Venta (u.)	Latvija
Vjatlags(nometn.)	KPFSR, Kirovas apg.
Vladivostoka	KPFSR, Piejūras nov.
Z	
Zilupe (pils.)	Latvijas PSR, Ludzas raj.

Saīsinājumi

APSR	Autonomā Padomju Sociālistiskā Republika
apg.	apgabals
apr.	apriņķis
apr.	apraksts
arest.	arestēts
a/s	akciju sabiedrība
atbrīv.	atbrīvots
aut. apv.	autonomais apvidus
b.	biedrs
CBR	Ceļu būves rajons
CK	Centrālā Komiteja
c.	ciems
d.	dēls
dz.	dzimis
fonds	
gads	
gr	grami
Gulags	PSRS Iekšlietu tautas komisariāta Nometņu galvenā pārvalde. PSRS Iekšlietu tautas komisariāta Labošanas darba nometņu un koloniju galvenā pārvalde (kopš 1941.gada) (ГУЛАГ, Главное Управление исправительно-трудовых лагерей НКВД СССР) IeM Iekšlietu ministrija
Ietk	Iekšlietu tautas komisariāts
izsūt.	izsūtīts
Ivļeg	Ivļegas labošanas darbu nometne
KPFSR	Krievijas Padomju Federatīvā Sociālistiskā Republika
kg	kilogrami
km	kilometri
lieta	
lpp.	lappuse
LK(b)P	Latvijas Komunistiskā (boļševiku) partija
LVA	Latvijas Valsts arhīvs
LVMM	Liepājas Vēstures un mākslas muzejs
LMON	Liepājas Muzeja okupācijas nodaļa
LPSR	Latvijas Padomju Sociālistiskā Republika
MP	Ministru Padome
MTS	Mašīnu traktoru stacija
MRS	Mežrūpniecības saimniecība
nac. apv.	nacionālais apvidus
nosūt.	nosūtīts
NKVD	Iekšlietu tautas komisariāts (НКВД, Народный комиссар Внутренних Дел)
Noriļlags	Noriļskas labošanas darbu nometne (Норильлаг, Норильский исправительно-трудовой лагерь)
m.	meita
nov.	novads
nr.	numurs
pag.	pagasts
pils.	pilsēta
PSR	Padomju Sociālistiskā Republika
PSRS	Padomju Sociālistisko Republiku Savienība
raj.	rajons

rbļ.	rubļi
s.	sādža
Sevurallags	Ziemeļu labošanas darbu nometne (Севураллаг, Североуральский исправительно-трудовой лагерь)
Siblags	Sibīrijas labošanas darbu nometne (Сиблаг, Сибирский исправительно-трудовой лагерь)
Taišetlags	Taišetas labošanas darbu nometne (Тайшетлаг, Тайшетский исправительно-трудовой лагерь)
TK	Tautas komisariāts
TKP	Tautas Komisāru Padome
Usoļlags	Usoļjes labošanas darbu nometne (Усольлаг, Усольский исправительно-трудовой лагерь)
u.	upe
VDK	Valsts Drošības komiteja
VDM	Valsts Drošības ministrija
VDP	Valsts Drošības pārvalde
VDTK	Valsts Drošības Tautas komisariāts
Vjatlags	Vjatkas labošanas darbu nometne (Вятлаг, Вятский исправительно-трудовой лагерь)
VK(b)P	Vissavienības Komunistiskā (boļševiku) partija

РЕЗЮМЕ

Для жителей Латвии июнь всегда будет не только временем летних цветов и солнцестояния, но и временем горьких воспоминаний. Потеря государственной независимости. Это было время глубоких переживаний и страданий, которое мы называем Страшным годом. Только год и несколько дней правил кровавый коммунистический оккупационный режим, но даже за это короткое время он доказал, что его целью было духовное, экономическое и физическое уничтожение народа Латвии.

12 июля 1940 года был принят закон о борьбе с вредительством.

Уже в первые месяцы оккупации начался учет и аресты "врагов народа" и неприемлемых для советской власти "классово чуждых элементов". Это были айзсарги, работавшие в различных учреждениях высокопоставленные чиновники, члены политических партий.

Согласно декрету Верховного Совета СССР от 26 ноября 1940 года на территории Латвии вступили в силу законодательные акты Российской Советской Федеративной Социалистической Республики (РСФСР), в том числе Уголовный кодекс 1926 года, на основании которого репрессивные органы могли наказывать граждан Латвии за их деятельность до оккупации Латвии, поскольку декрет имел обратную силу. Это и произошло на практике.

Фактически граждане Латвии, которые после оккупации без их согласия стали гражданами СССР, никаких преступлений против своего государства – Латвии – не совершали, но против них был начат террор. В это время в Лиепе, Лиепайском и Айзпутском уездах еще до массовой депортации были арестованы около 180 человек.

14 мая 1941 года комиссаром НКГБ СССР В. Меркуловым в Центральный Комитет ВКП(б) был направлен подготовленный НКГБ проект постановления ЦК ВКП(б) и СНК СССР "О мероприятиях по очистке Литовской, Латвийской и Эстонской ССР от антисоветских, уголовных и социально опасных элементов", который был обоснованием депортации.

14 июня 1941 года без решения суда в Сибирь и арктические районы России в 662 "телячьих" вагонах из Латвии вывезли 15424 человека, из Лиепайи и окрестностей – 1371.

Из книг о драме высланных чаще всего в Латвии доступна "Вывезенные. 14 июня 1941 года" (Латвийский Государственный архив – Nordik, 2001). Ее материалы использованы и в этом издании. Многие жители нашего края опубликовали свои воспоминания в книгах "Via Dolorosa" (свидетельства жертв сталинизма; I–V том, составитель Анда Лице), изданных Домом прессы с 1990 по 2007 год. С 1987 года в Лиепайском музее, а с 2006 – и в отделении музея "Лиепая при оккупационных режимах" (отделение хронологически охватывает период с

1939 по 1991 год) начато создание базы источников – сбор документов и воспоминаний политически репрессированных, фотоматериалов, воспоминаний современников.

Разработанные основанным 2 июня 1989 года Лиепайским Клубом политически репрессированных "Опросные листы о депортированных, арестованных за политические или религиозные убеждения" заполняли сами политически репрессированные или активисты Лиепайского отделения Народного Фронта. В них – информация о семье репрессированного, нанесенном в ходе репрессий материальном ущербе, жизни после освобождения из спецпоселения.

Есть и собственноручно написанные воспоминания с точным рассказом о процедуре ареста, отдельные люди даже называют знакомых, которые участвовали в аресте. Все упоминают, что при аресте присутствовали русские солдаты. У многих есть подробные сведения о поездке к месту поселения и жизни там, которые дополняются фотографиями. Нет двух одинаковых воспоминаний. Каждые воспоминания отражают пережитое по-своему, индивидуально характеризуют аресты, перевозку и жизнь на спецпоселении. В издании представлены воспоминания и публикации лиепайчан, жителей Лиепайского и Айзпутского уездов, а также политически репрессированных, после освобождения живущих в Лиепайском районе. Стиль и орфография авторов воспоминаний сохранены.

Сравнительно много популярных публикаций есть в местной прессе: интервью, рассказы политически репрессированных, статьи информативного характера в дни памяти жертв коммунистического геноцида – 14 июня и др., которые свидетельствуют об актуальности темы. Это публикации в районной газете "Курсас Лайкс", городских газетах "Курземес Вардс" (до 1990 года – "Коммунист"), "Лиепаяс вардс" (1989–1993), "Рита Экспресис" (1994–2001), республиканской периодике – "Литература ун Максла", "Максла" и др.

С помощью этого издания мы оглядываемся на судьбу нашего народа, нашу историю. История – это коллективная память нашего народа, которую надо сохранить живой, чтобы поднять самосознание людей, являющееся идеологической и эмоциональной основой государства. Это издание – память о погибших в репрессиях, моральная поддержка выжившим и предупреждение всем – это не должно повториться.

Satura rādītājs

Ievads. <i>Aina Buriņa</i>	7
Atcerēties vai aizmirst. <i>Līvija Leine</i>	11
Un vēl viens mūžs. <i>Līvija Leine</i>	15
Zaudētā bērnība. <i>Līvija Leine</i>	20
Māte teica: "Vaidiņa nomira" <i>Līvija Leine</i>	27
Viņš atgriezies Dzimtenē. <i>Aina Buriņa</i>	34
"Ub. po II raz." <i>Aina Buriņa</i>	38
Par kapteini Albertu Gūtmani. <i>Aina Buriņa</i>	41
Ar atmiņu smagumu cauri mūžam. <i>Līvija Leine</i>	42
Voldemāra Kļavas atmiņas	44
Gunāra Toma atmiņas	46
Austras Baumanes atmiņas	52
Benitas Zvejnieces atmiņas	53
Elfrīdas Misiņas atmiņas	57
Elzas Ošes atmiņas	58
Hertas Kaļiņinas atmiņas	59
Jāņa Dreiblata atmiņas	68
Arnolda Treides atmiņas	72
Mildas Vidiņas atmiņas	87
Laimoņa Zīvarta atmiņas	97
Lidijas Kuršinskas un Veltas Šilderes atmiņas	98
Smaidas Vecvagares atmiņas	105
Veltas Rangas atmiņas	115
Videvuta Stengrevica atmiņas	116
Līnas Hermeres-Glāzers atmiņas	120
Rasma Atteka par Gaviezes skolas skolotāju Almu Bori	122
Veras Zundovskas atmiņas	124
Paulas Balkindas atmiņas	126
Vitauta Laura atmiņas	127
Vijas Smalķes atmiņas	129
Annas Liepiņas atmiņas	140
Almas Ozolas atmiņas	141
Fotogrāfijas un dokumenti	147

Saraksti	173
Noziegumos pret padomju valsti apsūdzēto Liepājas novada iedzīvotāju saraksts no 1940.g.17.jūnija līdz 1941.g.21.jūnijam	175
1941.g.14.jūnijā deportēto Liepājas novada iedzīvotāju saraksts	181
Izsūtījumā Sibīrijā dzimušie bērni, no citurienes izsūtītie, kas dzīvo Liepājas novadā	249
Bibliogrāfija (periodika)	251
Vietvārdi	261
Sāīsinājumi	264
Резюме	266
Izdevuma veidošanā izmantoti	271

Sadržaj

Prilog I. Preglednica	13
Prilog II. Preglednica	14
Prilog III. Preglednica	15
Prilog IV. Preglednica	16
Prilog V. Preglednica	17
Prilog VI. Preglednica	18
Prilog VII. Preglednica	19
Prilog VIII. Preglednica	20
Prilog IX. Preglednica	21
Prilog X. Preglednica	22
Prilog XI. Preglednica	23
Prilog XII. Preglednica	24
Prilog XIII. Preglednica	25
Prilog XIV. Preglednica	26
Prilog XV. Preglednica	27
Prilog XVI. Preglednica	28
Prilog XVII. Preglednica	29
Prilog XVIII. Preglednica	30
Prilog XIX. Preglednica	31
Prilog XX. Preglednica	32
Prilog XXI. Preglednica	33
Prilog XXII. Preglednica	34
Prilog XXIII. Preglednica	35
Prilog XXIV. Preglednica	36
Prilog XXV. Preglednica	37
Prilog XXVI. Preglednica	38
Prilog XXVII. Preglednica	39
Prilog XXVIII. Preglednica	40
Prilog XXIX. Preglednica	41
Prilog XXX. Preglednica	42
Prilog XXXI. Preglednica	43
Prilog XXXII. Preglednica	44
Prilog XXXIII. Preglednica	45
Prilog XXXIV. Preglednica	46
Prilog XXXV. Preglednica	47
Prilog XXXVI. Preglednica	48
Prilog XXXVII. Preglednica	49
Prilog XXXVIII. Preglednica	50
Prilog XXXIX. Preglednica	51
Prilog XL. Preglednica	52
Prilog XLI. Preglednica	53
Prilog XLII. Preglednica	54
Prilog XLIII. Preglednica	55
Prilog XLIV. Preglednica	56
Prilog XLV. Preglednica	57
Prilog XLVI. Preglednica	58
Prilog XLVII. Preglednica	59
Prilog XLVIII. Preglednica	60
Prilog XLIX. Preglednica	61
Prilog L. Preglednica	62
Prilog LI. Preglednica	63
Prilog LII. Preglednica	64
Prilog LIII. Preglednica	65
Prilog LIV. Preglednica	66
Prilog LV. Preglednica	67
Prilog LVI. Preglednica	68
Prilog LVII. Preglednica	69
Prilog LVIII. Preglednica	70
Prilog LIX. Preglednica	71
Prilog LX. Preglednica	72
Prilog LXI. Preglednica	73
Prilog LXII. Preglednica	74
Prilog LXIII. Preglednica	75
Prilog LXIV. Preglednica	76
Prilog LXV. Preglednica	77
Prilog LXVI. Preglednica	78
Prilog LXVII. Preglednica	79
Prilog LXVIII. Preglednica	80
Prilog LXIX. Preglednica	81
Prilog LXX. Preglednica	82
Prilog LXXI. Preglednica	83
Prilog LXXII. Preglednica	84
Prilog LXXIII. Preglednica	85
Prilog LXXIV. Preglednica	86
Prilog LXXV. Preglednica	87
Prilog LXXVI. Preglednica	88
Prilog LXXVII. Preglednica	89
Prilog LXXVIII. Preglednica	90
Prilog LXXIX. Preglednica	91
Prilog LXXX. Preglednica	92
Prilog LXXXI. Preglednica	93
Prilog LXXXII. Preglednica	94
Prilog LXXXIII. Preglednica	95
Prilog LXXXIV. Preglednica	96
Prilog LXXXV. Preglednica	97
Prilog LXXXVI. Preglednica	98
Prilog LXXXVII. Preglednica	99
Prilog LXXXVIII. Preglednica	100
Prilog LXXXIX. Preglednica	101
Prilog LXXXX. Preglednica	102

Izdevuma veidošanā izmantoti:

Latvijas Valsts arhīva dokumenti:

Fonda "Latvijas PSR VDK par sevišķi bīstamiem pretvalstiskiem noziegumiem apsūdzētu personu krimināllietas" 1940.-1942.g.

1986.fonds, 2. apraksts, p-1547. lieta, 2. sējums, 36., 65., 85. lapa

1986.fonds, 2. apraksts, 9199. lieta, 1., 4., 7. lapa

Grāmatas: "Aizvestie. 1941.g. 14.jūnijs". Rīga; Latvijas Valsts arhīvs. Nordik. 2001.

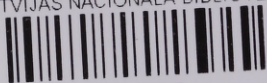
"No NKVD līdz KGB. Politiskās prāvas Latvijā 1940–1986. Noziegumos pret padomju valsti apsūdzēto Latvijas iedzīvotāju rādītājs"/R.Viksnes un K. Kangera redakcijā, Rīga; Latvijas Vēstures institūta apgāds, 1999.

"Okupācijas varu politika Latvijā. 1939–1991. Dokumentu krājums". Rīga; Latvijas Valsts arhīvs. Nordik. 1999.

Liepājas Vēstures un mākslas muzeja krājuma materiāli (no 2003.g., – Liepājas muzejs)

Liepājas muzeja nodaļas "Liepājas okupāciju režīmos" krājuma materiāli
Liepājas Politiski represēto kluba materiāli

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0308050806

